

Keyifli Okumalar Dileriz

Binlerce kategoride milyonlarca PDF e-kitap, ders kitapları, dergiler ve romanlara platformumuz üzerinden ücretsiz ulaşabilirsiniz.

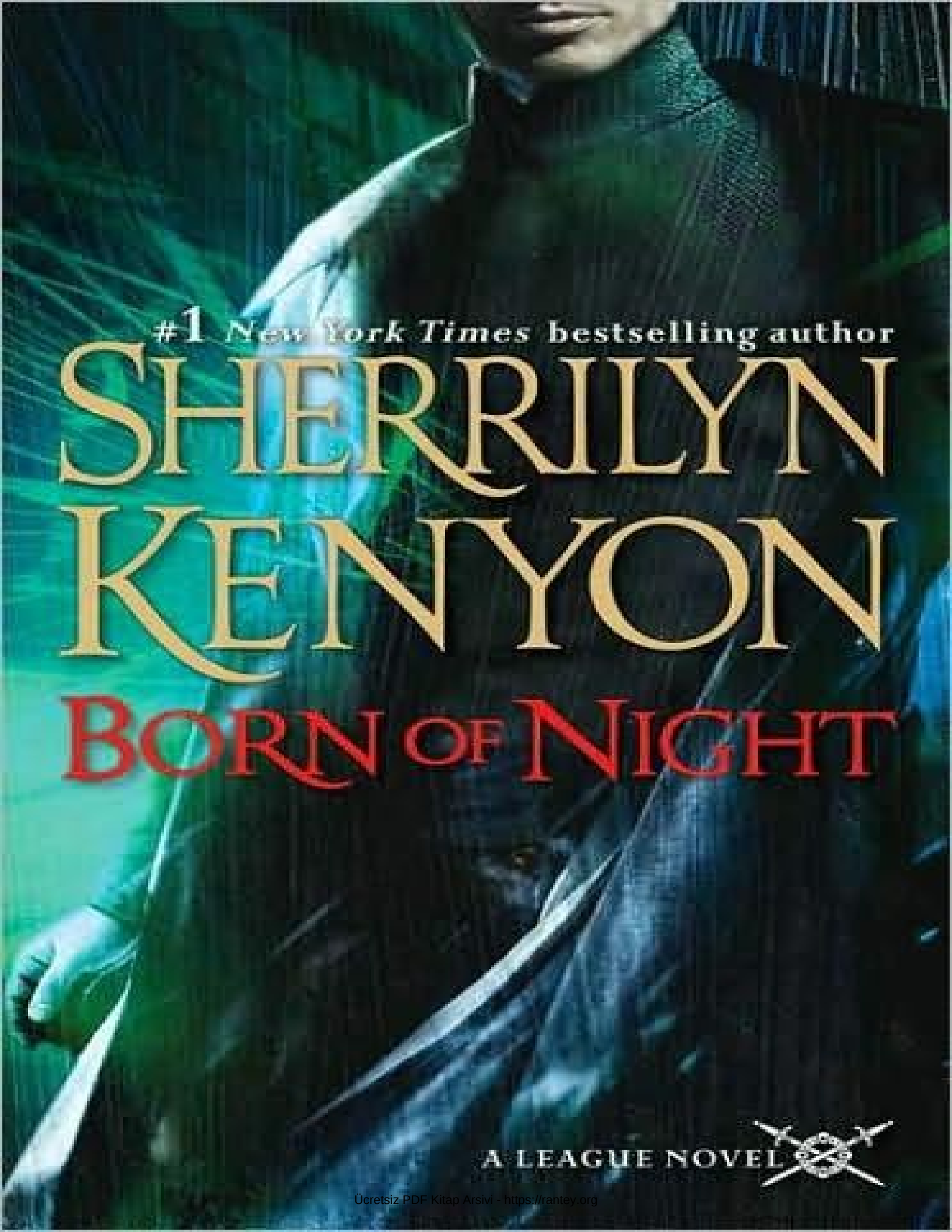
RESMİ WEB SİTEMİZ

<https://rantey.org>

Yedek ve Duyuru Kanallarımız

Sitemize erişim engeli gelmesi veya adres değişikliği durumunda aşağıdaki kanallardan güncel giriş adresine erişebilirsiniz:

- Telegram: <https://t.me/birkitapbir>
- WhatsApp Kanalımız : <https://whatsapp.com/channel/0029VbDHv8uE50Us4lvMoc0Y>

#1 *New York Times* bestselling author

SHERRILYN KENYON

BORN OF NIGHT

A LEAGUE NOVEL

İletişim Botu:
@cevirigiller_bot

Çeviri Kitapların Olduğu Telegram Kanalımız
<https://t.me/cevirigiller>

Sohbet Grubumuz
<https://t.me/cevirigillersohbet>

Çeviri Yedek Telegram Grubumuz
<https://t.me/+O3tsm8j0C7kxM2Y1>

Kitap İstekleri Kanalımız
<https://t.me/cevirikitapistekleri>

Not:

PDFlerin paylaşımıyla ilgili bir sorunuz yok. Ama lütfen, hiçbir katkınızın olmadığı işlerde, TÜM PDFleri bizimle eş zamanlı paylaşarak emeğimizi hiçe saymayın. Sizin tek tıkla yaptığınız her paylaşım bizim emek harcadığımız saatler/günler demek.

Gecenin Doğuğu

Kitap Ceketi

Seri Lig [1]
Değerlendirme

EDITORIAL INCELEME:

Ichidian Evreninde, Birlik ve onların acımasız suikastçıları her şeye hükmeder. Ustalıkla eğitilmiş ve çok değerli olan Birlik Suikastçıları hükümetin bel kemiğidir. Ancak Birlik bile yozlaşmaya karşı bağışık değildir. Komuta Suikastçısı Nykyrian Quikiades bir zamanlar Birlik'e sırtını döndü ve o zamandan beri onlar tarafından avlanıyor. Birçok kişi denemiş olsa da hiçbiri öldüremez ya da şu anki görevini tamamlamasını engelleyemez: Babasının siyasi ittifakı yüzünden hedef haline gelen Kiara Zamir'i korumak. Yaşadığı dünya daha da ölümcül bir hal alırken Kiara, hayatını bir zamanlar annesini öldürüp onu ölüme terk eden aynı türden bir canavara emanet etmek zorundadır. Eski ve yeni düşmanlar her ikisini de tehdit etmektedir ve hayatta kalabilmelerinin tek yolu şüphelerinin üstesinden gelmek ve onları en çok tehdit edenlere, yani birbirlerine güvenmeyi öğrenmektir.

GECENIN DOĞUŞU BY
SHERRILYN KENYON

Gecenin Doğuşu

Lig Serisi 1. Kitap Sherrilyn

Kenyon

Pinnacle Books ISBN:

0-7860-0222-0

1996

ATEŞİN DOĞUŞU

Soğuk bir hücrede uyuşturulmuş bir uykudan uyanan prenses Kiara, kendini babasının gezegen krallığını tehdit eden acımasız yağmacıların tutsağı olarak bulur. Mucizevi bir şekilde bir kurtarıcı ortaya çıkar, ancak korkunç maskesinin ardında, haydut dokunuşu ruhunu alevlendiren karanlık bir intikamcının yakışıklı yüzü vardır.

ARZUNUN DOĞUŞU

Ona Nemesis diyorlar. Bir zamanlar hain bir suikastçı, şimdi ise masumları galaksilerdeki acımasız paralı askerlerden korumaya yemin etmiş bir savaşçı-asker olan Nemesis'in pek çok düşmanı var. Her taraftan , ölümden kurtardığı güzellik için tehlikeli olduğunu bilmektedir. Ancak güzel Kiara, savaşla sertleşmiş kalbinde aç bir özlem uyandırır ve onu saklanan onuru geri getirebilecek ve kuşatılmış bir imparatorluğun yaralarını iyileştirebilecek bir mücadeleye teşvik eder

-Ya da Kiara'yı kollarından sonsuza dek koparmak....

GEÇENİN DOĞUŞU

BAŞINDA BİR ÖDÜL VE KALBINDE KORKU VARDI. . .

Nykyrian onun kolunu tuttu. Çok sakindi. "Gitmek zorundasın."

"Gidemem."

"Pitala ve onun gibiler görevlerini yerine getirmek için her şeyi yaparlar. Buna bu tiyatroyu ve içindeki herkesi bombalamak da dahil. Sizin de onlardan biri olduğunuz sürece kaç can aldıkları umurlarında değil."

Kiara ondan uzaklaştı ve koridora doğru yürüdü. Ayak parmağı sert bir şeye çarptı. Aşağı baktı. Yerde ölü muhafızlarının cesetleri vardı.

Çığlıkları koridorda yankılandı.

*Nykyrian onu kollarının arasına aldı ve başını göğsüne yasladı. "Bakma," diye fısıldadı, göğsü bastırılmış duyguların acı verici bir düğümüne dönüştü. Kız hıçkırarak hıçkırarak ağlarken ona sarıldı. Sıcak gözyaşları gömleğini ıslatıyor, teninde ürpertiler oluşturuyordu. Saçlarından çiçeklerin yumuşak kokusu yayılıyordu. Kollarını onun etrafında sıktı, asla sahip olamayacağı bir şeye sahip olmayı diledi, ona asla veremeyeceği şeyleri diledi
- Barış, güvenlik ve daha iyi bir dünya gibi.*

"Her şey yoluna girecek," dedi yatıştırıcı bir

sesle. "Hayır, olmayacak," diye hıçkırdı

Kiara.

Neredeyse ölüyordu.

. . . VE SADECE BİR ADAM ONU KURTARABİLİRDİ!

Önsöz

"Bu ne cüret!" Komutan Tiarun Biardi öfkesini güçlükle kontrol ederek Büyükelçi'ye ters ters baktı. Gouran İmparatorluğu'nu yönettiği ve Gourish Konsolosluğu'nun başkanlığını yaptığı onca yıl boyunca, Probekein Büyükelçisi'nin karşısında kendini hiç bu kadar güçsüz ve çaresiz hissetmemişti.

Hiçbir zaman tehditlere boyun eğmemişti ve sadece yıkıcı bir alışkanlık olabilecek bir şeye başlamaya hiç niyeti yoktu.

Tiarun ayağa kalktı ve tedirginliğinin kaynağına ters ters baktı. "İmparatorunuza, Miremba IV'e girmesine izin vermeyi *reddettiğimizi* söyleyebilirsiniz!"

Büyükelçi sakince, yavaşça ayağa kalktı, cübbesinin ipeği cüssesinin etrafında hışırıyordu. "O ileri karakolun haklarını almalıyız, yoksa bu Konsey'in her üyesi Probekein adaletinin ısırığını hissedecek." Önündeki yuvarlak masada oturan sekiz konsey üyesine sırayla baktı.

Tiarun, tepedeki lambaların yaydığı loş ışıktan akranlarının yüzlerindeki rengin solduğunu gördü. Kendi kalbi de endişeyle çarpıyordu.

Her biri Probekein'ların vahşetini biliyordu - savaşçı bir ırktı, daha zayıf halkların zararına yaşıyorlardı. Büyükelçinin şatafatlı, kan rengi cübbesinin tasarımı bile ona haksız yere fethedilmiş bir gezegeni hatırlatıyordu.

İki adam masanın iki ucundan birbirlerine bakıyorlardı, ikisi de gözlerini kaçırmıyor ya da gözlerini kırpmıyordu. Tiarun Konsey Üyelerinin tehdit üzerine düşünürken duydukları korkuyu hissetti. Kendi korkusu bir hastalık gibi damarlarında dolaşıyor, gücünü ve iradesini elinden almakla tehdit ediyordu.

Omurgasını sertleştiren Tiarun, sonuçları ne olursa olsun, kendisinin veya hükümetinin büyükelçinin ırkının kaprislerine maruz kalmasına izin veremeyeceğini biliyordu. Dünyasının tüm sakinlerinin barış içinde yaşamasını sağlamak, oradaki her üyeyle birlikte onun da göreviydi. Eğer şimdi teslim olurlarsa, Probekeinler onları zayıf ve güçsüz bulacaktı.

"Beni öldürebilirsin," dedi Tiarun cesurca. "Yapmaya niyetlendiğin silaha izin vermektense ölmeyi tercih ederim!"

Büyükelçi şeytani, orantısız bir gülümseme verdi. "Bir asker olarak, hayatınızın halkınızın iyiliğine kıyasla çok az şey ifade ettiğini kanıtladınız. Ama," gerçek Probekein melodramı rolünde durakladı ve devam etmeden önce tepkilerini ölçtü, "kızınızın hayatı konusunda bu kadar özgür müsünüz?"

Tiarun masanın kenarını sıktı, parmak eklemleri bembeyaz oldu. Masanın üzerinden atlayıp büyükelçiye boğmamak için kendini zor tuttu. "Kızım tanınmış bir sanatkârdır ve Yasa tarafından korunmaktadır. Ona dokunamazsınız!"

Büyükelçi alay etti. "Hayır mı? Peki ya bu Konsey'in diğer üyeleri? Onların çocukları bu kadar korunmuyor. Ama sizinkiler de öyle Komutan. Yasa'yı ve emirlerini çok az önemseyen pek çok kişi tanıyorum. Surata madenini çıkarmamıza izin vereceksiniz, yoksa çocuklarınız ölecek."

Tiarun onu hangisinin daha çok korkuttuğundan emin değildi - elçinin ürpertici sesi mi yoksa buz gibi soğuk bakışları mı? Probekein'in ellerinde merhamet bulamayacağını biliyordu.

"Bizi tehdit edemezsiniz!" Konsey Üyesi Serela, dantel bir mendille alnındaki teri silerek konuştu.

Tiarun'un içinden bir saygı dalgası geçti. Konsey'in kararını desteklemeye devam etmesine minnettardı.

Büyükelçi bakışlarıyla Serela'yı taradı, sonra gözlerini Tiarun'a dikti. "Teklifimize hâlâ karşı mı çıkıyorsunuz?"

"Kesinlikle!"

"O halde çocuklarınızı iyi koruyun." Büyükelçi ipek cüppesini savurarak döndü. İki kişilik muhafızı, bir iblis lordunun yanındaki sessiz hayaletler gibi yanına çöktü.

Kapı arkalarından çarparak kapandı.

Tiarun dramatik çıkış karşısında rahat bir nefes aldı.

"Yüce Tanrım, bizi koru," diye fısıldadı Serela yanındaki sandalyeden, bir damla gözyaşı solgun yanağından aşağı süzülürken. "Benim sadece bir oğlum var."

Tiarun kendi kızı Kiara'yı düşünürken onun omzuna rahatlatıcı bir el koydu. "Bu toplantıyı ertelemeyi öneriyorum. Probekeinler ihtiyaç duydukları surata için başka bir kaynak bulana kadar hepimiz evlerimize dönmeli ve çocuklarımızın güvenliğini sağlamalıyız."

Konsej açıkça aynı fikirdeydi. Toplantı kontrollü bir panik havası içinde dağıldı. Tiarun kesik kesik bir nefes aldı. Önündeki dosyayı kapattı ve arkadaşlarının odadan aceleyle çıkışını izledi. Kızını bulmalı ve onu korumalıydı. Geriye kalan tek ailesi oydu. Kiara'nın da annesi gibi kendisi yüzünden öldürülmesine dayanamazdı.

Korku boğazını sıkıyor, nefes almasını zorlaştırıyordu. Ülkesi ya da kızı... Tanrım, ne seçim ama! Başı dönüyordu.

Ne pahasına olursa olsun biricik kızını güvende tutmaya kararlı bir şekilde odadan çıktı.

Bölüm 1

Kaçırılmıştı!

Kiara Biardi, karanlık otel odasındaki olayları hatırladığında boğazına düğümlenen bir çığlıkla uyandı. Birisi geç saatlerde odasına girmiş ve ona ilaç vermişti. Korku içinde titrerken, teninde gezinen soğuk, sert tutuşu ve ilaç kan dolaşımına karışırken enjektörün ısırığını hâlâ hissedebiliyordu. Kim olduğunu görme ya da yardım çağırma şansı bile olmamıştı.

Şimdi, ilacın son kalıntıları da yavaş yavaş etkisini yitirirken başı korkunç bir şekilde ağrıyordu. Keskin bir koku duyularını dolduruyor, keskinliğiyle onu boğuyordu.

Kiara derin nefes almamaya çalıştı ve kendisini esir tutan kişi ya da her neyse onunla yüzleşmek için gözlerini açtı.

Rahatlamıştı, yalnızdı ve çürümüş bir şiltenin üzerinde yüzüstü yatıyordu. Yüzünü buruşturarak kendini yukarı itti ve bir baş dönmesi dalgası kafasında uğuldayınca neredeyse düşüyordu. Kendini yanındaki duvara yasladı, pasın pürüzlü bir noktası avucunu sıyırdı.

"Harika," diye mırıldandı. "Denge yok. Şimdi ne yapmam gerekiyor, onlar geri gelene kadar sabırla beklemem mi?"

Kiara bu sözleri söylerken bile bunu yapmayacağını, yapamayacağını biliyordu. Babası aptal bir kız yetiştirmemişti ve Kiara yıllar içinde kilit açma becerisi de dahil olmak üzere pek çok numara öğrenmişti.

Dengesiz adımlarla kapıya doğru ilerlerken dudaklarında bir gülümseme belirdi. Doğru, sokağa çıkma yasağından sonra gizlice dışarı çıkıp arkadaşlarıyla buluşmak için evinin kilitlerini açmayalı yıllar olmuştu ama Kiara nasıl yapılacağını hatırlayacağından emindi. Hatırlamak zorundaydı.

Kiara elini pürüzsüz tuş takımının üzerinde gezdirdi. Kilit, babasınınkinden çok da farklı olmayan standart bir askeri düzenek gibi görünüyordu. Aslında . . .

Durdu, üzerine bir ürperti çöktü. *Askeri bir kilit*. Para için kaçırılmadığını anladığında boğazında bir korku yumrusu yandı. O siyasi bir mahkûmdu!

"Ah, baba," diye fısıldadı, onları neye merak ediyordu.

Bu her zaman en büyük korkuları olmuştu; kızın babasının düşmanlarından biri tarafından kaçırılması. Kiara aşırı korumacı babasının uyarılarını hiçbir zaman dikkate almamıştı. Şimdi ise keşke dikkate alsaydı diyordu.

"Kes şunu," diye emretti kendi kendine. Eğer vardığı sonuç doğruysa, babası onun için hükümetlerini tehlikeye atmadan önce kendini kurtarmalı ve eve dönmeliydi.

"Bu kilit yeterince kolay olacak," diye kendine güveniyordu.

Parmak eklemlerini patlatarak bir kod girdi. Tuşlara tuşlar melodik bir şekilde bipledi. Pedin üst kısmında bir ışık yanıp sönerik seçtiği kodu gösterdi.

Hiçbir şey olmadı. Kiara tekrar denedi.

Neredeyse yarım saat uğraştıktan sonra pes etmeye hazırdu. "Hadi Kiara," dedi yüksek sesle. "Sahip olduğun tek şey zaman. Oturup kendine acımdan başka yapabileceğin bir şey yok!"

İç çekerek odaya göz gezdirdi ve yere saçılmış aşırı miktardaki çöpü fark etti. Kiara tiksintiyle burnunu kırıştırdı. Kalın, çelik duvarlar büyük pas ve korozyon lekeleriyle kaplıydı. Bu geminin uzay denetiminden nasıl geçtiğini merak etti. Bırakın insanları, çorap taşımaya bile uygun olmadığı kesindi.

Tekrar kilide döndü ve daha fazla düğmeye basmaya başladı. Işık yeniden uğıldarken, dışarıdaki koridorda yaklaşan ayak seslerini duydu.

Kiara kararsızlık içinde dudağını ısırđı. Bakışlarını etrafta gezdirerek bir silah aradı. Sadece solmuş çöpler gözüne çarptı. Kiara iç çekti. Çöplerin sunduğu tek yardım, onu kaçırانların pis kokudan bayılma ihtimaliydi.

Kararlılıkla dişlerini sıkarak başka bir kod denedi.

* * * * *

"Sanırım bundan biraz zevk almalıyız," dedi bir adam, sesi yavaşça odasına yaklaşarak. "Onu gördün mü?"

Kiara boğazındaki ani korku yumrusunu yuttu ve uzak duvara doğru geri çekildi, zihni bir şeyler, yapacak herhangi bir şey düşünmek için koştururken kalbi çarpıyordu.

"Bilmiyorum, Chenz," diye konuştu başka bir adam. "Bence daha uzağa gidene kadar beklemeliyiz. Poll'un Nemesis'in peşimizde olduğuna dair mesajını düşünüp duruyorum. Bence paramızı aldığımız gibi onu öldürmeli ve unutmalıyız."

Midesi düğümlendi. Onu öldürebilirlerdi, ama o onlardan büyük bir parçayı yanında götürmeye niyetliydi!

Chenz'in kahkahası koridorda yankılandı. Acı ses omurgasından aşağı bir ürperti gönderdi. "Nemesis korkulacak bir şey değil. Paramızı aldık, bence bunun tadını çıkarmalıyız."

Kapı yavaşça yukarı doğru kayarken dişliler uğuldadı.

Lütfen, Tanrım, diye sessizce yalvardı Kiara, bana tecavüz etmeden önce beni öldürmelerine izin ver.

Hayatında gördüğu en iğrenç varlıklardan ikisi içeri girdi. Eğer odanın daha önce pis koktuğunu düşündüyse bile, bu koku onların üzerine sinen pis kokuyla kıyaslanamazdı. Kiara hayatlarında hiç banyo yapıp yapmadıklarını merak etti.

İkisinin de insan olduğunu kabul etti, ancak ikisi de ırklarını onurlandırmadı.

"Bak." Kiara sesin Chenz'e ait olduğunu anladı. "Güzel uyandı."

Şişman, pis adama karşı dudağını büktü. "Benden ne istiyorsun?" diye sordu, cevabı zaten biliyordu ama onlardan kaçmanın bir yolunu bulana kadar biraz zaman kazanmayı umuyordu.

Çapkın gülümsemesi ona cevap verdi.

Kiara ona baktı ve çirkin, siğilli yüzüne tıraş olacak kadar uzun süre bakmaya nasıl dayanabildiğini merak etti. Ama sonra, tombul gıdılarındaki kirli sakal miktarına bakarak, çok sık bakmadığını söyleyebildi.

Yanıdaki adam sadece birkaç santim daha uzundu. Uzun, keskin köşeli yüz hatları ona çocukken bakıcısının onu korkutmak için kullandığı canavarlardan birini hatırlatıyordu.

Gözleri, ruhlarındaki, kendisinininkini donduran bir soğukluğu yansıtıyordu.

Karyola direğine tutunmuş, parmak eklemleri dışarı çıkmıştı. Kiara onları ve aralarına girip kapıdan geçmesinin ne kadar zaman alacağını değerlendirdi. Hızlı ve güçlüydü ama onların iri cüsselerini kırmaya yetecek kadar değil. O anda, cılız bir dansçı olmak yerine bir büyücü ya da asker olmayı diledi.

"Eğer beni sağ salim geri getirirsen babam sana istediğin miktarı verecek."

Chenz ona doğru bir adım attı. "Seni geri vermeye hiç niyetimiz yok."

Panik, soğuk ve talepkâr, içinde kabardı ve geçici olarak görüşünü azalttı.

, Chenz onu kolundan yakaladı. Kiara şiddetle onun yüzünü . Tanrım, bunun için onun gözlerini alacaktı!

Yumruğunu geri çekti ve yüzüne sertçe vurdu. Kiara geriye doğru savruldu ve duvara çarptı. Sersemlemiş bir halde yere yığıldı. Hiçbir zaman

Hayatının en büyük darbesini almıştı ve yanağında ve gözünde zonklayan acı daha önce hissettiği hiçbir şeye benzemiyordu.

Sadece geceliğinin yırtılma sesi onu şimdiki zamana geri getirdi ve zihnini acıdan uzaklaştırdı. Çaresizlikten doğan bir lanetle Kiara yumruğunu Chenz'in sarkık karnına indirdi. Onu bıraktığında acı içinde iki büklüm oldu.

Diğer adama tekme atarak onu göğsünün ortasından yakaladı. Onlardan kaçarken geceliği daha fazla yırtıldı. Kendisine tecavüz edilmesine izin veremezdi. Onlara uysalca boyun eğmektense kaçmaya çalışırken ölmeyi tercih ederdi.

Kiara elbisesinin açık kalan önünü görmezden geldi ve kapıya doğru koştu. Biri ayağını yakaladı. Nefesini kesecek kadar büyük bir güçle yere çarptı.

Tanrım, kaçmak zorundaydı! Onu kendilerine doğru çekerlerken Kiara çöpleri pençeledi.

"Bunu ödeyeceksin, kaltak!" Chenz kemerini kadının boğazına dolayarak tersledi.

Kiara soluk soluğa kaldı ama kemer boynundaki eti ısırarak onu boğdu. Çaresizce deriyi boğazından kurtarmaya çalıştı. Ayaklarını tekmeledi ve çığlık atmaya çalıştı. Morarmış dudaklarından bir fısıltı bile çıkmadı.

O ölmüştü, bunu biliyordu.

"Öldür onu, Chenz!" dedi uzun boylu adam, kadının tekmelediği göğsünü ovuşturarak.

Kemer sıkılaştı. Kiara'nın gözleri karardı. Kemerini tırmaladı. Dili şişmiş, neredeyse ağzına sığmayacak kadar büyük görünüyordu. Tam Chenz'in işini bitireceğini düşündüğü anda kemer gevşedi.

Kiara yanan ciğerlerine ve boğazına dolan havayı yutkundu. Sert derinin bıraktığı yaraları hissederek boynunu ovuşturdu.

Chenz ellerini kızın uzun, koyu kahverengi saçlarına doladı ve onu kendine doğru çekti. "Hayatın bizim için bir şey ifade etmiyor, kızım. Ama önümüzdeki birkaç dakika içinde bize nasıl davranacağın, seni çabucak mı öldürecekimize yoksa *gerçekten* acı mı çektirecekimize karar verecek."

Adamın yanağına çarpan nefesinin pis kokusuyla boğuldu. O bir karşılık vermeyi düşünemedi, adamın ıslak, yaralı dudakları onunkileri kapladı. Kiara öğürdü.

"Neden sen . . ." Ona tekrar vurmak için geri çekildi.

Gemideki keskin bir sarsıntı onları yuvarlanmaya itti. Bir uyarı zili havayı deldi. Keskin ses darbeleri yanıp sönen ışıklarla noktalandı.

"Saldırıya uğruyoruz!" diye bağırdı uzun boylu adam odadan çıkmadan önce.

Kiara fiziksel acı ve korkudan uyuşmuş bir halde yerde yatıyordu. Chenz onu kolundan tutup ayağa kaldırdı ve sırtını duvara yasladı. Cesurca adamın gözlerinin içine baktı, gitmeden önce onu öldürüp öldürmeyeceğini merak ediyordu. Gözlerinin kuru olduğunu görünce şaşırdı.

"Bu iş bittiğinde seninle işim bitecek," diye söz verdi, eliyle ağzını bükerek parmakları kızın yüzünü şiddetle ısıırıyordu. Kadına şehvet dolu bir alaycı bakış fırlattıktan sonra onu serbest bıraktı ve koşarak ortağının yanına gitti.

Kapı odayı sarsarak çarptı. Kiara yavaşça yere yığıldı, zihni savaş sona erdiğinde onu bekleyen kader dışında pek bir şey düşünemeyecek kadar doluydu.

Kim bilir hangi sektörde ya da galakside, iki suikastçıyla birlikte bir tür uçaktaydı ve şu anda hepsi muhtemelen şu anki ev sahiplerinden daha zalim bir şeyin saldırısı altındaydı.

Kısa bir an için, kurtarma ekibiyle gelenin babası olabileceğini düşündü. Ama o daha iyi biliyordu. Babası hâlâ konsolosluk toplantısındaydı ve onu dans şirketinin otel odalarında güvenle koruduğunu düşünüyordu.

İçinde bulunduğu durumun umutsuzluğunu fark ettiğinde gözyaşları yanaklarından aşağı süzüldü. Uzayda ölecekti, tecavüze uğrayacak ve işkence görecekti. Tek

Umudu, onlara saldıran her kimse, onları yok etmesiydi. "Lütfen," diye yalvardı hırıltılı bir sesle. "Savaş sırasında ölmeme izin verin!"

Savaş seslerini dinlerken boğazı düğümlendi. Mekiğin eski duvarları uğursuzca gıcırdıyordu. Patlamalar gemiye çarpıyor ve altında sallanmaya devam ediyordu.

Kiara kilide baktı ve onu tekrar açmayı denemek istedi.

Ama ne işe yarayacaktı ki? Koridordaki hasarlı elektrik devrelerinin patlamasını duyabiliyordu. Şimdiye kadar kapılara giden tüm güç boşaltılmış ve geminin silah ve kalkanlarına aktarılmıştı.

Işıklar söndü.

Kiara zifiri karanlıkta oturmuş, yanaklarından süzülen yaşları siliyordu. "Cesur ol," diye fısıldadı, sesi dışarıdaki tıslama sesleri arasında kayboldu. O bir komutanın çocuğuydu ve ölümü sakince, onurlu bir şekilde karşılayacaktı.

Sonsuza kadar süren harap olmuş ve acı çeken sinirlerin ardından, gemi hareketsizdi. Yanan kabloların ve dumanın kokusu odasına doldu. Kiara boğazı yanana kadar dumandan öksürdü. Hâlâ hayattaydı ama ne amaçla ya da hangi kaderle hayatta olduğunu sadece tahmin edebiliyordu.

Yaklaşan ayak seslerini duyunca gerildi ama ayak sesleri hızla odasının önünden geçti. Boğazındaki gerginlik bir nebze olsun gevşedi.

Kapısının dışında başka birinin sesini duyana kadar kırk yıl yaşlanmış gibiydi. Kalbi, çeliği kesen bir meşalenin cızırtılı sesiyle kısa kesik atımlar halinde çarptı.

Kiara sol eliyle karyola iskeletini kavradı ve sağ eliyle geceliğinin kalıntıları tuttu. Yaşadığı panik yüzünden başı öylesine hafiflemişti ki bayılacağından korktu.

Kapının büyük bir parçası içeri düşmeden hemen önce yüksek bir patlama sesi duyuldu. Midesi soğuk bir yumruya dönüştü. Bir meşalenin ışığı odanın içinde dolaştı ve onu aydınlatırken durdu.

Ayarlanmış gözlerinin acısına rağmen ışığın ötesini, onu tutan kişiyi görmeye çalıştı ama tek gördüğü büyük, siyah bir lekeydi.

Damla delikten geçip kızın odasına girdi.

Kiara bacaklarını altına sıkıştırdı, böylece gerektiğinde hızla ayağa kalkabilecekti. Şakağından aşağı bir damla ter aktı. Gerildi, hırpalanmış, yorgun bedeninin toplayabileceği her türlü dirençle saldırmaya hazırды.

Tepedeki ışıklar geri döndü ve Kiara'nın gözlerini yaktı. Kiara birkaç kez gözlerini kırptırdı ve leke siyah bir savaş kıyafeti giymiş bir askere dönüştü. Yoğun siyah bir miğfer yüzünü kaplayarak hangi ırka ait olduğunu görmesini engelliyordu. Üniformasında herhangi bir işaret ya da bayrak yoktu.

Kimdi o?

Ona baktı, hâlâ kendisine yardım mı edeceğinden yoksa daha fazla zarar mı vereceğinden emin değildi. Cevabı öğrenene kadar uysal rolü oynayacak, onu zararsız olduğuna inandıracaktı. Ve eğer ona zarar vermek niyetindeyse, kendisine en çok yararı dokunacak yerde ona diz çökecekti. Ama adam yaklaşmadı.

Onu şaşırtacak şekilde, adam feneri kapattı ve yere koydu. Kadın kaçmaya hazırlandı.

Onun niyetinden habersiz, miğferini savaş giysisine iplerden çözdü ve çıkardı.

Kiara onun yüzünün yakışıklılığı karşısında hayrete düştü. Uzun, kahverengi saçları at kuyruğu şeklinde toplanmıştı ve sol kulak memesinden iki küçük gümüş halka sarkıyordu. Koyu renk gözleri vücudunun üzerinde gezinerek dağınıklığını ölçtü.

Adam yüzüne tekrar baktığında, kız acıma ve endişe gördü. "Ben Rachol," dedi sessizce Evrensel dilde, ürkek bir gimfry'yi ikna eder gibi. "Sana zarar vermeyeceğim."

Kiara ona inandı. Yatağa tutunmayı bıraktı. Bir başka gözyaşı dalgası yanaklarından aşağı süzüldü. Artık güvendedeydi!

Asker temkinli bir şekilde ona doğru ilerledi. "Beni anlayabiliyor musun?"

Aksanının Ritadarion olduğunu fark etti, kendi gezegeniyle müttefik bir gezegendi. Kiara gözyaşlarını bastırmaya çalışarak "Evet," dedi.

Ceketini çıkardı ve onu nazikçe sardı. "Her şey yolunda, seni eve götüreceğiz." Doğruldu ve elini ona doğru uzattı.

Kiara küçük, buz gibi elini onun büyük, sıcak elinin içine koydu. Adam onu ayağa kaldırdı. Tek bir adım attı, sonra yere yığıldı.

Bulanık bir ışıktaki, onun yanında diz çöktü. "İyi misin?" sesi endişeyle sıcaktı.

"Anlamıyorum," diye mırıldandı. "Yürüyemiyorum!" İçini bir panik dalgası daha kapladı.

"Şşş," diye yatıştırdı Rachol. "Hafif bir şok geçiriyorsun. O ikisinin yakınında olmak zorunda kaldıktan sonra buna şaşmamalı. Merak etme, geçecek." Eliyle kaburgalarını kavradı ve onu ölçen bir bakışla süzdü. Bir dakika sonra, "Seni taşıyamam," dedi. "Böğrümde iyileşmekte olan bir yara var ve seni kucağıma alırsam yarayı açarım."

Kız onun nazik, koyu kahverengi gözlerine bakana kadar çenesini kaldırdı. "Bana güveniyor musun?"

Bilinmeyen bir nedenden dolayı, o yaptı. "Evet."

Başını salladı ve gülümsedi. "Bir arkadaşımın seni gemimize kadar taşımamı isteyeceğim. O buraya geldiğinde bayılmayacağına söz ver."

Kiara onun sözleri karşısında kaşlarını çatı ve neden böyle bir söz isteme gereği duyduğunu merak etti. "Ben bayılmam."

Rachol ona şüpheli bir bakış attıktan sonra kemerinden bir el çıkardı. "Nemesis, yardıma ihtiyacım var."

Kiara'nın kanı yüzünden aktı. "Nemesis!" diye haykırarak kendini Rachol'dan uzaklaştırdı.

Bir an için bayılabileceğini düşündü. Nemesis gelmiş geçmiş en korkulan suikastçıydı. Kendi hükümeti de dahil olmak üzere bilinen tüm hükümetler onun ölmesini istiyordu.

"Sana zarar vermeyecek," diye yatıştırdı Rachol.

Kiara dinlemiyordu. Bunun yerine, Nemesis'in işlediği soğukkanlı ve vahşi cinayetler hakkında düzenli olarak yayınlanan çeşitli haberleri dinliyordu. Kimse onun neye benzediğini, kim olduğunu bilmiyordu. Onun yüzünü gören tek kişi, yetkililere anlatacak kadar uzun yaşamamıştı. Hatta küçük bir çocukken sırf alıştırma olsun diye kendi anne babasını bile öldürdüğü söyleniyordu.

büyük bir gölge düştü.

Kiara yutkundu, bakışları Rachol ile aynı şekilde giyinmiş olan iri yarı adamın üzerinde gezindi. En azından Nemesis'in kaskı hâlâ başındaydı. Belki bunu atlatabilirdi ... belki. Korku içinde titredi.

dehşete düşüren Nemesis, Rachol'un yanından geçip önünde diz çöktü. Kocaman, eldivenli eli Chenz'in vurduğu yanağa dokunmak için uzandı. Kız irkildi, kendini arkasındaki duvara bastırmaya çalıştı ve yüzünü çevirdi.

Yanağına temas etmeden önce elini bıraktı. "Yürüyemiyor,"

diye açıkladı Rachol.

Nemesis başıyla onayladı. Tek kelime etmeden onu kollarının arasına aldı ve sanki belindeki iletişim cihazından daha ağır değilmiş gibi kaldırdı. Kiara titredi, yaşayan en tehlikeli varlığın kollarında değil, evine dönmek istiyordu.

Kapıya ulaşan Nemesis durakladı ve Rachol'a döndü. Elektronik olarak bozulmuş bir sesle, "Öldür onları," dedi.

Umursamaz ses tonu içini parçaladı. Ne tür bir varlık birinin ölümünü bu kadar duygusuzca emredebilir? Böyle bir yaratığın yakınında olmak istemiyordu.

kollarından kurtulmaya çalıştı. Tutuşu neredeyse acı verecek kadar sıkılaştı.

Onu iki gemiyi birleştiren bağlantı istasyonuna giden koridora taşıdı. Rachol koridorda ilerlemeye devam ederek gözden kayboldu, şüphesiz Nemesis'in acımasız emrini yerine getirmeye gidiyordu.

Kiara Rachol'u geri çağırmak istedi. İsteddiği son şey bu yaratıkla yalnız kalmaktı ama ağzı birden o kadar kurumuştı ki, şişmiş dudaklarından bir fısıltı bile geçiremiyordu.

Mekiklerine girdikten sonra Nemesis onu bir çeşit revir olarak kullanıldığını tahmin ettiği arka odalardan birine götürdü. Tıbbi aletler ve ilaç şişeleri büyük bir yatağın çok uzağında olmayan cam bir dolaba dikkatle yerleştirilmişti. Antiseptik kokusu burnunu yaktı. Her şey bembeyaz ve düzenliydi, kaçırınların pisliğiyle hoş bir tezat oluştuyordu.

Kiara Nemesis'e baktı, onu da öldürebileceğinden korkuyordu. Ama Nemesis onu görmezden geliyor gibiydi, en azından Kiara'nın onun kollarında olduğu gerçeğini göz önünde bulundurarak yapabildiği kadarıyla.

Onu nazıkçe yatağa yatırdı, sonra dolabın altındaki çekmecedен bir battaniye almak için hareket etti. Acımasız bir katile asla yakıştıramayacağı bir nezaketle battaniyeyi ona sardı.

Kiara ona dikkatle bakıyordu. Işık miğferinden ürkütücü bir parlaklıkla süzülüyordu. Bir insandan daha iri, daha uzun ve daha güçlü görünüyordu. Hangi türe ait olduğu hakkında hiçbir fikri yoktu ama en azından insansı olmalıydı.

Kapının yanındaki panele basıp dolabı açtığında, savaş giysisinin altında iyi tanımlanmış kasların oynamasını izledi.

Kimdi bu suikastçı? Bu soruyu ilk soran o değildi ve diğerleri gibi o da cevabı asla öğrenemeyeceğini biliyordu.

Arkasını döndü, elinde Rachol ve kendisinin giydiği gibi siyah bir savaş giysisi vardı.

Kiara onun gözlerini üzerinde hissedebiliyordu, neredeyse bir dokunuş kadar somuttu. Adamın konuşmak üzere olduğunu düşündü ama kapı açıldı ve Rachol ortaya çıktı.

Neyi böldüğünün farkında olmayan Rachol, Nemesis'in elinden savaş giysisini aldı. "Onları mühimmat odasına kilitledim. Eğer hızlı olurlarsa, zarar görmeden kaçabilirler."

Kiara hâlâ Nemesis'in onu izlediğini hissediyordu.

Keskin bir hamle ona gemilerinin onu kaçırانların gemisinden uzaklaştığını söyledi.

"Beni eve mi götürüyorsun?" diye sordu.

Korkunç bir duraklama onu karşıladı. Sonunda Nemesis konuştu:

"Yakında." Kadın gözlerini kırpamadan, adam gitmişti.

* * * * *

Nykyrian kapıyı arkasından kilitledi. Rachol'un doktorluk yeteneklerini dansçının sakinleştirici alacağını tahmin edecek kadar iyi biliyordu. Kiara'nın şeffaf, yırtık geceliğinin çizdiği vücudunun görüntüsü onu yaktı. Hâlâ onun göğsüne bastırdığını hissedebiliyordu.

Zihnini başka düşüncelere zorlayarak sıcak ve yapışkan kaskını çıkardı. Nemli, sarı saçlarını ensesinde tutan bağdan kurtardı. Yorgun bir iç çekişle cebinden koyu renk gözlüklerini çıkardı ve mekiğin ön tarafındaki kontrol odasında mürettebatının geri kalanına katılmak üzere hareket etti.

Dansçı Hauk ve Darling Crewell o içeri girdiğinde birbirleriyle şakalaşıyorlardı.

Hauk kuru bir sesle, "Rachol bir misafirimiz olduğunu söyledi," dedi. "Umarım o odadan dışarı çıkıp da seni üzerinde bir şey olmadan görmez."

Kask!"

Nykyrian onu görmezden gelerek kaskını yere bıraktı ve pilot koltuğuna oturdu. Düzeltme olmayacağını bildiği için ayarların üzerinden geçti. Hauk ve Darling en iyileriydi.

"Chenz ve Petiri kaçtı mı?" Nykyrian sordu. Darling

başını salladı. "Onlar asteroit yemi."

Nykyrian başını salladı. Adalet yerini bulmuştu. Yarın Rachol işverenlerine Chenz'in ölümünü bildirecekti. Gerçi bu konsey üyesinin oğlunu geri getirmeyecekti ama Chenz'in bir daha asla bir çocuğun başını kesmemesini sağlayacaktı.

Konuyu aklından çıkaran Nykyrian pencereden dışarı, etraflarında dönen karanlığa baktı. Işıksız boşlukta, Kiara'nın son balesinde dans ederkenki görüntüsü gözlerinin önünden geçti. Onu düşündükçe içinde kabaran duygulara lanet okudu.

Kız her zaman onun hislerini harekete geçirmeyi başarmıştı. Onu ne zaman dans ederken görse, ruhunun bir parçasına dokunmuştu - uzun zamandır ölü ve lanetlenmiş olduğunu düşünmeyi tercih ettiği bir parçasına.

Keşke her şey farklı olsaydı. Keşke o farklı olsaydı...

Nykyrian iç çekti. O daha iyi biliyordu. Onun dokunuşundan geri çekilme ve kollarında kıvrınma şekli, onunla konuşmaya çalıştığında bile başına neler geleceğini anlatıyordu.

"Kadın kim?" Hauk sonunda Nykyrian'ı düşüncelerinden kopararak sordu.

"Kiara Biardi, dansçı."

Hauk alçak sesle takdirkâr bir ıslık çaldı. "O uzay kabuklarıyla ne yapıyordu?"

Nykyrian omuz silkti. "Bunu üsse dönüp toplantımızı yaptıktan sonra konuşuruz."

Bir saat içinde istasyonlarına yanaşmaya başladılar. Rachol arkadan gelerek Kiara'nın sakinleştirilmiş bir uykuda olduğunu bildirdi. Nykyrian hastalarının yanına dönmeden önce kaskını taktı.

İnişten sonra Nykyrian Kiara'yı gemiden taşıdı. Onu Komuta Merkezinin üst katına götürdü ve burada Mira'yı Kiara uyanana kadar ona bakması için görevlendirdi.

Mira böylesine ünlü bir şahsiyete nöbet görevi verildiği için çok heyecanlıydı. Nemesis'e endişeyle gülümseyerek Kiara'ya uyku kıyafeti bulmak için odasına koştu.

Mira'nın huzurundan kaçmak için gösterdiği yersiz telaş karşısında başını sallayan Nykyrian, kıymetli bohçasını uyku odalarından birine götürdü ve onu dikkatle geniş yatağa yerleştirdi. Üzerini fazladan bir battaniyeyle örttü.

Yataktan uzaklaşırken, onun uykusunda fısıldadığını duydu. Melodik sesiyle büyülenen adam, huzur içinde dinlenen formuna son bir kez bakmak için geri döndü.

Kadının yüz hatlarının düzgünlüğünden, kalkık burnundan, yüksek elmacık kemiklerinden, ince kemerli kaşlarından büyülenmiş bir halde onun üzerinde durdu. Uzun, koyu kahverengi saçları yumuşak bukleler halinde üzerine dökülüyordu. Yanağının çizgilerini takip etti, eldivenini çıkarıp kusursuz teninin sahip olduğunu bildiği yumuşaklığı hissetmek istedi.

Döndüğünde Mira'nın varlığını hissetti. Başını kaldırdığında Mira'nın sorgulayan kahverengi gözlerini gördü.

Nykyrian Kiara'yı öpmek için can atıyordu. Neredeyse öpecekti. Sadece Mira'nın meraklı bakışlarının bilgisi onu miğferini çıkarıp yakıcı arzusuna teslim olmaktan alıkoydu.

Bazı şeyleri hissetmek ya da deneyimlemek ona düşmezdi. Mira'ya başını sallayarak odadan çıktı.

Nykyrian işlerini bitirmek ve dansçının dikkatini daha fazla dağıtmadan onu geri getirmek için endişelenerek aşağıda arkadaşlarına katıldı.

Üç askerini hızla, Jayne'in çoktan oturmuş onları beklediği konsey odalarına götürdü.

Oda sayısız yıldız çizelgesi, harita ve bilgisayar terminaliyle kaplıydı. Bilgiler cihazlardan geçerken bip sesleri ve tıslamalar havayı dolduruyordu. Her şey düzenli, tertipli ve verimliydi, tam da onun sevdiği şekilde.

Nykyrian en yakınındaki yazıcıya doğru yürüdü ve birkaç sayfa kâğıt çıkardı.

Arkadaşlarının kasklarını çıkarıp sandalyelerine oturmalarını beklerken Nykyrian listelenen eşyaları inceledi. Satırları incelerken, Kiara'nın beklenmedik bir görüntüsü gözlerinin önünden geçti. Dişlerini gıcırdatarak düşüncelerini işine yönlendirdi.

Nykyrian küçük gruba üstünkörü bir bakış attı, yerine oturdu ve önündeki kâğıt yığınına yerleştirdi. Rachol'a döndü. "Anladığım kadarıyla Chenz ve Petiri'yi Probekeinler kiralamış."

Rachol başını salladı.

"Tiarun Biardi'ye kızını geri getireceğimi belirten bir mesaj gönderin. OMG'nin kızının kaçırılmasıyla hiçbir ilgisi olmadığını bilmesini istiyorum." Gözlerini kısmıştı. "İyi bir iş yaptığım için vurulmaktan nefret ederim."

Rachol tekrar başını salladı ve bilgisayar defterine hızlıca bir not düştü. "Casuslarımızdan birinden aldığım habere göre, Probekeinler Konsey Üyelerinin çocuklarını parçalamakla tehdit edince Gouran Konsolosluğu dün dağılmış. Fesihler için sekiz sözleşme hazırlanmış. Dün gece gördüğümüz Konsey Üyesi Serela'nın oğlu da dahil olmak üzere altı çocuk ölü bulundu. Chenz'in ölümünün, çocuğu vahşice öldürmesi yüzünden olduğunun duyulmasını sağlayacağım."

Nykyrian'ın zihninde Serela'nın işkence görmüş yüzü ve zavallı, sakatlanmış çocuğun görüntüsü canlandı. Eğer Kiara Chenz'in gemisinde olmasaydı, yara kabuğunu parçalara ayırabilirdi. "Chenz dışında, Probekein'ların sözleşmelerini kabul eden diğer kişiler kimlerdi?"

"Bilmiyorum," diye yanıtladı Rachol.

Nykyrian çenesini ovuşturdu. "Probekeinler ve Gouranlar arasındaki müzakereler ne üzerineydi?"

Rachol'un başını olumsuz anlamda sallaması üzerine Nykyrian kaşlarını çatı. "Tüm suikast sözleşmelerinden haberdar olman gerekiyor. Cinayetlerin kesin nedenlerinin yanı sıra son kontrattaki ismi ve kimin elinde olduğunu öğrenmeni istiyorum. Tahminimce cinayetler Probekein'ların inşa ettiği yeni silah yüzünden işleniyor. Eğer değilse, bilmemiz gerek!"

Nykyrian sandalyesine geri oturdu. "Biardi'ye kızının güvende olduğunu hemen bildirsen iyi olur. Eminim kızının kaybolmasından dolayı çılgına dönmüştür."

Rachol ayağa kalktı ve Nykyrian'ın direktifine uymak için harekete geçti.

Hauk, Rachol'un gidişini izlerken, "Bence İmparator Abenbi'yi hedef almalıyız," dedi. "Probekein'lara diğer hükümetleri korkutmaya devam edemeyeceklerini göstermenin zamanı geldi."

Nykyrian başını salladı. "Bu bizim kararımız değil. Anlaşmalı işlerimizle ilgilensek iyi olur. Birikmiş işlerimiz zaten çok uzun. Yeni görevler alabilmemiz için birkaç hafta geçmesi gerekecek. Bu noktada, yeni bir işe alım için büyük bir acil durum olması gerekir."

Jayne sinirli bir şekilde iç çekti. "Neden sayımızı artırmıyoruz?" diye sordu uzun siyah saçlarıyla oynarken. "İstihdam ettiğimiz çok sayıda kişi arasında, sözleşmelerin fiziksel uygulamalarını yapmaya uygun birkaç kişi mutlaka vardır."

Nykyrian kaşlarını kaldırdı. "Arkanızda onlara güvenir miydiniz? Beşimiz arkadaşız, yıllardır öyleyiz. Birbirimize olan sadakatimiz tartışılmaz. Hayatını bir yabancıya emrine vermeye istekli misin?"

"Başıma ödöl konmuşken olmaz," diye cevap verdi Jayne. "Sanırım haklısın."

Rachol geri döndü. "Biardi seni bekliyor olacak," dedi Nykyrian'a. "O da benimle görüşmek istiyor. Bize ihtiyaçları olana kadar aranan suçlular olmamız ne tuhaf," diye mırıldandı Rachol, otururken. "Sanırım Biardi Kiara'nın korunması için bir bağlantı önerecek."

Nykyrian'ın kalbi hızlandı. "Bir toplantı ayarladınız mı?" "Bu akşam."

Hauk sandalyesinde döndü, dudaklarında bir gülümseme belirdi. "Yeni bir iş alamayacak kadar yoğun olduğumuzu sanıyordum."

Nykyrian ona zehirli bir bakış fırlattı. Hauk özür dilercesine ellerini kaldırdı. Hauk'un kendisini daha fazla sorgulamaması gerektiğini bildiğinden emin olan Nykyrian kâğıtları masadan aldı ve ilgili uzmana verdi.

Hauk hemen programından şikâyet etti. "Neden Darling ve Jayne'in yedeği hep ben oluyorum?" diye mırıldandı. "Özellikle Darling. Keşke ona erişim kodlarını nasıl kıracağını öğretsen. O çok tehlikeli!"

"Ben mi tehlikeliyim? En son birlikte dışarı çıktığımızda iki alarm çaldırmıştın. Bir devre mühendisi için ciddi eksikliklerin var."

Hauk, Darling'e dişlerini göstererek, "Dikkatli ol insan," diye uyardı. "Bu gecelerden birinde acıkabilirim ve artık bir Silah Teknisyenine ihtiyacımız olmadığına karar verebilirim."

Nykyrian onların oyununa başını salladı, iyi arkadaş olduklarını biliyordu ama ırksal farklılıkları yüzünden birbirlerini sürekli taciz ediyorlardı.

Darling bir insan sistemi olan Caron'dan geliyordu. Hauk ise Andarion'du - gelişmiş bir insan, yırtıcı bir ırktı ve bazen daha küçük insanların etiyile beslenirdi. İki ırkın melezi olan Nykyrian sık sık kendini onların çatışmalarını çözerken bulurdu.

Hauk geleneksel Andarion özelliklerine sahipti, son derece yakışıklı bir yüzü vardı.

-Andarionlar fiziksel güzelliğe her şeyin üstünde değer verirlerdi. Hauk'un boyu,

Siyah saçları bir savaşçının örgüsüyle sırtından beline kadar iniyordu. Kırmızıyla çevrelenmiş beyaz gözleri gülerek Darling'e bakıyordu. Hauk gülümserken uzun köpek dişleri parlıyordu. Nykyrian kendi dişlerinin Hauk'unkilerin daha küçük versiyonları olduğu için minnettardı. Yine de, özellikle de gözleriyle birleştğinde, onu piç bir melez olarak işaretleyecek kadar uzundu.

"Jayne," dedi Nykyrian suikastçıya dönerek. "Vuruşlarında yardıma ihtiyacın olursa, sana destek olurum. Böylece Hauk'un zamanının bir kısmı boşa gider." Jayne ona baştan çıkarıcı bir gülümseme verdi. Yozlaşmışları avlamanın ve öldürmenin heyecanını seviyordu. Nykyrian onunla aynı heyecanı paylaştığı geçmiş zamanları hatırlıyordu ama o günler çoktan geride kalmıştı. Artık sadece huzur ve yalnızlık istiyordu.

"Bu hafta sayı az," dedi Jayne listesini tarayarak. "Sanırım Abenbi'yi saf dışı bırakmak için bir fırsat yaratabilirim." Hauk'a gülümsedi.

Nykyrian başını salladı. "Görevlendirilmiş siyasi suikastlara devam et. Probekein İmparatoru'nun öldürüldüğüne dair hiçbir mesaj istemiyorum."

Hauk dudağını büktü ve sandalyesinde öne doğru oturdu. "Ölmeyi hak ediyor!"

Nykyrian doğrudan yüzleşme karşısında gerildi. "Harekete geçmeden önce sağlam bir kanıt var. Bunu elde ettiğimde, Jayne'le senin onu almanıza memnuniyetle izin veririm," diyerek uzlaştı, birkaç gerçek dostundan biriyle kavga etmek istemiyordu. Bunun için yeterince düşmanı vardı.

Hauk sandalyesine geri çekildi.

Nykyrian her birine tek tek baktı. "Yakın gelecekte tüm grubun katılmasını gerektirecek herhangi bir görevimiz yok. Bazı çakışmalar var, bunları not edin ve buna göre plan yapın. Acil durumlar için bağlantılarınızı açık tutun. Bir sonraki toplantımız sekiz gün sonra, saati programınızda belirtilmiştir. İyi şanslar," diye bitirdi Nykyrian, gereklilikten çok alışkanlıktan dolayı.

Üyeler miğferlerini aldılar ve ayrıldılar. Rachol Nykyrian'la birlikte oturmaya devam etti ve odanın boşalmasını bekledi.

Kapı kapandığında Nykyrian'ın yüzüne döndü. "Biardi'nin sözleşmesini kabul etmeli misin bilmiyorum. Yükümlülükleri karşılayamayız."

Nykyrian, Rachol'un kendisini okuyabilmesinden nefret ederdi. İfadelerini ve ruh halini dikkatle korumasına rağmen, Rachol her zaman onun dış görünüşünün ardını görebilecek esrarengiz bir yeteneğe sahip olmuştu. "Keşke düşüncelerimi ikinci kez tahmin etmeyi bıraksan. Daha fazlasını üstlenemeyecek kadar birikmiş durumdayız. Babasından özür dilemelisin. Onu korumaları için Guriş birliklerini çağırmasını söyle."

Nykyrian ayağa kalktı. Sağ duvara doğru ilerledi ve kıyafetlerini değiştirmek için düğmelere bastı. "Biz bebek bakıcısı değiliz," diye bitirdi sözlerini, savaş giysisini çıkarırken.

Rachol sırtını Nykyrian'a döndü ve konuşmaya devam etti, "Ondan etkileniyor musun?"

"Ben kör değilim," diye tersledi Nykyrian. "Bana onun senin için hiçbir cazibesi olmadığını söyleyebilir misin?"

Rachol güldü. "Ah, evet. Ama onu dans ederken kaç kez izlemeye gittiğini de biliyorum. Kabul et Kip, o kadına sıırıslıkam aşksın ve bu senin yapacağın bir şey değil."

"Onu arzuluyorum, başka bir şey değil." Nykyrian duvarın yerine geçti. Botlarını yerden alarak sandalyesine oturdu.

"Başka bir şey yok mu?" Rachol kaşlarını kaldırarak sandalyesini ona doğru çevirdi ve sordu.

Nykyrian botlarını giyerken ona ters ters baktı. "Bu tartışma sona ermiştir." Masadan gözlüğünü aldı ve tuhaf yeşil, insan gözlerini gizlemek için taktı. Rachol'a son bir kez yüzünü buruşturarak odadan çıktı.

Nykyrian Rachol'un sözlerine aldırmadı. O bir askerdi, aşka düşkün bir aptal değil. Görevlerini ve yükümlülüklerini çok iyi biliyordu, hiçbir şey onu bunlardan alıkoyamazdı.

Mira'ya ve görev yerine doğru ilerleyen Nykyrian, Nemesis kurtulduğu için memnundu. Nemesis'in doğumu bir gereklilikti; onu özgür bırakmıştı.

çok sayıda keskin nişancı ona ateş etmeden dolaşmak. Ve melez görünüşüyle, yetkililer Nemesis'in kimliğini öğrenecek olursa, düşmanlarının onu bulması uzun sürmezdi.

şimdilik insanlar Nykyrian Quiakides'in Nemesis'in bir kölesi olduğunu varsayıyordu; bu rol ona çok uygundu. Kimliği gizli kaldığı sürece, yarı normal bir varoluş sürdürebilirdi.

Kendisine, kimliğinin asla biriyle birlikte olamamasının birçok nedeninden sadece biri olduğunu hatırlattı. Hayatında öğrendiği bir şey varsa, o da hiç kimseye g venilemeyeceğiydi.

O başka tarafa bakana kadar insanlar onun arkadaşıydı.

Nykyrian, Kiara'yı düşündükçe içine dolan duyguları bastırdı ve güvendiği yatıştırıcı boşluğa geri döndü.

Bölüm 2

Kiara bir kez daha yabancı bir çevreye uyandı. Nemesis'i hatırladı ve sarsılarak ayağa kalktı, kalbi acı içinde boğazına saplanmıştı.

Neredeydi o? Ona ne yapmışlardı?

Kiara gözleriyle telaşla odayı aradı ve akıbeti hakkında bir ipucu aradı.

Tepedeki loş ışık, soluk çelik duvarlara yansiyarak onlara tuhaf, gölgemsi bir görünüm veriyordu. Bir köşedeki ani bir hareketle gözlerini, uzanmış bir sandalyeden kendisini izleyen tombul, yaşlı bir kadına odakladı.

"Güvendesiniz." Kadın tatlı tatlı gülümsedi, yaşlı yüzü nazik bir büyükanneye benziyordu. "Burada kimse sana zarar vermeyecek."

Kadının koyu kahverengi gözleri dürüstlük ve sıcaklıkla parlıyordu. Kiara ona güvendi.

Işıklar aydınlandığında odayı incelerken mobilyaların zenginliğini fark etti. Üzerinde oturduğu yatak, çok az kişinin sahip olabileceği koyu renkli, oyma ahşaptan yapılmıştı. Uzun direklerin üzerinde asılı duran beyaz tüller yatağı cereyandan koruyordu.

Kiara tekrar kadına baktı. "Neredeyim ben?" diye sordu.

"Nerede olduğu önemli değil. Artık uyandığına göre yakında evde olacaksın." Ayağa kalktı, Kiara'nın bir hayranına ait olduğunu tanıdığı bir yüzle gülümsüyordu. "Acıktın mı ya da susadın mı?"

Kiara'nın geri adım atması üzerine kapıya doğru ilerledi. "Benim adım Mira. Sen burada kal, ben de savaş giysini getireyim."

Kiara onun gidişini izledi. Odanın durgun sessizliğinde, dışarıdaki şiddetli rüzgârı ve ısrarlı bir gümbürtüyü duydu. Bakışları uzak duvardaki parlak renkli pencerelere kayd. Garip şekilli bir ağaç şiddetli rüzgârda dallarını pencereye vurarak savruluyordu. Kiara kendini görünmeyen güçler tarafından kontrol ediliyor ve onlara karşı çaresiz hissediyordu.

Kiara içini çekti, düşünceleri babasına yöneldi. Hiç şüphesiz zavallı askerlerine çılgınca küfürler savuruyor ve onlara onu bulmak için her yeri aramalarını emrediyordu. Bu insanların onu gerçekten Gouran'a geri götürmeye niyetli olmaları için dua ederken boğazı düğümlendi.

Kapı kayarak açıldı ve onu düşüncelerinden uyandırdı.

Döndüğünde içeri Mira'nın değil bir adamın girdiğini gördü. Kiara örtüyü çenesine kadar çekti, yabancıya karşı tereddütlüydü, tam olarak korkmuyordu ama tüllerin ona sağladığı küçük koruma için kesinlikle minnettardı.

Nykyrian durakladı. Kiara'nın hâlâ uyuyor olacağını düşünmüştü. Bunu daha iyi bilmeliydi.

Geniş, kehribar rengi gözleri büyük bir ilgiyle onu izliyordu. Korkunç bir şekilde, kendisini korkutan, kutsal olmayan Nemesis olarak ilan ederse neye benzeyeceklerini merak etti.

Ama sonra, onun tepkisinin ne olacağını çok iyi biliyordu. Gözleri panik içinde büyüyecek, dehşet içinde çılgılık atacak ve hayatı için yalvaracaktı.

Yorgun bir iç çekti.

Bakışları onun üzerinde gezindi ve vücudu sanki elleriyle onu okşamış gibi hemen tepki verdi.

Yıllardır arzuladığı tek kadın oydu. Onu öpmek ve kendini onun derinliklerine gömerken ince kollarının onu sıkıca sarmasının nasıl bir his olduğunu öğrenmek için duyduğu işkence dolu arzuya boyun eğmemek için kendini kontrol etmesi gerekiyordu. Ayrıca adını tam olarak koyamadığı başka bir ihtiyaç daha hissediyordu.

Kiara'nın kalbi hızla çarptı. Adam uzun boyluydu ve tamamen siyah giyinmişti. Onları ayıran ince perdenin arkasından bile botlarındaki ve silah kemerindeki gümüş kakmalar ışıktaki parlıyordu. İnce, siyah bir palto ayak bileklerine kadar uzanıyordu ve kılıflı bir blasterin varlığını göstermek için sol taraftan geriye doğru çekilmişti.

İpek gömleğinin ilk üç düğmesi açık bırakılmıştı ve bronzlaşmış, kaslı bir vücut vaat ediyordu. Boğazının altından köprücük kemiği boyunca uzanan derin bir yara izi gömleğin altında kayboluyordu. Bu yara izinin nereye gittiğini araştırmak için güçlü bir arzu duyuyordu.

Yüzünün üst yarısı koyu renkli opak gözlüklerle örtölü olsa da, onun son derece yakışıklı olduğunu söyleyebilirdi. Bronzlaşmış ve sinekkaydı tıraş olmuş yüzünde çelikleşmiş bir kararlılık ifadesi vardı. Uzun, neredeyse beyaz sarı saçları sırtından aşağıya doğru örölmüştü. Bundan onun üstün yetenekli bir savaşçı olduğunu anladı.

Ondan yayılan güç ve tehlike aurası onu sarhoş ediyordu. Adamın vücudunun gücünü neredeyse hissedebiliyordu.

"Mira'nın kıyafet almaya gittiğini varsayıyorum," dedi tam olarak çıkaramadığı bir aksanla ve vücudunu ürperten derin bir sesle.

"Sen Andarion'sun," dedi dişlerine dikkat ederek. Bu açıklama karşısında biraz korkmuştu.

Nykyrian ağzını açtı ve dilini uzun köpek dişlerinin üzerinde gezdirdi. "Merak etmeyin, ben insan yemem," diye cevap verdi.

Kiara rahatlamıştı. "Beni eve götürecek olan sen misin?" diye sordu adam öne çıkıp uzun karyola direğine yaslanırken.

"İsterseniz sizi teslim etmesi için bir insan bulabilirim."

Bir an için onu düşündü. Belki de bir insan refakatçi olması daha güvenli olurdu.

Kiara bakışlarını adamın vücudundan aşağı indirdi ve rahat duruşuna hayran kaldı. Dar deri pantolonu, altındaki kaslı kalçaları vurguluyordu. Kanı tutuştu.

Bir erkekten hiç bu kadar etkilenmemiştir. Aniden kuruyan dudaklarını yalayarak, ona geri dönecek kadar uzun süre tahammül edebileceğine karar verdi.

"Hayır, sana güveniyorum." Kiara gülümsedi.

"Akıllıca değil. Ben güvenilir biri değilim," diye uyardı ve kızın üzerinde bir endişe ve merak dalgası yarattı.

Mira savaş giysisini omzuna atmış olarak geri döndüğünde konuşmaları yarıda kesildi. "Ah Nykyrian," dedi şaşkın bir telaşla. "Burada olduğunu bilmiyordum."

Kiara, Mira'nın bariz rahatsızlığını fark etti.

"Ben dışarıda bekleyeceğim," dedi ve kapıya

doğru ilerledi. Mira'nın kaşları onu takip etti.

O gider gitmez Kiara yatak örtüsünü bir kenara çekti ve yataktan çıktı. Ayak parmakları soğuk zemine doğru kıvrıldı. "Ondan hoşlanmıyor musun?" diye sordu.

Mira sanki ayağına basılmış gibi sıçradı. "Hayır," dedi aceleyle. "Ondan değil. Sadece ... O sadece... biraz tuhaf, sanırım." Mira ona elbiseyi uzattı.

Kiara onda kendisini de tedirgin eden bir şeyler olduğunu itiraf etti. "Kim o?"

"Nykyrian ..." Mira durakladı, kaşları çatıldı. "Soyadını unuttum, çok az kişi kullanır. Bu ismi hiç sevmez."

"Ne kadar tuhaf."

"Evet, öyle." Mira daha yakına eğildi ve fısıldadı, "O kaçak bir Birlik Suikastçısı."

Kiara'nın kalbi durdu. "Birlik'in suikastçılarının ayrılmasına izin verdiğini sanmıyordum."

Mira ciddiyle başını salladı. "Öyle değil. Nykyrian bir haftadan fazla yaşamayı başaran tek kişi. Onun bir çeşit madalyalı kahraman olduğu fısıldanıyordu."

Kiara kaşlarını çatı. Bir kahraman mı? "Neden gitti?"

Mira başını salladı. "Kimse kesin olarak bilmiyor. İçine kapanık biri, kendisiyle konuşulduğunda bile neredeyse hiç konuşmuyor." Mira içini çekti. "Aslında buradaki çoğu insan melez olduğu için ondan uzak durma eğiliminde."

Kiara'nın kaşları daha da çatıldı. "Melez

ne?" "Yarı insan, yarı Andarion."

"Ne kadar garip."

"Hmmm," diye mırıldandı Mira. "Eminim onunla yalnızken iyi olacaksın. OMG'nin sahip olduğu en iyi gözcü o."

Kiara savaş giysisinin koluyla oynarken Mira'nın dedikodusunu sindirdi. "Artık öldürmüyor mu?"

"Hayır, en azından benim bildiğim kadarıyla." Mira elini Kiara'ya uzattı. "Bu kadar dedikodu yeter. Sizinle tanışmak büyük bir zevkti Bayan Biardi. Yeni gösterinizde başarılar dilerim."

Kiara gülümseyerek Mira'nın sıcak, kadifemsi elini tuttu ve kısa, akıllıca bir tokalaşma yaptı. "Seninle tanışmak bir onurdu, Mira. Nezaketin için teşekkür ederim. Eğer yeni gösteriye gelmek istersen beni ara, sana kapıda bir kart bırakırım."

"Teşekkür . Bunu yapabilirim." Ayrılırken Mira'nın gözleri dostlukla parlıyordu.

Kiara çabucak elbisesini siyah savaş giysisiyle değiştirdi. Önünü bağlamayı bitirdikten sonra kapıyı açtı ve refakatçisiyle buluşmak üzere koridora girdi. Nykyrian kendini uzaktaki duvardan uzaklaştırdı.

Kiara ona ne kadar dağınık göründüğünü fark edince kızardı. Takım elbisesine baktı. Belli ki bir erkek için tasarlanmıştı, yere kadar uzanıyor ve ona büyük bir çuval gibi oturuyordu. Chenz'in onunla Griball oynamasından sonra yüzünün nasıl göründüğünü ancak Tanrı bilirdi.

Dans organizatörleri onu böyle bir halde görselerdi kesinlikle terk ederlerdi. Ona kaç kez bir imaj olduğunu ve imajının her zaman korunması gerektiğini söylemişlerdi.

bir şey gelmezdi.

Başını iki yana sallayarak kaybettiği kibirini toparladıktan sonra tekrar eskortuna baktı.

"Hazır mısın?" diye sordu, sesi zihninde yankılanıyor, zengin, rafine tonuyla onu kavuruyordu.

Kiara dudaklarını yaladı ve tehlikeli bir suikastçıyı öpmenin nasıl bir his olduğunu merak etti.

Birlik'in en değerli askerleri hakkında pek çok hikâye duymuştu. Onlar özgür bir gruptu, siyasi hedefleri öldürmek için eğitilmişlerdi ve Birlik'in en değerli malları olarak kıskançlıkla korunuyorlardı. Kiara, askeri gücüyle tüm hükümetleri koruyan ve sindiren alçak Birlik'e ne tür bir adamın meydan okuyabileceğini merak ediyordu. Birçoğundan daha cesur olan kendi babası bile Birlik'in emirlerine itaatsizlik etmeyi reddetmişti.

Bir an için Nykyrian'ın bilinçsizce yaptığı öpücük çağrısına cevap verebileceğini düşündü. Sonra inanılmaz bir şey oldu, adam uzaklaştı.

Kiara şaşkınlıkla kaşlarını çattı, yanakları onun reddinden dolayı ısınmıştı.

Nykyrian ondan birkaç adım ötede durakladı. "Orada öyle dikilip durma," azarladı. "Eve gitmen gerek. Baban çok endişelendi."

"Onu sen mi aradın?" Kiara onun bu kadar düşünceli olmasına şaşırarak sordu. "Rachol aradı," dedi koridorda ilerlemeye devam etmeden önce.

Kiara onun kendisini bu kadar kolay göz ardı etmesine sinirlenmişti. Onu hızla koridordan aşağıya, geniş bir iniş pistine götüren uzun adımlarına ayak uydurmak için mücadele etmek zorunda kaldı.

Nykyrian onu en sol köşedeki siyah bir savaşçıya götürdü. Birkaç kişinin yanından geçtiler ama kimse Nykyrian'a selam vermedi. Kiara Mira'nın sözlerini düşündü. Adamın mesafeli olmasına şaşmamalı.

Geminin yan tarafındaki bir düğmeye basarak kokpit kapağını açtı, ardından ellerini kızın beline koyarak onu merdivene doğru kaldırdı. Güçlü ellerinin giysisinin üzerindeki sıcaklığı onu heyecanlandırdı. Hafif basınç cildine masaj yapıyor ve nefesini kesiyordu.

Kes şunu, dedi kendi kendine, sana sarılan ilk erkek o değil. Küçük bir gülümseme dudaklarını büktü. Hayır değildi, ama kesinlikle en ilgi çekici olanlardan biriydi.

Sonunda çalkantılı duyguları üzerinde bir nebze olsun kontrol sahibi olan Kiara tepeye tırmandı. Şaşkınlık içinde durakladı.

Nykyrian'ın yerde durduğu yere baktı, ondan habersizdi.

Savaş uçağının içindeki *tek* koltuğa tekrar bakarken *içini bir* belirsizlik kapladı. Bu doğru gemi miydi? Nereye oturması gerekiyordu, onun kucağına mı? Bu düşünce içini bir sıcaklıkla doldurdu.

Nykyrian onun tereddüt ettiğini nihayet fark edince aşağıdan, "Koltuğa otur," diye talimat verdi.

Emredileni yaptı.

Kiara oturduğu yerden birinin elinde iki kask ve bir bilgisayar günlüğüyle geldiğini gördü. Nykyrian hızlıca kayıt defterini imzaladı, miğferleri aldı ve ona katıldı.

Kendini arkasına sıkışan sıcak bedenden uzaklaştırmaya çalışarak geminin kontrollerini inceledi. Ana panel ona bir müze parçasını hatırlatıyordu. Bu geminin ne kadar eski olduğunu fark etmemişti.

Nykyrian onun ilgisini fark etmiş olmalı ki sessizce, "Bu bir Bertraud Trebuchet Fighter," dedi.

"Onları yıllar önce üretmeyi bıraktıklarını ve hayatta kalan tek ürünün Nemesis'e satıldığını sanıyordum."

"Biz *iyi* arkadaşız," dedi garip bir tonda ve kızın sevgili olup olmadıklarını merak etmesine neden oldu.

Kiara ona başka bir soru soramadan, adam başının üzerine bir kask yerleştirdi. Kiara onun kollarının arkasında hareket ettiğini hissetti ve gözlüklerini çıkardığını fark etti. Merakla arkasını dönmeye çalıştı.

"Yapma!" diye tersledi.

Kiara kaskatı kesildi.

Adamın güçlü kolları, önündeki düğmeleri çevirmek için etrafına dolandığında kadının tedirginliği azaldı.

Sağır edici bir kükremeye motorlar ateşlendi, ardından yumuşak bir vızıltıya dönüştü. Kulaklarını dolduran çatırtıların arasında, kaskındaki dahili telefondan kontrolörün sesini duydu.

Arkasına yaslandı. Nykyrian'ın vücudu beklenmedik temas karşısında sarsıldı. Kiara'nın dudaklarında hınzır bir gülümseme belirdi. Ona karşı rol yaptığı kayıtsız değildi.

Nykyrian, kızın vücudunu kendi vücuduna bastırmasıyla anında alevlendi. Tanrım, o bir aptaldı! Jayne'in çift kişilik avcı uçağını ödünç almak neden aklına gelmemişti? Hormonları sağduyusunu ele geçirmeden Gouran'a ulaşabilir miydi?

Düşüncelerini kendisine yaslanan yumuşak bedenden uzaklaştırdı ve tüm dikkatini fırlatma direktifine verdi.

G-kuvveti vücudunu onunkine sertçe yaklaştırarak rahatsızlığını artırdı. Ve tahrikini. Gazı tutarken elleri titriyordu.

Nykyrian'ın aklına fırlatmayı iptal edip kucağındaki kadından yararlanmak geldi. Bunun yerine, ünlü demir iradesinden yararlandı.

Birkaç dakika içinde yörüngeden çıktılar.

Kiara bulanık gri gezegenin gözden kayboluşunu izledi. Açıklanamayan bir nedenden ötürü, bu yabancının kollarında kendini güvende hissediyordu. Sağduyusu ona onun eğitilmiş bir askeri suikastçı olduğunu ve çok korkması gerektiğini söylüyordu ama kalbi korkularını boşa çıkarıyordu. Çılgınca bir nedenden ötürü, onun kendisine zarar vereceğini hiç düşünmemişti.

Koltuğun içinde kıpırdandığında adamın keskin nefes alışını

duydu. "Kıpırdamadan otur," diye emretti, sesi sertti.

Ses tonu onu sinirlendirdi. "Ben tıkkış tıkkış dururken ne bekliyorsun?" diye sordu.

"Kıpırdamadan oturmanı bekliyorum."

Kiara bir homurtu ile arkasına yaslandı. Adamın kalbi omzuna doğru ağır ağır çarparken öfkesi eridi. Adamın vücut ısısının, deri ve misk gibi güçlü erkeksi kokusunun farkına vardı. Bu adamı daha önce hiçbir şeyi istemediği kadar çok istiyordu.

Kiara içini çekti, onu sahiplenme yeteneğinin ötesinde olduğunu biliyordu.

Nykyrian Kiara'nın ona karşı rahatladığını hissetti. Kaba tavrı için özür dilemesi gerektiğini biliyordu. Ama özür dilemek daha önce hiç ilgilendiği bir şey değildi. Ayrıca, Kiara'nın ondan hoşlanmaması da iyiydi. Aralarında bir şey olması için hiçbir umut yoktu. Kendi kendine, hayatını dikkatle seçtiğini ama bu kararın zihninde hiç bu kadar ağır basmadığını hatırlattı.

Uzun yolculuğun geri kalanında sessiz kaldılar.

Kiara dünyası görüldüğünde kendinden geçmişti. Nykyrian'ın ana dili Gurcayı kusursuzca konuşan derin sesini duydu, kontrolöre işini açıklıyordu.

Koordinatları verirken kontrolörün sesi çatallaştı.

Bir hava filosu etraflarını sararken Kiara gözlerine inanamayarak gözlerini kırıştırdı. Gemiler bir karşılama partisi değildi, tamamen silahlanmış ve ateşe hazır askeri savaş uçaklarıydı.

Nykyrian'ın kolları beklenti içinde sıkılaştı. Kalbi küt küt atıyordu. Ya babasının askerlerinden paniğe kapılır ve sebepsiz yere ateş ederse? Pilotlar özenle eğitilmiş olsalar da hatalar olabilirdi ve Nykyrian bir istatistik kitabına dahil olmak istemiyordu. "Avcıları serbest bırakın!" diye bağırdı.

"Kiara?" babasının rahatlamış sesi kulaklığından içeri girdi. "Angel, iyi misin?"

"Baba, lütfen," diye yalvardı bir tekleme olmadan önce. "O sadece beni geri götürmek için burada. Askerlerini geri çağır."

Birkaç saniye boyunca sessizlik onu karşıladı. Sonunda babası içini çekti ve askerlerini üsse geri çağırdı.

Dövüşçüler uzaklaşırken Nykyrian'ın kolları onun etrafında gevşedi.

Ana iniş pistine ulaşmak birkaç dakika sürdü. Devasa cam ve taş yapı Kiara'yı karşıladı. Hiç bu kadar mutlu bir eve dönüş yaşamamıştı. İrtifalarını düşürdüklerinde başkentte bir hareketlilik vardı.

Nykyrian körfezin içine yumuşak bir iniş yaptı.

Kanopiyi serbest bıraktıktan sonra Kiara'yı koltuğundan indirdi. Kiara kaskını çıkardı ve ona doğru döndü. Adamın kendi teçhizatını çıkarmak için hiçbir hareket yapmadığını fark edince sorgulayan bir kaşını kaldırdı. "Bir süreliğine bize katılmayacak mısın?"

Savaşçısının yanından baktığında, babasının birliklerinin büyük bir yığın oluşturduğunu fark etti. Başını iki yana salladı. "Gergin görünüyorlar," dedi kuru bir sesle.

Kiara ona kaskı uzattı. "Yaptıkların için sana ne kadar teşekkür etsem azdır."

"Benim için zevk. Güzel kadınları taşımak için yaşıyorum."

Kiara onun alay ettiğini düşündü ama sesi hiç değişmedi. "Sen bir gizemsin," diye fısıldadı, onun tarafından büyülenmişti. "Neden bu akşamki açılış gösterime gelmiyorsun? Sana birkaç kart bırakırım."

İç çekti. "Hayır, teşekkür ederim. Sizi öldürmeye çalışan insanlar bulunup yok edilene kadar performans sergilemekten kaçınmalısınız."

Onun tavsiyesini dikkate almadı. Artık evdeydi ve her şey yoluna girecekti.

Düşüncesizce öne doğru eğildi ve adamın kaskının yan tarafını öptü. "Tekrar teşekkürler," dedikten sonra geminin yan tarafına doğru eğildi.

Ayakları yere değdiğinde babasının uzattığı kollara doğru koştu. Artık güvende olduğu ve geri döndüğü için kalbi hafiflemişti.

Tiarun'un gözlerinin altında koyu, çizgili halkalar vardı ve yüzüne derin, yasaklayıcı bir kaşla bakarak şişmiş yanağının dış hatlarını çizdi. Kiara ona sıkıca sarıldı. "Acımıyor," diye ona güvence verdi.

"OMG bana sorumluları öldürdüklerini söyledi." Kiara

bu hatırlatma karşısında titredi. "Öldürdüler."

Tiarun onu kaburgalarının çatlayacağından korktuğu noktaya kadar sıktı. "Gelecekte silahlı bir koruman olacak. OMG'nin seni sağ salim geri getirmesine neyin sebep olduğunu bilmiyorum. Ama Tanrı'ya şükür güvendesin."

Güvenli. Kiara gergin bir kahkaha attı. Efsanevi OMG Merkezi'nde bulunduğu, Nemesis'i gördüğüne ve paralı askerlerden hiçbirinin onu ölümle tehdit etmediğine inanmakta güçlük çekiyordu. Yine de babasına onlardan, gördüğü o küçük şeyden bahsetmeyecekti. Onlara bu kadarını ve daha fazlasını borçluydu.

Arkasını dönerek Nykyrian'ın ambarını emniyete almasını izledi. Onun hakkında hiçbir şey bilmiyordu ama nedense onu tekrar görmeyi çok istiyordu.

Nykyrian Kiara'nın onu izlediğini gördü. Ona son bir kez baktıktan sonra fırlatmaya hazırlandı. Hayatındaki yalnızlığın gerekliliğinden pişmanlık duyarken içine bir sızı yayıldı.

Dişlerini sıktı ve fırlattı.

Küçük gezegen kaybolurken, vicdan azabı onu tüketti. Belki bir gün biriyle ilişki kurmak için özgür olacaktı ama bundan şüpheliydi.

Bir kez olsun sevilmenin, kafasının karıştığı ve incindiği gecelerde ona sarılmanın nasıl bir his olduğunu bilmek istiyordu.

Gözleri kısıldı. Öz ya da üvey ailesi bile ona nezaket göstermemişken, neden bir başkasından bunu beklesin ki?

Sevgiye ve şefkate ne ihtiyacı vardı ki zaten? Bunlar bir askeri sadece zayıf ve savunmasız kılardı. Melankolik düşüncelerden sıyrıldı, gemisini döndürdü ve kendi izole evine doğru yol aldı.

Turuncu ve sarı gezegene ulaşması uzun sürmedi. Evinin yanındaki küçük hangara yanaştı.

Gemisinin arkasındaki geçidi kapatan kontrol panelindeki düğmeye bastı, yapay havanın ölümcül, doğal havanın yerini almasını bekledi ve rüyalarını işgal eden süslü dansçıyı düşündü. İçini çekti, parasının ve nüfuzunun ona satın alamayacağı iki şeyi istiyordu: Kiara'nın sevgisini ve kabulünü.

Ayrılmanın güvenli olduğunu bildiren ışık yandığında, savaşçısından çıktı.

Evine girer girmez, dört evcil hayvanı, melankolisinin bir kısmını kovan mutlu sıçramalar ve yalamalarla ona saldırdı.

Lorinalar çoğu kişinin asla evcilleştirilemeyeceğini düşündüğü kedigil yaratıklardı. Nykyrian'ın onları uysallaştırması uzun zaman almıştı ama çoğu varlıkta olduğu gibi, onlara zarar vermeyeceğine veya ihmal etmeyeceğine güvenilebileceğini öğrendiklerinde, kolay bir dostluk kurdular.

Kendisine izin verdiği yalnızlığa karşı tek merhem onlardı. Başlarındaki yumuşak tüyleri okşayan Nykyrian kaskını kapının yanına bıraktı. Gezegeninde hâlâ gece olduğu için minnettardı. şansı yaver giderse biraz uyuyabilirdi.

Evi aşağıdaki gazlı dünyanın üzerinde sakin bir şekilde s z l rken, yıldışlar berrak tavanda ışıl ışıl parıldıyordu. Burası, kaslarındaki gerginliği hafifletmekte ya da sıkıntılı düşüncelerini rahatlatmakta asla başarısız olmayan huzurlu ve dinlendirici bir yerd .

Gezegeni birkaç yıl önce, gürültülü ve suç dolu şehirlerdeki sıkışık apartman dairelerinde yaşamaktan bıktığına karar verdikten sonra satın almıştı. Rachol dışında kimse evin varlığından haberdar değildi. Burada onu baştan çıkaracak bir dansçı yoktu. Burada ihtiya ı olan yalnızlığa sahipti.

Nykyrian yorgun bir şekilde solundaki merdivenlerden yukarı  ıktı. Büyük, yumuşak yatağı onu karşıladı.  rg s ndeki bağı çekti, saçlarını salladı ve siyah k rkl  örtülerin üzerine uzandı.

Sırt  st  yattı ve saatlerce üstündeki gökyüzünü seyretti. Gökyüzünün s k netine rağmen, zihni için hiçbir huzur yoktu. Lorinalar  zerine örtülmüş, ona ellerinden gelen teselliyi sunuyorlardı. K rklerini okşarken, ince dansçının babasına koşarken zıplayan koyu kahverengi buklelerini düşündü.

Yutkundu, kendini daha önce hiç olmadığı kadar yalnız hissediyordu.

Gökyüzü aydınlanmaya başladığında, tepesinde bir geminin yakınladığını gördü. Rachol'un yanaşıp içeri girmesini beklerken hareket etmedi.

Lorinalar Rachol'un motorlarının gürültüsünü duydular ve diğer arkadaşlarını selamlamak için sabırsızlanarak yataktan atladılar. Karnını fırlatma rampası olarak kullandıklarında Nykyrian homurdandı.

"Kip!" Rachol aşağıdan bağırdı, lorinalar tarafından bombardımana tutulmuştu. "Bu melezleri ne zaman zincire vuracaksın?"

Nykyrian elini çözülmüş saçlarında gezdirerek doğruldu. Lorinalar merdivenlerden yukarı koştu, onları Rachol izledi.

Nykyrian yastıklarını duvar boyunca dizdi ve onlara yaslandı. Rachol yatağının ayakucuna yayılırken, "Eee?" diye sordu.

"Biardi'ye yerimizin dolu olduğunu söyledim. Yine de adam bize bir miktar para teklif etti. Neredeyse parayı alıp kızı kendim korumak istiyordum. Kız reddettiğimiz için hayal kırıklığına uğramış gibiydi." Omuz silkti.

Nykyrian başını salladı. Rachol'un özeti her zamanki gibi etkili, kısa ve komikti.

Bacağını yukarı çekti ve kolunu dizinin üzerine sardı. "Probekeinler neyin peşinde?"

"Gouranların Miremba IV üzerindeki tüm haklarından feragat etmelerini istiyorlar. Silahla ilgili olduğu konusunda haklıydın. Görünüşe göre Probekein'lar patlayıcıyı tamamlamak için o karakoldaki kaynaklara ihtiyaç duyuyorlar."

Nykyrian kaşlarını çattı. "Miremba'da surata olduğunu bilmiyordum." Zihni silahın ihtiyaç duyduğu tüm kimyasalları gözden geçirdi, surata Probekein'ların kendi bölgelerinde sahip olmadıkları tek kimyasaldı.

Rachol yorum yapmadı. Yuvarlandı ve dirseklerinin üzerinde doğrulup gül ve kehribar rengi çizgilerle kaplı gökyüzüne baktı. "Bu gerçekten harika bir manzara. Gerçekten bayıldığın zaman bakmayı denemelisin."

Nykyrian kaşlarını çattı. "Ayıkken denemelisin."

"Bu acıttı." Rachol güldü. "Artık ayığım ve söylemeliyim ki o kadar da ilginç değil." Bakışlarını Nykyrian'a çevirdi. "Üç gündür hiç içki içmedim. İyi gidiyordum."

"Daha iyisini yapabilirsin."

Rachol homurdandı. "Düğün gününde içkiyi bırakacağım."

Nykyrian hiç eğlenmeden ayağa kalktı. Merdivenlere yönelmeden önce dalgınca, "Yemek yemem gerek," diye yorum yaptı.

"Bekle," diye seslendi Rachol, onu durdurarak. "Bilmek isteyebileceğini düşündüm. Pitala ve Aksel Bredeh, Kiara'nın hayatıyla ilgili sözleşmeyi devraldılar. İkisinden biri ne zaman saldıracak, bilmiyorum."

Nykyrian soğudu. Pitala ve Bredeh Nemesis'i uysal gösterdi. "Bunu ne zaman öğrendiniz?"

"Buraya geliyorum."

Nykyrian'ın aklından düşünceler geçiyordu. Kiara'nın ölmesine izin veremezdi. Ama Tanrım, onu nasıl koruyabilir, her gün onun yanında olabilir ve vücudunun ihtiyaçları yüzünden çıldırmayabilirdi?

Ölü yatan Kiara'nın görüntüsü ona işkence ediyordu. Hayatının ilk yarısını öldürerek geçirmişti ve bir suikastçının, özellikle de Pitala ya da Bredeh'in Kiara'nın hayatına son vermeden önce ona neler yapabileceğini çok iyi biliyordu. Bir suikastçının işinin bir parçası da, kurbanın akrabalarının ve müttefiklerinin gözünü korkutmak için cinayeti olabildiğince korkunç hale getirmektir.

Nykyrian artık bir katil değil, bir intikamcıydı. Birlik'ten ayrıldığında, Birlik ve diğer suikastçılar tarafından seçilen masum kurbanları koruyacağına yemin etmişti. Onun ölmesine izin veremezdi.

Rachol'un ona uzun zaman önce, Birlik'ten ayrıldığından beri artık kanun olmadığını hatırlattığını hatırlıyordu. Hayır, o artık intikam ve adaletti. İntikam genellikle çok geç gelirdi ve adalet Kiara'nın kendisini ilgilendirmeyen bir şey yüzünden ölmesine izin vermezdi.

Nykyrian kararsızlık içinde Rachol'a baktı. Kiara'yı korumak onun işi ya da sorumluluğu değildi. Birlik'e aitken cezasını Cehennem'de çekmişti. Onunla yalnız kalmak ve ona dokunamamak, kendi isteği dışında yerine getirmek zorunda bırakıldığı görevlerden bile daha kötü bir işkence olurdu onun için.

Kiara'nın yumuşak, güven dolu gözlerini gördü, vücudunun kendi vücuduna yaslandığını hissetti.

Nykyrian kararını verdi.

"Biardi'yi ara."

Bölüm 3

Kiara gergin eklemlerini gerdi. Bu gece iyi bir performans sergileyebileceğini umuyordu ama bundan şüpheliydi. En son sorunsuz bir uyku çekmesinin üzerinden dört gece geçmişti. Ne zaman dinlenmeye çalışsa, birinin bıçakla peşine düştüğü ve o kişinin kaçınılmaz olarak Nykyrian'a dönüştüğü düşünceleri onu rahatsız ediyordu.

Yorgun bir iç çekişle yansımasına bakmaya gitti ve kostümünde göze çarpan bir kusur olup olmadığını kontrol etti. Dar, kırmızı payetli zıbın vücuduna yapışmış, o öğleden sonra yediği çok miktarda tatlı için pişmanlık duymasına neden olmuştu.

En azından morlukları neredeyse geçmişti. Medyanın onu hırpalanmış yüzü hakkında sorgulamamış olmasına biraz şaşırmıştı. Omuzlarını silkerek bunu kostümünün gerektirdiği ağır kırmızı ve altın rengi makyaja bağladı. Muhtemelen fark etmemişlerdir bile.

Kiara yüzünü buruşturdu ve volta atmaya devam etti.

Küçük, boş odayı incelerken içini yalnızlık doldurdu. Babası, yokluğunun onu rahatlattığını düşünüyordu. Herkes onun bir gösteriden önce yalnızlığı tercih ettiğini düşünüyordu ama gerçek çok farklıydı. Bir dansa başlamadan önceki dakikalarda en çok arkadaşına ihtiyacı vardı. Başka bir ses duymak bile içindeki gerginliği biraz olsun hafifletebilirdi.

Nykyrian'ı düşündü. Onu yalnız bırakacak mıydı?

Kiara düşüncelerinin neyin peşinde olduğunu merak ederek başını salladı. Neden rüyalarında onu takipçisi olarak görüyordu ve neden bilinçli zihni onu kurtarıcısı olarak görüyordu?

Cevap gelmedi.

Gergin bir şekilde odayı adımlamaya devam etti. Kapıya yaklaştığında babasının muhafızlarının boğuk seslerini duydu.

"Size söylüyorum, ben bu tür bir görev için askere yazılmadım. Neredeyse birinin sırf bu sıkıntıdan kurtulmak için onu öldürmeye çalışmasını dileyeceğim!"

Diğer muhafız güldü. "Can sıkıntımı sona erdirmek için daha iyi bir yol düşünebilirim." "Ne demek istiyorsun?"

"Onun evinde gece nöbeti tuttuğunuzu düşünün. Yanas ve Briqs'i kıskanıyorum." "Evet, o küçük hamur tatlısına gece sopamı göstermek isterdim!"

Şakalaşmaları karşısında dehşete düşen Kiara odayı geçti ve masanın üzerindeki çantasını karıştırdı. Küçük patlayıcıyı çıkarıp tam dolu olduğundan emin oldu.

Şu anda kime daha az güvendiğini bilmiyordu, Probekein'lere mi yoksa babasının askerlerine mi? Güvenliğini daha fazla riske atamazdı.

Silahı yerine yerleştirdikten sonra kapısının dışında keskin bir çatırtı duydu. Kiara sesi araştırmak için arkasını döndü.

Kapıya yaklaşırken uzun bir gölge üzerine düştü. Sinirle güldü.

Olamazdı. Sadece gölgenin dev bir adama benzediği gerçeğini hayal ediyordu. Arkasını dönmek istemedi ama yine de döndü, sonra da keşke kendimi dinleseymdim dedi.

Eğer son iki suikastçısının çirkin olduğunu düşündüyse, bunun yanında hiç kalırlardı. Soğuk, siyah gözler yaralı bir insan yüzünden ona bakıyordu. Manyakça bir gülümseme dudaklarını büktü.

Korku onu felç etti. Adamın kendisine kuduz bir lorina gibi bakmaktan başka bir şey yapmasını beklerken vücudunda terler oluştu.

Yaslandığı masanın üzerindeki çantasına baktı. Blaster'ına ulaşabilir miydi?

Sanki onun düşüncelerini okuyabiliyormuş gibi çantaya baktı. Kolunun bir hareketiyle onu yere düşürdü. Kiara bir adım attı, sonra blaster'ı

ağır, ruhunu sızlatan bir gümbürtüyle ayaklarının dibine düştü.

Zalimce güldü ve büyük pençeli eliyle geri aldı.

"Yardım edin!" diye bağırdı, dışarıdaki muhafızların onu kurtarmaya geleceğini biliyordu.

Suikastçı dilini şaklatarak başını salladı. "Seni duyamazlar. Onlar l."

Tüm düşünceler Kiara'nın zihnini çaresiz bir dehşet içinde terk etti. Ona doğru ilerledi.

Nefes alış verişi zorlaştı ve hızlandı. Kiara kendini odadan atmak istedi ama bacakları işbirliği yapmadı. lmşt, bunu biliyordu.

Birdenbire zihni ve bedeni aynı anda çalışmaya başladı. Kapı! Dışarı ıkmalı ve yardım bulmalıydı. Suikastçının zerine bir sandalye fırlattı ve koşmaya başladı.

Eli buz gibi kapı tokmağına dokundu. Bir cankurtaran halatı gibi kavradı ama daha çevirip aamadan sırtına inen bir darbe onu savurdu.

Sersemlemiş bir halde yere yığıldı.

Çaresizce tekrar çığlık atmak istedi ama ciğerleri göğsünde tıkırdayan soğuk nefesler dışında hiçbir şey yapamıyordu. Aralarına daha fazla mesafe koymak için kendini yere doğru itti. İçini kaplayan dehşet gözlerini kr etmişti.

Suikastçı onu boğazından yakaladı, yerden kaldırdı ve masanın üzerine itti. Parfüm ve makyaj şişeleri takırdadı, sırtını ısırđı, adam tutuşunu sıkılaştırırken etini parçaladı. Suikastçının duygusuz yüzüne bakarken gözyaşları kontrolsüzce döküldü.

Kiara bu odadan asla canlı çıkamayacağını biliyordu.

Suikastçı tabancasını yanağına dayamıştı. Hayatını sona erdirecek son patlama sesini beklerken, sapkın kahkahası kulaklarını dolduruyordu. Gözlerini kapadı ve dua etti.

Kapı büyük bir açıldı. "Bırak onu, Pitala."

Kiara derin aksanı duyunca rahatladı. Bu oydu! Gözlerini açarak uzun boylu, sarışın kurtarıcısını görmek için başını çevirdi.

Nykyrian kapının girişinde sakince durmuş, kollarını çerçevenin iki yanına dayamıştı.

"Onu öldüreceğim melez," diye cevap verdi Pitala yılsı bir sesle. "O

zaman ben de seni öldürürüm. Onu serbest bırakırsan buradan canlı

çıkabilirsin."

Kiara'nın kanı yüzünden çekildi. Titredi, keşke hayatı hakkında bu kadar lakayt olmasalardı diye düşündü.

Pitala kararsızlık içinde ona baktı.

Silahı yanağından uzaklaştı. Titrek nefes alarak teşekkür duası etti. "Senden korktuğumu mu sanıyorsun, yarım-ling?" Pitala dudak büktü, kızın boğazındaki tutuşunu bırakmayı reddetti.

Nykyrian kapı çerçevesinin bir tarafına kayd. "Gerçekten acınacak haldesin. Gerçekten burada durup ortağının arkamdan gelmesini bekleyeceğimi mi sanıyorsun?" Parmaklarını şıklattı.

Bilinci yerinde olmayan bir adam kapıdan içeri itildi. Pitala küfretti.

Rachol, Nykyrian'a katılarak, "Çöpü dışarı çıkarmaktan gerçekten nefret ediyorum," dedi.

Pitala onu serbest bıraktı. Kiara morarmış boğazını ovuşturdu ve masadan kayd. Pitala silahını kapı aralığında duran çifte doğru hareket ettirince refleks olarak sıçradı.

Her iki adama da nişan alamadan, iki blaster birden ortaya çıkıp nişangâhlarını kalbine doğrulttu.

"Düşün," dedi Nykyrian uğursuzca, başparmağıyla blaster'ının tetiğini geri çekerek.

Pitala gergin bir kahkaha attı ve ellerini havaya kaldırdı. "Aslında seni vurmaya çalışmazdım. Sadece söyledikleri kadar iyi olup olmadığını görmek istedim."

"Daha iyi," dedi Rachol, Pitala'nın blasterini elinden çekerek.

Nykyrian silahını kılıfına soktu. "*Tara* Biardi'den özür dile ve gidebilirsin."

Kızgın, siyah gözler Kiara'ya odaklanmıştı ve geri döneceğine dair söz vermişti. Bir dehşet dalgası onu tüketti. "Özür dilerim," diye homurdandı.

Pitala eğilip ortağını tokatlayarak uyandırırken vücudunda soğuk terler birikti. Saniyeler içinde suikastçı çifti ortadan kayboldu.

Onların gidişinden duyduğu rahatlama çabucak azaldı. Nykyrian ve Rachol'un niyetinden tam olarak emin olamadan, "Burada ne yapıyorsunuz?" diye sordu.

Nykyrian koridorun aşağısına bakarak dalgınca, "Seni kurtarıyorum," dedi.

Bu sözler onu sadece biraz sakinleştirdi. Kiara tehlikenin geçtiğinden emin değildi. OMG onu korumak için yapılan anlaşmayı geri çevirmişti. Belki de onu sadece Pitala'dan kurtarmışlardı, böylece hayatının ödülünü alabileceklerdi.

Rachol ona baktı. "Tam olarak şokta değil ama bahse girerim siz onu eve götürmeden önce bayılmıştır."

Kiara bayılmadığını hatırlatmak için ağzını açtı ama Nykyrian'ın odaya dönmesiyle sustu.

"Arka taraftan mı çıktılar?" Rachol sordu.

"Evet. Elli *dorcas* gemimin yakınında pusu kuruyorlar."

Rachol güldü. "Emin değilim. Öyle olduklarını biliyorum. Apaçık ve tahmin edilebilir olamayacak kadar aptallar."

Nykyrian başını salladı. "Ne yapacağını biliyorsun. Seninle buluşma noktasında ve saatinde buluşacağım."

Rachol başıyla onayladı ve Kiara'ya neşeli bir gülümseme

verdi. Kapıdan çıkarken Nykyrian'a "Yuvarlan ve yan," dedi.

Nykyrian dikkatini Kiara'ya çevirdi. Umutsuzca onu rahatlatmak istiyordu ama ona dokunursa başına gelebileceklerden korkuyordu. Gözyaşları hâlâ makyajının izlerini sildiği yanaklarında parlıyordu.

Elleri blasterının kabzasını sıkıca kavradı. Pitala'yı ona yaşattığı keder için öldürmeliydi. Nykyrian duygularını tekrar dizginleyerek kapının içindeki bir askıdan pelerini aldı. "Al," dedi ve pelerini ona uzattı. "Gitmemiz gerek."

Kiara boğazındaki yumruyu yuttu. Bir an için zihnini kaplayan sis yüzünden kelimeleri anlayamadı. "Gitmeyi mi kastediyorsun?" diye sordu.

"Evet."

"Yapmam gereken bir gösteri var." Sesi kendisine bile boş geliyordu. Dans etmek zorundaydı. İnsanlar hayal kırıklığına uğramak için çok fazla para ödemişlerdi. Seyircileri hayal kırıklığına uğratırsa organizatörleri onu asla affetmezdi.

Nykyrian onun yanından geçmeye çalışırken kolundan tuttu. Aklı başında olması onu endişelendiriyordu. Saldırı yüzünden sinir krizi mi geçirmişti? Kesinlikle fazla sakindi. "Tiyatrodan ayrılmak zorundasın."

"Yapamam."

Boşluğuyla akıldan çıkmayan sesi onu korkutuyordu. Nykyrian onu sarsmak istedi. Kehribar rengi gözleri cam gibiydi, her türlü duygudan yoksundu. Rachol haklıydı, şoktaydı.

"Dinle," dedi, zihninin ona sağladığı hafif sakinleştiriciyi kırmaya çalışarak. "Pitala ve onun gibiler amaçlarına ulaşmak için her şeyi yaparlar."

görev. Buna bu binayı bombalamak da dahil. Seninki de onlardan biri olduğu sürece kaç can aldıkları umurlarında değil. Buradan gitmeliyiz."

Kiara onun sözlerini pek anlamadan güldü. Adamın elinden kurtularak koridora doğru yürüdü. Ayak parmağı sert bir şeye çarptı. Yere baktı.

Hissizliği onu tüketen bir dehşetin ardında bıraktı. Yerde muhafızlarının cesetleri vardı. Gözleri açılmıştı ve üniformalarından kırmızı kan sızıyordu.

Çığlığı koridorda yankılandı.

Sesi duyunca irkilen Nykyrian onu kollarının arasına aldı ve başını göğsüne yasladı. "Bakma," diye fısıldadı, göğsü bastırılmış duyguların acı veren düğümüyle gerilmişti.

Kadın hıçkırarak hıçkırarak ağlarken ona sessizce sarıldı. Cesetlerden dehşete kapılmayı bırakmıştı. Dehşet verici görüntünün onda uyandırdığı tek duygu, israfa duyduğu öfkeydi.

Sıcak gözyaşları gömleğini ıslatarak teninde ürpertiler oluşturdu. Saçlarından yumuşak çiçek kokuları süzülüyordu. İnce kolları çaresizlik içinde ona sarıldı. Kollarını onun omuzlarına doladı, onun gibilere asla vermeyeceği bir şeye sahip olmayı diledi, ona asla veremeyeceği şeyler diledi - güvenlik ve daha iyi bir dünya gibi şeyler.

"Her şey yoluna girecek," dedi yatıştırıcı bir sesle.

"Hayır, olmayacak," diye hıçkırdı Kiara. Duyguları yankılanan keder ve ıstırap dalgaları halinde üzerine çöktü. Pitala'nın blasterini hâlâ yanağında hissedebiliyor, onun tehditkâr siyah gözlerini görebiliyordu.

Tanrım, neredeyse ölüyordu!

Kiara Nykyrian'ın omzuna yaslanıp ona sarılarak ağladı. Onun sunduğu güvenliğe, korumaya ihtiyacı vardı. Onun kollarında garip bir rahatlık buldu.

Kalbi yanağının altında sabit, rahatlatıcı bir ritimle atıyordu. Teninden hafif bir deri ve misk kokusu geliyordu.

Ona sarılmıştı, onun sıcaklığına ihtiyacı vardı.

Nykyrian onun sarılışı karşısında dişlerini sıktı. Hayatında hiç kimse ona bu şekilde sarılmamıştı. Sadece duygusal durumunun ona dokunmasına neden olduğunu biliyordu. Eğer onun kim ve ne olduğunu bilseydi, herkes gibi o da ondan nefret ederdi.

Boğazında yanan acı yumrusunu yutarak geri çekildi. "Gitmeliyiz."

Kiara onun elinden pelerinini aldı ve etrafına sardı. Gözlerini cesetlerden korudu. Şimdilik, Pitala'yı geçmesi için bu yabancıya güvenmekten başka çaresi yoktu. Nykyrian onun hayatını kurtarmıştı, belli ki ne yaptığını biliyordu.

"Arka taraftan başka bir çıkış var mı?" diye sordu.

"Yemek şirketinin ayrı bir girişi var," diye fısıldadı. "Nerede?"

"Bu ." Kiara onu koridorda, kabul odasının önünden geçirdi.

Mutfağa girerken. Kiara utanmaya başladı. Yemek servisi yapanlar hareketlerini durdurmuş, ona ilgiyle bakıyorlardı. Pişen tatlıların kokusu midesini . Bir an için hasta olacağından korktu.

Nykyrian adımlarını hiç bozmadan onu arka kapıya ve sokağa doğru götürdü.

Bir araç çağırdı.

Kiara arabanın içine adım attı ve kendini olabildiğince koltuğa doğru itti. Sadece gözden kaybolmak ve bir daha asla rahatsız edilmemek ya da avlanmamak istiyordu.

Nykyrian bilgisayara adresini verdi.

Korkudan donakaldı. "Nerede yaşadığımı nereden biliyorsun?"

"Şu anda tüm paralı askerler biliyor. Probekein'lar geçen haftadan beri ödül kağıtlarında adınızı ve adresinizi listeliyorlar."

Elleri titriyordu. Bunca zamandır güvende olduğunu düşünerek kendini kandırmıştı. Hayatı gerçekten bu kadar tehlikeli olabilir miydi?

Ölen askerleri düşündükçe midesi daha da düğümlendi. Onları o öldürmüştü. O olmasaydı, hâlâ hayatta olacaktı.

Probekeinler onun ölmesini istiyordu ve yakınındaki herkes bir sonraki kurban olabilirdi. "Benimle birlikte olmaktan korkmuyor musun?" diye sordu sessizce.

"Korkuyor musun?" diye sordu şaşkın bir fısıltıyla.

"Bir sonraki suikastçı sizi kazara öldürebilir."

Nykyrian başını salladı. "Sizi temin ederim ki, eğer biri beni öldürürse, bu kazara olmayacak. Senin hayatın üzerindeki kontrat benimkiyle kıyaslandığında önemsiz kalır."

Kiara başını salladı, boğazına düğümlenen gözyaşları yüzünden konuşamıyordu. Burada, gerçek bir paralı asker, doğruyu söylemek gerekirse acımasız bir katilin yanında oturuyordu. Neden ona yardım ediyordu?

"Beni öldürecek misin?" Sesi, kelimelerin verdiği gerginlik ve korkudan titriyordu.

İç çekti. "Öyle bir niyetim olsaydı, seni asla babana geri vermezdim."

"Ama neden beni koruyorsun? Paralı suikastçıların sadece parayla motive olduğunu sanıyordum."

Nykyrian sağ elini sol pazılarının üzerinde gezdirdi. "Bu varsayımda bulunmak için bizimle yeterince tanışmadın."

Kiara onun haklı olduğunu kabul etti. "Sorumu geçıştirdin. Bana neden yardım ediyorsun?"

Eli durdu. Gözlerini ondan kaçırđı. "Belki de ben bir

hayranımdır." "Öyle misin?"

"Evet."

Kiara hiçbir şey hissedemeyecek kadar şaşkın ve şaşkın ona baktı. Nykyrian onun yanında öylesine hareketsiz oturuyordu ki, ruhani görünüyordu. Sarı saçları omuzlarına dökülmüştü. Daha önce de olduğu gibi, koyu renk gözlükleri yüzünü gizliyor, nasıl görüldüğü hakkında hiçbir fikir vermiyordu.

"sen?" diye sordu, bilmek istiyordu.

Nykyrian omuz silkti. "Hiç anlamadım, kendimi düşünmek çok fazla zaman alıyor ve zaman benim sahip olmadığım bir lüks."

Kiara sustu, düşünüyordu, hatırlıyordu. "O muhafızları ben öldürdüm, biliyorsun."

Kadının sözleri adamın katılığını biraz olsun yumuşatmış gibiydi. "Onları Probekeinler öldürdü."

Kiara başını salladı, gözyaşları yanaklarından aşağı süzölüyordu. "Hayır, onlar *beni* koruyorlardı."

Nykyrian tekrar iç çekti ve ona doğru baktı. "Onlar askerdi. Ölüm bu işin tehlikelerinden başka bir şey değil. Riskleri biliyorlardı."

Adamın sözleri kadının içini parçaladı. "Nasıl bu kadar soğuk olabiliyorsun?" dedi hıçkırarak. "Onlar aileleri olan insanlardı."

Nykyrian ona baktı. Titrek, soluk ışıktaki bile yanaklarında parıldayan gözyaşlarını gördü. Onun acısını, suçluluğunu biliyordu.

Yine, onu rahatlatma ihtiyacı onu tüketti. Arzusunu bir kenara iterek pencereden dışarı baktı. "Ben bir askerim. Duygular içimizden çıkarılır."

eğitim sırasında."

Kiara alay etti. "Sen bir paralı askersin. Arada bir fark var."

"Doğru. Paralı askerler daha iyi maaş alır."

Kiara'nın içinde hayal kırıklığı kabardı. Nykyrian'ın farklı olduğunu nasıl düşünebilmişti ki? Pitala ile aynı kalibrede biriydi. Doğru miktarda para verilirse kafasına bir blaster tutabilir miydi?

Bu düşünce onu ürpertti.

Rüyaları ona güvenemeyeceği konusunda bir uyarıydı. Güven geçmişe aitti. Otelde kendisini korumaları için dans şirketinin güvenliğine güvenmişti ve kaçırılmıştı. Babasının askerlerine güvenmişti ve neredeyse öldürölüyordu. Bir daha asla bu kadar aptalca davranmayacaktı.

Nykyrian'ın izlenmesi gerekecekti.

Taşıt onun binasının önünde durdu. Nykyrian önce indi ve sokağı taradı.

Bir dakika sonra, arabadan inmesine yardım etti. Kaldırımı geçerlerken onu vücuduyla korudu ve anahtar kartını kapının kilidine yerleştirdi. Kapı açıldığında, binaya girmesini engellemek için onu kolundan tuttu ve önce koridoru, sonra da sokağı taradı.

"Beni !" diye tersledi. "Gergin olmalısın."

Kiara hayal kırıklığı içinde dişlerini gıcırdattı, koridora çıktı ve asansöre yöneldi. "Benim dairem en üst katta."

"Biliyorum."

Onu çileden çıkarmıştı. Madem bu kadar çok şey biliyordu, neden yol göstermiyordu? Ah, onun ukalalığını biraz olsun kırmak için neler vermezdi. "Her zaman haklı olmak seni heyecanlandırıyor olmalı," dedi test edercesine, kendi katının numarasına basarak.

Kapılar kapandığında onunla yüzleşti. "Bana istediğin kadar saldışabilirsin. Benden hoşlanıp hoşlanmamanız zerre kadar *umurumda* değil. Ama bana saygı duyacak, beni dinleyecek ve *bana itaat edeceksin!*"

Davranışları için hızlı bir şekilde dikte ettiği öfke yanaklarını yaktı. "Ben senin değilim, mülkiyet belgelerin yok! Tanrım, seni işe bile almadım."

"Sen , baban yaptı."

Kiara şaşkınlık içinde kaskatı kesildi. "Bu da ne demek şimdi? Rachol babamın teklifini geri çevirdiğinde ben de oradaydım."

"Tekrar düşündük."

Midesindeki düğüm gevşedi. "Neden?"

Ondan bir adım geri çekildi. "Pitala ve Aksel Bredeh."

Kiara kaşlarını çattı. Pitala'yı çok iyi tanıyordu. "Aksel Bredeh nedir?" "O da başka bir kokuşmuş paralı suikastçı, *mu Tara.* "

Dışlerini sıktı. "Neden bana *Tara* deyip duruyorsun? Bu bir hakaret mi?"

Nykyrian bir an için gerildi. "Hanımefendi için Andarion," dedi yumuşak bir sesle ve ondan uzaklaştı.

"Ah," diye fısıldadı, ona yaptığı sert muameleden sonra neden böyle hitap etmeyi seçtiğini merak ediyordu.

"Aksel Bredeh kim?" diye sordu sonunda, Nykyrian'ı ona yardım etmeye motive edecek yeni paralı askerin ne olduğunu merak ediyordu. Pitala'dan daha kötü biri olabilir miydi? Bu düşünce onu ürpertti. Sorusuna sessizlik cevap verdi.

Nykyrian'a dik dik bakarak bir yanıt bekledi. Tekrar soramadan, bulunduğu katın kapıları açıldı.

Nykyrian dışarı çıktı ve koridoru taradı.

Onu itip kakmak ve yuh demek isteyen Kiara, adamın on iki metre atlayacağına dair kendi üzerine bahse girdi. Ya da onu vurur, diye uyardı aklı. Eğer gerçekten eski bir Lig Suikastçısıysa, korkutulduğunda çok tehlikeli olabilirdi.

Kapısına ulaştı ve durdu. Nykyrian'a "Bu kurcalanmış," diye fısıldadı, kart yuvasına takılı garip bir cihaz gördü.

Vücudunu saran paniği yuttu. Dairesinin içinde biri vardı! Onları duyabiliyordu.

Soğuk bir korku kapladı içini.

Nykyrian onu arkasına çekti ve kapıyı iki kez çaldı.

"Kim o?" diye sordu içeriden hırıltılı bir ses.

"*Tourah* Canavarı," diye alaycı bir şekilde cevap verdi Nykyrian. "Koridorda vurulmadan önce şu lanet kapıyı aç!

"Tanrım, bu ne öfke," dedi ses, kapı iri yarı bir Andarion erkeğini ortaya çıkarmak için açılırken.

Kiara'nın kalbi iri cüsseyi görünce karnına doğru kayd. Nykyrian'ın uzun boylu olduğunu düşünmüştü. Bu adam bir baş daha uzun duruyordu. Uzun dişleri ona doğru parladı.

Akşam yemeği için onu düşünüyor muydu?

Nykyrian onun kolundan tuttu ve adamın yanından geçirdi.

Andarion'un göğsüne dokunduğunda gözleri büyüdü. Kıpırmızı ve beyaz gözler omurgasından aşağı bir ürperti gönderdi. Nykyrian'ın koyu renk gözlük takmasına şaşmamalıydı. Böyle gözler dehşet vericiydi.

"Rachol nerede?" diye bir başka ses dikkatini kanepesine çekti.

"Yolda," diye cevap verdi Nykyrian.

Kiara koltuğuna uzanmış, ayaklarını masaya dayamış insan erkeğe baktı. Neredeyse Nykyrian'inki kadar uzun olan koyu kumral saçları yüzünün sağ tarafını gizliyordu. Evinde son derece rahat görünüyordu.

Bu manzara onu öfkелendirdi.

Ne cüretle onun mahremiyetine böyle bir bulunurlardı? Andarion en sevdiği koltuğuna dönüp, alçak masadan bir torba friggles alıp onları çiğnemeye başlayınca tedirginliği daha da arttı!

Çantayı kaptığı gibi gözlerini kıstı. "Burası benim evim, boş bir ev değil!"

Andarion gözlerini kocaman açarak Nykyrian'a baktı. "Kızda cesaret var," dedi kara bir kahkaha atarak. "Bahse girerim eti de bir o kadar baharatlıdır."

Bakışları ona döndü. Kiara çantasını göğsüne bastırarak bir adım geri çekildi.

Nykyrian arkasından, "Yiyecekleri ona geri vermek isteyebilirsin," dedi. "Bir Andarion'u aç bırakmak akıllıca olmaz. Hauk seni kemirmeye karar verirse, yapabileceğimiz pek bir şey yok."

Hauk onu ölçülü bir bakışla süzdü.

Öfkesi yok oldu. Çantayı Hauk'a geri verirken boğazındaki yumruyu yuttu. Kendini neyin içine sokmuştu? Babası onu bu insanlara nasıl teslim etmişti?

"Sadece seninle dalga geçiyorlar," dedi kızıl saçlı adam parlak bir gülümsemeyle. "Ben Darling Crewell." Ayağa kalktı ve ona elini uzattı.

Kiara onun eldivenli elini sıktı. Darling'in tavırlarındaki bir şey ona bir aristokrati hatırlatmıştı. İki Andarion'un aksine, geçinmesi kolay birine benziyordu.

Darling yerine otururken, "Obur olan Dancer Hauk," dedi.

"Dansçı mı?" Kiara bu açıklama karşısında eğlenerek gülümsedi, "Andarion'da katil anlamına geliyor," diye tersledi Hauk.

Darling gırtlaktan gelen derin bir sesle güldü. "Keşke! Sanırım Nykyrian bana güzel yanaklı anlamına geldiğini söylemişti."

Hauk Nykyrian'a cinayete varan bir bakış fırlattı. Nykyrian omuz silkti, görünüşe bakılırsa düşmanlık umurunda değildi. "Evet, öyle."

Kiara, onların soğukluğunu ve kendisinin garip gerginliğini biraz olsun azaltan oyunlarıyla rahatlamış bir şekilde iç çekti.

Darling tekrar gülümsedi. "Haddimizi aştıysak özür dilerim. Burada Hauk'la birlikte olan tek kişi olarak, onu başka yiyecek kaynakları aramaya teşvik ettim."

En azından Darling'in görgü kuralları vardı. "Her şey yolunda," diye ona güvence verdi. "Olanlar yüzünden hâlâ üzgünüm."

Arkasını döndüğünde Nykyrian'la karşılaştı. Adam kollarını göğsünde kavuşturmuş, bara yaslanmıştı. Başı Darling'e doğru eğikti ama onun kendisini izlediğinden emindi. Onun gözlerini üzerinde hissedebiliyordu. Keşke o lanet gözlükleri takmasaydı.

Onları hiç çıkardı mı?

"Üzerimi değiştirmem gerek," dedi dalgınca. "Sanırım üçünüze de rahatınıza bakmanızı söylememe gerek yok."

Nykyrian sırtıttı.

O gözlüklerden gerçekten nefret ediyordu. Onun duygularını ve ruh halini okuyabilmeyi çok isterdi.

Kiara salonun girişinde durakladı ve üç adama dönüp baktı. Etrafta yabancılar dolaşırken kıyafetlerini çıkarmaktan rahatsızlık duyuyordu.

Nykyrian'ın soğukkanlı yüzüne baktı.

"Bizim için endişelenmene gerek yok," dedi kabaca, onun düşüncelerini okuyarak. "Hauk insanlara ilgi duymuyor, Darling kadınlara ilgi duymuyor ve ben de ...

." Nykyrian durakladı.

Ne diyebilirdi ki? Onun o daracık gecelik içindeki görüntüsünü çok iyi hatırlıyordu. Onu her şeyden çok istiyordu.

Gözlerinde bir beklenti ifadesi vardı. Kendini dengeledi. O anda, onun hayatını kurtaran bir kahraman olduğunu düşündü. Ama değildi. En iyisi ondan daha sonra değil, şimdi nefret etmesini sağlamaktı.

"İlgilenmiyorum," diye bitirdi.

Kiara'nın kızarması, diğer iki adamın önünde söylenen sert sözler karşısında daha da derinleşti. Gözlerini kısarak aşağılanmışlık duygusu içinde kıvranıyordu. Bu adamı isteyebileceğini nasıl düşünebilmişti? Aşağılık biriydi.

Tek kelime etmeden koridorda tepinerek yatak odasına gitti ve kapıyı çarptı.

Onu yakışıklı bulurken ne düşünüyordu ki? O insan bile değildi!

Kiara durakladı. Bu onun sorunu *olmalı*

Hayır, Hauk'un insanları sevmediğini ve ilgilenmediğini söyledi.

Kostümünü çıkarıp yatağın üzerine fırlattı. Hiç bu kadar utanmamıştı. Kim olduğunu sanıyordu? Paralı bir suikastçı mı? Hah! Böyle hayranlık uyandıran bir unvana layık değildi. O sadece bir hortlağın tavırlarına sahip, kaba saba, alçak bir gimfry'di!

Ona, kendisi için ne kadar az şey ifade ettiğini gösterecekti. Aslında, onunla bir daha asla konuşmayacaktı bile.

Kiara bornozunu beline doladı ve koridora girdi. Durdu ve Nykyrian'ın hâlâ barına yaslandığı yere baktı. Vücudu öfkeyle titriyordu.

Nykyrian'ın derisi karıncalandı. İzlendiğini biliyordu. Başını çevirdiğinde Kiara'nın alev alev yanan kehribar gözlerini gördü. Güzel, ondan nefret ediyordu. Nefret, kolayca başa çıkabileceği bir şeydi. Ama o zaman neden onun kendisinden nefret ettiğini bilmek içini acıtıyordu? Mutlu olmalıydı.

Kendini duygularından sıyrarak Hauk'a döndü. Kiara'nın banyoya girdiğini duydu. Su açıldığında, Kiara'nın çıplak vücudunun su spreyi tarafından okşandığı bir görüntü zihninden geçti.

İradesi dışında, vücudu çekiç gibi bir ihtiyaçla karşılık verdi. "İyi misin?" Darling sordu.

"Yorgun." Nykyrian boğazını temizledi. "Dışarıdaki koridora tarayıcılar yerleştirdiğinizi söylüyordunuz."

"Doğru. Hauk iletişim sistemini herhangi birinin erişimini engelleyecek şekilde yeniden düzenledi. Bizimle irtibata geçmeniz gerektiğinde kanallar açık olacak."

Nykyrian başını salladı. "Hâlâ bağlantıyı kullanmak niyetindeyim."

"Muhtemelen en iyisi bu," dedi Hauk. "Bredeh onu koruduğunuzu öğrendiğinde, tüm cephaneliğiyle peşinize düşecektir."

"Ben hazırım."

Hauk homurdandı. "Ben olsam bu kadar kibirli olmazdım. Birlik kurallarına sadık kalmayacak ve sana açıkça saldıracak. Senin hayatını Kiara'nınkinden daha çok istiyor." Hauk bir çıtırdadı.

Nykyrian omuz silkti. Aksel şu anki endişelerinin en önemsiziydi.

Nykyrian Kiara'nın banyodan çıktığını duydu. Ona bakma arzusunu bastırarak düşüncelerini tartışmalarına geri döndürdü. "Sanki Aksel'in beni öldürmek istemesi yeni bir şeymiş gibi davranıyorsun. On yaşımdan beri beni öldürmeye çalışıyor."

Hauk homurdandı. "Doğru, ama-"

Kiara'nın çığlığı dairede yankılandı.

Nykyrian donakaldı. Blaster'ını çekerek koridordan aşağı, sesin geldiği arka odaya koştu. Dikkatle stüdyoya girdi, sonra dondu kaldı.

Sert bir kaş atmayla Kiara'nın öfkeyle kızarmış yüzüne baktı. Elleri kalçalarında, odanın ortasında duruyordu.

"Neler oluyor?" diye tersledi, kızın yersiz çığlığına sinirlenmişti.

"Ne yaptın sen?" diye hırladı. "Odama bak!" Yerden uzun pencerelerinin üzerindeki siyah blaster kalkanlarını işaret etti. "Ne cüretle evime girip eşyalarımı yeniden düzenlersiniz? Ve bu şey de ne?"

Blaster'ını kılıfına sokan Nykyrian opak pencere kaplamalarına baktı. "Bu bir patlama kalkanı."

Darling ve Hauk birbirlerine ihtiyatlı bakışlarla baktılar.

"Bunu söylemeyi unuttum," dedi Darling. "Keskin nişancıların hedefi görmesini engellemek için tüm pencereleri kapattık."

Kiara öfkelendi. "Gitmenizi istiyorum! Hepinizin. Dışarı!"

Nykyrian, Hauk ve Darling'e başıyla işaret ederek onları mazur gördü. Tek kelime etmeden ayrıldılar.

"Ben de seni kastetmiştim."

"Yaptığını biliyorum. Bana alış, gitmiyorum."

Ona doğru yürüdü, yumrukları iki yanında sıkıca kenetlenmişti. "Kovuldun."

Kadının cüreti onu neredeyse gülümsetiyordu. Birisi kafasına silah dayamadan öfkeyle karşısına dikilmeyeli uzun zaman olmuştu. "Beni sen işe almadın."

Kiara'nın gözleri büyüdü. Hayatında hiç bu kadar sinirlenmemişti. bakılırsa, öfkesine yenik düştüğü nadirdi. Nykyrian'a bakıp Trisani olmayı ve onu sadece düşünceleriyle duvarlarına çarpmayı diledi.

"Evimden gitmeni istiyorum."

Kısa bir an için adamın yüzünün buruştuğunu düşündü ama yüzü hemen sertleşti. Stüdyoyu terk etti.

Boş odayı incelerken içini bir memnuniyet kapladı. Yarın binanın bakım ekibine kalkanları kaldırtacaktı. Bu gece yalnız ve canlı olmanın verdiği huzurun tadını çıkaracaktı.

Hayatını geri istiyordu ve bunu talep etmeye niyetliydi!

Aynalarından birindeki bir hareket dikkatini çekti. Cama yaklaşınca ön odasındaki Nykyrian'ı tanıdı.

Öfkeden titriyordu. Adam gitmemişti. Öfkeli bir şaşkınlık içinde onu hayatından kovmaya gitti. gelen hiçbir şey üzerinde kontrol sahibi olamamaktan bıkmıştı. İnsanların onun özgürlüğüne daha fazla tecavüz edilmesine müsamaha göstermeyeceğini anlamalarının zamanı gelmişti!

Mutfağa ulaşan Kiara önündeki manzara karşısında şoke olmuş bir halde durakladı.

Akşam yemeği mi hazırlıyordu? Öfkesi dağıldı. Paralı bir suikastçının yemek yapmasını hiç beklemiyordu. "Ne yapıyorsun?" diye sordu, sakinleşerek.

"Aç olabileceğini düşündüm, aç olduğumu biliyorum."

Kiara onun lavaboda çeşitli *brenna* sebzelerini durulamasını izledi. Kesme bloğunu duvardan çekerek sebzeleri küçük parçalara ayırmaya başladı. "Gerçekten ne yaptığını biliyor gibi görünüyorsun."

Doğramayı bıraktı ve ona baktı. "Bu seni şaşırttı mı? Katillerin bile yemeğe ihtiyacı vardır."

Onun bariz iğnelemesini görmezden geldi. "Yemek evet, ama Cretoria? Yaptığın şey bu mu?"

"Evet." Sebzeleri doğramayı bitirdi ve tezgâhın üzerine koydu.

"Demek hem katil hem de gurmehiniz."

Nykyrian omuz silkerek soğutma ünitesine doğru yürüdü ve buzu çözülmüş *trona* etini çıkardı. Tezgâhına geri döndü. "Gurme bir katil olduğumu söyleyebilirsiniz. Bir Andarion olarak insan etinin iyi pişirilmesini severim."

Adamın hiçbir duygu belirtisi göstermeyen düzgün ses tonu karşısında dudaklarını ısırdı. "Bana insan yemediğini söylemiştin."

Adamın gözlüklerinin altından keskin bir bakışla baktığından emindi. Tek kelime etmeden eti doğramaya başladı.

Kiara kesici satırı izledi ve her vuruşta ürperdi. Onunla yalnız başına güvende miydi? Elleri titriyordu. Babası onun için bir tehlike olacağını düşünseydi onu işe almazdı. Öyle değil mi?

Keşke onun düşüncelerini de, okuduğu kadar kolay okuyabilseydi.

"Gözlüklerini hiç çıkarır mısın?"

"Hayır."

Onun sert cevabı karşısında dudaklarını büzdü. "Andarion gözlerinden utanıyor musun?" diye ısrar etti, neden onları içeride takmak istediğini anlamaya çalışıyordu.

Boğazından alçak sesle hırladı. "Benimle ilgili hiçbir şey beni rahatsız etmiyor. Ama gözlerim herkesi rahatsız ediyor gibi görünüyor."

"Hauk bile mi?"

Satır daha yüksek sesle vurdu. "Özellikle Hauk."

Kiara merak ettim at onunkelimeler. Nasıl olabilir bir Andarion olmak kendi türünden bir başkası tarafından rahatsız mı edildi?

Evindeki bu adam kimdi?

Cevabı bugün öğrenemeyeceğini fark etti. "Giyinmem gerek," dedi sessizce, mutfaktan çıkarken.

Teşekkür ederim, diye düşündü Nykyrian kendi kendine. Bornozunun ön kısmındaki düşük eğim onu oldukça rahatsız etmişti. Nykyrian'ın dikkatini stüdyoya çektiğinden beri fark ettiği tek şey göğüslerinin derin yarığına yapışan küçük su damlacıklarıydı.

Aklını Kiara'nın bedeninde değil işinde tutacağına yemin etti.

Amacına ulaşmasına yardımcı olması için mutfak tezgâhının üzerindeki disk çaları açtı. Et ve sebzeleri bir tabağa yerleştirmeyi bitirdiğinde, Rachol'un kapıya vurduğunu duydu.

Kiara koşarak odasından çıktı ve bluzunun son üç düğmesini ilikledi. Nykyrian içten içe inledi, ona vücuduyla ilgilenmediğini söylediği için pişmanlık duydu. Şüphesiz, çıplak dolaşp onu heyecanlandırmayacağını düşünmüştü. Bu uzun bir görev olacaktı.

Nykyrian vücudunu yeniden sert kontrolüne alarak kapıya doğru ilerledi. Kiara kapıyı açarak Rachol ve babasını içeri aldı.

"Tanrıya şükür," dedi Komutan ve onu kollarına çekti. "Cesetleri gördüğümde, yaralandığınızdan korktum."

Kiara ölümün kıyısından döndüğünü düşünürken bir başka panik dalgası onu tüketmekle tehdit ediyordu. "Neyse ki Nykyrian ve Rachol oradaydı," dedi.

Tiarun onu serbest bıraktı ve Nykyrian'la yüzleşti. "Korumaya başlamadan önce yarına kadar bekleyeceğinizi sanıyordum."

Nykyrian her zamanki soğukkanlılığıyla, "Bekleseydik, ölmüş olurdu," dedi ve Kiara'nın, herhangi bir şeyin onu sinirlendirip sinirlendirmediğini ya da başka bir "normal" tepkiye yol açıp açmadığını merak etmesine neden oldu.

Babası Nykyrian'ın duygusuz sözleri karşısında başını sallamadan önce gerildi. "Sana bundan bahsetmek istiyordum," dedi Kiara'ya, kolunu şefkatle ovarak. "Gösterinin bitmesini bekliyordum. Seni üzme istemedim."

"Üzgün değilim," diye yalan söyledi, onun duygularını incitmek istemiyordu.

Tiarun ona acımasız bir gülümseme verdi. Kiara'nın gözünü korkutmayı asla başaramayan sert kaşlarını çatarak Nykyrian'a baktı. "Bu konuda şüphelerim var. Nemesis'i uyarımdım, şimdi de seni uyarıyorum. Ona bir şey olursa, OMG'nin tüm üyelerini yok edene kadar rahat etmeyeceğim."

Nykyrian inanmayan homurtusunu bastırmak zorunda kaldı. "Bizler profesyoneliz. Kiara bizim yanımızda, sizin yanınızda olabileceğinden daha güvende," diye sakince cevap verdi.

Tiarun, Nykyrian'ın karşılık olarak hırlamak istemesine neden olacak şekilde gözlerini kısmıştı. "Öyle olsa iyi olur. Sürekli temas halinde olmak niyetindeyim." Tiarun Kiara'yı tekrar kollarının arasına çekerek ona sıkıca sarıldı. "Ayrılmaktan nefret ama üsse dönüp gazetecilerle ve bu gece olanlarla ilgili evrak işleriyle ilgilenmem gerekiyor. Bana ihtiyacın olursa ara."

"Yapacağım," diye söz verdi, yanağından

öperek. "Eve gittiğimde seni kontrol

edeceğim."

"Tamam." Kadın isteksizce kapıyı onun arkasından kapattı.

Kiara, Nykyrian'a doğru yürüyen Rachol'un yüzündeki alaycı ifadeye kaşlarını çatı.

"Ebeveyn endişeleri mi? İğrenç!" Rachol

ürperdi. Nykyrian onun omzunu itti. "Alay

etme."

"Hadi, Kip. seni rahatsız etmiyor mu?"

Kiara Rachol'a baktı, sözlerini merak ediyordu ve babasının endişesi konusundaki davranışına kızmıştı. "Annenle baban ikiniz için de hiç endişelenmiyor mu?" diye sordu sertçe.

"Hangi ebeveynler?" Rachol geri döndü.

Kiara'nın içinden bir şok dalgası geçti. "Öldüler mi?"

"Dikkatli ol," dedi Nykyrian mutfığa dönerken. "Cevap almak istemeyebilirsin."

Kaşlarını çatarak onun şifreli yanıtını anlamaya çalıştı. "Ne demek istiyorsun?"

"Kip doğmadı, dünyaya geldi." Rachol gülümsedi.

Şimdi kafası tamamen karışmıştı. "Kip kim?" Rachol

başparmağıyla Nykyrian'ı gösterdi.

"Sen bir tubey miydin?"

Nykyrian yemek hazırlıklarından başını kaldırıp baktı. "Rachol'un çoğu zaman yalan söylemesine neden olan bir beyin rahatsızlığı var. Onu görmezden gelin."

Yani Nykyrian bir tüp bebek değildi. Bu gerçekten hiç mantıklı gelmiyordu. "Ama ikinizin de ailesi yok mu?"

Nykyrian yüzünü buruşturdu. "Bizler yetimiz."

Kiara, Rachol'un taburelerden birine oturmasını izlerken, "Ben de en başta bunu sormuştum," dedi.

Onun tedirgin sesini duymazdan geldiler.

"Akşam yemeğine kalacak mısınız?" Nykyrian, Rachol'a bir bardak şarap uzatarak sordu
Spara suyu.

"Sakıncası var mı?" Rachol Kiara'ya sordu.

"Hayır," dedi, bu ifadenin dürüstlüğü karşısında şaşırmıştı.

Alışılmışın dışındaki görünüşüne rağmen nedense Rachol'u sevmişti. Koyu kahverengi saçları kısa bir at kuyruğu şeklinde arkaya doğru toplanmıştı. Kahverengi gözleri siyah göz kalemiyle çevriliydi ve bu da ona vahşi bir av hayvanı görünümü veriyordu. Sol kulak memesinden iki gümüş halka sarkıyordu.

Kesinlikle onu cezbedecek bir adam değildi ama kabul etmeliydi ki tuhaf bir şekilde yakışıklıydı.

Kiara, Rachol ile konuşurken bakışlarını Nykyrian'a çevirdi. Rachol'un yanında diğer iki arkadaşının yanında olduğundan çok daha rahat görünüyordu.

Rachol bir şaka daha yaptığında Nykyrian'ın hiç gülmediğini ya da gülümsemediğini fark etti. Onu hiç böyle bir şey yaparken gördüğünü hatırlamıyordu. Nedense onun dudaklarının kıvrıldığını görmek ve kahkahasını duymak istiyordu.

Birinin kahkahasını ne alıp götürebilir?

Onun yaşamış olması gereken hayatı düşündükçe göğsü sıkışıyordu. Ailesi yok, kahkahası yok, bir Birlik Suikastçısı. Aslında hâlâ hayatta olması bir mucizeydi.

Önündeki muammayı çözmek istiyordu.

Nykyrian onunla ilgilenmiyor olabilirdi ama onun hakkında derin bir merakı vardı. Ve hiçbir zaman bir gizemi çözümsüz bırakacak biri olmamıştı. Kiara önümüzdeki günlerde onun zihnini araştıracağına ve o gözlüklerin ve mesafeli tavrının altında ne olduğunu öğreneceğine dair kendine söz verdi.

Bölüm 4

Rachol ayrıldığında Kiara telelink üzerinden babasıyla konuşuyordu. Nykyrian onun odasından gelen yumuşak sesini dinledi. İpeksi, tatlı ses tonu onu delip geçti. Kendisine söz verdiği gibi aklını işine vermeye zorlayarak, Hauk'un kendisi için yere bıraktığı çantadan taşınabilir bilgisayar terminalini aldı.

Nykyrian kanepeye oturdu ve terminalin fermuarını açtı. Kiara'nın kahkahası dalgalandı ve midesini acı tatlı bir ağrının bükmesine neden oldu. Yumruklarını sıktı ve üvey babasının büyürken ona zorla ezberlettiği ayini tekrarladı: O bir savaşçı, bir katildi. Kimseye ihtiyacı yoktu. Tek başına daha güçlüydü.

Düşünceleri tekrar işine döndüğünde terminali açtı. Parlak mavi ekran parlayarak irkilmesine neden oldu. Gözlüklerini kapalı mekânlarda takmaktan gözleri yanıyordu ama acıya rağmen Kiara'nın yanında çıkarmaya cesaret edemedi.

Belki de bu gece Rachol'a nöbet görevi vermeliydi. Bu görev onun felaketi olacaktı.

Tüm akşam yemeğini arzulayarak, varlığını yanında hissederek geçirmişti. Tiyatroda kendisine dokunmasına izin vermemiş olsaydı, onu düşüncelerinden kovabilirdi.

Nykyrian kendisiyle alay etti. Kimi kandırmaya çalışıyordu? Onu gördüğü ilk gösteriden beri düşüncelerinden kovmayı başaramamıştı. Çürüyen ruhunu çalmak isteyen bir hayalet gibi rüyalarına musallat olmuştu.

Yorgun bir şekilde iç çekti. Bu görev kesinlikle onu aklından çıkarmasına yardımcı olacak bir şey değildi. Onun konuşmasını bitirdiğini duydu. Kadın

yüzünde sıcak bir gülümsemeyle ön odaya girdi ve ona baktı. Nykyrian'ın kanı onun bu nazik bakışına hararetle tepki verdi.

"Rachol gitti mi?" diye sordu neşeyle.

"Evet," dedi, kendini işine konsantre olmaya zorlayarak.

Kiara en sevdiği sandalyede, babasının karşısında oturuyordu. Babasının korkunç sözleri kulaklarında yankılanıyordu. OMG'nin acımasızlığı konusunda onu uyarmış, duygusuzca, sözleşmeyle öldürdüklerini söylemişti.

Nykyrian'ı yakından izleyerek onun düşüncelerini okumaya çalıştı. Yüzünde herhangi bir duygu belirtisi olmasa da, Nykyrian onun duyguları olduğunu biliyordu. Hiç kimse duygulardan tamamen yoksun olamazdı.

Nykyrian'ın kendi sözleri aklından geçti. *Duygular eğitim sırasında içimizden çıkarılır.* Hâlâ onun duygusuz olduğuna inanmayı reddediyordu. Eğer bu doğru olsaydı, o ağlarken onu teselli etmezdi.

Adamın zayıf ve kaslı yapısını incelerken dudaklarında hınzır bir gülümseme belirdi. Fiziksel görünümelerini iyileştirmek için sürekli çalışan pek çok erkek görmüş ve onlara sarılmıştı ama hiçbirisi ona şu anda karşısındaki adam kadar çekici gelmemişti. Mesafesi onu rahatsız eden bir adam.

Birinin dikkatini çekmek için savaşmak zorunda kalmaya alışık değildi. Genellikle bundan kaçmak için savaşırdı. Kiara, belki de onu cezbeden şeyin bu olup olmadığını merak etti - eski zor elde edilen rutin.

Ama onu incelerken, bunun bir parçası olsa bile, arzusunun sadece uzaklara meydan okumaktan çok daha fazlası olduğunu fark etti. Onda, teselliye ihtiyacı olan incinmiş bir çocuk gibi kendisini çağıran bir şeyler vardı. Kiara bu düşünceye neredeyse yüksek sesle gülecekti. Nykyrian'a baktı, adamın çenesi gergindi, yüz hatları boştu. Hayır, onda kırılganlığa yakın bir şey bile görünmüyordu.

Peki neden böyle hissediyordu? "Ne üzerinde çalışıyorsun?" diye sordu sonunda.

Boğazından onu biraz tedirgin eden alçak bir uyarı homurdandı. "Bitirmem gereken bir sürü iş var. Buraya sosyalleşmek için gelmedim. Sadece seni korumak için buradayım."

Kiara kollarını bacağının etrafında kavuşturdu ve çenesini dizine dayadı. Onun uçuşan parmaklarını, altlarında tıkırdayan terminal tuşlarını izledi. "Ama madem buradasın . . ." Parmakları durdu, ani sessizlik etrafında yankılandı ve rahatsızlığını artırdı. "Bana kendin hakkında bir şeyler anlatabilirsin diye düşündüm. Birlikte günler, haftalar geçirebiliriz ve ben-"

"Peki," diye tersleyerek onun sözünü kesti.

Kiara muzaffer gülümsemesini dizinin arkasına sakladı ama gözlerinin muziplikle parladığından emindi.

Nykyrian arkasına yaslandı ve kollarını göğsünde kavuşturarak savunmaya geçti. "Eğer içini rahatlatacaksa, benim hakkımda sekiz soru sormana izin vereceğim. Bundan sonra bana geçmişim ya da arkadaşlarım hakkında bir daha asla soru sormayacaksın ve sessiz kalıp işimi bitirmeme izin vereceksin."

Keskin, kırılmış kelimeler onu rahatsız etti. Ona baktı ve ona karşı kendisine avantaj sağlayacak şeyler düşünmeye çalıştı. "Tamam," dedi ilkinin düşünürken. "Soyadınız nedir?"

"Bir, Quiakides."

Şaşkınlıktan gözleri büyüdü. "Galaksilerarası Barış Muhafızları Birliği'nin evrensel olarak ünlü ve beğenilen Komutanı Huwin Quiakides gibi mi?"

İç çekti. "İki, evet." "O

senin baban mıydı?"

"Üç, evet" diye cevap vermeden önce dişlerini sıkıldığını fark ettiğini düşündü.

Kiara kadınlara yakışmayan bir homurtu çıkardı. "Bu sayılmaz. Bunu ikinci soruyu sorduğumda söylemeliydin."

Sinir bozucu bir ilgisizlikle omuz silkti. "Spesifik olun. Her şey sayılır."

Kiara bir dakika boyunca oturdu ve OMG'nin üssünderken Mira'nın ona verdiği az sayıdaki bilgiyi düşündü. "Eğer o senin babansa, neden Birlik'ten ayrıldın?"

Bu kez, yüz hatları sertleşen adamın çenesindeki kızgın tiki kesinlikle gördü. "Birlik'te olduğumu nereden biliyordun?"

Kiara bu sert ve ölümcül ses tonu karşısında yutkundu. O anda onun birini parçalara ayırdığını hayal edebiliyordu ve bu kişinin kendisi ya da Mira olmasını hiç istemiyordu. "Az önce bir yerde duydum. Doğru, değil mi? Sen bir Birlik Suikastçısıymışsın?"

Adamın dudaklarındaki gerginliğin bir kısmı gitmişti ve kadın bunun nedenini merak etti. "Dört, evet."

Kiara onun cevaplarını numaralandırmasından sıkılmaya başlamıştı. "Biliyor musun, biraz daha arkadaş canlısı olmayı deneyebilirsin."

"İyi olmak için para almıyorum. Öldürmek için para alıyorum."

Bu düşünce boğazını bir korku yumrusuyla kapladı. "Öldürmekten hoşlanırmısın?" diye sordu, boğazı her kalp atışında daha da daralıyordu.

Kiara onun ilk gözle görülür duygusal tepkisine tanık oldu; sanki ona vurmuş gibi irkildi. Öfkeyle nefes alıp vermesi zorlaştı ve terminali bir kenara fırlatmadan önce keskin bir şangırtıyla kapattı. Tek kelime etmeden odadan çıktı.

Kiara birkaç dakika boyunca sandalyesinde oturup onun tepkisini merak etti. Öldürme konusunu bu kadar sık gündeme getirdiğine göre, sorusu onu neden rahatsız etmiş olabilirdi? Öğrenmeye gitti.

Adam stüdyosundaki patlama kalkanlarının önünde durmuş, sanki bir delik arıyormuş gibi elini plastik panellerin üzerinde kaydırırken kapı aralığından onu izlemişti. Sakin görünüyordu.

"Sorularıma cevap vereceğini söylemiştin," dedi usulca, bir dakikalığına onun içini görebilmeyi ve neden bu kadar mesafeli olduğunu öğrenebilmeyi diliyordu.

Elini bıraktı. "Bunu sormanı beklemiyordum." Kollarındaki ürpertiye ovuşturdu. "Neden olmasın?"

Nykyrian odayı geçerek onun önünde durdu. Adamın yakınlığı onu binlerce fincan larnanın yapabileceğinden daha fazla sarhoş etmişti. Bir an için onun kendisine gerçekten dokunabileceğini düşündü ama Nykyrian ona bir adımdan daha az mesafede duruyordu; vücut ısıısıyla onu ısıtacak kadar yakındı ama etrafında o kadar kalın, soyut bir duvar vardı ki, uzanıp kalbinin haykırdığı şekilde ona dokunmaya cesaret edemedi.

"Herhangi bir şeyin bana nasıl hissettirdiği neden umurunda olsun ki?" Yumuşak sesi bir şekilde alçakgönüllü, araştırıyor gibiydi.

İçinde çalkalanan çeşitli duygu yığınlarını yuttu. "Bilmiyorum, öyle işte."

Derin bir nefes aldı ve arkasını döndü. "Burada mı çalışıyorsun?"

Kiara bu beklenmedik soru karşısında kaşlarını çattı ve bu soruya neyin yol açtığını merak etti. "Evet."

Aynalara doğru yürüdü ve bara dokundu. "Yaptığın işten zevk alıyor musun?"

Soru onu hazırlıksız yakalamıştı. Tekrar kaşlarını çattı ve cevabı düşündü. "Bunu gerçekten hiç düşünmemiştim," dedi. "Dans etmek tek yapmak istediğim şeydi, sanırım bundan zevk almalıyım."

Barı daha sıkı kavradı. "Yoksa biri senden bunu beklediği için mi yapıyorsun?"

Sırtına bir ürperti yayıldı. "Sana bunu düşündüren ne?"

Nykyrian arkasını döndü ve onunla yüzleşti. "Ana odada bulunan resimler. Çoğu, dans resitalleri için giyinmiş bir çocukken çekilmiş. Sen

hiçbirinde hayatını şekillendirecek bir karar verecek kadar yaşlı görünmüyorsun. Dans ettiğinizi söyleyebilirim çünkü size yeteneklerinizle yapmanız *gerekenin* bu olduğu söylenmiş."

Sözlerindeki gerçek, bilincini yarıp geçti. Onun hakkında hiç fark etmediği bir şeyi nasıl görebilmişti? "Her zaman bu kadar keskin misin?"

Omuz silkti. "Benim işimde insanları tanımak ve anlamak işe yarıyor. Bu beni hayatta tutuyor."

Kiara onun sözlerini zihninden geçirdi. Ve o anda onun hakkında ilk kez fikir sahibi oldu. "Yaptığın şeyi bu yüzden mi yapıyorsun? Biri sana suikastçi olman gerektiğini söylediği için mi?"

Sessizlik ona cevap verdi.

"Bana hâlâ altı cevap borçlusun."

"Dört cevap," diye sertçe düzeltti kollarını göğsünde kavuşturarak. "Ve bu gece için yeterince soruya cevap verdim."

Adam onun yanından geçip gitti ve Kiara konunun Birlik Koruyucuları tarafından güvenle saklanıyormuşçasına kesin bir şekilde kapandığını biliyordu. Yorgun bir iç çekişle, şimdi onun hakkında başlangıçta olduğundan çok daha fazla şey bilmediğini fark etti.

Hayal kırıklığına uğrayan kadın, adamın bir kez daha terminaliyle meşgul olduğu ana odaya döndü.

"İzleyiciyi açarsam rahatsız olur musunuz?"

"Hayır," diye sertçe cevap verdi, parmakları hızlı vuruşlarında tereddüt bile etmedi.

Sandalyesine dönen Kiara kumandayı eline aldı ve kanallar arasında gezinmeye başladı. Programlarından çok Nykyrian The Tough'ı dinledi. Kendisinden habersiz gibi görünse de, etrafına ördüğü katı savunma duvarını hissediyordu. Bir yerlerde bir gedik olmalıydı.

Ama gerçekten onu bulmak istiyor muydu?

Kiara, adamın kendisine açılmasının hayatı için ne anlama geleceğini düşünürken korkuyla yutkundu. Çoğu hükümet için aranan bir suçluydu. İnsanlar onu Nykyrian'la sosyal bir düzeyde ilişkilendirirse, tiyatrodan men edilirdi. Kariyerini yakışıklı bir adam için bir kenara atamayacak kadar uzun yıllar harcamıştı. Muhafızı kadar çekici biri için bile.

Hayır, kendini geliştirmek için harcadığı onca zaman ve enerjinin şimdi hepsini kaybetmesine izin veremezdi. Nykyrian'ın kendi iyiliği için olduğu kadar onun iyiliği için de uzak ve mesafeli kalmasına izin verecekti.

Görüntüleyiciyi kapattı. "Ben yatmaya gidiyorum."

Nykyrian yazmayı bıraktı ve onun koridorda odasına doğru yürüyüşünü dinledi. Gözlerindeki ağrıyı biraz olsun hafifletmek için terminali kapattı ve koltuğa yaslanıp gevşerken vücudundaki katılığın gitmesine izin verdi.

Kiara'nın yatmaya hazırlanırken çıkardığı sesler ruhunu garip bir şekilde rahatlattı. Gözlüğünü çıkarıp dizinin üzerinde dengeledi, sonra yanan gözlerini ışığa alışana kadar ovuşturdu. Ruhunun rahatlamaya değil, yalnızlığa ihtiyacı vardı.

Onun işi korumak, baştan çıkarmak değil.

Düşüncelerinin ve asil kurallarının aksine, Kiara'nın onu tuttuğu bir görüntü zihninde parladı. Yeter! diye kükredi hain düşüncelerine ve görüntü anında yok oldu.

Nykyrian gözlüklerini alçak masanın üzerine koydu ve kanepeye uzanarak etrafını saran rahatlatıcı, boş sessizliği dinledi. Bundan güç aldı ve düşüncelerini Kiara'yı baştan çıkarmaya değil, onu takip eden adamlara odaklamaya yemin etti.

* * * * *

Kiara sıkıntılı bir uykudan uyandı. Rüyaları bir kez daha Nykyrian'ın onu öldürdüğünü görerek ona eziyet etmişti. Derin ve sakın bir nefes alarak bornozunu giydi ve ritüel bardağı *spara* suyunu almak için mutfığa gitti.

Mutfağın girişinde şok içinde durakladı. Sandalyesinin önünde duran mutfak masasının üzerinde, içinde kahvaltılıklar ve bir bardak *spara* suyu bulunan bir ısıtıcı duruyordu. Yiyeceklere hayret ederek bar taburesinde oturmuş bir yığın kâğıt okuyan Nykyrian'a baktı. Nykyrian her zamanki gibi ondan tamamen habersizdi.

"Etkileyici," dedi ve ısıtıcıdan bir parça kızarmış ekmek aldı. Adamın ekmeğe kattığı tuhaf, keskin baharatlar karşısında damak tadı değişti. "Çok etkileyici."

Adam onun iltifatlarını duymazdan geldi. "Bugün ne yapman gerekiyor?" diye sordu sert bir sesle ve dişleri birbirine karıştı.

Kiara meyve suyundan bir yudum yuttu. "Bu öğleden sonra provam var, sonra da performansım-"

"Hayır," diye araya girdi. "Gösteri ya da prova yok."

Meyve suyunu masaya bıraktı ve ağzı açık bir şekilde ona baktı. "Beni dans etmekten alıkoyabileceğini sanıyorsan delirmişsin."

Kâğıtları tezgâhın üzerine koydu ve ayağa kalktı. "dahaki sefere seni yakalamak için binayı bombalarlar."

Sırıttı. "Nereden biliyorsun?" "Ben

bilirdim."

Donuk sesi onu söyleyebileceği her şeyden daha çok . Kiara boğazında yanan yumruyu yuttu. "Bu benim kariyerim

. Kaçırılan bir performans her şeyi sona erdirebilir." "Ölüm

bunun için çok daha kalıcı bir son olur."

Bu mantığa karşı çıkamazdı. "Ne yapmam gerekiyor? Burada hapsolup bir sonraki suikastçının gelip beni öldürmesini mi bekleyeyim? Neden sadece bu binayı bombalayıp bu işi bitirmiyorsunuz?"

Nykyrian alçak ve tereddütsüz sesiyle "Lig kuralları" diye cevap verirken kılını bile kıpırdatmadı.

Kiara şaşkınlık içinde kaskatı kesildi. "Ne?"

"Birlik, serbest bir suikastçının bir konut binasında bomba patlatmasını yasaklıyor."

Ücretli katillerin bir onur kuralına uyması fikrinin saçmalığına güldü. "Yani suikastçıların gerçekten uyması gereken kurallar mı var? Yaşamak için öldüren biri neden bir Birlik yönetmeliğini umursasın ki?"

Sert Nykyrian'dan hâlâ görünür bir tepki yok. "Birliğe itaatsizlik etmiş olsaydın, bu soruyu sormazdın."

Ona yaklaştı ve bara yaslandı. "Bu da ne demek şimdi? Kendi deneyimlerinizden mi bahsediyorsunuz?"

Ondan uzaklaştı. "Çok az sayıda serbest suikastçı Birlik Suikastçılarını alt etme yeteneğine sahiptir. Kendi sistemlerindeki yozlaşmaya rağmen Birlik, şişman bürokratlardan daha güçlü hale gelmemelerini sağlamak için serbest suikastçılar üzerinde bir tür yasa uygulamaya çalışıyor."

Kiara dudaklarını büzdü. Bu onun ikinci sorusuna hiç cevap vermiyordu.

Nykyrian'ı inceledi ve birinin onun davranışlarını yönetmesine izin vermesini eğlenceli buldu. Ona inanmayan bir kaşını kaldırdı. "Ve sen de bu yasalara uyuyorsun öyle mi?"

"Bana uygun olduğunda."

Kiara bornozunu sıkıca kavradı. Sözlerindeki altı çizili tehdit onun gözünden kaçmamıştı. Kadın haklıydı, adam kendi kuralları dışında kimsenin kurallarına saygı duymuyordu.

Boğazını temizledi ve hızla konuyu değiştirdi. "En azından alışverişe gidebilir miyim? Bir arkadaşım için almam gereken bir doğum günü hediyesi var."

Adam hiç kıpırdamadan durdu ve kadın sorusunun onu neden rahatsız ettiğini merak etti. "Eğer mecbur kalırsak," dedi sonunda. "Sanırım bugün gitmek istiyorsun."

Kiara gözlerini ona dikti. "Yoğun programım yüzünden bilemiyorum. Sanırım öğle yemeği ve parti arasında bir zaman ayarlayabilirim."

Onun alaycılığına sırtıtmaya bile tenezzül etmedi. "Git giyin. Öğleden sonra kalabalık başlamadan önce gitmen daha iyi olur."

Kiara iç çekerek meyve suyunu ve bir dilim *grasdin* aldıktan sonra yatak odasına yöneldi.

Duş alıp giyinmesi uzun sürmedi ama daha işini bitirmeden Rachol'un ana odada Nykyrian ile konuştuğunu duydu. Adını veya tanıyabileceği başka bir kelimeyi çok dikkatli rağmen anlayamadığı garip bir dil konuşuyorlardı.

En azından Nykyrian'ın sertliği Rachol'un yanında biraz azalmış gibiydi. Korumasından omuz silkme ve kırılmış cevaplar dışında bir tepki görmek istiyordu.

Hınzır bir gülümseme dudaklarını büktü. Sağduyusu çirkin varlığını göstermeden önce kıyafetlerini değiştirdi. Yetişkinliğinde öğrendiği bir şey varsa o da erkeklerin onun zayıf ve kaslı vücudunu sevdiğiydi. Belki onu birazcık görmek Nykyrian'dan bir tür tepki koparabilirdi.

Bir çift dar siyah pantolon ve kıvrımlarını tam da doğru şekilde saran dekoltesi uyumlu bir blazer ceket giydi. Kiara, bluz giymediği gerçeğini gizlemek için derin dekoltesinin içine beyaz bir eşarp sıkıştırdı.

Bu, evrendeki en çekici erkeklerden bazıları tarafından fark edilmesini sağlayan kıyafetti. Nykyrian'ın buna nasıl karşı koyacağını görmek için sabırsızlanıyordu! Ayaklarını bir çift alçak topuklu botun içine sokarak Rachol ve onun yanına gitti.

Ana odaya girdiğinde Nykyrian konuşurken başını kaldırdı ve bu şekilde giyindiğinde genellikle erkeklerden aldığı şaşkınlık dolu takdiri bir kenara bırakıp tek bir kelime bile uzatmadı.

Rachol sandalyesinde döndü ve neredeyse sandalyeden düşüyordu. Boğazını temizledi. "Oha," dedi Nykyrian'a bakarak.

"Teşekkür ederim," dedi hayal kırıklığına uğramış bir iç çekişle.

Nykyrian ayağa kalktı, hâlâ elbisesini kabul etmeyi reddediyordu. "Hazır mısın?"

Hayal kırıklığı içinde dişlerini birbirine geçirerek başını salladı. Nykyrian'ın en azından onu yanında tutmak için koluna gireceğini düşündü ama tek yaptığı kapıyı açıp koridoru taradıktan sonra el sallayarak onu apartmandan çıkarmak oldu.

"Rachol burada mı kalıyor?" diye sordu, sandalyesinden kalkmadığını fark edince.

Rachol'un kahkahası ona cevap verdi. "Evet, Kip seni koruyacak ve ben de evde bakıcılık yapacağım. Hayat büyük *tee-tawa*'yı ısıtır."

Kaşlarını çattı. "Büyük ne?"

Rachol cevap vermeden önce Nykyrian, "Uzun sürmeyecek," diye araya girdi. Kapıyı kapattı ve kilitledi.

"Bu çok kabaydı," diye azarladı.

Beklediği keskin, öfkeli iğneleme yerine, elini uzun, örülmemiş saçlarının arasından geçirdi. "Rachol'a kelime dağarcığının yarısının ne anlama geldiğini sorma. Çoğu anlamını bilmeseniz daha iyi olacak kısaltmalardır."

Güldü, adamın her zamanki gerginliğinin bir kısmı kaybolduğu için minnettardı. "*Tee-tawa*?"

Asansörün düğmesine bastı. "Bunun anlamını bile bilmiyorum ama tahminimce karışık bir topluluk için uygun değil."

Kapılar yumuşak bir vızıltıyla açıldı. "Peki en sevdiğin Racholism nedir?" diye sordu asansöre adım atarken.

Ağzının bir köşesi seğirdi. Kiara bir an için onun gerçekten gülümseyebileceğini düşündü ama ellerini uzun, siyah paltosunun ceplerine soktu ve kapılar bir ping sesiyle kapandı. "*Duwad*," dedi sonunda.

Gülümsedi. "Ne demek bu?"

"Ölmek isteyen bir adam."

Kiara bir an için bunu ve Rachol'un bunu neden olabileceğini düşündü. "Senin için mi tasarlandı?"

"Kip bana gebe kaldı."

Konuşurken sesini nasıl bu kadar düz tutabildiğini merak etti. Yıllarca pratik yapsa bile bunu bu kadar iyi yapabileceğinden şüpheliydi. "Peki Kip ne demek istiyor?"

"*Keyaya imporus petana.*"

Soğuk bir günde ılık bir sıvı gibi dudaklarından dökülen garip dili dinledi, bu ses onu bir ninni gibi rahatlatıyordu. "Bunun ne anlama geldiğini bilmem mi gerekiyor?" diye sordu asansörden çıkıp lobiye adım atarken.

"Cevap, benim hakkımda sana ayrılan sorulardan *bir diğeri, mu Tara.* " Dışarı çıktı ve bir araç çağırdı.

Kiara kasıtlı olarak kişisel alanını ihlal ederek ona doğru yürüdü. Şaşırtıcı bir şekilde adam geri çekilmedi. "Hâlâ bilmek istiyorum."

Frenleri gıcırdayan bir araç kaldırıma yanaştı. Onun için kapıyı açtı. "Ruh kardeşi için Ritadarion."

Koltuğa oturdu. "Peki ya siz?" diye sordu, banka kartını takmadan önce gideceği yeri ulaşım aracının sistemine yazdı.

"Birçok yönden."

Duvarın onun etrafında kapandığını hissetti. Meraklı doğasına sadık kalarak duvarın sınırlarını araştırmaktan kendini alamadı. "Ruh kardeşliğiniz nasıl?"

Ona arkasını döndü ve arabanın yanından hızla geçen bulanık manzarayı inceledi. Önce cevap vermeyeceğini düşündü, sonra nihayet iç çekti. "Benzer bir geçmişe sahip çoğu varlık gibi biz de birbirimize bağlandık, birbirimizi anladık."

Duvarı biraz daha yokladı. "Çoğu varlık, kendilerine bir şeyler açıklandığında diğerlerini anlayabilir."

Homurdandı. "Bu doğru olsaydı, savaş bir şey olmazdı."

Kiara bunu bir an düşündü ve yeterince doğru olduğuna karar verdi. "Durumları nasıl bu kadar kolay değerlendirebiliyorsun?" Onun yerine cevap vermeden önce bir kalp atışı kadar durakladı. "Dur tahmin edeyim, daha fazla hayatta kalma becerisi."

Garip bir şekilde sessiz kaldı. Pazularını ovuşturmasa, onun bir heykel olduğunu düşünecekti. Kiara içini çekti, keşke onun duygularını ve geçmişini onunkiler gibi anlayabilseydim diye düşündü. Koltuğuna geri oturarak yolculuğun geri kalanının tadını çıkarmaya çalıştı.

Nykyrian onun egzotik parfümünü kokladı ve dudaklarını onun boynunun tatlı, kokulu etine gömmek için can attı. O bu kadar yakinken nefes almakta zorlanıyordu. Onunla geçmişini paylaşmak, cazibesinde ve zekâsında kendini kaybetmek çok kolay olurdu. Vücudu arzuyla zonkluyordu ve bir an için onu kollarına çekip en çok ihtiyaç duyduğu şeyi almak istedi.

Kendini toparlayarak ona bir bakış atmaya cesaret etti. Nefesi boğazında düğümlendi. Pencereden dışarı bakarken kollarını sıkıntıyla göğsünün üzerinde kavuşturmuştu ve iç çamaşırının siyah danteliyle örtülmüş göğüslerinin üst kabarıklığı onun rahat bakışlarına çarpıyordu.

Elleri ona dokunmak için can atıyor, beli sıkılıyordu. Nykyrian koltuğunda kıpırdandı ve titreyen bir nefes aldı. Ondan uzaklaşmak zorundaydı. Ona hiçbir şey için ihtiyacı yoktu. Kimseye ihtiyacı yoktu, nokta.

Sonunda araba alışveriş kompleksinin önünde durdu.

Kiara onun arkasında arabadan indi. Onun omzunun üzerinden zaten kalabalık olan kalabalığı inceledi. "Görünüşe göre onlar da erken başlamışlar."

Cevabı bir homurtu oldu.

En azından biraz ilerleme kaydediyordu, her zamanki hırıltısı değildi. Kiara hiç düşünmeden, onu yakındaki bir dükkâna götürmek için elinden tuttu. Elini sanki alev alev yanan bir ateşin içine sokmuş gibi ondan çekip aldı.

"Sakın bana dokunma," dedi o güne kadar duyduğu en hırıltılı, en korkutucu sesiyle.

Onu boğan korkuyu yuttu. "Özür dilerim," diye zayıfça özür diledi. "Düşünemedim."

Başka bir şey söylemeden ellerini paltosunun ceplerine soktu.

Huysuzluğunu üzerinden atarak en sevdiği dükkâna doğru ilerledi. Nykyrian bir adım geride durdu ve yavrularını koruyan bir anne gimfry gibi kalabalığı gözledi.

Mağazaya girdiklerinde Kiara onun etraflarında uyandırdığı tepkilerin farkına vardı.

Etrafına bakındı, annelerin çocuklarının ellerinden tutup onları Nykyrian'ın yolundan nasıl çektiklerini ve ona korkuyla bakan diğer müşterileri fark etti. Nefret dolu fısıltılardan bazılarına kulak misafiri olduğunda kalbi sızladı: "Katil, yamyam." Nykyrian'ın yüzüne baktı ve dudaklarının sert, gergin çizgisinden onun da bunları duyduğunu anlayabildi.

Embesilleri ve onların önyargılarını görmezden gelmek için elinden geleni yaparak kadınlar bölümüne doğru ilerledi.

Kiara'nın kendisiyle ilgilenecek bir memur bulması birkaç dakika sürdü. "Affedersiniz," dedi sonunda, kadın başka bir bölüme kaçmadan önce birini köşeye sıkıştırarak. "Bu ceketin on iki bedeni var mı?" diye sordu, hediye tezgâhtarın incelemesi için havaya kaldırarak.

Tezgâhtarın gözleri omzunun üzerinden Nykyrian'ın çekildiği yere kaydı ve Kiara bu yersiz korku yüzünden kadını sarsmak istedi. Tezgâhtarın bakışları Kiara'ya ve cekete döndü. "Sanırım öyle," dedi sesi titreyerek.

Onu Kiara'nın elinden aldı ve arka tarafta kayboldu. Kiara'nın gözleri öfkeyle kısıldı. Etrafına baktığında, insanların ona nasıl baktıklarına inanamıyordu ve ilk kez bunun nedeni şöhreti değildi.

Bir dakika sonra tezgâhtar elinde doğru bedenle döndü. "Hepsi bu kadar mı hanımefendi?"

Kiara dişlerini sıkarak başını salladı.

Siparişi çaldıktan sonra tezgâhtar tezgâhın üzerine eğildi ve fısıldadı: "Andarion'u nereden buldunuz? Daha önce Gouran'da hiç görmemiştim. Onunla birlikte olmaktan korkmuyor musun?"

Kiara, sanki aptal olduğunun farkında değilmiş gibi bir tutam saçını omzunun üzerinden savurdu. "Neden hayır, korkmuyorum, zaten günlük beslenmesini yaptı."

"Onu neyle besliyorsunuz?" diye sordu tezgâhtar, sesinde ağır bir korku vardı.

Kiara bu cürete inanamayarak ters ters baktı. Paketini kaptığı gibi dükkândan çıktı. Başka bir dükkâna doğru ilerledi, sonra tekrar düşündü. Nykyrian'ın çenesinin gerginliğinden, bu keşif gezisine bir son vermek istediğini anlayabiliyordu. Aslında bu yönde bir şey söylememiş olması onu şaşırtmıştı.

"Artık eve gitmeye hazırım," diye fısıldadı, boğazı acıyla sıkışmıştı.

"Ben etraftayken pek eğlenceli değil. Rachol'u seninle göndermeliydim."

Adamın sanki bu durum onu hiç rahatsız etmiyormuş gibi basit bir şekilde ifade etmesi karşısında sertleşti. "İnsanlar senin yanında hep böyle mi davranır?"

Sanki gözden kaçması gereken normal bir olaymış gibi omuz silkti. "Lig forması giydiğimde gelen tepkileri görmeliydiniz."

O başka bir taşıtı selamlarken Kiara kaldırıma baktı. "Andarionlar da sana aynı şekilde mi tepki veriyor?"

Boğuldu.

Kadın, sorusunun adamdan böylesine doğal olmayan bir yanıt almasının şaşkınlığıyla başını kaldırıp baktı. "Sanırım bu olumsuz bir cevaptı."

Derin bir nefes aldı ve onunla yüzleşti. "İnsanlar benden korkuyor çünkü her an onlardan besleneceğimi düşünüyorlar, Andarionlar ise bana acınacak, zayıf bir *giakon* gibi bakıyor."

"Sanki ben bunun ne anlama geldiğini biliyorum

da," dedi acı acı. "Hadım edilmiş bir korkak."

Bir araç kaldırıma yanaştığında saçları ani bir esintiyle dalgalandı. İçeri adım atarken onun sözlerini düşündü.

Depresyona girerek soğuk koltuğa yaslandı. Kendini insanlardan soyutlamasına şaşmamalı. Her iki ırkın da nefret ve korkularının ortasında kalmıştı. "Karışık kanın yüzünden sana hiç saldıran oldu mu?"

"Bunu benim yardımım olmadan da anlayabilirsiniz."

Onun düz, duygusuz ses tonu karşısında iç çekti. "İnsanlar neden bu kadar aptal?" diye sordu retorik bir şekilde.

Sesi onu şaşırttı. "Kendileri için korkuyorlar. İnsanların ve Andarionların iki ayrı tür olmadığını, aynı genetik yapıdan türediklerini hatırlatırım. Ne yazık ki iki ırk da bunu kabul etmek istemiyor.

diğerine benzemesi mümkün değil. Bunun için onları suçlamayı yıllar önce bıraktım. Artık sadece onlara karışmamaya çalışıyorum. Bu hayatı daha kolay yaşamamı sağlıyor."

Herkesin nefret ettiğı biri olarak büyümenin nasıl bir şey olduğunu düşündükçe içini bir soğukluk kapladı. "Peki ya ailen?" diye sordu. "Onlar nasıl başa çıktı?"

Derin bir nefes aldı. "Annem beni beş yaşındayken terk etti." "Peki ya komutan?"

"Beni evlat edindi."

Kiara gülümsedi. Nykyrian'ın babasını, kendisi çocukken Gouran'a yaptığı birkaç siyasi geziden hayal meyal hatırlıyordu. "Seni çok sevmiş olmalı."

"Hiçbir şeyi varsaymayın."

Bu sefer sesindeki duyguyu yanlış anlamak mümkün değildi. Nefret, soğuk ve basit. Titredi, Huwin'in nasıl biri olduğunu hatırlamaya çalıştı ama tek hatırlayabildiğı, babasıyla konuşurken başını okşayan nazik bir adamın görüntüsüydü.

Elini uzatıp Nykyrian'ın acısını dindirmek istedi. Kiara onun için bunun nasıl bir şey olduğunu hayal bile edemiyordu. Ailesi ona Nykyrian'a baktıkları gibi bakan herkesi paramparça ederdi. Bir annenin herhangi bir nedenle çocuğundan vazgeçebileceğine inanamıyordu.

Kiara eve dönüş yolunun geri kalanında sessizce oturdu, zihni o günkü derslerini düşünüyordu.

* * * * *

Dairesine döndüklerinde Rachol kanepede uzanıp izleyiciyi seyrettiği yerden başını kaldırdı, yüzünde şok ifadesi vardı. "Çok uzun sürmedi. Alışveriş yapmak için en az yarım gününü ayırmayan bir kadın hiç tanımadım."

"Yolculuğun neden bu kadar kısa sürdüğünü anlayamıyorum," dedi Nykyrian alaycı bir sesle ve Kiara'nın ona bir kez daha bakmasına neden oldu.

Rachol güldü, görüntüleyiciyi kapattı ve ayağa kalktı. "Gülümsemeyi denemelisin. Bence bu insanların sinirlerini bozar."

Nykyrian uzun, siyah paltosunu çıkardı ve bir sandalyenin üzerine örttü. "Aslında bunu bir ısırma girişimi sanıyorlar. Dişlerimi gösterdiğimde korkudan titriyorlar. Hatta birkaçının bedensel fonksiyonlarının kontrolünü kaybettiğini bile gördüm."

Rachol daha da sert güldü.

Kiara bunu hiç de eğlenceli bulmadı. Çantasını sandalyesinin yanına bıraktı ve ambalaj kağıdı ile bant almak için dolaba yöneldi.

"Bu gece seni rahatlatmamı ister misin?"

Kiara, Rachol'un sorusu karşısında durakladı. Dudağını ısırarak Nykyrian'a baktı.

Rachol ile yüzleşmeye devam etti. "Hayır," dedi Rachol'u hemen rahatlatmak için. "Sanırım her şeyin üstesinden gelebilirim. Ne kadar hafif uyuduğumu biliyorsun."

Rachol homurdandı ve Kiara'ya baktı. "Eğer o uyurken dışarı çıkarsan, ona dokunma ya da ani hareketler yapma. Isırdığı biliniyor."

Kaseti üst raftan çekti. "Ben ilgilenirim," dedi dalgınca. Rachol soru dolu bir kaş kaldırdı. "Ne, korkmuyor musun?"

Omuz silkti ve ambalaj malzemelerinden oluşan bohçasını yere bıraktı. "Ben bir askerin kızıyım. Eğer onu uykusundan uyandırırsanız babam kafanıza nişan almış bir patlayıcıyla uyanır."

Rachol Nykyrian'a bilmiş bir gülümseme verdi. "Ben de sadece sen ve senin kendine has özelliklerin olduğunu sanıyordum."

Nykyrian omuz silkti ve koltuğun karşısındaki diğer sandalyeye oturdu. "Sana düşünmemeni söylemiştim. Bu sadece zaman kaybı."

Kiara bu iğneden ürkererek başını kaldırdı. Nykyrian'ın ağzının köşelerinde aslında bir gülümseme olabilecek küçük bir kalkma vardı. Rachol'a baktı, o da bu sözleri anlayışla karşıladı.

"Sanırım gitsem iyi olacak. Takip etmem gereken bir psikopat var." Rachol bir an duraksadı ve Nykyrian'a bakmadan önce ona mahcup bir bakış attı. "Hâlâ yarını planlıyor muyuz?"

"Yapamayız. Yarın herkesin programı var."

Rachol başını kaşıdı. "O zaman ne zaman yapacağız?"

Kiara dudaklarını büzdü, keşke neden bilseydim diye düşündü. "Hauk ertesi gün boş. Kiara'ya göz kulak olabilir."

Rachol başıyla onayladı. "O zaman ilk iş olarak Hauk'u buraya çağıracağım." Kiara'ya cesaretlendirici bir gülümseme verdi. "Siz ikiniz dikkatli olun ve *diraların* sizi ele geçirmesine izin vermeyin."

Kiara Nykyrian'ı sorgulamadan önce Rachol gidene kadar bekledi. "Neden gidiyorsun?"

"Halletmem gereken birkaç iş var."

Ambalaj kâğıdını açtı ve kutu için yeterince büyük bir kare kesti. "Hauk yerine Darling benimle kalamaz mı?"

Başını ona doğru çevirdi. Sanki sorusu onu öfkelendirmiş gibi nefes alış verişinin yoğunlaştığını gördü. Hatasını çok geç fark etti. "Andarion olduğu için değil," dedi sessizce, kâğıdı kutunun etrafına sararken. "Sen bile Hauk'un pek iyi biri olmadığını kabul etmek zorundasın."

Rahatladı. "Sanırım hayır," dedi iç çekerek. "Darling'in yapacak kendi işleri var. Hauk sadece insanların gözünü korkutmayı sever. Ona karşı çıkarsan geri adım atar."

"Ya da sen dönene kadar beni kızartmış olursun." "Her zaman böyle bir olasılık vardır."

Kiara yüzünü buruşturarak, yüksek sesli bir çığlıkla bandı çıkardı.

Nykyrian çalışırken saatler hızla geçti ve Kiara zamanını dolduracak bir yol bulmaya çalıştı. İsteksizce de olsa Kiara sonunda dans şirketini arayarak gösteriden geçici olarak çekildiğini bildirdi.

Yatağına uzanmış, Nykyrian onu meşgul eden her neyse onunla uğraşırken bilgisayar tuşlarının çıkardığı tıkırtıları dinliyordu. Keşke onu da Nykyrian'ın onu meşgul ettiği kadar kolay bir şekilde aklından .

Bir süre sonra kalktı ve pratik yapmak için stüdyoya gitti. Önümüzdeki birkaç hafta boyunca performans ama kaslarının sertleşmesine izin veremezdi.

Nykyrian'ın evrak işlerine konsantre olma çabalarına rağmen, Kiara'nın dans müziğinin sesi onu tıpkı Tyna'nın Brılar'ı erken ölümüne sürüklediği gibi kozasından çıkardı. Bilinçli bir çaba göstermeden kendini stüdyoya giden koridorda yürürken buldu.

Onu tüm zarif ihtişamıyla odanın içinde dönerken gördüğünde nefesi kesildi. Tüyleri diken diken oldu. Dar egzersiz kıyafetini onun kıvrak vücudundan sıyırmak ve gecenin geri kalanında onunla sevişmek için neler vermezdi. Parmak eklemleri beyazlaşana kadar kapı çerçevesinin tahtasını kavradı.

Kiara arkasını döndü ve ani bir gümüş parıltısı yakaladı. Nykyrian'ın onu izlediğini fark ettiğinde neredeyse tökezliyordu. "Özür dilerim," dedi, derin, sakinleştirici nefesler alarak, onu neyin daha fazla nefessiz bıraktığından emin değildi, yaptığı egzersiz mi yoksa onun bariz ilgisi mi? "Orada olduğunu fark etmemiştim."

Disk çaları kapatmak için uzandı.

"Durma," dedi tam olarak çıkaramadığı garip bir notayla.

Kiara bir sonraki arkının başlamasına izin verdi. Ayak parmaklarının üzerinde ona doğru yürüdü. Piruetiyle onu hayran bırakmaya niyetlenirken, ayağı ağırlığının altında kalınca nefesi kesildi.

Nykyrian onu düşmeden yakaladı. Etrafını saran güçlü kasların ani etkisi nefesini kesti.

"İyi misin?"

Onun sesindeki sıcak endişeye gülümsedi. "Ayağım. Sanırım incitmiş olabilirim."

Onu yere yatırdı. Kiara onun kollarını etrafında tutmanın bir yolunu bulmayı diledi ama adamın sıcaklığı onu terk etti ve özlem içinde bıraktı.

Ustaca hareketlerle ayakkabısının bağını çözdü ve çekip . Dudaklarından bir tıslama kaçtı. Kızın gözleri bu duygusal görüntü karşısında irileşti. "Tanrım, ayağına ne oldu?"

Kiara ayak parmaklarını oynattı ve kırık ya da şişmiş görmeyi umarak üyeye baktı. Bunun yerine, ona oldukça normal göründü. "Bunda yanlış bir şey yok."

Sanki kutsal bir emaneti tutuyormuş gibi parmaklarını kızın ayak topunun üzerinde gezdirdi. Ellerinin dokunduğu yerde hissettiği yanma rağmen ürperti bacaklarına yayıldı, "Ayağında benim yara izlerimden daha fazla kabarcık var. ..." sesi kesildi.

Kiara yarım bir kahkaha attı. "Bu *benim* işimin bir tehlikesi," diye cevap verdi. "Onlara alışkınım. Sadece kanadıklarında acıyorlar."

Kavrayışı sıkılaştı. "Bunu kendine yapmamalısın. Eminim çok acıyordur."

Ayağını incelerken kendisinden uzağa eğilmiş olan yüzünü inceledi. "Bir şeyin bana nasıl hissettirdiği neden umurunda olsun ki?" diye sordu, onun kelimelerini ona karşı kullanmaktan hoşlandığına karar vererek.

Başını kaldırıp ona baktı. "Bilmiyorum, öyle işte."

Vücuduna sıcaklık doldu. Onu öpmek için eğildi. Bir an için başarılı olacağını düşündü, sonra adam geri çekildi ve ayağını bıraktı.

"Birkaç gün izin alıp kabarcıkların iyileşmesini beklemelisin. Bu hızla gidersen otuz yaşına geldiğinde sakat kalacaksın."

Hoşnutsuzluğa kapılan Kiara diğer ayakkabısının bağcıklarını çözdü. "Neden birinin sana bunu söylediğini hissediyorum?" diye sordu ayakkabıyı kapıp çıkarırken.

"Benim durumumda sakat değildi, ölüydü." dedi ve gitti.

Adamın ardından bakarken dehşet midesini kemiriyordu. Adamın kayıtsız konuşması onu ürpertmişti. Sanki ölmek istiyormuş gibi konuşmuştu.

Neden umursuyorsun? Akli ona bağııyordu. Sen bir dansçısın, o bir katil, ikisi birbiriyle uyumlu değil. Ama o zaman neden ona karşı bu kadar çekim hissediyordu? Cevap bulamadığı için iç geçirerek kalktı ve duşā girdi.

Nykyrian duşun açıldığını duydu. Kapıya doğru yürüdü ve başını panele yasladı, odaya girme cesaretini göstermek, kollarının ona sarıldığını hissetmek istiyordu.

Hayır, diye bağırdı zihni. Buna ihtiyacın yok. Ona ne tür bir hayat sunabilirdi ki? Bir gün bir pislik ondan intikam almak istedi diye sırtına bir kurşun mu? Yalnız kalmaktan başka çaresi yoktu. Hayatında kimseye yer yoktu.

O istedi . . .

Nykyrian iç çekti. Ne istediğini düşünmeyi reddetti. İstekleri önemsizdi. Yapması gereken bir iş vardı ve yapacağı şey de tam olarak buydu. Onu koruyacaktı, başka bir şey değil.

Kendini kapıdan uzaklaştırdı ve ana odaya döndü.

Birkaç dakika sonra Kiara dışarı çıktı ve ona iyi geceler diledi. Bir kez daha, yatmaya hazırlanırken odasında hareket ettiğini duydu. Arzudan titriyordu.

Bir lanetle botlarını çıkardı. Kendine ne olduğunu hatırlatmak için hastalıklı bir misillemeyle, botlarının içinde saklı olan geri çekilebilir bıçakları kontrol etti. Soğuk çelik dışarı fırlamış, ışıktaki parlıyordu. Bıçakları parmakladı, jilet keskinliğindeki kenarların derisini sıyırdığını hissetti. O bir katildi, sahip olduğu tek kader buydu.

Kiara söz konusu olduğunda kontrolün kendisinde olduğundan memnun bir şekilde bıçakları gizli bölmelerine geri itti ve botları kanepenin yanına, yere koydu. İç çekerek bardakları masaya fırlattı. Acısını ovuştururken gözleri ışıktan sulanmıştı.

Kiara'nın yatağının onun ağırlığı altında gıcırdadığını duydu. Boğazını bir özlem yumağı kapladı. Hayal kırıklığı içinde dişlerini sıktı. Gömleğini çıkararak uyumak için kanepeye yerleşti. Kadın tekrar hareket etti. Vücudu Kiara'ya duyduğu tatlı acıyla zonklamaya devam ediyordu, onu neden yanında istememesi gerektiğine dair kendi kendine sürekli öne sürdüğü tüm argümanlara rağmen.

Rahat edemeyerek birkaç dakika orada yattıktan sonra, sonunda kavrulan boğazına boyun eğdi. En azından bu, giderebileceği bir ihtiyaçtı. Mutfığa yöneldi. Soğutma ünitesinden *spara* suyunu alıp kendine bir bardak doldurdu.

Kiara'nın kapısı açıldı.

Nykyrian donakaldı. Ana odadaki alçak masaya baktı ve o görmeden önce gözlüklerini takamayacak kadar uzakta olduğunu çok geç fark etti. Beklemekten başka çaresi olmayan Nykyrian bardağı sıkıca kavradı.

Kiara koridorda ağır ağır ilerlerken esneyerek bornozunu kapattı. Mutfığa açılan kapıya ulaştığında durdu ve gözleri Nykyrian'ın çıplak sırtına takıldı.

Adamın bronzlaşmış, kaslı vücudunda sayamayacağı kadar çok derin, beyaz yara izi vardı. Bu manzara karşısında yüreği burkuldu. Ne kadar acı ? Hepsi savaş yarası mıydı?

Odanın karşısına geçti, ona dokunmak, yaraların büzüştürdüğü deriyi yatıştırmak için yanıp tutuşuyordu. Eli uzandı ama ona dokunmadan önce durdurdu. Bundan hoşlanmayacaktı ve onun şımartması için çok yaşlıydı.

"Susamıştım," diye fısıldadı garip bir özürle.

Nykyrian ona bakmadan ya da tek bir yorum yapmadan bir bardak indirdi ve omzunun üzerinden ona uzattı.

Meyve suyunu doldururken Kiara onun gözlüklerinin olmadığını fark etti. Bu gerçeğe o kadar şaşırmıştı ki ne yaptığını unutmuştu. Meyve suyu bardağının kenarından taşarak bornozunun kolunu ıslattı ve ayakları ile bacaklarına sıçradı. Nefes nefese, bardağı ve meyve suyunu dolabın üzerine bıraktı ve bir havlu almak için uzandı.

"Ben temizlerim," diye homurdandı.

Havluyu tezgâha geri atarken Kiara'nın eli titredi. Adamın yüzünü görmeye çalıştı ama yüzünü çevirdi.

İpucunu aldı. Yoğun meraka rağmen meyve suyunu aldı ve gitti.

Kiara, adını tam olarak koyamadığı ve ne olduklarını ya da neye işaret ettiklerini bilmek isteyip istemediğinden bile emin olmadığı duygularla sarsıldığı odasına koştu.

Nykyrian yapışkan suyu sildi, düşünceleri ve duyguları çalkalanıyordu. Kiara'ya güvenmek için gereken gücü diledi. Ama deneyimleri ona hiç kimseye güvenilemeyeceğini öğretmişti.

Suikastçıların izini kısa sürede bulacak ve onları babasına teslim edecekti. Bredeh ve Pitala'nın dışı kalmasıyla, başka hiç kimse bunu kabul etmeye cesaret edemezdi.

OMG'nin onu koruduğunu bilerek hayatı üzerine bir sözleşme yaptı. Sonra kendi hayatına dönmekte özgür olacaktı. Tek başına.

İçini şimdiye kadar yaşadığı tüm fiziksel acılardan daha kötü bir sızı kapladı. Dişlerini sıkarak, Bredeh ve Pitala'nın yakında yakalanacağını görmek için kendi kendine yemin etti.

Bölüm 5

Kiara yatak odasının zemininde volta atıyordu, tamamen çıldırmıştı ve henüz öğlen bile olmamıştı! Ne yapması gerekiyordu? Probekein'ların köpeklerinin halısında iz bıraktığını hatırlaması için kaç gün, hafta, ay geçmesi gerekiyorsa onu mu geçirecekti?

"Kabul et artık," dedi yüksek sesle. "Bu bir insandan çok fazla şey istiyor!"

İzleyicide izlemeye değer hiçbir şey yoktu, arkadaşları ya çalışıyordu ya da meşguldü, disklerinden bıkmıştı, Nykyrian onu görmezden geliyordu, yine de yapacak başka ne vardı?

Mahkumlara bile daha iyi davranılıyordu! En azından onlara günün daha hızlı geçmesini işler verilirdi. Bu tür kısıtlamalar onu babasının evinden ayrılmaya zorlamıştı. Ve açıkçası, yapacak hiçbir şeyi olmamasına dayanamıyordu.

Öfkeyle Nykyrian'ı bulmaya ve hayal kırıklığını biraz olsun gidermeye gitti. Tam da beklediği gibi, Nykyrian koltuğunda oturmuş, yalnızlığıyla mükemmel bir uyum içinde terminalinin tuşlarına vuruyordu. Ona bir şey fırlatmak istedi.

"Bıktım artık!"

Yazmayı bıraktı ve ekrana baktı, yüzü donuktu.

Eğer gözlüklerini takmamış olsaydı, bahse girerim kaşlarını ona doğru kaldırırdı. "Sana dün söyledim, yapacak bir şey olmadan burada kalamam. Sıkıldım."

Tekrar ekranına baktı. "Orada ellerin kalçada dururken, neden ayağını yere vurup küçük şımarık bir kız gibi somurtmuyorsun?"

Kiara gözlerini kıstı ve kollarını iki yanına indirdi. Adamın sözleri onu çileden çıkarmıştı. "Ben somurtmam!"

Ona cevap veren homurtu gerçekten de kafasına bir şey fırlatmak istemesine neden oldu. Ona, hapsedilmesine ve genel olarak hayata öfkelenen Kiara sandalyesinde sert bir şekilde oturdu. "Lütfen bir şeyler yapamaz mıyız? Burada daha fazla kalırsam, *iki büklüm* olacağım."

İçini çekti ve terminalini kapattı. "*Mu Tara* ne yapmak ister, yine alışverişe mi çıkalım?"

Cansız sesine rağmen alaycılığını fark etti. "Pek sayılmaz." "O zaman ne?"

Kiara bir dakika düşündü. Hayatlarını tehlikeye atmayacak ya da insanların onun korumasına aval aval bakmayacağı şey yapmaları gerekiyordu.

Tiyana'nın partisi!

Kiara dün neden alışverişe gittiklerini hatırlayarak gülümsedi. "En iyi arkadaşımın doğum günü partisi bu öğleden sonra. Ona gidebiliriz!"

"Doğum günü partisi mi?"

Dehşet sesinden belli oluyordu. Kiara ona baktı ve bu kadar basit bir olayın neden kendisinde duygusal bir tepki yarattığını merak etti. "Peki, neden olmasın? Bir konut binasında, davetliler sadece arkadaşlar ve iş ortakları. Tiyana sadece küçük bir toplantı olacağını söyledi."

Hırladı.

Kiara babasını her zaman iradesine boyun eğdiren gülümsemesini takındı. "Lütfen?"

Tekrar hırladı ve Kiara bir an için onu reddedeceğini düşündü. "Eğer bu seni *eğilmekten* alıkoyacaksa, tamam. Ama," dedi Kiara'nın gülümsemesini bölerek. "Sadece bir saat kalacağız. Daha fazla değil."

Dudaklarını büzdü. "Bütün gün burada kalmaktan iyidir," dedi i çekerek. Sandalyesinden kalkarak onun içine dönmesini izledi. "Saat dört buçukta."

Bu sefer hrlama zahmetine bile girmedi, sadece onu görmezden geldi.

Yorgun bir ŗekilde i geçiren Kiara, önümüzdeki birkaç saati kitap okuyarak geçirmeye karar verdiği odasına doğru ilerledi.

* * * * *

Kiara elbisesini elleriyle dzelitti ve parti için iyi göründüğünden emin olmak için iki kez kontrol etti. Tiwana onu bir grup organizatörün orada olacağı konusunda uyarmıtı ve hayal kırıklığına uğramış bir organizatör kariyerine ölüm kadar zarar verebilirdi. Dans içinde imaj her ŗey demektir. Odasının kapısını açarak asık suratlı korumasını bulmaya gitti.

Rachol bir kez daha, isteksizce söylediği gibi, eve bakmak için oradaydı. Ona bu çaba zaman kaybı gibi geliyordu. Neden sürekli onun dairesinde kalacak birine ihtiyaç duyduklarını anlayamıyordu. Ama tartışmaya da niyeti yoktu, sonunda dört odalı dairesinin sınırlarının dışına çıkacağı için çok rahatlamıtı.

İkisi de tezgahın üzerinde duran bilgisayar terminalinin üzerine eğilmi, dalmılardı. Garip dillerinde konuşuyorlardı, ondan habersiz.

Kiara derin bir nefes aldı. Hayatında ilk kez gerçekten arka plana karııyordu ve bu deneyimi biraz alçakgönüllü olmasa da korkunç buluyordu. Ne yapmalıydı, dikkatlerini çekmek için evin içinde çıplak mı komalıydı? "Affedersiniz?" dedi.

Aynı anda balarını kaldırdılar.

"Geç kalacağız."

Nykyrian kendini uzaklaştırdı. Rachol'a, "Başla bakalım," dedi.

Rachol başını salladı, ona bakarken yüzünde baştan çıkarıcı bir gülümseme vardı.

Kiara başka bir şey söylemeden mutfak masasından Tiyana'nın hediyesini aldı ve kapıya doğru yürüdü. Nykyrian onun yanından geçti ve kapıyı açtı.

Rachol'a, "Uzun süre burada olmayacağız," dedi.

Kiara söylemek istediği iğneleyici sözleri ısırdı. Ne olursa olsun partide eğleneceğine dair kendine söz verdi.

Tiyana'nın dairesi sadece iki sokak ötedeydi. Kiara ve Tiyana büyürken çeşitli akademilerde sınıf arkadaşı ve en iyi arkadaşlardı ve yetişkin olduklarında ikisi de aynı şirket için dans ediyorlardı. Kiara kendine kalacak bir yer aramaya ilk başladığında, Tiyana uzun dedikodu seanslarına ve gece geç saatlere kadar süren yemek alemlerine devam edebilmek için yakınlarda oturması konusunda ısrar etmişti.

Kiara, Nykyrian'ı ve onun son zamanlardaki asık suratını görmezden gelmek için elinden geleni yaparak zili çaldı. Kısa bir bekleyişin ardından kapıyı açan Tiyana'nın güzel yüzü Kiara'yı tanıyınca ışıldadı. "Tatlım!" diye haykırdı ve Kiara'yı sert bir kucaklamanın içine çekti. "Gelmeyeceksin diye çok korkuyordum."

Kiara gülümsedi ve Tiyana kaburgalarını kırmadan önce sarılmaktan vazgeçerek Tiyana'nın parlak yeşil gözlerine baktı. Tiyana her zaman olmak her şeydi - uzun boylu, sarışın, şehvetli, muhteşem ve sofistike, güçlü olmasından bahsetmiyorum bile. "Bunu nasıl kaçırayabilirim?" Kiara mutlulukla söyledi. "Her gün yirmi altı yaşına girmiyorsun."

Tiyana ürperdi ve parmağını kendi pürüzlü dudaklarına götürdü. "Bunu o kadar yüksek sesle söyleme," diye fısıldadı gizlice, uzun sarı bir bukleyi omzunun üzerinden geçirerek. "Tüm organizatörlere yirmi iki yaşında olduğumu söyledim. Eğer otuza ne kadar yakın olduğumu öğrenirlerse..." Elini bir patlayıcı gibi başına götürdü ve tetiği çekecekmiş gibi yaptı.

Kiara bu jeste güldü. "Sen de bana aynı iyiliği yap ve ödeşmiş olalım!"

"Tamamdır!" Tiyaana onu bir kez daha kucakladı.

Kiara, Tiyaana'nın sertleştiiğini hissetti. "Randevun kim?" diye fısıldadı.

Kiara, Nykyrian'a bakmak için Tiyaana'dan uzaklaştı. "O benim flörtüm değil, korumam."

Tiyaana'nın gözleri büyüdü. "Baban eski numaralarına devam ediyor olmalı." Kiara başını salladı.

Tiyaana Nykyrian'a göz kamaştırıcı bir gülümseme gönderdi ama Nykyrian Tiyaana'yı en ufak bir şekilde bile tanımadı. Kiara, Nykyrian'ın Tiyaana'nın cazibesine onun kadar bağışıklık kazanmış gibi görünmesinden biraz memnun olduğunu hissetmekten kendini alamadı.

Tiyaana'nın yüzünde bir hayal kırıklığı ifadesi belirdi ama hemen kayboldu. Tekrar Kiara'nın yüzüne döndü. "O adamların otel odana girme şeklinden ve tiyatrodaki o geceden nevroitik olduğu için babanı suçlayamam." Tiyaana başını salladı.

"Yeter!" Tiyaana sözünü keserek Kiara'yı elinden tutup evin içine doğru sürükledi. "İçeri gel." Tiyaana kapıyı Nykyrian'ın arkasından kapattı. "Sanırım buradaki herkesi tanıyorsun, eğer tanımıyorsan bana bir göz kırp, seni tanıştırayım."

Tiyaana Kiara'yı kendine çekti ve kulağına fısıldadı, "Paulus burada ve sarhoş, bu yüzden dikkatli ol."

Kiara gözlerini devirdi. Paulus her dansçının kâbusuydu. Babası sanat sponsoru olmadan önce medya şirketiyle bir servet kazanmıştı ve sonuç olarak Paulus, ilgisini çeken herhangi bir dansçıyla yatma ayrıcalığına sahip olması gerektiğini düşünüyordu. Kiara tiksintiyle ürperdi.

Geçmişte ondan hep kaçmayı başarmıştı, artık onun gezinen ellerini vücudundan uzaklaştırmaya alışmıştı.

Son bir gülümseme, hızlı bir kucaklaşma ve son hediyesini kavrayan Tiyaana kalabalığın içine süzüldü.

Kiara kalabalıkta dost yüzler aradı. Tiya'nın sadece "birkaç" arkadaşını ve dostunu davet ettiğine dair sözü buraya kadarmış. Görünüşe göre Tiya'nın konuştuğu herkes buradaydı.

Kiara tekrar Nykyrian'a baktı. "Bunu nasıl yapacağız?" diye sordu.

Ona bakmak yerine kalabalığı taradı. "Bir akbaba gibi tepende dolaşmayacağım." Kiara onun sesindeki kızgınlığı fark etti ve onu neyin daha çok üzdüğünü merak etti, onu bu suareye çekmiş olması mı, yoksa büyük bir insan kalabalığının içine girmeye zorlanmış olmaları mı? "Sadece gözümün önünden ayrılma."

Kiara sırtıttı. "Bu bana havada asılı kalmak gibi geliyor." Cevap vermedi.

İyi, diye düşündü Kiara, punç kasesine doğru ilerlerken. O yetişkin bir katil, kendi başının çaresine bakabilir.

"Kiara Biardi!"

Kiara dönüp yardımcısı Elfa Dicuta'ya baktı. "Merhaba Elfie, ?"

Elfa ona o meşhur sahte gülümsemelerinden birini verdi. "Gayet iyiyim. Gösteriden çekilmek zorunda kaldığın için ne kadar üzgün olduğumu anlatamam. Bu konuda kendimi çok kötü hissediyorum."

Bahse girerim. "Gösteri nasıl gidiyor?"

Kiara bu kez gülümsemenin gerçek olabileceğinden şüphelendi. "Harika." Elfa'nın gözleri Nykyrian'ın uzak duvara yaslandığı yere kaydı. "Sen şu Andarion'la gelmedin mi?"

Kiara bir fincan punç aldı ve küçük sarışına fırlatmak istedi. "Evet, attım."

Elfa'nın yüzünde entrikacı bir ifade belirdi. "Organizatörler bundan hoşlanmayabilir." Kiara kızın ses tonunda umutlu bir ton sezdi. "Onunla uzun zamandır mı çıkıyorsun?"

Fincanını sıkıca kavrayan Kiara, ağızındaki punç lokmasını yuttu. "Onunla hiç çıkmıyorum. O benim korumam."

"Tatlım, bedenimi istediği zaman koruyabilir!"

Kiara kulağına gelen sesle arkasını döndü. "Shera!" dedi, köpekbalıklarının istila ettiği sularda başka bir dost yüzü bulduğu için rahatlamıştı.

Shera onu kollarına çekerek hızlıca sarıldı. "Şimdi beni kırıstırma," dedi Shera geri çekilirken. "Bazılarımız iyi görünmek için çalışmak zorunda, öyle değil mi Elfie?"

Elfa, Kiara'nın patlayacağını düşündüğü noktaya kadar şişti. Gözlerini kısarak, kibar bir "affedersiniz" bile demeden yanlarından ayrıldı.

Kiara en sevdiği kostüm tasarımcısı Shera ile birlikte güldü. Shera depresyona ve endişeye her zaman iyi gelirdi. "Burada olmana sevindim," dedi Shera'nın elini sıkarak.

"Başka seçeneğim var mıydı?" Shera bir diva gibi dramatik hareketler yaparak sordu. "Tiyana bunu kaçırırsam beni ölümle tehdit etti." Shera ciddileşerek Kiara'yı kenara, en yakındaki insan grubundan uzağa çekti. "Bu yakışıklı adam gerçekten de senin koruman mı?"

Kiara başını salladı.

Shera'nın gülümsemesi geniş ve açtı. "Kızım, ben senin yerinde olsaydım, evde o çocukla küçük bir çarşaf dansı yapıyor olurdum!"

Kiara güldü ve Nykyrian'ın etrafındaki insanlardan habersiz bir şekilde durduğu yere baktı, onun herkesi dikkatle izlediğini biliyordu. "Korkarım ilgilenmiyor."

Shera güldü, yüzü bir komedi maskesine dönüşmüştü. "O zaman onun ilgisini çekmenin bir yolunu bulurdum!"

Kiara tekrar bu kadar çok güldüğü için minnettar bir şekilde başını salladı. "Sen iflah olmazsın."

Shera umursamaz bir tavırla omuz silkti. "Ben her zaman uslanmazlığın ruha iyi geldiğini söylerim, ama seks çok daha iyidir!"

Kiara gözlerini devirdi.

"Ciddiyim ama," dedi Shera, Elfa'nın kaybolduğu yöne bakarak. "Seni yedeğin hakkında uyarmak istedim."

Kiara'nın kahkahası kesildi. "Ne?" diye sordu, etrafını korku sarmıştı.

"Küçük iki yüzlü dün gece harika bir eleştiri aldı ve o zamandan beri etrafta dolaşıp organizatörlere ve yönetmenlere belli bir dansçının yaşının geçtiğini söylüyor."

"Onu öldüreceğim!" Kiara elindeki fincanı masaya vurdu ve Elfa'ya doğru yürümeye başladı.

Shera onun kolunu tuttu. "Şimdi olmaz," dedi Kiara'nın kulağına. "Burada çok fazla organizatör var. Eğer bir şey başlatırsan, onlara senin çok huysuz ve birlikte çalışılması imkânsız biri olduğunu söyleyecektir."

Kiara yumruklarını iki yanında sıkmış, ağartılmış sarı saçlarının her bir telini Elfa'nın kafasından koparmak istiyordu.

Shera onun kolunu okşadı. "Ondan intikam almanın en iyi yolu mümkün olduğunca çabuk gösteriye geri dönmektir. Sana söz veriyorum, onun eleştirileri seninkilerle kıyaslanamaz bile." Shera'nın kahkahası geri döndü. "Ayrıca, bir düşünsene, onun koca sığdırabilmek için kostümünü iki beden küçültmek zorunda kaldım!"

Kiara kendisine ve öfkesine rağmen güldü. "Gerçekten mi?" Shera

başını salladı. "Ve kırmızı o kızın rengi değil."

* * * * *

Kiara masadan yumruğunu aldı ve isteksizce Shera'nın dalmasına izin verdi.

Nykyrian'a baktığında, Shera'nın sözlerini hatırlayarak ona gülümsemek istedi. Yüzünün büyük kısmını gizleyen gözlüklerine rağmen partideki en yakışıklı adam kesinlikle oydu. Ve eğer işbirliği yaparsa onunla bir çarşaf dansı yapmayı çok istiyordu.

"Ah, işte . Tiyaana burada olduğunu söyledi."

Kiara ürperdi. Paulus değildi, daha kötüsüydu. Wicmon, kendi şovunun organizatörü, ne olursa olsun kaba davranmayı göze alamayacağı tek adam.

"Merhaba," dedi en güzel gülümsemesini takınarak.

Wicmon onun elini tuttu ve parmak eklemlerine özensiz bir öpücük kondurdu. "Gösteriden çekilmen beni çok hayal kırıklığına uğrattı," dedi yüzünde şehvet bir ifadeyle. "Seni daha yakından tanımayı çok istiyordum."

Kiara nazıkçe elini çekmeye çalıştı ama adam elini daha da sıktı. Adamın yakışıklı olduğunu kabul ediyordu, eğer mavi gözlerinin ardındaki o soğuk, hesapçı bakış olmasa. Ve şu anda kendini köşeye sıkıştırılmış bir gimfry gibi hissediyordu. Onu kırmadan kendini ondan nasıl kurtaracaktı?

Endişeyle başını kaldırdığında Nykyrian'ın onlara doğru ilerlediğini gördü. Yanlarında durduğunda dudaklarında bir gülümseme belirdi. "Kiara, Tiyaana seni arıyordu."

Sözünün kesilmesi Wicmon'ın gözlerini öfkeyle bulandırdı. Arkasını döndü, sonra bir adım geri attı.

Kiara onun tepkisi karşısında kahkahalarını bastırdı. Hiç şüphesiz Nykyrian'ın gözünü korkutabileceği başka bir dansçı olacağını düşünmüştü. Oysa tek yapabildiği ağzını açıp bakmaktı.

"İzninle, Wicmon," dedi, kalbi rahatlamış bir şekilde çarparken, onun yanından geçerek.

"Teşekkür ederim," diye fısıldadı Nykyrian'a, Wicmon'un duyamayacağı bir yere gider gitmez. "Buraya geleceğini nereden bildin?"

Omuz silkti. "Rahatsız görünüyordun."

Onun ilgisine ve davranışına hayran gözlerle baktı. Nezaketinden dolayı onu öpmek için can atıyordu. "Sana borçluyum."

Şimdi rahatsız görünüyordu. Tek kelime etmeden ve Kiara'yı dehşete düşürerek ondan uzaklaştı. Kiara hayal kırıklığı içinde ayağını yere vurmak istedi. Nasıl olur da bir an bu kadar nazık, bir an sonra da bu kadar soğuk olabilirdi?

Büyük bir öfkeyle balkona doğru yürümeye başladı. Kalabalığın arasından sert bir el dirseğini kavradı. Kiara bağırarak istedi ama bunun başka bir organizatör olduğunu düşündü.

"Tekrar karşılaşacağımızı biliyordum."

Kalbi küt küt atarken yüzündeki kan çekildi. Pitala. Aklından aynı anda iki düşünce geçti. Biri onu öldüreceği korkusuydu, diğeri ise yaşayacağı ve bu olayın kariyerini bitireceği korkusuydu.

Kaburgalarında keskin bir bıçak darbesi hissetti.

"Benimle konuşmak istiyormuş gibi koridora çık. Ani bir hareket yapma yoksa tetiği çekerim ve bağırsaklarını arkadaşının dairesine püskürtürüm."

Kiara başını salladı, kalbi boğazında düğümlenmişti. Etrafta Nykyrian'ı aradı ama o ortadan kaybolmuş gibiydi. Ne tür bir koruyucuydu o? Kendisine söyleneni yapmak için harekete geçerken vücudunda boncuk boncuk terler oluştu.

Kimsenin onlara yaklaşmaması için dua etti. Yan gözle baktığında Pitala'nın pahalı bir takım elbise giydiğini, saçlarını şık bir at kuyruğu şeklinde arkadan bağladığını fark etti. Sıradan bir gözlemciye göre ya bir aristokrat ya da zengin bir organizatördü.

Gözlerinde yaşlar toplanırken korku onu boğdu. Çılgılık atmamak ya da yardım için yalvarmamak için alt dudaklarını şiddetle ısırıldı.

Kiara kapıya yaklaştı. Şakağından aşağı bir damla ter aktı. Eşiğı geçerse Pitala'nın onu öldüreceğini biliyordu. Ti yana'nın dairesinin içinde debelenirse herkes görecekti; organizatörler, yöneticiler, herkes.

Hayatı mı, kariyeri mi? Kararsızlık içinde dudağını çiğnedi. Kariyeri olmadan nasıl bir hayatı olabilirdi ki? Bu son düşünceyle kapıyı açtı.

Pitala onu içeri itti, sonra da kapıyı arkasından çarparak kapattı. Kiara yere düştü. Tüm vücudu titreyerek Pitala'nın dönüp kendisine baktığı yere baktı ve sonra Nykyrian'ın kapının yanında saklandığını gördü.

Pitala'nın blasterini elinden aldı ve kendi blasterini adamın çenesinin altına getirdi. "Bunu sadece bir kez söyleyeceğim," dedi Nykyrian, sesi ölümcüldü. "Kiara OMG'nin koruması altında. Ona zarar verirsən, tehdit edersen, hatta ona bir daha bakarsan, Nemesis'ten bir ziyaret alacaksın. Uzun süre pişman olacağın ve hatırlayacağın bir ziyaret."

Kiara bile bu tehdit karşısında irkildi.

Nykyrian'ın dudakları vahşi bir hırıltıyla kıvrıldı. "Ortağını koridorun sonunda bir dolaba kilitlenmiş olarak bulacaksın. Onu al ve git. Ve eğer vücudunun tüm parçalarının mevcut konumlarında kalmasına değer veriyorsan, yarın onun hayatı üzerindeki sözleşmeni iptal edeceksin." Silahının kurma kolunu geri çekti. "Anladın mı?"

Pitala'nın yüzünü ter kapladı. "Tekzibim yarın yayınlanacak. Yemin ederim."

Nykyrian blaster'ının mandalını yerine taktı. "Güzel," dedi Pitala'yı kendisinden uzaklaştırarak.

Kiara suikastçının koridorda hızla onlardan uzaklaşmasını izledi. Kurtarıcısına baktı, nefes almakta zorlanıyordu, başı panik içindeydi.

Nykyrian blasterini kılıfına soktu, sonra elini ona uzattı. Titreyen elleriyle tuttu ve adam onu nazikçe yerden kaldırdı. "Özür dilerim.

sana daha önce yardım etmedim," dedi sessizce. "Ama arkadaşlarının neler olduğunu bilmesini istemediğini düşündüm." Adam uzaklaşmadan ve kadın kendini durduramadan kollarını ona doladı ve vücudunda dolaşan tüm rahatlamayla onun zayıf beline sarıldı. "Çoğu benim arkadaşım değil," dedi, korkunç bir gerçeğin farkına vararak. "Onlar sırtından ısırın, iki yüzlü, Pitala'dan pek de iyi olmayan ruhsuz melezler."

Kiara yanağını onun göğsüne yasladı ve kalp atışlarının rahatlatıcı sesini dinledi. Vücudu kaskatı kesilmiş olsa da onu uzaklaştırmak için hiçbir harekette bulunmadı. Nykyrian'ın kimsenin onu incitmesine izin vermeyeceğini bildiği için titredi. Onun yanında güvendeydi.

Nykyrian onu kendine doğru çekmiş, kollarının onu sımsıkı sarmasının keyfini çıkarıyordu. Şu anda geçmişini unutmak, kendini unutmak ve onunla kalmak çok kolay olabilirdi. Ama yapamazdı. Bunu biliyordu.

Kolları ona daha sıkı sarıldı ve başını geriye yasladı. Bilinçsizce onu öpmek için hamle yaptı ama tam öpecekken kendini tuttu. Kadının nefesi dudaklarına çarptı ve en çok yapmak istediği şeyi yapmamak için kendini kontrol etmesi gerekti.

"Seni eve götürmeliyiz," dedi uzaklaşarak.

Isı Kiara'nın yanaklarını yaktı. Kederle başını salladı ve titreyen uzuvlarını sakinleştirmeye çalıştı.

Neden zahmet etti ki? Nykyrian onunla zerre kadar ilgilenmiyordu. Eğer zerre kadar onuru olsaydı, onu unuttur ve tıpkı onun kendisini görmezden geldiği kadar kolay bir şekilde görmezden gelerek hayatına devam ederdi.

"Peki," dedi, dökmemek için kendini zor tuttuğu gözyaşları yüzünden sesi titriyordu.

Tek kelime etmeden onu koridorun sonuna kadar götürdü ve her birkaç adımda bir Pitala'nın peşlerinde olmadığından emin olmak için kontrol etti. Kiara onu takip ederken garip bir şekilde hissizleşmişti, düşünceleri tüm parti ve saldırı üzerinde geziniyordu.

Belki de sadece yaşlanıyordu. Belki de Pitala'yla yaşadıklarının, parti sırasında tüm organizatörlerin gözleri önünde yaşanmasının korkusuydu. Bugün eğlenmemesinin, Elfa'nın iğneleyici yorumlarının bu öğleden sonra onu geçen yıl dublörü de aynı şeyi söylediğinde olduğundan daha fazla yaralamasının nedeni bu olmalıydı. Kiara hayatında daha kötü bir zaman geçirdiğini hiç hatırlamıyordu.

Onu binadan çıkarırken Nykyrian'ın sırtını inceledi. En azından artık peşinde bir suikastçı daha yoktu. Şansı yaver giderse Nemesis peşindekilerin geri kalanını onu rahat bırakmaları için zorlayabilirdi, o zaman eski hayatına dönebilirdi. Dönemez miydi?

Kiara gözyaşlarını yuttu. Sadece yorgundu. Biraz uyursa her şey yoluna girecekti. İyi olacaktı.

* * * * *

En sevdiği sandalyede oturan Kiara, Nykyrian'ın blasterini temizlemesini izledi, zihni hala Pitala'nın saldırısı yüzünden uyuşmuştu.

Nykyrian'ın silahının parçalarını ayırmasını, her bir parçayı temiz, beyaz bir bez ve keskin kokulu bir solüsyonla dikkatlice silmesini izlerken ölüm onun için hastalıklı bir hayranlık haline gelmişti.

Rachol gittiğinden beri Nykyrian hiç konuşmamıştı ve iki saatlik sessizlikten sonra Kiara neredeyse iki *büklüm* olmuştu.

Adam pil takımını değiştirdi, keskin klik sesi kadının ensesindeki tüyleri diken diken etti. "Pitala'yı neden öldürmedin?" diye sordu, sessiz sesi onca sessizliğin ardından bir haykırış gibi geliyordu.

bir parça daha taktı. " mı tercih ederdin?"

Kollarına bir ürperti yayıldı. "Hayır," dedi ürpertiye ovuşturarak. "Sadece onun iki kez kaçmasına izin vermiş olman bana garip geliyor."

Nykyrian iç çekti. "Beni rahatsız eden herkesi öldürseydim, tanıştığım herkes cinayet suçundan dolayı peşimi bırakmazdı."

Kiara anlayışla başını salladı. "Öldürme listenizin başında olacağıma şüphe yok." Adam ona baktı ama hiçbir şey söylemedi, yüzü okunmuyordu.

Patlayıcıyı tekrar bir araya getirmesini izledi, elleri prosedürü pratik bir kolaylıkla yerine getiriyordu. Tuhaf bir baleydi, büyüleyiciydi. "Birlik'ten ayrılmaya karar verdiğinde bunu nasıl yaptın? Onlara teşekkür etmediğini mi söyledin yoksa?"

Yüzünü buruşturdu ve tutamağın bir parçasını yerine çarptı. "Neden bilmek istiyorsun?"

Omuz silkti, aklından organizatörlerin görüntüsü geçti ve onlara geçmişte birçok kez istediği gibi parçalarını kızartmalarını söylerse nasıl tepki vereceklerini düşündü. "Merak. Bana hâlâ dört cevap borçlusun."

Blaster'ının namlusunu üflemeden önce "Üç," diye düzeltti. Kiara ona

hüzünlü bir gülümseme verdi. "Tamam, üç. Peki nasıl gittiniz?"

Tabancayı aralarındaki masanın üzerine koydu. Koltuğunda arkasına yaslandı ve gözlerini dikmiş ona bakıyordu. "Bir öğleden sonra görev odasından çıktım ve bir daha geri dönmedim."

Kaşlarını çattı. Nedense Birlik'ten ayrılmanın bu kadar kolay olacağını düşünmemişti. "Neden?"

"Bir arkadaşımı öldürmemi istediler."

İçine bir şok dalgası yayıldı ve daha önce sorduğu soruyu tekrarladı: "Neden?"

Yutkundu ve başka tarafa baktı. "Ona karşı sahte bir ihanet suçlaması ve hükümeti onun idam edilmesini istiyordu."

Kiara onun sözlerini düşünerek dudağını ısırды. "Masum olduğunu nereden biliyorsun? Eğer bir mahkeme onu suçlu bulduysa-"

Nykyrian onun sözünü keserek, "Mahkeme söz konusu değil," dedi. "Yeterince büyük bir ücret karşılığında Birlik herkesi mahkûm ve idam edecektir."

Korkudan boğazı düğümlendi. "Yani Birlik gerçekten kimseyi korumuyor."

"Sadece onu yöneten şişman politikacıları."

Düşündükçe midesi düğümleniyordu. "Neden kimse onları durdurmuyor?"

Nykyrian bu konuyu sıkıcı bulmuş gibi omuz silkti. "Kim bilir?"

Yeni öğrendiği bilginin şaşkınlığı içinde Kiara sandalyesinden kalktı ve odasına yöneldi. Koridorda durakladı ve Nykyrian'ın kanepesinde oturduğu yere baktı.

"Nykyrian?"

Kiara onunla yüzleşene kadar bekledi. "Birlik'ten ayrıldığınızda kendinizi iyi hissettiniz mi?"

Adam gözlerini ondan kaçırdı ve bir an için onu görmezden geleceğini düşündü. "Harika hissettirdi."

Başını salladı, kalbi sorması gereken bir şey daha olduğu ağırlaşmıştı. Sonunda bu konuyu açmak için gereken cesareti buldu. "Hiç ölmeyi düşündün mü?"

Elini çenesinde gezdirdi. "Öyle mi?"

Gözlerinden yaşlar süzüldü. "Kısa bir süre öncesine kadar hiç yapmadım." Gözyaşları yanaklarından aşağı döküldü. "Bundan çok korkuyorum!" diye hıçkırdı.

Titreyen dudaklarını eliyle kapatarak koridordan aşağı, güvenli odasına doğru koştu. Kiara kendini yatağa attı, hıçkırıkları vücudunu sarıyordu. Ölmek istemiyordu, ne şimdi, ne de hiçbir zaman. Yapmak, deneyimlemek istediği daha çok şey vardı.

Birden Nykyrian'ın kollarının onu sardığını ve kucağına çektiğini gördü. Yatağının kenarına oturmuş, onu küçük bir kızmış gibi kendine doğru çekiyordu.

En sevdiği oyuncacı kırılmış bir çocuk. Başını onun omzuna yasladı ve hıçkırığa hıçkırığa ağladı.

Nykyrian sessiz kaldı, onu rahatlattı, kucakladı, saçlarını yanaklarından okşadı, kollarında nazikçe salladı. Kiara hiç bu kadar korunduğunu hissetmemişti. Ne kadar süre ağladığını bilmiyordu ama sonunda çekip gittiğinde, gömleğinin ipeği gözyaşlarının düştüğü göğsüne yapışmıştı.

"Özür dilerim," dedi burnunu çekerek ve elinin tersiyle yanaklarını sildi.

Elini hareket ettirdi ve onun için nemi sildi. "Daha iyi hissediyor musun?" diye sordu sert bir sesle. Kiara başını salladı. "Bu ben değilim," diye fısıldadı, adamın sıcak ve güçlü ellerinin buz gibi yanaklarında gezinmesinin keyfini çıkarıyordu.

"Bu anlaşılabilir bir şey. İnsanların kafanıza silah dayamasına alışık değilsiniz."

Gözyaşlarını yuttu, bir kez daha onun yüzünü görebilmeyi, düşüncelerini okuyabilmeyi diledi. "Öyle misin?"

Derin bir nefes aldı, eli bir tutam saçı kulağının arkasına sıkıştırdı. "İki kereden fazla oldu." Kiara ona bakakaldı. Pek çok açıdan tamamen yabancıydı ama şimdi eski aşıklar gibi oturuyorlardı. Onun için yanıp tutuşuyor, dudaklarını öpmek için yanıp tutuşuyordu ama denerse onu tekrar iteceğini ve bu huzurlu anı sona erdireceğini biliyordu. Ve umutsuzca bitmesini istemiyordu. "Ölmekten korkmuyor musun?" diye sordu, düşmekle tehdit eden bir sonraki gözyaşı dalgasını bastırarak. "Bir gün biri kafana bir blaster dayadığında kaçamayacağından?"

Kolları onun etrafında gerildi. Bir an için onun kalkıp gideceğinden korktu. Cevap geldiğinde, beklediği şey bu değildi. "Korktuğum tek şey yaşlanmak."

"Yaşlanmanın nesi yanlış?" diye sordu, onun yanağına dokunmak için can atıyordu. "Hiçbir şey," dedi adam, sesi kısık. "Tabii bunu tek başına yapmazsan."

Kalbi burkuldu, sonra büyük bir hayal kırıklığına uğradı, adam ayağa kalktı. Uzandı ve değerli bir porselene dokunur gibi yanağını parmakladı. "Kimse sana zarar vermeyecek. Hayatım pahasına seni güvende tutacağım," dedi ve gitti.

Kiara'nın kalbi onun sözlerinin ardındaki duyulabilir samimiyet karşısında çarptı. Yanağı onun parmaklarının hatırasıyla yandı. Ona söylemek, sormak istediği o kadar çok şey vardı ki ama nasıl yapacağını bilmiyordu.

Çok çelişkiliydi. Bir an kız elini tutmaya bile cüret ettiğinde kendini geri çekiyor ve onu tersliyor, sonra da ona değerli bir aşk gibi sarılıyor ve gözyaşlarını dindiriyordu.

Kiara titreyen bir nefes aldı ve kıyafetlerini vücudundan çıkarıp Nykyrian'ın uyuduğu ana odaya gitmek için gereken cesareti bulmayı diledi. Shera bunu son sevgilisini elde etmek için yapmıştı ve Kiara'ya bunun birini gerçekten istediğinde kullanabileceği, asla başarısız olmayan bir numara olduğunu söylemişti. Ama Kiara bunu yapamazdı, o bir korkaktı.

İç geçirerek yatağında arkasına yaslandı ve Nykyrian'ın yanında olmasının, onunla sevişmesinin, bütün gece korkularını yatıştırmasının nasıl bir şey olacağını hayal etti.

Sonunda huzursuz bir uykuya daldığında aklında hâlâ o vardı.

Kiara uyandığında Nykyrian gitmişti. O gitmeden önce onu görmek için yatağından fırlamıştı ama çok geç kalmıştı. Hauk kanepesinde oturmuş, çıtır çıtır kızartmalarından arta kalanları kemiriyordu.

Ona utangaç ve hayal kırıklığına uğramış bir gülümseme vererek giyinmeye gitti. Kiara acele etmedi, keşke yatakta kalsaydı ve iri yarı Andarion'un himayesinde uyusaydı. Günü onun bakışları ve tehditleri altında geçirmeye hiç niyeti yoktu.

Ana odaya döndüğünde Hauk onu bir tabak kekle bekliyordu. Bu jest karşısında şok olmuş bir şekilde soru soran kaşlarını kaldırdı.

"Nykyrian'inki kadar iyi değiller ama seni de öldürmezler," dedi sanki onunla arkadaş olmak onu utandırıyormuş gibi huysuzca.

"Benden nefret ettiğini sanıyordum?" diye sordu bir çörek alırken.

Omuz silkti ve izleyicisindeki istasyonları çevirdi. "Genel olarak aşırı ayrıcalıklı insanlardan nefret ederim. Sen de bu kategoriye giriyorsun."

Kek lokmasını yuttu. "Nykyrian bana pek de fakir biri gibi gelmedi. Zengin ve saygın bir komutanın oğlu olarak onun da sizin kategorinize girdiğini düşünüyorum."

Ona cevap veren tek şey bir hıçkırık oldu.

Bir süre sonra hırladı. "Zamanımızı daha iyi değerlendirebileceğimizi sanmıyorum. Beynimi çürütecek kadar bile iyi bir şey yok."

Kiara onun ruh halini çok iyi anlayarak güldü. "Friggles ve insan yemek dışında ne yapmaktan hoşlanırsın?"

Hauk ayağa kalktı ve onun üzerinde yükseldi. "Her şey konuşmaktan iyidir."

Sözlerinin altında yatan düşmanlık karşısında içini çekti ve başparmağıyla koridordaki dolabı işaret etti. "Bazı oyunlarım var."

Tek kelime etmeden dolaba doğru ilerledi ve eşyalarını karıştırmaya başladı. Dişlerini göstererek geniş bir gülümsemeyle çıktı. "Tareba!" diye bağıarak strateji oyununu çıkardı. "Oynamak ister misin?"

Kiara onun coşkusuna inanamayarak gülümsedi. "Tabii ki hayır," dedi.

Taşları çıkarıp tahtayı kurarken yeni bir oyuncağı olan bir çocuk gibiydi.

Onun coşkusu karşısında dudakları bir gülümsemeyle kıvrıldı. "Nykyrian nereye gitti?" diye sordu onu izlerken.

Kaşlarını çatarak kutudan başını kaldırdı. "Ona sordun mu?"

"Zamanım yoktu."

Kaşları çatıldı. "Peşinizdeki insanlar hakkında bilgi almaya gitti."

Bir sonraki soruyu sormak için cesaretini toplamaya çalışarak dudaklarını yaladı. "Aksel Bredeh Nykyrian için neden bu kadar önemli?"

"Sana ne?" diye bağırdı.

Kiara ona ters ters baktı, yanakları onun yersiz düşmanlığı karşısında öfkeyle ısınıyordu. "Sizler yaşayan en savunmacı grup olmalısınız. *Mia kitana*, hiçbirinizden basit bir cevap alamaz mıyım?"

Hauk boğazının derinliklerinden gelen bir sesle güldü, bu sesi rahatlatıcı bulmaktan çok uzaktı. "Haklısın. Kaçamak cevaplar vermeye meyilliyiz. Bir ara onlarla soru oyunu oynamalısın. Bir soruyu Nykyrian ve Rachol'dan daha iyi savuşturan birini hiç görmemiştim."

Kişiliğinin kabalıktan dostluğa dönüşmesi büyüleyiciydi. "Aksel ve Nykyrian arasında neler geçtiğinden bile emin değilim. Yine de Nykyrian söz konusu olduğunda benim için ölebileceği gerçeği dışında emin olduğum pek bir şey yok."

Yeni öğrendiği bilgi karşısında kaşlarını çatı. "Neden böyle söylüyorsun?"

"Yıllar boyunca benim koca kırımı korumak için yeterince ateş etti."

Kiara onun oyunu kurmayı bitirmesini izledi ve söylediklerini düşündü. "Onu hiç gülümserken gördün mü?"

Hauk gözlerini dikkatle kapatarak kutuyu . "Hayır."

Verdiği yanıt göğsünde bir sızı yarattı. Nykyrian hakkında daha fazla bilgi edinmek için bir sonraki taktiğini kullandı. "Onu ne zamandır tanıyorsun?"

Hauk ona soğuk bir bakış attı. "Dokuz yaşından beri."

Şok çenesini düşürdü, adamın ifşası içinden akıyordu. "Ve sen onu gülümsediğini görecektir kadar iyi tanıyorsun öyle mi?"

Hauk omuz silkti. "Gülümsemiyor. Neredeyse hiç konuşmuyor. Çocukken daha kötüydü. En azından şimdi biri onunla her konuştuğunda ters ters bakmıyor ve tıslamıyor."

Bu düşünce Kiara'nın kalbini yerinden oynattı. Nykyrian onun için garip bir cazibe merkeziydi; geçmiş hakkında ne kadar çok şey öğrenirse, onun hakkında her şeyi o kadar çok bilmek istiyordu. "O zaman gözlerini gördün," dedi, Nykyrian'ın onları neden sakladığını öğrenmeyi umarak.

Hauk kıpırdamadan oturdu ve onu izledi. "Evet, gördüm."

"Neye benziyorlar? Seninkiler?"

"Eğer bilmenizi istiyorsa, gözlüklerini çıkaracaktır. Senin yerinde olsaydım, o günü beklemezdim."

Kiara hayal kırıklığı içinde dişlerini gıcırdatarak topuklarının üzerine oturdu. Bu gidişle, bu ağzı sıkı cimrilerden herhangi biri ona sevgili yoldaşları hakkında herhangi bir bilgi vermeden önce yaşlılıktan ölecekti.

Pekâlâ, Nykyrian'ın gözlerini kendi başına görüp göremeyeceğini görmesi gerekiyordu. Bir gizeme asla tahammül edemezdi ve bunu da çözümsüz bırakmaya niyeti yoktu!

Bölüm 6

Nykyrian döndüğünde Kiara ve Hauk bir komedi filmi izliyorlardı. Kız gülümseyerek ona baktı ama adam ona doğru bakma zahmetine bile girmedi. Hayal kırıklığına uğrayan Kiara bakışlarını Hauk'a çevirdi, Hauk da ayağa kalkmadan önce özür dileyen bir omuz silkme hareketi yaptı.

Hauk, Nykyrian'a başını sallayarak, "Sanırım bu bebek bakıcısının buharlaşma vakti geldi," dedi. "Kızartmasına dikkat edin," dedi yanlarından ayrılmadan önce.

Nykyrian ona baktı. "Bu da şimdi?" diye sordu huysuzca.

Kiara omuz silkti. "Bana beğendiğini söyledi. Sen de ister misin? Ocağın üzerine bir ısıtıcı bıraktım." Yastığı kucğından fırlattı ve bacaklarını açtı.

"Ben ," dedi ve çantasını kapının yanına bıraktı.

Kendisi için bile garip davranıyordu. Kiara onun yavaşça mutfağı ilerleyişini izledi, yüzünde derin bir çatıklık vardı. Ne olmuştu ki?

Kadın onun kendisine katılmasını beklerken birkaç dakika geçti, ama adam mutfakta, onun görüş alanının dışında kaldı. Endişeli ve meraklı bir şekilde onu kontrol etmeye gitti.

Masada oturuyordu, yemeğine dokunmamıştı. Başını bir koluna dayamıştı ve sanki bir şey aklını çelmiş gibi masaya bakıyor gibiydi.

"Bir sorun mu var?" Kiara sordu.

Hemen doğruldu ve bir çatal aldı. Bir ısırık almadan önce, "Sadece yorgunum," dedi.

Kiara onun karşısına oturdu. Bacaklarını sandalyede yukarı çekerek çenesini dizlerine dayadı. "Hauk ve ben öğleden sonrayı oyun oynayarak geçirdik," dedi, onu konuşmaya ve içinde debeleniyor gibi görüldüğü melankoliden çıkarmaya çalışarak. "Sen hiç oynar mısın?"

Çatalı sıkıca kavradı. "Hayır."

Kızgınlıkla ona ters ters baktı. "Bana havlamak zorunda değilsin. Ben sadece-"

"Bak," diye sözünü kesti Nykyrian, keskin ses tonu karşısında şaşkınlıkla sıçradı. "Sosyalleşmek için hiç havamda değilim. Neden beni rahat bırakmıyorsun!"

Kiara öfkeyle kekeleyerek ayağa kalktı. Masanın etrafında dönerek onun sandalyesinin yanında durdu. "Biliyor musun, bu tacizden gerçekten bıktım. Sürekli birlikte olmamız gerekiyorsa, en azından medeni davranabilirsin."

Nykyrian sandalye ayaklarının porselen zemine gürültüyle sürtünmesiyle ayağa kalktı. Dudakları ona hırladı, nefesi kesildi. "Sana bir kadın olarak ilgi duymadığımı bildiğin halde neden beni takip etmeye devam ediyorsun? Yatağına almadan bir erkeği evinde ağırlamaktan aciz misin?"

Hayatında hiçbir kelime onu bu kadar derinden yaralamamıştı. Düşünmeye fırsat bulamadan yüzüne olabildiğince sert bir tokat attı.

İrkilmedi bile. Orada öylece hareketsiz durdu. Göğsünün inip kalkmasını bile fark edemedi. Kiara yaptıklarından dehşete düşmüştü. Avuç içi darbeden dolayı acıyordu. Hayatında hiç kimseye hiçbir şey için vurmamıştı.

"Affet beni," soludu, yüzünü ellerinin arasına aldı.

Kadının ellerini itti. "Dokunma bana," diye hırladı alçak ve sert bir sesle.

Konuşmak için ağzını açtı ama kapıya vurulan sert bir ses onu susturdu. Nykyrian kapıyı açmaya gitti.

Kiara mutfakta durmuş, içinden bir sürü duygu geçerken tezgâhı kavırıyordu. Ona böyle bir şeyi yaptıran neydi? Hakareti kulaklarında çınlıyor, ona eyleminin haklı olduğunu hatırlatıyordu. Haklı değil miydi?

Boğazında bir yumru, burada kimin olduğunu ve neler olup bittiğini görmek için ön odaya doğru ilerledi. Koridorda durmuş, Rachol'un Nykyrian'ın gömleğinin düğmelerini açıp soymasını izliyordu.

Elleri Nykyrian'ın vücudunda şefkatle gezinirken kaşları çatıldı. Nykyrian en ufak bir itirazda bulunmadı. Rachol'u terslemek yerine, sadece ona baktı.

Rachol uzaklaşmadan önce küfretti. Kiara, Rachol'un ellerinin kanla kaplı olduğunu fark edince buz kesti.

Nykyrian'a "Bu lanet şeyi nasıl yeniden açtın?" diye bağırdı.

Kiara yardım etmek isteyerek ileri doğru yürüdü, midesi yaranın üzerinde dönüyordu.

Onun bu hareketi üzerine Nykyrian onunla yüzleşti. "Git buradan," diye hırladı dişlerini göstererek.

Onun tepkisi karşısında korkusunu yutarak koridordan odasına doğru koştu, gözyaşları yüzünden akıyordu.

* * * * *

Rachol, Nykyrian'ı kanepeye doğru iterek, "Buna gerek yoktu," dedi.

Nykyrian hiçbir şey söylemedi. Yan tarafını bölen zonklayıcı, hararetleli ısırap yüzünden bilincini kaybetmemek için tüm konsantrasyonunu toplaması gerekmişti. Nefes almak her kalp atışında daha da zorlaşıyordu.

Rachol sinirlerine dokununca gerildi ama bir şey söylemedi. Kiara'ya söylediklerini düşündü ve geri alabilmeyi diledi. Ama sonra, pişman olduğu pek çok şey oldu.

Acıyı bir bahane olarak kullanabilirdi ama bu sadece bir bahane olurdu. Nykyrian aptallığı karşısında dişlerini sıktı. Ne önemi vardı ki?

"Sana biraz Synethol vereceğim," dedi Rachol doğrulurken. "Nefret ettiğini biliyorum ama çok daha hızlı iyileşmene yardımcı olacak ve şu anda bir yaraya bakmanı kaldıramam."

Nykyrian başını salladı, Rachol'un haklı olduğunu biliyordu.

Yorgun bir şekilde Rachol'un ellerindeki kanı silmesini ve enjektörü bulana kadar çantasını karıştırmasını izledi.

Rachol gömleğinin kolunu geriye sardı. Nykyrian'ın dirseğinin kıvrımını ortaya çıkararak enjektörü derinin üzerine yerleştirdi. "Bu gece burada kalacağım. Umarım Kiara'nın uykusu tulumu vardır." Tetiğe bastı.

İğne Nykyrian'ın kolunu ısırdı ve kalın şurup acı verici bir yavaşlıkla derisine girdi. Gözlüklerini çıkardı ve Rachol'a uzattı. "Ona söylediklerim için üzgün olduğumu söyle," diye fısıldadı, ilaç görüşünü bulanıklaştırıyordu.

Rachol kaşlarını çatarak Nykyrian'a baktı. Kip'in herhangi birinden, herhangi bir şey için özür dilediğini ilk kez duyuyordu. Neyi bölmüştü?

Enjektörü çantasına geri atarak Nykyrian'ın bandajını tekrar kontrol etti. Kırmızı bir leke çoktan beyaz kumaşın arasından sızmaya başlamıştı. Lanet okudu. Küçük dansçı neredeyse Nykyrian'ın hayatına mal oluyordu ve bunun için onu parçalara ayırmak istiyordu.

Kip bu hayatta sahip olduğu tek aileydi ve Tanrı adına, arkasına yaslanıp tanıdığı tek arkadaşının/ailesinin bir *harita* yüzünden ölmesini izlemeyecekti.

Rachol öfkeli adımlarla koridorda Kiara'nın odasına doğru yürüdü. Tahtayı ruh hali için iyi bir günah keçisi olarak kullanarak kapıya vurdu.

"İçeri gel."

Rachol sesindeki gözyaşlarını duydu ve tereddüt etti, içindeki tüm öfke boşaldı. Ağlayan bir kadın için her zaman aptalca davranmıştı. Dişlerini sıkarak kapıyı açtı.

Yatağın üzerinde küçük bir topun içine kıvrılmış, şimdiye kadar gördüğü her şey kadar acınası görünüyordu ve sokaklarda büyürken çok fazla sefalet görmüştü. Kendisini boğmak için orada toplanan garip duygulardan boğazını temizledi. "Battaniye ya da uyku tulumu gibi bir şey getirmem lazım."

Burnunu çekerek gözyaşlarını yüzünden sildi. "Bu gece burada mı kalacaksın?"

Başını salladı.

Ayağa kalktı ve odanın karşısındaki dolaba yöneldi. Rachol, davet edilmeden kimsenin eşğine girmeme kuralına aykırı olarak odayı geçti.

Kiara ona bir yıgın battaniye ve iki yastık uzattı. "Nykyrian hiç istemedi," diye fısıldadı, sesi dayanabileceğinden daha fazla gözyaşı ve acıyla doluydu.

"Evet, fazla bir şey istemez, ayrıca genelde örtülerle yatmaz."

Asık suratla başını salladı.

Rachol nefesinin altından küfretti. "Bana o kederli gözlerle bakma. Tanrım, bana mahkemedeki bir mahkûmu hatırlatıyorsun."

Gözyaşları yanaklarından aşağı döküldü. Rachol inledi ve battanileri bıraktı. "Hadi," dedi ve onu yatağına geri götürdü. "Bana neler olduğunu anlat."

Ona ürkmüş ve incinmiş bir bakış attı.

Rachol yatağa oturduğunda kendini bir bit gibi hissetti. Kahretsin, yanlış bir şey yapmamıştı, neden kendini kötü hissetsin ki? "Kip sana söylediği şey için üzgün olduğunu söylememi istedi. Onu tanıyorsam, muhtemelen acımasız bir şeydi, ama bunu ruhuna alma. Yaralandığında vahşi bir lorina kadar hırçın olur."

Kiara'nın geniş kehribar gözleri onu izledi. Koyu renk kirpiklerinde gözyaşları parlıyordu. "Bu gece ne oldu?" diye sordu hüzünlü bir fısıltıyla. "Nasıl yaralandı?"

Görevlerini hatırladıkça öfkesi artıyordu. Ayağa kalkan Rachol yatağının yanında volta attı. "Bir muhbirle buluşmaya gittik. Ne yazık ki Bredeh'in bazı köpekleri bizi ondan önce yakaladı. Biz oraya vardığımızda piçler adamın çocuğunu rehin almıştı."

Öfkesinin bir kısmını dışarı atma ihtiyacı duyarak yumruğunu duvara vurdu. Parmak eklemlerinde patlayan acı elini uyuşturdu ama vicdanındaki sızıyı dindirmeye yetmedi.

"Rachol?"

Genişlemiş gözlerle ona bakan Kiara'nın sesindeki korkuyu yanlış anlayamazdı. "Özür dilerim," dedi yarı alçakgönüllü bir özürle. "Sadece hayata ve hayatın işleyişine o kadar kıızıyorum ki..." Sesi kesildi. Yorgun bir şekilde iç çekti. "Çocuğun babasını gözlerinin önünde öldürdüler."

"Rachol, özür dilerim." Kiara yataktan kalktı ve ona doğru ilerledi.

Rachol geri çekildi ve başını salladı. "Dokunma bana," dedi, onun yanından geçerken.

Elini ağzına götürdü ve bir kez daha ağlamamak için kendini zor tuttu.

"Nykyrian'ın söylediği buydu."

Anlayışla başını salladı. "Biz aslında dev değiliz," dedi Rachol, neden ona bir şey açıklama zahmetine girdiğini merak ederek.

Yatağına döndü ve bağdaş kurup oturdu. Büyük, acı dolu kehribar gözleri ona bakıyordu. "Sadece dokunulmaktan hoşlanmıyorsun."

"Aynen öyle."

Hıçkırıkları bedenini parçaladı ve ruhunu burktu. "Hey şimdi, yapma bunu," dedi elini saçlarının arasında gezdirerek. "Bana acıyın, ağlayan bir kadına dayanamam."

Yastığını karnına bastırdı ve sanki kalbi parçalanıyormuş gibi ağladı. "Ama neden, neden ona dokunamıyorum, neden sana dokunamıyorum?"

Rachol bir an durdu ve onun anlamasını sağlayacak bir şeyler düşünmeye çalıştı. Bakışları kapının yanındaki rafa ve orada sıralanan *griata* heykelciklerine kaydı. Onlara doğru ilerleyerek raftan bir tane aldı.

"İşte," dedi ve ona uzattı. "Bana ne gördüğünü söyle."

Ona delirmiş gibi baktı. "Bu sadece benim-" "Hayır, yani gerçekten bak."

Onun zarif parmaklarının, köpeğinin yanında duran küçük çocuğun sert düzlemleri üzerinde oynamasını izledi.

"Onu tuttuğunuzda," diye açıkladı, "keskin ve soğuktur ve ikimiz de biliyoruz ki *Griata* var olan en sert maddelerden biridir."

Başını salladı, onun ne demek istediğini anlayınca dudaklarında küçük bir gülümseme belirdi. "Aynı zamanda en kırılgan olanı. Yanlış tarafına yanlış bir darbe aldığında parçalara ayrılır."

Rachol ondan uzaklaştı. "Doğa, *Griata*'ya onu güvende tutmak için üzerini örten küçük bir kabuk vermiş. Hazineye sahip olabilmeniz için önce kalkanı dikkatlice çıkarmanız gerekiyor."

Elinin tersiyle gözlerini sildi ve ona uzun zaman önce tanıdığı küçük bir kızı hatırlattı. "Kabuğunun bir kısmı dokunmuyor," diye fısıldadı.

"Anladın sen onu. Dokunmak gibi rahatlatıcı şeyler de dahil olmak üzere hiçbir şey için kimseye güvenmezseniz mesafeli kalmak kolaydır."

Ona şüpheli bir bakış attı. "Gerçekten bu kadar bıkkın mısınız?"

Omuz silkti. "Ben Kip'ten çok daha kırılganım. Her şeyin hakkını vermek gerekirse, benim hayatım onunkinden çok daha kolay oldu. Bir *griata* yerine, o daha çok bir *torna* gibi."

"*Torna* nedir?"

"Ritadaria'da yetişen nadir bir çiçektir. Eğer çiçeği koparmaya çalışırsanız, yaprakları etrafınızı sarar ve sizi boğarak öldürür."

Sözleri karşısında dehşete kapılan kadın ona bakakaldı.

Omuz silkti. "Sen sordun." Eğilerek battaniyeleri yerden aldı. "Battaniyelerden nefret ederim," diye mırıldandı ve onu sözleri üzerinde düşünmesi için yalnız bıraktı.

* * * * *

Önce Nykyrian uyandı.

Sessizce Rachol'un uyuyan bedeninin üzerine yürüdü, gözlüklerini unutmuştu. Yan tarafındaki acı, dün gece bir anlık dikkatsizlik sonucu kaybettiği hayatının hüznünlü bir hatırlatıcısı olan donuk bir sızıya dönüşmüştü. Muhabiri düşünerek dişlerini sıktı ve tüm bu olanlar için kendini suçladı.

Banyo kapısına ulaştığında Kiara'nın kapısı açıldı. Adam gözlerini kaçırmayı düşünmeden, Kiara onları gördü.

Kiara'nın ağzı açık kaldı. Ona bakan gözler hiç de hayal ettiği gibi değildi. Gözler berraktı ve yeşilin en açık, en güzel tonuydu; irisin kenarlarında kahverengi bir bant vardı.

Gözleri insani ve güzeldi.

Mutluluktan boğazı düğümlendi. Bu gözler ona onun ruhunun ilk gerçek görüntüsünü vermişti. Onlarda tüm güvensizliği, öfkeyi ve acıyı görüyordu. Sanki onu çıplak görüyormuş gibi hissetti. Kiara onu kollarına almak ve o muhteşem gözlerde dönen tüm acıyı dindirmek için yanıp tutuşuyordu.

Dudağını ısırarak bakışlarını adamın yüzünün tamamını görecektir şekilde kaydırdı. Hiç şaşırılmamıştı. Adam tahmin ettiği kadar yakışıklıydı.

Gözlerini kırptırdı ve utanmış gibi kaçırıldı. "Dün gece söylediklerim için özür dilerim," diye fısıldadı ve tekrar gözlerini kaçırmadan önce samimiyetini göstermek için bir anlığına onun bakışlarıyla buluştu.

Özür dilemesiyle boğazında düğümlenen ani heyecanı temizledi. "Rachol bana söyledi. Ben de özür dilerim. Sana vurmamalıydım, yanlıştı."

Omuz silkti ve banyoya doğru ilerledi.

Kiara yeni öğrendiği bilgiyle titredi. Gözlükleri olmadan, rüyalarına dadanan korkunç bir hayalet değildi. Yaralanabilen ve sevilebilen ölümlü bir adamdı. Düşünceleri karşısında nefesi kesildi. Aşk mı? Ondan istediği bu değildi. Öyle miydi?

Artık tatmin olmadığını hissederek kahvaltıya başladı.

* * * * *

Nykyrian'ın elleri yüzünde gezdirirken titriyordu. En azından daha fazla göz yorgunluğu yaşamayacaktı. Sonunda onu görmüştü.

Şimdi başlayacaktı. Önce acınacaktı - zavallı, deforme olmuş yarım ling, sonra da en kötüsü, karışık kanından, her iki ırkın da çok fazla özelliğini taşıyor olmasından dolayı nefret edilecekti.

İnsanlar onda kendi özelliklerinin antitezinden başka bir şey görmemiş, küçümsemelerinden incinebileceğini fark etmemiş ya da umursamamışlardı.

Dişlerini sıkarak bandajı yan tarafından söktü ve derisinin zonklayan protestosundan az da olsa tatmin oldu. Fiziksel acıyla başa çıkmak kolaydı ve aklını başka şeylerden uzaklaştırıyordu.

Soyunarak duşa girdi.

Su yarasının üzerinde kayarken yakıyordu. Acıya rağmen Kiara'nın görüntüsü ona işkence ediyordu. "Hayır!" diye tısladı ve avucuyla duvara vurdu.

Onu hak etmiyordu. Onu tamamen sevecek özgür birine ihtiyacı vardı, sadakati bölünmüş, yetkililer ve suçlular tarafından aranan bir adama değil. O görevlerini sürdürürken, öldürülme korkusuyla eziyet çekerek geçireceği tüm o yalnız geceleri gördü.

Kiara'nın başka biriyle olması daha iyi olurdu. Onu sevmesine izin veremezdi. Asla.

* * * * *

Kiara, uzak durması yönündeki uyarılarına rağmen Nykyrian'a gülümsedi. "Sana yeniden alışmam gerekecek," dedi ve ona bir tabak uzattı.

Yorum yapmadı.

Kendisi için bir tabak doldurdu ve onun karşısına oturdu. Islak, beyaz saçları yüzünden taranmıştı. Uzun, koyu kirpikleriyle gözleri onu kesinlikle büyüliyordu. "Nasıl hissediyorsun?" diye sordu.

"Sanki vurulmuşum gibi," diye cevap

verdi kuru bir sesle. Kadın gülümsedi.

"Tanrım, neden acaba?"

Başını kaldırıp ona baktı, sonra hemen yemeğine döndü. "Dün gece sana söylediklerimden sonra benimle konuşmana şaşırdım."

Omuz silkti. "Babam hafıza kaybı konusunda beni iyi eğitti. Her zaman bunun arkadaşlık için gerekli bir bileşen olduğunu iddia ederdi." Boğazını temizledi ve derin sesle, "Kiara, meleğim, ne kadar uzun yaşarsan yaşa ya da ne kadar iyi bir arkadaşın olursa olsun, birisi her zaman istemediği bir şey söyleyecek ya da yapacaktır. Ve eğer gerçekten arkadaşınsa, affetsen ve unutsan iyi edersin."

Nykyrian meyve suyunu yudumladı. "Baban bilge biri."

"İyi günler!" Rachol esnedi ve mutfığa girerken gerindi. "Bu kadar güzel kokan ne?"

Kiara onun gülümsemesine karşılık vererek, "*Frizan* tartları," dedi.

Isıtıcıya doğru yürüdü ve bir çift çıkardı. Rachol arkasını döndü ve gülümsedi. "Eğer hayatında bir erkek istiyorsan, beni istediğin zaman arayabilirsin."

Kiara güldü, gözlerinde göz kalemi ya da kulaklarında çemberler olmadan ne kadar yakışıklı olduğuna hayret etti. Ama de Nykyrian kadar güzel değildi.

"Bugün ikinizle de kutsanacak mıyım?" Kiara meyvesini ısırdı.

Rachol onun yanına oturdu. "Lanetli daha özlü bir tanım olurdu. Bu durumda, olumlu cevap veriyorum." Nykyrian'a gülümsedi. "Kip'in buralarda takılmama itiraz edeceğine şüphe yok, yüzündeki ifadeden de bunu anlayabilirsin."

Nykyrian sessizce, "Benim bir bakıcıya ihtiyacım yok," dedi. "Şey, benim durumumda bu bir bakıcı. O yüzden her zamanki palavralarını sıkma, ben kararlıyım."

"Olmalısın."

Kiara, Nykyrian'ın eşit tonda verdiği yanıt karşısında kahkahalara boğuldu.

Rachol tükürdü. "Kiara, lütfen. Beni istismar etmesi için onu cesaretlendirme, kendi başına yeterince zarar veriyor."

Nykyrian çatalını bıraktı ve kaşlarını çatarak Rachol'a baktı. "Biliyor musun, bir Ritadarion'u boğmanın nasıl bir his olduğunu hep merak etmişimdir."

Kiara Rachol'a baktı, Nykyrian'ın şaka yapıp yapmadığından emin değildi.

Rachol gülümsemeye devam etti. "Üç yıl önce Tondara'da şansını kaçırdın."

"Ve bunu asla atlatamadım."

Kiara onların şakalaşmalarını dinlemeye devam etti. Ne kadar iyi anlaştıklarına hayret ediyordu ve Nykyrian'ın başka kimsenin ona bu kadar hafif davranmasına izin vermeyeceğinden emindi. Birkaç dakika sonra Nykyrian izin isteyip ana odaya gitti.

"O gerçekten iyi mi?" Kiara Rachol'a fısıldadı.

Rachol ona doğru eğildi. "Onun yanında fısıldamak kesinlikle işe yaramaz, kilometrelerce öteden duyabilir. Bu lanet olası Andarion özelliklerinden biri."

Rachol doğruldu ve konuşmaya devam etti, "Şişmiş bir gimfry gibi somurtkan." Parmak eklemlerini patlattı. "Peki başımıza ne bela alacağız?"

"Burada rahatsız edilmeyecek kadar çok işin olduğunu sanıyordum." Nykyrian'ın sesi o bağırmandan mutfığa ulaştı.

Kiara kaşlarını kaldırdı, onları gerçekten duyabilmesine şaşırmıştı.

Rachol ona göz kırptı. "Biliyorum ama bu tatlı şeyi senin huysuz varlığına bırakacağımı düşünüyorsan delirmişsin demektir."

Nykyrian, Rachol ile kullandığı o tuhaf dilde başka bir şey daha söyledi.

Kiara Rachol'a baktı ve mutfaktan çıkmadan önce gözlerinin açıldığını gördü.

Nykyrian Ritadarion dilinde Rachol'a, "Bredeh onu almaya geliyor," dedi. Kiara'nın mutfaktan onlara katıldığını görmek için başını kaldırıp baktı.

"Binayı bombalayacağını düşünüyor musun?"

Nykyrian başını salladı, düşündükçe midesi sıkıştıyordu. "Onu götürmeliyiz. Telelinkten babasını ara ve biz ayrılmadan önce buraya gelip onu görmesi için yarım saatten az zamanı olduğunu söyle. Mesajı karıştırın."

Rachol başıyla onayladı ve ona uymak için harekete geçti. Nykyrian Kiara'ya yanına gelmesi için işaret etti. Kiara öne doğru yürümeden önce bir an tereddüt etti.

Nykyrian bir kalem ve bilgisayar defteri alarak onun için komutlarını yazdı: "İzlendiğimize inanmak için sebeplerimiz var. Birkaç gün yetecek kadar kıyafet almanı istiyorum. Hızlı hareket etmeliyiz."

Notu okuduğunda gözleri fal taşı gibi açıldı. "Aman Tanrım," diye fısıldadı ve odadan koşarak çıktı.

Kiara korku içinde titredi. Onları kim izliyordu? Bu gizemli Aksel miydi? Yatak odasının kapısını açtı ve yatağının yanındaki telelinkten Rachol'un babasıyla tartıştığını duydu. Görüntü ekranından, Rachol'a ters ters bakan babasının yüzündeki endişeyi görebiliyordu. Soğuk, nemli ter ellerini soğuttu.

"Baba," dedi, izleyicinin menziline girerken ve Rachol'a ne yapmayı planladığına dair uzun listesini yarıda keserken. "Her şey yolunda. Onlara tamamen güveniyorum."

Rachol'a öldürücü bir bakış fırlatarak, "Yok," diye tersledi.

"İçgüdülerime güven," dedi ve sözlerini kanıtlamak için bir elini Rachol'un omzuna koydu. Rachol'un itiraz etmemesine biraz şaşırmişti.

Bu hareket babasını sakinleştirmek yerine, öfkesini daha da artırmışa benziyordu. "Ben gelene kadar sakın onu kıpırdatayım deme, yoksa hangi delikten çıktıysan orada kalmayı dilersin!" Yayını kesti.

"Tanrım," diye homurdandı Rachol. "Ne mızımız ama."

"Sadece benim için endişeleniyor."

Rachol yanağındaki kirli sakalı kaşıdı. "Evet, adamın birkaç içkiye ihtiyacı var."

Kiara cevap veremeden Nykyrian kapıdan içeri eğildi ve Rachol'a blasterini fırlattı. "Saldırı çoktan başladı."

Kiara dondu kaldı. Nykyrian geri çekildi ve Rachol öne doğru koştu.

"Korkuyorum," diye fısıldadı, yarı yarıya her an bayılmayı bekliyordu.

"Üzülme," diye onu rahatlattı Nykyrian. "Beni geçmek zorundalar ve ben kolay bir engel değilim." Blaster'ını sol elinde tuttu ve sağ elini ona doğru uzattı.

Hiç tereddüt etmeden buz gibi elini onun büyük, sıcak elinin içine koydu. Güvende olduğunu biliyordu.

Onu da kendisiyle birlikte koridora çekti. Barın yanında birlikte çömeldiler. Nykyrian onu sıcaklığıyla sardı, sırtı göğsüne yaslandı. Adamın teninden gelen temiz sabun kokusunu alabiliyordu.

Rachol kapıya en yakın sandalyenin arkasına saklandı. Kiara kapıyı kesen lazere baktı ve kendisini kaçıran kişinin mekiğinde geçirdiği kısa zamanı hatırladı.

Paniğini yuttu ve kendine Nykyrian'ın bu sefer burada olduğunu ve onu güvenli bir yere götüreceğini söyledi. Nykyrian sanki onun düşüncelerini biliyormuş gibi rahatlatıcı bir elini koluna sürttü. Yüzüne yakın tuttuğu sol eline baktı ve onun blaster'ını geri çekişini izledi. Bekliyordu.

Meşalenin tıslaması daha da arttı.

"Geldiklerinde kaçmaya hazır ol," diye fısıldadı Nykyrian ona, sıcak nefesi saçlarını karıştırıp yanağında bir ürperti yaratarak.

Başını salladı.

"Benimle her zamanki buluşma yerinde buluş," diye bağırdı Rachol'a kapısının kırılma sesi üzerine.

Kiara'nın kalbi kulaklarında çarparak onu diğer tüm seslere karşı sağır etti. Kömürleşmiş pis koku boğazına yapıştı ve onu boğdu. Korku görüşünü kısıtladı ve odaklanabildiği tek şey onu öldürmek isteyen adamlarla onları ayıran zayıflayan kapıydı. Binanın güvenliği neredeydi? Dua etti.

Bir duman bulutu ve zafer çığlıklarıyla bir grup adam kapıdan içeri girdi. Rachol ateş ederek ilk ikisini öldürdü.

Rachol dudaklarına kutsal bir işaret yaptı ve koridorun karmaşasına doğru koştu. Gözlerine inanamıyordu. Nykyrian sağ kolunu bir emniyet kemeri gibi beline doladı ve onu ayağa kaldırdı.

Korkudan titriyor, tökezleyip hayatlarına mal olmaması için dua ediyordu. Nykyrian onu kendine doğru çekti, vücudu onu blasterlerin ateşinden koruyordu. Nykyrian onu dumanın istila ettiği koridora götürürken ona karşı tökezledi.

Silahını ateşledi, kolu kızın etrafında sıkılaştı. Korkusuna rağmen neler olduğunu görmek istedi.

Nykyrian onu arkasına çekmeden önce "Bakma," dedi. "Tanrım, bu işten nefret ediyorum," diye homurdandı, etrafında döndü ve arkalarındaki bir şeye ateş etti.

Onu koridordan aşağı, asansörden uzağa çekti. Merdiven boşluğunu tekmeleyerek açtı, merdivenleri taradı, sonra onu kapıdan içeri itti. Cebinden bir cihaz çıkardı ve kapıyı arkalarından kapatmak için kullandı.

"Burada bekle, ihtiyacım var-"

"Beni bırakma!" Kiara çaresizce ona tutunarak nefesini tuttu.

Dişlerini sıktı. Derin bir nefes alarak kızın elinden tuttu ve onu merdivenlerden aşağıya, binanın bodrum katındaki sahanlığa götürdü.

Bacakları titreyen Kiara iki kez tökezledi. Adam ayağa kalkmasına yardım ederken, "Bırak beni," dedi. "Gitmene izin verecekler."

Nykyrian onun sözleri karşısında homurdandı. "İnan bana, Aksel benim kafa derimi kendi evinde asmayı seninkine tercih eder. Sakin ol, iyi gidiyorsun."

"Nasıl bu kadar sakın olabiliyorsun?" diye tersledi.

Omuz silkti ve onu yanaşmış mekiklerin arkasına götürmeye devam etti. "Ya başaracağız ya da bizi öldürecekler. Eğer bizi öldürürlerse, bize işkence yapamazlar. Bu bir kazan-kazan durumu."

Bazı nedenlerden dolayı Kiara bu felsefeye katılmıyordu. Sonra onları duydu. Birinin yaklaştığını fark ettiğinde kalbi küt küt atmaya başladı! Nykyrian parmağıyla dudaklarını kapattı ve onu iniş pistinin gölgelerine doğru yönlendirdi.

Asker birkaç metre ötede durakladığında, Nykyrian parmağını onun dudaklarından çekti. "Dinle," diye fısıldadı kulağına, "seni yalnız bırakmak zorundayım. Gemimdeki nöbetçileri temizlemem gerekiyor, tamam mı?"

Kollarındaki ürpertiye ovuşturdu.

"Korkuyorum." Başını salladı. "Ben de," dedi ve gitti.

Kiara dövüşçünün arkasına çömeldi ve neler olduğunu duymak için kulaklarını zorladı. Ayak sesleri geri döndü ve kendini gölgelerin daha da derinlerine itti.

Nykyrian gemilerin üzerinde, adını aldığı hayalet gibi sessiz bir şekilde ilerliyordu. Duyduklarından, körfezde ikisi birlikte, biri de etrafta dolaşan üç asker olduğunu anladı. Derin bir nefes alarak, onları buradan canlı çıkarmaya yetecek kadar şarjı olduğundan emin olmak için blaster'ının ayarını ve şarjını kontrol etti.

Hissetmekten her zaman nefret ettiği o soğuk korku yumağı, midesine bir kaya gibi oturdu. İş yapma zamanı gelmişti. Gemiden yuvarlandı ve iki askerin arasında ayakta durur pozisyona geldi.

Bir muhafız onunla yüzleşti, adamın ağızı açık kaldı ve bir balık gibi hızlı hızlı hareket etti. Adam silahını kaldırmadan önce homurdandı. Nykyrian ateş etti, sonra asker onu sırtından vurmada n önce ikinci muhafızını yakalamak için döndü. Bir ürperti ensesindeki tüyleri diken diken etti. "Onu yakaladım, melez!"

Nykyrian öfke ve hayal kırıklığıyla dişlerini sıktı, bu Aksel değildi, ama daha kötüsüydü. Çıldırmış küçük kardeşiydi.

"Kendini Aksel'e teslim edersen onu ."

"Evet, doğru," diye mırıldandı Nykyrian, blasterını sıfırlarken. "Ve ben de tek bacaklı bir gübre satıcısıyım."

Lanet olsun! Arast arkasına dönüp onu nasıl bulmuştu? İşitme duyusu eskisi gibi değildi. Nykyrian gemilerin etrafından dolaşarak aptalın durduğu yere geldi, blaster'ı Kiara'nın kafasına nişan almıştı. "Melez!"

"Nykyrian, kaç!" Kiara bağırdı. Arast boğazını sıkıca kavradı. "Bir kelime daha edersen boynunu kırarım," diye tısladı.

Nykyrian tek ve sadece tek bir şansı olduğunu biliyordu. "Benden bir parça mı istiyorsun?" diye sordu, sesi körfezde yankılanıyordu.

Arast arkasını döndü ve sesin geldiğı yönü aramaya başladı. Nykyrian, Kiara'nın hayatı için korkudan elleri titreyerek onu izledi.

"Neredesin melez?"

"Bırak onu ve silahını indir."

"Ve beni vurmaya izin mi vereyim?" Arast sadistçe güldü. "Ben aptal değilim."

"Botlarım kadar akıllı," diye fısıldadı Nykyrian, embesilin üstünlük sağlamasına izin verdiğı için kendi zekâsından şüphe ediyordu.

Kararlılıkla dişlerini sıkan Nykyrian, blasterını yerde kaydırđı. Metalin kaldırma çarparken çıkardığı içi boş, delici ses

Nykyrian'ın kulakları. Arast onu öldürmekten çok daha fazlasını istiyordu ve Kiara sadece işin tuzu biberi *olmuşt*u.

Nykyrian bir gün işlerin bu noktaya geleceğini hep biliyordu. "Onu bırakırsan beklediğin şansını elde edersin," diye bağırdı Arast'ı dikkatle izleyerek.

Arast Kiara'yı ondan uzaklaştırdı. Piçin onu vurmasını ya da silahını atmasını beklemeyen, ki bu zaten bir mucize olurdu, Nykyrian kendini gölgelerden hedefine doğru fırlattı, iki adam birbirine dolanırken Kiara çığlık attı. O kadar hızlı hareket ediyorlardı ki tek görebildiği bir renk bulanıklığıydı, siyah ve kahverengi korkunç bir dansla hareket ediyordu, Nykyrian'ın hayatı sonuca bağlıydı. Parmaklarının gergin darbeleriyle boğazını ovuşturdu, suikastçinin zalim ellerinin bıraktığı yaraları zar zor hissediyordu.

Bir ışık patlaması oldu. Nykyrian lanetledi. Suikastçi ayağa kalktı ve silahını Nykyrian'a doğrulttu ama ateş edemeden Nykyrian onu kafasından yakaladı ve bükü. Askerin ağzından kan fışkırmadan ve adam yavaşça yere yığılmadan bir saniye önce kemiğin gıcırdama sesini fark etti.

Dehşete düşmüş bir halde, adamın cesedinin üzerine eğilmiş nabzını yoklayan Nykyrian'a baktı. Çıplak elleriyle öldürmüştü! Nykyrian ayağa kalktı.

Kiara'nın kalbi korku içinde çarpıyordu. İlk kez onun ne olduğunu ve neler yapabileceğini tam olarak anlamıştı. Kan kokusu ona yapışmış, onu boğuyordu.

Nykyrian elini ona doğru uzatarak, "Hadi," dedi. "Diğerleri birazdan burada olur."

Hayalleri paramparça oldu, gözyaşları yanaklarından iki buzlu yol boyunca aktı.

"Kiara!" Nykyrian onu kolundan tutup gemisine doğru çekerek tersledi. "Gitmemiz gerekiyor."

Bir şekilde merdivenden yukarı tırmanmayı ve geminin kokpitine oturmaya başardı. Adam ona katılırken kalbi göğsünde küt küt atıyordu.

Vücudu kaskatı kesildiğinde onları daha yeni bağlamıştı.

Kiara başını kaldırdığında daha fazla askerin bölmeye girdiğini gördü. Nykyrian önündeki düğmeleri çevirdi. Gemilerinin motorları sağır edici bir kükremeyle ateşlendi.

Kalabalık suikastçı grubu karşısında şaşkına dönen Kiara gözlerini onlara dikti. Askerlerin başında bir adam göze çarpıyor, zalimlik ve nefreti yansıtan yakışıklı, soğuk bir yüzle ona ve Nykyrian'a bakıyordu.

Aksel iki hedefine baktı, Arcana körfezden uçarken Nykyrian'ın bir kez daha elinden kayıp gittiğini biliyordu. "Kahretsin!" diye bağırdı.

İşte o zaman kardeşinin cesedini fark etti. Dişlerini öfke ve nefretle gıcırdattı. "Bulun onları!" diye hırladı askerlerine. "Ya o melezin canını alırım ya da sizin!"

Adamlarını yolundan iten Aksel kendi gemisine doğru ilerledi. Bu iş daha bitmemişti. Ne olursa olsun Nykyrian'ın canını alacaktı!

Bölüm 7

Kiara şok ve korku içinde titredi. Tekrar tekrar Nykyrian'ın askerin boynunu kırdığını gördü, kemiğin parçalanışını ve kanı duydu.

Rachol'un yaşadığı binanın önüne yeni inmişlerdi. Sıcak, yapışkan kan kokusu üzerine sinmişti. Nykyrian'ın onu öldürdüğü yerdeki suikastçının kanı, diye düşündü, midesi bulanıyordu. Oturduğu yerden kalkmaya çalıştı ama uzuvları hareket etmiyordu.

Nykyrian kollarını yavaşça ona doladı ve onu Rachol'un dairesine taşıdı. Kiara onu itecek, vücudundaki kan kokusunu temizleyecek gücü kendinde bulmak istedi. Ama tam o anda, zihninin tüm dövüşü yeniden oynatmasını, kulaklarının son ürkütücü kemik kırılmasını bir kez daha duymasını engellemek için tüm gücünü harcadı.

Nykyrian onu kanepeye yatırdı. Yanına oturarak soğuk ellerini ovuşturdu. Kiara'nın zihni itiraz etti. "Dokunma bana!" diye bağıarak onu itti. "Tanrım, o adamı çıplak ellerinle öldürdün!"

Elleri kızın elleri üzerinde sertleşti, sonra tek kelime etmeden uzaklaştı.

Kiara koltuğun koluna yaslandı ve ağladı. İkisi de onun mesleği hakkında birçok kez konuşmuşlardı, Nykyrian bu konuda şakalar bile yapmıştı ama yapabildiklerinin gerçekliği şimdiye kadar onu hiç etkilememişti.

Nykyrian onun titreyen omuzlarına baktı, onu rahatlatmak istiyordu ama bunu yapamayacağını biliyordu. Arast'ı düşündü ve midesi düğümlendi. Suçluluk duygusu onu tüketti. O, Aksel ve Arast Birlik'ten ayrıldığından beri, birbirlerini bulurlarsa ne olacağını bildiği için onlardan uzak durmak için elinden geleni yapmıştı.

Kızın ağlamasını dinlerken boğazı düğümlendi. Kiara'nın gerçekte ne olduğunu anladığında ona nasıl tepki vereceğini biliyordu. Ondan nefret ediyordu. En azından şimdi onu korumak daha kolay olacaktı. Arkadaşlık girişimlerinde bulunmaya zahmet etmeyecekti.

Yine de gözyaşları içini parçaladı. Onun titreyen omuzlarını izledi ve kalbi kaburgalarına doğru boş boş çarptı. Sözleşmeyi reddetmeliydi.

Kapı açıldı. Nykyrian sesle birlikte döndü ve blasterını figüre doğrulttu.

Rachol ellerini kaldırdı. "Oha, dostum!"

Nykyrian gözlerini kapadı ve blasterını kılıfına soktu. "Üzgünüm," diye mırıldandı.

Rachol başını salladı, dudaklarında bilmiş bir gülümseme vardı. "Aksel'e her ne yaptıysan, onu çılgına çevirdin. Adamlarını seni aramak için her yere gönderdi." Kiara'yı fark edince durakladı. "O iyi mi?"

Nykyrian başını salladı, suçluluk duygusu artıyordu. "Biz ayrılmadan önce körfezde Arast'ı öldürdüm."

Rachol'un rengi soldu. "Sen ne? Sen iyi misin?"

Omuz silkti, şu anda hiçbir şeyden emin değildi. "Yapmam gereken bazı şeyler var. Onu güvenli bir yere götürün."

Kiara Nykyrian'ın gittiğini duydu ama başını kaldırıp bakmaya zahmet etmedi. O anda Rachol'u Nykyrian'dan daha fazla sevdiğinden emin değildi. Yüce Tanrım, ikisi birlikte kaç adam öldürmüşlerdi?

"Al."

Rachol ona bir bardak *brika* uzattığında sıçradı. "Ben sarhoş edici şeyler içmem," dedi burnunu çekerek.

"Yardımcı olur," dedi ve eline bastırdı. Daha fazla tartışmaya gerek kalmadan, kız kavurucu sıvıyı boğazından aşağı attı.

Mide. Nefes nefese kaldı, gözleri yaşardı.

Bardağı Rachol'a geri uzattı ve onun dalgın yüzünü inceledi. O da Nykyrian kadar ruhsuz muydu?

Boğazında yeni bir düğüm oluştu. Hiç kimse Nykyrian'ın yaptığını yapıp da hâlâ bir ruha sahip olamazdı, hatta normal bile olamazdı. Söyleyebildiği kadarıyla, o adamı öldürmek onun için ayakkabı bağcıklarını bağlamaktan başka bir şey değildi!

Rachol içini çekerek onun düşüncelerini böldü. "İstersen seni babana geri gönderebiliriz. Ama seni uyarıyorum, bunu yaparsak hayatın tehlikeye girer."

Başını kaldırıp ona baktı, ağlamaktan gözleri yanıyordu. "Şansımı babamın adamlarıyla denemeyi tercih ederim. Onlara güveniyorum."

"Bize güvendiğini

sanıyordum." "Güvendim."

Adamın gözleri kısıldı. Yüzündeki ifadeye bakılırsa, onu boğmak isteyebileceğini düşündü. Bunun yerine dudağını sert bir hırıltıya dönüştürdü. "Neden kendin için üzölmeyi bırakmıyorsun? Bundan biraz yoruldum."

Yanaklarına sıcaklık hücum etti. " ne cüret!"

Rachol kanepenin koluna doğru eğilerek onu arkasına yaslanmaya zorladı. Kollarını onun her iki yanına dayayarak onu sıkıştırdı. Köşeye sıkıştırılmaktan hoşlanmıyordu. Gözleri parladı ve bir an için ona gerçekten vurabileceğini düşündü.

"Kendini çok lekesiz sanıyorsun. Ne cüretle orada bir kraliçe gibi oturup başkalarının iradesini dağıtıyorsun. Yaşayacak kadar uzun süre kürsünden inersen, senden başka insanların *da* duyguları ve ihtiyaçları olduğunu fark edebilirsin!"

Nefesi, her ısırıcı kelimeyi noktalayan öfkeli darbeler halinde yanağına çarptı. "I -"

"Sen ne?" diye alay etti. "Aksel Bredeh ve Arast'ın kim olduğunu biliyor musun?"

Başını salladı, artık umursamıyordu bile.

"Nykyrian'ın kardeşleri."

Şok içinde nefesi vücudunu terk etti. "Hayır," diye fısıldadı, uyuşmuş bir güvensizlik kaplamıştı içini.

Rachol kendini ondan uzaklaştırdı ve ana odayı mutfaktan ayıran bara doğru yürüdü. "Ah evet. Şu anda Kip her neredeyse, iyi durumda değil. Canının yandığını düşünüyorsun, bir de onun nasıl hissettiğini hayal et. Son birkaç yılını onlardan kaçarak, insanların ona korkak demesine izin vererek geçirdi, bugün neden olduğun şeyin olmasını önlemek için!"

Onun suçlaması karşısında öfkesi alevlendi. "Bunun için beni suçlayamazsın!"

Rachol dudağını büktü. "Başka kim olacak? Eğer senin şımarık küçük kıçın olmasaydı, bugün onların yanına bile yaklaşamazdı."

Kucağında tuttuğu elleri titriyor, onun sözlerini düşünüyordu. "Kendi kardeşini nasıl öldürebilir?" diye fısıldadı, böyle bir şeyi anlayamıyordu.

Rachol başını salladı. "Kes şunu, lütfen," diye hırladı. "Arast'a acıma. Eğer ona fırsat verilseydi, sana tecavüz eder, seni küçük parçalara ayırır ve köpeklerine yedirirdi. Nykyrian'a yapacaklarının yanında bu çok güzel kalırdı."

Kiara ona baktı ve doğruyu söyleyip söylemediğini merak etti. Hayır, bir insanın kendi kardeşine karşı bu kadar acımasız olabileceğine inanamıyordu. İblis olan Nykyrian'dı, Arast değil. "Böyle bir şeyi nasıl söyleyebildiğini anlamıyorum."

"Hayır, bilmiyorsun ve denemiyorsun bile."

Omurgasını sertleştirdi. "Hepiniz beni dışlarken nasıl yapabilirim?"

Kadının şaşkınlığı yüzünden okunurken, adam yarım bir kahkaha attı. "Sanırım bu yeterince doğru."

Küçük bir ağrının zonklamaya başladığı alnını ovuşturdu. "Peki onu ya da bu konuda seni anlamak için ne gerekiyor?"

Rachol homurdandı. "Bunu yapabileceğinden

şüpheliyim." "Bu da ne demek şimdi?"

Omuzlarını silkti. "Kip ve benim nasıl bir evde büyüdüğümüzü hayal bile edemezsin. Küçük şımarık kızların şeker kaplı dünyalarında böyle şeyler yoktur."

Onun tepeden bakan sesi kızın öfkesini alevlendirdi. "Ben artık çocuk

değilim." "O zaman neden çocuk gibi davranıyorsun?"

Ona ters ters baktı. "Sanırım bir adamı öldürmek

olgunluktur." "Kendine acımdan çok daha iyidir."

Kiara orada oturmuş, gözlerini ona dikmiş, sözleri aralarında bir sis bulutu gibi havada asılı kalmıştı. Göz temasını kesti ve bara doğru ilerledi. Bir şişe *brika* aldı ve büyük bir bardak doldurdu.

Birkaç saniye boyunca ona baktı, sonra küfretti ve lavaboya boşalttı. "Kendine acıma," diye öyle alçak sesle mırıldandı ki Kiara onu duyup duymadığını bile merak etti. Bardağı yeniden suyla doldurdu ve derin bir yudum aldı.

Adamın alkol şişesine kıskanç bakışlarını izlerken ani bir farkındalık yaşadı. "İçki sorunun var, değil mi?" diye sordu, Nykyrian ve Rachol hakkında onu başka ne gibi sürprizlerin beklediğini merak ederek.

Bir bardak suyu ona uzattı. "Ayılana kadar sorun yok. Ama Kip'i çılgına çeviriyor. Onu gerçekten kızdırmak istiyorsan, nefesimde alkol kokusu almasına izin ver. Kendine zarar veren alışkanlıklardan nefret eder."

Kızgınlığı azaldı. "Sen bir *duwad* mısın?" Adam ona gülümsedi, kara gözleri parlıyordu. "Bu Kip'ten gelmiş olmalı."

Başını salladı, adamın öfkeden mizaha nasıl bu kadar çabuk geçebildiğini merak ediyordu.

Rachol bardağı yerine oturttu ve elini bardağın dışındaki buğunun üzerinde gezdirdi. "Hayır, kendimi açıkça öldürmeye çalışmayacak kadar korkağım. Alkol, doğa benimle ilgilenene kadar kendimi uyuşturmak için iyi bir yol."

Kapı yüksek sesle vuruldu. Kiara, Aksel'in onları bulmuş olmasından korkarak nefes nefese kaldı.

"Neden içtiğimi merak ediyorsun," dedi Rachol, tabancasını kılıfından çıkararak.

"Yerde kal," diye uyardı onu, kapıya doğru sürünerek ilerlerken. Konsolun düğmesine bastıktan sonra rahat bir nefes aldı. Blaster'ını kılıfına soktu.

Bunu dostça bir ziyaretçi olduğuna dair bir işaret olarak kabul eden Kiara . Rachol kapıyı açtı ve Darling'i kolundan tutarak dairenin içine çekti.

"Hey!" Darling tersledi. "Ne halt sen?" "Aksel peşimizde,"

dedi Rachol, kapıyı kilitleyerek.

Darling ona baktı ve başıyla selam verdi. "Nykyrian'ın bu kadar ürkek olmasına şaşmamalı."

Kiara, Darling'in yüzünün açıkta kalan tarafını gölgeleyen siyah göze baktı. Gözü kızarmış ve yanağının tamamı şişmişti.

"Aman Tanrım," dedi Rachol, sonunda onu da görmüştü. "Ne oldu sana

böyle?" Sevgilim imzaladı. "Ne düşünüyorsun?"

"Yemin ederim bir gün o *boowah*'ı öldüreceğim."

Darling acı bir kahkaha attı. "Kip de neredeyse aynı şeyi söyledi. Her neyse, beni buraya Aksel'in Oksana'daki üssü için üzerinde çalıştığın diski almam için gönderdi."

Rachol kaşlarını çattı.

"Neden?" "Sanki bana

söyleyecekmiş gibi?"

Rachol, Kiara'nınkine eşdeğer bir baş ağrısı varmış gibi ellerini yüzünde ovuşturdu. "Odamdaki kasanın içinde." Rachol Kiara'nın gözleriyle karşılaştı. "Hayatım, kabalık etmek istemem ama kim nerede yaşadığımı önce onu güvenli bir yere götürmeliyim. Kapımı kilitle ve tarayıcıyı bağlamayı unutma."

"Tamamdır."

Rachol ona elini uzattı. "Bizimle mi kalıyorsunuz kraliçem?"

Kiara onun elini tuttu, yaptığı şeyin en iyisi olup olmadığından pek emin değildi. "Şimdilik." Adam onu ayağa kaldırdı ve kapıya doğru yöneldiler.

Kiara konuşmadan önce Rachol'un gemisine binip gezegenin yörüngesinden çıkana kadar bekledi, "Darling'in gözüne ne oldu?"

Rachol konsolundaki düğmeleri çevirirken kaskatı kesildi. "Arturo."

Kaşlarını çattı. "Aile mi?"

"Bir bakıma," dedi iç çekerek. "Üvey babası yasal vasisi oldu."

Kiara konuyu düşündü, kalbi acıyla çarpıyordu. "Darling neden evi terk etmiyor?"

Rachol derin bir nefes aldı. "O yapamaz. Karon yasalarına göre yirmi altıncı yaş gününe kadar reşit değil. Bundan üç yıl sonra." Rachol gemiyi sağa çevirdi. "Gözleri seni şaşırtıyor mu?"

"Hayır," dedi Kiara. "Beni şok eden şey Arturo'nun onu dövmesine izin vermesi."

Rachol tekrar iç çekti. "Bu uzun bir hikâye, eminim sevgilim bilmeni istemiyordur."

Başını salladı, kendisinin de bilmek istediğinden emin değildi. "Beni nereye götürüyorsun?" diye sordu.

"Kip'in evi."

Tüm sağduyusuna rağmen kalp atışları hızlandı. "Beni yanına yaklaştırmaya cesaret etmesine şaşıldım."

"Ben de." Rachol koltuğunda kıpırdandı. "Benim dışımda onu gören tek kişi sensin."

Şaşkınlıkla kaşlarını çatı. "O zaman beni neden oraya

götürüyorsun?" "Çünkü götürmemi o söyledi."

Bu basit sadakat ifadesiyle sessiz kaldı ve pencerenin dışında yıldızların yaklaşmasını izledi.

Gezegene ulaşmaları uzun sürmedi. Kiara dönüp duran turuncu ve sarı sislere baktı. Çok huzurlu ve ıssız görünüyordu. Rachol neredeyse kendi binası kadar büyük bir evin önüne indi. Körfeze yanaştı ve bir düğmeye bastı.

"Körfezin basıncının artmasını ve nefes alınabilir bir atmosferin oluşmasını beklemek zorundayız."

Cevap vermedi. Bunun yerine büyük, boş körfeze odaklandı.

Birkaç dakika sonra gemiden ayrıldılar. Rachol kapıyı açmadan önce, "Geri çekilin," diye uyardı.

Kiara onun uyarısına kaşlarını çatı, ardından devasa bir lorina tarafından bombardımana tutuldu. Hayvan üzerine atladı ve büyük, kaba diliyle yanağını yaladı. Etraflarında üç tane daha dans etti.

"Bu şeylerden nefret ediyorum," diye tısladı Rachol, onları kendisinden uzaklaştırarak. "Kendilerini evcil hayvan sanıyorlar."

Kiara gülümseyerek kolunu yalayanı okşadı. "Sadece dört tane mi var?"

"Evet. İnan bana, dört kişi yeter. İçeri gelin ve rahatınıza bakın. Kip'in ne zaman döneceğı belli olmaz."

Rachol bir el kumandasıyla ışıkları açarak evin içinde yürüdü. "Burası mutfak," dedi ona kapının sağındaki pırıl pırıl beyaz alanı göstererek. "Kip'in odası şu merdivenlerin yukarısında, banyoyla birlikte."

Kiara etrafına bakındı. Her yer tertemizdi. Hiçbir şey yerli yerinde değildi.

"Evdeki her şey buna bağlı," dedi ve kumandayı ona uzattı. "Gökyüzünü görmek için tavanı aydınlatabilirsin, aynısını Nykyrian'ın uyuduğu üst kattaki duvar için de yapabilirsin."

Rachol ona arkadaki iki odayı, bir egzersiz odası ve bir izleme odasını gösterirken onu dinledi.

"Burası etkileyici bir yer," diye nefes aldı. "Bu kadar çok parası olduğunu fark etmemiştim."

"Hesap özetini göstersem inanmazsınız," diye mırıldandı Rachol ve ana odanın arka tarafındaki masaya yöneldi. "Bak, yapmam gereken bazı şeyler var. Dolaşmak ya da her neyse."

Kiara kollarını ovuşturdu, gözleri seyrek ama lüks mobilyaları taradı. Ana odada iki krem rengi kanep, alçak bir masa, Rachol'un çalıştığı pahalı ahşap masa ve başka pek bir şey yoktu.

En çok görmek istediği oda, Rachol'un hoşlanmayacağından ya da ona göstermeyeceğinden emin olduğu yatak odasıydı. İnsanlar genellikle kendileri hakkında en çok şey anlatan eşyalarını yatak odalarında saklardı.

Belki daha sonra.

"Okuyacak dosya ya da kitap var mı?" diye sordu.

"Evet, arkamdaki dolaba bak."

Dolabı açtı ve dondu kaldı. İçeride saklı kitapların sayısı ve çeşitliliği karşısında alçak sesle ılık çaldı. "Bütün bu dilleri mi okuyor?"

"Ve daha fazlası," diye yorumladı Rachol dalgınca. "Pontari Akademisi'nde Mütercim Tercümanlık bölümünü birincilikle bitirdi."

Yeterince etkilendikten sonra Guriş şiir birini indirdi. "Rachol?"

Adam ona bakana kadar bekledi. "Kişisel bir soru sorabilir miyim?" "Benim hakkımda mı yoksa Kip hakkında mı?"

Cesaret bulmak için kitabı kendine doğru tuttu. "Aslında ikiniz de."

Birkaç saniye bilgisayar ekranına baktı ve alt dudağını çiğnedi. "Bir dinleyelim, sonra karar veririm."

Kiara kendini kanepeye yasladı ve cevabının ne olabileceğini duymak için zihinsel olarak kendini güçlendirdi. "Geçmişinizde ikinizi de diğer insanlara karşı bu kadar kapalı hale getiren korkunç şey neydi?"

Rachol sandalyesini çevirip ona bakmadan önce derin bir nefes aldı. Kollarını göğsünün üzerinde kavuşturdu, gözlerini dikkatle kaçırdı. "Benim durumumda, annem beni ve kız kardeşimi ben üç yaşındayken babamıza terk etti. Babam Bynan Verlaine'di, meşhur casus/hırsız."

Kitabı kavradı ve Rachol'un babasından bahsederken sesindeki nefreti fark etti. Bynan Verlaine'in arkasındaki hikâyeyi çok iyi biliyordu. Kariyeri ve siyasi davası hayatının en çok ses getiren olaylarından biri olmuştu.

"Ben on yaşındayken idam edildi."

"Özür dilerim," dedi başparmağını kitabın çıkıntılı deri sırtına sürterek.

Omuz silkti. "Olma, değildim."

Bir süre onu izledi, yüzüne kilitlenmiş kahverengi gözleri ne hissettiğine dair hiçbir ipucu vermiyordu. "Peki ya kız kardeşin?"

Bakışları sertleşti. "Babam yakalanıp yargılanmadan altı ay önce kendini öldürdü."

Kiara gözlerini kapadı, bir acı dalgası çöktü. "Yani hiç kimsen yoktu."

Başını salladı, yüzü Nykyrian'ınki kadar soğukkanlıydı. "Sokakta, karton kutudan bir evle büyüdüm."

Haberi yavaşça sindirdi ve ne kadar şanslı olduğunu fark etti. "Nykyrian'la nasıl tanıştın?"

Rachol yüksek sesle güldü ve kollarını açtı. "Cebini karıştırmaya çalıştım."

Kiara'nın dudaklarında alaycı bir gülümseme belirdi. "Yapmadın mı?"

Rachol kulağını kaşıdı, yüzünü geniş bir gülümseme kapladı. "Ah evet. Beni dövmek yerine bana yemek ısmarladığında buna inanamadım."

Nykyrian'ın nezaketini düşününce içini bir sıcaklık kapladı. "Onu o zamandan beri tanıyor musun?"

"Bir bakıma. Kimsenin onu gerçekten tanıdığını sanmıyorum."

Körfezin dışından yüksek sesli bir motor çatırtısı duyuldu. Kiara alt dudağını ısırdı ve Nykyrian'ın geri döndüğünü fark etti. Biraz kanın kurumuş olduğu koluna baktı. Kanı silerken artık Nykyrian ya da kendisi hakkında ne hissettiğinden emin değildi.

Kapı açıldı. Nykyrian kapı aralığında durakladı, gözleri onunkilere kilitlenmişti. Sırt çantasını omzundan kaydırıp ve kaskıyla birlikte yere bıraktı. Lorinalar etrafında dönerek bacaklarına sürtündü. Onları okşadı, bir yandan da ona bakıyordu. Bu gergin sessizliği nasıl bozacağını bilmiyordu. Neyse ki Rachol bunu onun yerine yaptı.

"Nerelerdeydin?"

Nykyrian göz temasını kesti ve masanın yanında dinlenmek için onun yanından geçti. Bir kolunun üzerine yaslandı ve ekranı inceledi. "Bilgi toplama," dedi sessizce, gözleri ekranı tarıyordu. Rachol başını kaldırıp ona baktı. "İlginç bir şey bulabildin mi?"

Nykyrian birkaç tuşa bastı. "Arturo'nun adresi," dedi ve doğruldu.

Rachol sandalyesinde kıpırdandı. "Bu o mu?" diye sordu ekranı göstererek.

"Evet."

Rachol Kiara'ya gülümsedi. "Onun canına okudun mu?"

Nykyrian ona mahcup bir ifadeyle baktı. Neden tereddüt ettiğini anladığında Kiara'nın içini suçluluk duygusu kapladı.

"Hayır," dedi sonunda. "Darling bana bir şey yapmayacağıma dair söz verdirdi. Ama senin ya da Hauk'un yapmayacağını söylemedim."

Rachol güldü. "Yem için teşekkürler. Bir kabadayıya zorbalık etmeye asla karşı koyamam."

Nykyrian kanepenin diğer tarafında durup ona bakmaya başladı. Kiara'nın ona söylemek istediği çok şey vardı ama Rachol'un önünde bunu yapmaya cesaret edemiyordu. Aptallığı ve değersiz hayatını kurtardıktan sonra Nykyrian'a söylediği sözler için özür dilemek istiyordu.

"Rachol ve benim konuşmamız gereken bir iş var," dedi onu derinden yaralayan keskin bir ses tonuyla. "Sakıncası yoksa yalnız kalmamız gerekiyor."

Kederle başını salladı ve izleme odasına yöneldi. Kapıyı açtığında ağlamak istedi. Birkaç duygusuz ve aptalca sözle ona ne yapmıştı? Kiara kavga sırasında ona nasıl sarıldığını, onu nasıl koruduğunu hatırladı. Rachol haklıydı, ne kadar şanslı bir hayatı olduğunun farkında olmayan şımarık bir veletti.

İç geçirerek kitabı beyaz koltuğa bıraktı ve duvardaki ekrana doğru yürüdü. Onun hemen köşesinde bir disk dolabı duruyordu. Kapıyı açtı ve Nykyrian'ın video disklerini karıştırdı. Dudaklarında bir gülümseme belirdi.

birkaç diskin geçmiş performanslarına ait olduğunu fark etti. Vücudunu bir sıcaklık kapladı. İlgisini sürekli inkâr etmesine rağmen, disklerini satın alma zahmetine katlandığına göre bir cazibesi olmalıydı.

Özel olarak etiketlenmiş grubu bulduğunda kalbi durdu. Bir avuç çıkardı ve etrafındaki ağız sıkı adamlarla geçirdiğı bir yıldan daha fazlasını birkaç dakika içinde anlatabilecek soğuk metal parçalarına baktı.

Tepedeki ışık disklerin üzerinde parlak bir gökkuşağı rengine parlıyordu. Vicdanı onları yerine koymasını, onun geçmişini kurcalamaya hakkı olmadığını söylüyordu ama ne içerdiklerini görmek için çok zorlanıyordu.

Vicdanını bir kenara bırakan Kiara elini makineye soktu. Kumandayı aldı ve görüntüleyiciyi açtı. Memnun bir gülümsemeyle, onun korkunç sırlarının ne olduğunu görmek için kanepeye uzandı.

Bulanık çizgiler genç bir çocuğun yüzüne dönüştü. On yaşlarındaki Nykyrian'ı tanıdığında gülümsemesi genişledi. Birkaç yaş büyük görünen diğer iki sarışın çocukla birlikte bir yemek masasında oturuyordu.

"İşte şimdi," dedi bir kadın sesi kamera dışından.

"Bunu neden yapıyoruz?" diye sızlandı en büyük ocuk.

"Bugün Nykyrian'ın doğum günü," dedi ve Nykyrian'ın gömleğinin yakasını düzeltmek için kameranın etrafından dolaştı. Nykyrian yerinden kıpırdamadı, sol yanağında kocaman siyah bir gözle masanın üzerine dalgın dalgın baktı.

Küçük ocuk Nykyrian'ın sandalyesini tekmeleyerek, "Biz onun doğum gününü kutlamıyoruz," dedi.

Nykyrian kımıldamadı. Orada oturmaya devam etti, sanki bir rüyaya dalmış gibi masaya bakıyordu.

"Arast, Aksel" diye tersledi kadın, parmağını çocuklara doğru sallayarak. "Size kaç kere söyledim ona sataşmayın diye? Siz onun iki katısınız!"

Aksel ayağa kalktı. "Onun psikopati olman bana ne yapacağımı söyleyebileceğin anlamına gelmez."

"Ayrıca," diye mızızlandı Arast, tabağını iterek kendisinden uzaklaştırdı, yemek kenarlardan taşıyordu. "O bir ucube. Neden onu buldukları yere geri götürmüyorsun?"

Hemşire onları sakinleştirmeye çalıştı ama dinlemediler. Hemşire onları durduramadan Aksel Nykyrian'ı sandalyeden itti ve Arast kaburgalarına tekme attı. Nykyrian onlara karşı gözyaşı dökmeden ve tek kelime etmeden mücadele etti. Hemşire ortadan kayboldu.

Kiara, Aksel ve Arast'ın şiddetli darbeleri karşısında dişlerini sıktı, Nykyrian'ın ağlamamasına ya da sızlanmamasına hayret etti. Yerinde durdu ama kendini savunması için çok fazlaydı.

Bir süre sonra hemşire yanında Komutan Quiakides'le geri döndü.

"Çocuklar!" dedi ve hemşirenin önünde durmak için hareket ederken ellerini çırpı. Anında Nykyrian'ı serbest bıraktılar.

"Burada neler oluyor?" diye sordu Komutan, keskin bakışları grubu delip geçerek.

"Yine eşyalarımı karıştırmış baba," dedi Aksel savunmaya geçerek. "Ben de bıktım artık bundan."

Hemşire, Komutanın arkasından hışımla konuştu. "Bunun şununla hiçbir ilgisi yok-"

"Yeter," dedi Komutan, keserek. "Evimde çatışma istemiyorum. Beni Nykyrian'la yalnız bırakın."

Kiara'nın bakışları Nykyrian'ın sessizce oturup porselen zemindeki deseni incelediği yere kaydı. Ayağa kalkmaya zahmet etmemiştir. Oda temizlendi ve Komutan, Kiara'nın refleks olarak ürpermesine neden olan bir tutuş ve güçle Nykyrian'ı kolundan tutup yerden kaldırdı.

"Yine odalarına mı girdin?"

Nykyrian sessiz kaldı.

"Cevap ver bana," diye hırladı Komutan onu sarsarak.

Nykyrian ona Kiara'nın içini ürperten soğuk bir nefretle baktı. Komutanın tepkisi çok daha aktifti, ona ters bir yumruk attı. Nykyrian irkilmedi ya da bağırmadı. Bu bilgi Kiara'nın canını acımasız hareketten daha çok yaktı.

"Sen melez bir hayvansın," diye hırladı Komutan. "Kendi ailen bile seni istemedi! Sana sahip olan biri olduğu için şanslısın! Ya bu eve ve benim kurallarına saygı göstereceksin ya da kendini çalışma evine geri dönmüş, duvara zincirlenmiş olarak bulacaksın!"

Kelimeler Kiara'nın içini yaktı, daha fazla izleyemedi. Diski değiştirdi.

Bir sonraki disk Nykyrian'dı, birkaç yaş büyüktü ve on beş yaşlarındaydı. Kardeşleriyle birlikte bir egzersiz odasında çalışıyordu. Kiara'nın kalbi onların acımasız antrenmanlarını izlerken ağırlaştı. Nykyrian tek bir savunmayı bile kaçırırsa, onlardan birinden ağır bir darbe alıyordu.

Muhteşem sarı saçları kafasına yakın kesilmişti ve boynunun arkasından omurgası boyunca uzun, pembe bir yara izi uzanıyordu.

Komutan içeri girdi ve Kiara onun oğullarını izlerken gözlerinde bir gurur parıltısı gördüğünü düşündü.

Nykyrian aniden, sebepsiz yere silahını bıraktı ve dizlerinin üzerine çöktü. Nefes almakta zorlanıyor, sanki dayanılmaz bir acı kafatasını yırtıyormuş gibi başını tutuyordu.

Komutanı gören Aksel silahını bıraktı, güldü, sonra Arast'ı sırtından alkışladı ve ikisi birlikte odadan çıktılar.

Huwin Nykyrian'ın önünde durmak için hareket etti, bacaklarını iki yana açmıştı. Gümüş saplı bastonunu kısa ve kesik bir ritimle yere vurdu. Nykyrian

ellerini başından indirdi ve babasına acı bir nefretle bakmak için yüzünü kaldırdı.

"Yaran hâlâ ağrıyor mu?" Huwin neredeyse şefkatli bir sesle sordu. Nykyrian sessiz kaldı.

Huwin bastonunu Nykyrian'a yaklaştırarak vurdu. Ses kesildi. Nykyrian'ın saçlarından tuttu ve onu ayağa kaldırdı. Nykyrian yüzünü bile buruşturmadı. "Seninle ilgili bazı üzücü bilgiler aldım," dedi Huwin, tutuşunu sıkılaştırarak. "Sen ve Büyükelçi Krila'nın kızı hakkında bir şeyler." Nykyrian ona öylece baktı.

Huwin bastonunu kaldırdı ve sivri sapını Nykyrian'ın gözlerine doğru tuttu. "Bu doğru mu?"

"Hayır," diye tükürdü Nykyrian.

Huwin onu serbest bıraktı. "Güzel. Kanın lekelenmiş. Uygun olduğun tek şey öldürmek. Artık hiçbir kadın hakkında dedikodu istemiyorum. Bir kadının senden isteyebileceği tek şey benim param ve hayatımı inşa etmek için harcadığım şeyden senin piç, melez çocuklarının faydalanmasına izin vermeyeceğim!"

Nykyrian konuşmak için ağzını açtı ve sert bir ters yumruk yedi.

"Sözlerimi unutma."

"Ne yapıyorsun!"

Kiara Nykyrian'ın hırlamasıyla sıçradı. Burnunu sokarken yakalandığı için yanakları kızarmıştı.

İleri atılan Nykyrian izleyiciye giden gücü kesti. Keskin bakışları onu delip geçti.

Suçluluk duygusuyla gözlerini kaçırdı. "Sadece nasıl biri olduğunu görmek istedim," diye fısıldadı.

Elini pazularının üzerinde gezdirdi, bakışları hâlâ ona kilitlenmişti. Kiara elinin titrediğine yemin edebilirdi.

"Bir daha asla kişisel dosyalarımın herhangi birini izlemeni istemiyorum." dedi düzensiz bir fısıltıyla. Öfkeyle odadan hışımla çıktı.

Kumandayı elinde tutarak otururken umutsuzluk, suçluluk ve acı onu ele geçirdi. Onu incitmek istememişti, sadece çocukluğunun nasıl geçtiğini görmek istemişti. Şimdi bunu neden sakladığını çok iyi anlıyordu. Düzensiz bir iç çekerek onu bulmaya ve her şey için özür dilemeye gitti.

Kiara ana odaya girmeden hemen önce koridorda duraksadı. Nykyrian masada oturmuş, başını ellerinin arasına almış, daha önce hiç görmediği kadar mutsuz görünüyordu. Kiara etrafta Rachol'u aradı ama o gitmiş olmalıydı. İlerledi, sandalyesinin yanına diz çöktü ve elini onun kalçasına koydu. "Özür dilerim, burnumu sokmak istememiştim."

Nykyrian onun özür dileyen yüzüne baktı. Onun dosyalarını bulduğuna inanamıyordu. Acı ve ıstırap dolu anılar içini parçaladı. Hayatında konuşacak, ona sarılacak birine ihtiyaç duyduğu tüm zamanlar gözünün önünden geçti ve ağlayacak gibi oldu. Ama ne faydası vardı ki?

Onu izleyen Kiara'nın yüzündeki acıya baktı. Orada her zaman arzuladığı içten şefkati gördü. Onu kollarına almak ve ihtiyacı olan teselliye bulmak için içinde bir arzu yandı. Kiara'nın ona ruhunun istediği huzuru vereceğinden emindi.

Sadece bir kişiye güvenmek ne kadar kolay olurdu. Kiara ona öyle sevgi dolu bakıyordu ki, sanki acısını dindirmek ister gibiydi. Onun sıcaklığına, dokunuşuna, sevgisine ihtiyacı vardı. Zihni acımasız bir inkâr çılgılığı attı. Ona güvenemezdi, kimseye güvenemezdi.

Bir kez olsun içindeki sese ve onun bağırdığı tüm uyarılara kulak asmadı. Duygularının gücüyle titreyen elini ona doğru uzattı.

Bölüm 8

Nykyrian'ın eli yüzüne birkaç santim mesafede durdu. Bu jest karşısında gülümseyen Kiara onun elini iki eliyle kavradı ve buz gibi parmak uçlarını öptü. Kız elini tutarken adamın eli titredi. Kararsızlık açık yeşil gözlerini kararttı.

Kiara elinin güçlü tendonlarını okşayarak bekledi ve onu tutması için dua etti.

Diğer elini saçlarının altına gömdü, parmakları hafifçe kafa derisini okşadı ve vücudunun her yerinde ürpertiler oluşmasına neden oldu. Arzu içinde patladı ve bu gece onun gitmesine izin vermeyeceğini, veremeyeceğini biliyordu. Yarın muhtemelen onları ayıracaktı ama ne olursa olsun bu geceye sahip olacaktı.

Kolları sıkılaştı ve onu kendine doğru çekti. Dudakları çaresiz bir ihtiyaçtan doğan tutkuyla onun dudaklarına yapıştı. Kiara bunun verdiği zevkle inledi. Adam dişleriyle dudaklarını ısırırken onun hırıltılı nefes alışını duydu. Ağzını açarak onun sıcaklığını, dokunuşunu memnuniyetle karşıladı.

Sandalyesinden kayd, elleri kadının vücudunda sihirli bir etki yarattı. Dokunduğu her yer yanıyor, daha fazlası için can atıyordu. Ellerini gömleğinin yumuşak ipeğinde gezdirirken kalbi güm güm atıyor, sert kaslarının parmak uçlarının altında esnemesinden zevk alıyordu.

Onu daha önce hiçbir şeyi istemediği kadar çok istiyordu.

Nykyrian dudaklarını Kiara'nın boynuna gömdü ve onun egzotik parfümünün tatlı kokusunu içine çekti. İhtiyacının gücüyle sarsıldı ve hatırlayabildiği ilk gerçek mutluluğun içinde kendini kaybetti.

Kadının sıcak kolları onu hiç hissetmeyi düşünmediği nazik bir kucaklamayla kendine çekti. Arzu damarlarında sıvı bir ateş gibi dalgalanıyordu. Çaresizlik içinde ona sarıldı, ona ihtiyaç duyuyor, onu istiyordu.

Sırtında gezinen ellerinin sıcaklığıyla ürperdi. Kadının dili boynunun tendonları boyunca oynarken, dişleri hafifçe ısırırken nefesi kesildi. Bu hissin tadını çıkarmak için gözlerini kapattı. Dudaklarını geri alarak onu derinden öptü. Hayatında ilk kez sevildiğini, arzulandığını hissetti.

Kiara'nın bedeni, adamın çıplak bedenini kendi bedeninde hissetmek isteyen acılı bir ihtiyaçla zonkluyordu. Parmaklarını gömleğinin yakasının altında gezdirdi ama bu onu yatıştırmadı, sadece iştahını daha da kabarttı. Adam elini göğsünde, karnında ve elbisesinin eteğinin altında gezdirirken zevkle inledi. Karnının derisini okşarken elinin altında ürpertiler oluştu. Kiara onu şiddetle öptü, onu yanında tutmak istiyordu.

Nykyrian kısık bir iniltiyle geri çekildi ve yaptıkları için kendini lanetledi. Ayağa kalkarken nefesi kesik kesik geliyordu. Kiara'nın şaşkın gözlerine baktı, vücudu acı verici bir uyarılmayla zonkluyordu. Ne yapıyordu bu adam?

Titreyen ellerini saçlarında gezdirirken, minik dansçıyla yaptıklarına, yapacaklarına ve hatta hâlâ yapmak istediklerine inanamıyordu.

"Özür dilerim."

Kiara gözlerini kırptırdı, onun özrü içinde dönen duygulardan daha çok kafasını karıştırmıştı. "Ne için?" diye sordu.

Gözlerini kapadı ve arkasını döndü. "Sana dokunmaya hakkım yoktu," diye fısıldadı.

Kiara'nın kalbi onun acı dolu sözleri karşısında yerinden çıkacak gibi oldu.

Ona doğru yürüyerek elini sırtında gezdirdi. "Senin herkesten daha fazla hakkın var," diyerek onun üst kolunu kavradı ve yüzünü ona çevirdi.

O muhteşem, güzel gözleriyle ona baktı. Elini onun yanağında gezdirdi, avucu adamın bıyıklarına sürtündü. "Seni istiyorum."

Acı gözlerini bulandırdı. Sanki dokunuşu onu yakmış gibi ondan uzaklaştı. "Bana acıyorsun. Buna ne ihtiyacım var ne de bunu istiyorum."

"Bana ne hissettiğimi söyleme!" Yerden karşıya geçerek onun önünde durdu.

Adam tekrar uzaklaşmaya çalıştı ama kadın kolundan tuttu ve onu yanında tuttu. "Benden uzaklaşamazsın, sana izin vermeyeceğim."

Çenesi gerildi. "Belki de seni istemiyorumdur."

Ağzının bir köşesi kalktı. Dolabında performanslarının yer aldığı disklerin sayısını, birkaç dakika önce ona uzanırken yüzünde beliren ifadeyi hatırladı. "Eğer bu doğru olsaydı, hareketsiz kalır ve benden uzaklaşmaya devam etmezdin. Kabul et asker, beni her şeyden çok istiyorsun!"

Bakışları daha da şiddetlendi. "Bu senin için oldukça küstahça bir varsayım."

Gülümsemesi yüzüne yayıldı. "Öyle değil mi?"

Ona bakarken gözlerinde mizah parıldadı, sonra soldu. "Beni istemiyorsun. Bana ihtiyacın olmadığı da kesin."

Kiara hayal kırıklığı içinde gözlerini kapadı ve ona ulaşmasına yardımcı olacak ilahi bir yardım için dua etti. "Neden böyle düşünüyorsun?"

Arkasını döndü ve kanepenin üzerinden uzun, siyah paltosunu aldı. "Burada güvendesin. Birazdan döneceğim."

Çaresizlik onu doldurdu. Eğer bu işi halletmeden giderse, sonsuza dek ondan uzak kalacağını biliyordu. "Tanrım, melez," diye bağırdı. "Sakın beni bırakıp gitme!"

Arkasını döndüğünde ona attığı ölümcül bakış bir adım geri atmasına neden oldu. Adam elini yanında sıkımişti ve kız, adamın onu öldürmek istediği hissine kapılmıştı.

"Askerlerin çatışmayı karşılamak için eğitildiklerini sanırdım, kaçmak için değil" dedi, tamamen geri adım atmak istemeyerek.

Ona ters ters baktı.

"Benimle ilgili seni korkutan şey ne?"

Cevap vermedi.

Kiara hayal kırıklığı içinde çılgılık atmak istedi. Onu gerçekten istemediği doğru olabilir miydi?

"Sonra gelirim," dedi ve kapıya doğru yöneldi.

Kiara parlak bir aydınlanmayla disklerdeki sahneleri hatırladı ve ne yaptığını ve neden kimsenin, Rachol'un bile ona yaklaşmasına izin vermediğini anladı.

"Neden sevimemeyeceğini düşünüyorsun?"

Dondu kaldı.

"Hepsi bu, değil mi?" diye sordu, bu fikrin saçmalığına gülmek istiyordu. "Bir yerlerde kimsenin seni sevimemeyeceği fikrine kapılmışsın. Ben seviyorum ve beni terk etmene izin vermeyeceğim!" Ağzından çıkanı fark ettiğinde gözleri fal taşı gibi açıldı. Söyledikleri karşısında dehşete düşen Kiara dudağını ısırdı. Bu da nereden çıkmıştı?

Nykyrian yavaşça arkasını döndü. Kadının sözlerini dinlerken yüzünde bir dizi duygu oynadı.

İçinde bir umut ışığı parladı ama Kiara yavaş hareket etmesi gerektiğini biliyordu. Aralarındaki boşluğu kapatarak elini onun yanağına koydu. Adam uzaklaşmadı.

"Seni seviyorum," dedi Kiara inançla, söylediği şeyi tam olarak neden söylediğini fark ederek.

Nykyrian onu kollarının arasına aldı ve kendine doğru çekti. Yanağını onun göğsüne bastırdı, kalbinin atışını duydu, sıcaklığının onu sardığını hissetti. Ve cennetin bu noktasını asla terk etmek istemedi. Burada güvendedi, buraya aitti.

"Sana ihtiyacım var." Düzensiz fısıltısı onu heyecanlandırdı.

Onun tutkuyla kararmış gözlerine baktı ve kendisine olan aşkının derinliğini gördü. "Seni sevmeme izin ver Nykyrian," diye yalvardı.

Kolları kızın etrafında sıkılaştı onu yerden kaldırıp merdivenlere yöneldi.

"Yaran," diye nefes nefese kaldı, adamın kendine tekrar zarar vermesinden korkuyordu.

"Ben iyiyim," dedi. Ve sonra çok harika bir şey oldu, gülümsedi. Kiara ağzı açık bakakaldı. "Gamzelerin var!"

Anında gülümsemesi kayboldu. "Biliyorum."

"Çok güzeller!" Kiara güldü. "Onları bana tekrar göster." Yanağını parmaklayarak ondan bir gülümseme daha almaya çalıştı.

Onu yatağa fırlattı, sonra üzerine uzandı ve onu heyecanlandırarak şekilde yatağa sabitledi. Gözlerinin içine baktı ve tekrar gülümsedi.

Nykyrian bir dakika sonra, "Tuhaf bir his," dedi. "Eminim aptalca görünüyordur."

Kiara ona güldü. "Harika görünüyor. Rachol , daha sık gülümsemelisin."

Elini kaldırdı ve avuç içini öptü. Sıcak nefesi koluna bir ürperti gönderdi.

"Göbek adın ne?" diye sordu aniden.

Adam kızın elini bıraktı ve sanki kız morarmış gibi ona baktı. "Ne?" "Göbek adın mı?"

Kaşlarını çattı. "Neden?"

Sarı saçlarının bir tutamıyla oynadı ve yumuşaklığından zevk aldı. "Senin hakkında her şeyi bilmek istiyorum ve bu iyi bir başlangıç noktası gibi görünüyor."

Başını ona doğru salladı, sarı saçları yüzünü kaplıyordu. "Caesare."

Gülümsedi ve parmak ucunu adamın ağzının kıvrımlarında gezdirdi. "Nykyrian Caesare Quiakides. Asil bir çağrışımı var."

Yüz hatlarında kısa bir anlık acı belirdi. Yüzünden o kadar çabuk geçmişti ki, hayal edip etmediğini merak etti.

Sonra o harika, yeşil gözleriyle tekrar ona baktı. "Odayı karartmamı ister misin?" diye sordu.

Yanaklarına sıcaklık yayıldı. "Lütfen."

Ondan uzaklaştı ve yatağının yanındaki masanın üzerinde duran kumandaya uzandı.

Işıklar söndü ve başının üzerindeki tavan şeffaflaştı. Binlerce yıldız pırıl pırıl , ışıkları odayı yumuşak, beyaz bir parıltıyla yıkıyordu. "Bir rüya gibi görünüyor," diye fısıldadı, güzellik karşısında dehşete düşmüştü. "Burayı sevmene şaşmamalı."

Botlarını çıkardı. "Senin yarısı kadar bile güzel değiller."

Sesi o kadar alçaktı ki Kiara bunu onun mu söylediğini yoksa kendisinin mi hayal ettiğini merak etti. Doğrulup onun sırtına yaslandı. Adamın keskin nefes alışışı Kiara'nın yüzüne bir gülümseme getirdi. Ellerini onun kollarında gezdirdi ve ellerinin altında gerilen kaslarının hissinden zevk aldı.

Dört lorina da aynı anda yatağa çarptı. En büyük olanı Kiara'ya saldırarak onu Nykyrian'dan ayırmaya çalıştı.

Nykyrian bir küfür mırıldandı. "Pixley, yere yat!" diye emretti büyük olana.

"İsimleri olduğunu bilmiyordum," dedi Kiara, en küçük olanın kulaklarının arkasını okşayarak.

Nykyrian başını salladı. "Sevdiğin Cintara, Pixley en büyüğü, Ulf beyaz yamalı olan ve diğeri de Ilyse," dedi Pixley'i merdivenlerden aşağı iterek.

Onları odadan çıkardıktan sonra kapıyı kilitledi. "Ne zamandır sende?"

"Sekiz yıl," dedi gömleğini başının üzerinden çıkarırken.

Kiara iyi tanımlanmış kasların oyununu izlerken utangaçlık onu ele geçirdi. Ellerini üzerinde gezdirmek istediği bronz ten karşısında ağzı kurudu. Sol köprücük kemiğinin altındaki ejderha ve hançer dövmesini gördü, bir Birlik Suikastçısının işareti. Her nasılsa, kariyeri artık onu rahatsız etmiyordu.

Yatak onun ağırlığının altında eğildi. Adam kadının yanına uzanmış, başını elinin üzerine koymuş, onu rahatsız edici bulduğu bir yoğunlukla inceliyordu.

Kiara onun hareketini taklit etti. Fikrini değiştirip gideceği korkusuyla ona dokunmaya korkarak orada uzanıp onu izledi. Birkaç saniye sonra elini uzatıp saçlarına dokundu ve siyah kürk örtüleri boyunca yaydı.

Kiara içtenlikle gülümsedi, kalp atışları hızlandı. Göğsündeki tüm yara izlerine rağmen Nykyrian'ın o güne kadar gördüğü en yakışıklı vücuda sahip olduğunu düşünüyordu. Dövmenin hemen üzerinde, köprücük kemiği boyunca uzanan en kötü görünümlü yara izine dokundu. Sanki bir şey boynuna kocaman bir pençe geçirmiş gibi görünüyordu. Onun hayatı boyunca çektiği onca acıyı düşündükçe üzüntü boğazında düğümleniyor, nefesini kesiyordu.

Nykyrian elini kızın saçlarından çekti. "Fikrini değiştirmişsin."

Sesindeki umutsuzluk kadının hıçkırıklara boğulmasına neden oldu. "Hayır," diye fısıldadı.

Kaşlarını çattı, kızın yanağındaki bir kıvrımı düzeltti ve başparmağıyla elmacık kemiğini okşadı. "Çok üzgün görünüyorsun."

Adamın elini yanağına götürdü ve nasırlı avuç içinin tenine verdiği hissin tadını çıkardı. Elini dudaklarına götürdü ve parmak eklemlerini öptü. "Keşke acını dindirebilseydim," diye fısıldadı. "Keşke geri dönebilseydim

ve seni güvenli bir yere götüreceğim. Sana zarar veren tüm insanlardan uzakta."

Gözleri sıvı gibiydi. "Bunu Şimdi yapıyorsun." ne doğru eğildi ve onun dudaklarını öptü.

Kiara onun kendisini yatağa bastırmasını memnuniyetle karşıladı. Dudakları vücudunun üzerinde gezinerek dokundukları yerde ateŐten bir iz bıraktı. Nykyrian elbisesinin eteğini kaldırdı ve karnına bir öpücük kondurdu. Kiara baş döndürücü bir coşkuyla onun başını kendine doğru cektı.

Nykyrian onun ipeksi etinin verdiği hisse hayret etti. Onun en ufak bir dokunuşuyla titremesinden ve adını fısıldamasından zevk alıyordu. Hayatı boyunca böyle bir arzuyu hissetmek için beklemişti. Hayal kırıklığına uğramadı.

Adam elbisesini çıkarıp yere bırakırken Kiara utangalığını unuttu. Onun vücudunu keŐfediŐini izledi, her bir siniri canlıydı ve ona uyum saęlamıŐtı. Dudakları ve bıyıkları etini gıdıklarken güldü ve sarsıldı.

Onu bırakıp pantolonunu çıkarmadan önce gözlerini onunkilere kilitledi.

Bakışlarını adamın muhteşem vücuduna indirdi, sıcaklık yanaklarını yakıyordu. Daha önce hiç canlı ve çıplak bir erkek görmemişti ve bu inanılmaz rneği görmekten büyük keyif alıyordu.

Kiara onun üzerine eğildi ve elini göğsündeki yara izlerinden göbek deliğinin altındaki küçük sa izine kadar gezdirdi. Nykyrian gözlerini kapadı ve hırıltılı bir nefes aldı. Kızın eli aşağı indiğinde nefesi kesildi.

"Artık benimsin," dedi Şeytanca, boynunu ısırarak. "Seni asla bırakmayacağım."

Homurdandıktan sonra *korsesini* zd. Ellerini açıkta kalan gğslerinin üzerinde gezdirirken nefesi kesildi. Damarlarında, acı-tatlı bir acıyla bağırmak isteyene kadar keskin bir sıcaklık titreŐti.

Ağzı, gğslerinin üzerindeki ellerinin yerini aldı ve sıcak nefesi onu daha da baş döndürücü bir ykseklığe çıkardı. Başını arkaya yasladı, kendini ona teslim etti.

ona, geceye. Güçlü, sıcak elleri belini çevreledi ve omurgasında gezindi.

Yavaşça onu yatağa yasladı ve öpücüğü derinleştirdi. Kiara parmaklarını beyaz saçlarının yumuşak tellerinde dolaştırarak onu kendine doğru çekti.

Nykyrian inleyerek geri çekildi ve külotunu çıkardı. Tamamen ona doğru uzandı. Kiara ona gülümsedi, bu tatlı işkenceyi durdurmasını asla istemiyordu.

"Çok güzelsin," diye fısıldadı, sonra dudaklarını geri aldı.

Kiara onun öpücüğüne tüm tutkusuyla karşılık verdi ve bacaklarını ona açtı. Adam onun davetini ateşli bir iniltiyle kabul etti. Adamın içine girmesiyle birlikte Kiara'nın nefesi ani bir acıyla kesildi.

Nykyrian'ın vücudu ona karşı kaskatı kesildi. Durakladı ve kızın bakire olduğunu fark edince şaşkınlıkla ona baktı.

"Sev beni," diye fısıldadı, yüzündeki çatık kaşları parmaklarıyla düzelitti.

Adam dişlerini sıktı ve bir an için onu terk edeceğinden korktu. Bacaklarını onun etrafına doladı ve onu kendine yakın tuttu.

Sonunda kalçalarını yavaşça onunkilere doğru sallamaya başladı. "Acıyorsa söyle bana," diye fısıldadı.

Bir süre sonra acı azaldı ve yerini yeni bir zevke bıraktı. Adam daha hızlı hareket ederken Kiara derin derin nefes aldı. Ellerini onun omuzlarında gezdirerek gücünü hissetti. O kendisine aitti ve ne olursa olsun onu yanında tutmaya niyetliydi.

İçinde yeni bir talep oluştu. Kiara kalçalarını onunkilere doğru salladı. Onun ritmine ayak uydurdu, keskin ve yoğunlaşan zevk karşısında hayrete düştü. Tam daha fazla dayanamayacağını düşündüğü anda, dünyası hiç hayal etmediği bir gıdıklanmaya dönüştü.

Nykyrian yüzünü onun saçlarına gömdü ve serbest kalmasına eşlik etti. İpeksi tellerin tatlı kokusunu içine çekti. Kolları ve bacakları onu sıkıca sarmış, ruhundaki tüm acıyı yok etmişti. Elleri saçlarında oynaşıyor, onu kendine doğru çekiyordu.

Gerçek olduğuna inanamayarak orada yattı. Her an uyanıp kendini yalnız bulmayı ve bütün gecenin zalim bir rüyadan başka bir şey olmadığını düşünmeyi bekliyordu. Ama sonra bu gecenin gerçekliğinin rüyadan daha da acımasız olup olmayacağını merak etti.

"Ne düşünüyorsun?" Kiara yine onun mesafesini hissederek sordu.

"Hiçbir şey," dedi ve ondan uzaklaştı.

Kaşlarını çattı ve onun banyoya doğru yürümesini izledi. Birkaç saniye içinde dönüp yatağın kenarına oturdu. Onun bakışlarıyla karşılaşmadı. yerine bacaklarını ayırdı ve ılık bir bezle kalçalarındaki kanı yıkadı. Yüzündeki kara kaşlar onu endişelendiriyordu.

"Sorun nedir?" diye sordu.

Başını kaldırıp ona baktı, gözleri bomboştu.

"Neden?" Onun sert kaşlarını yansıttı. "Neden ne?"

"Neden ilk benim olmama izin verdin? Bilseydim sana dokunmazdım."

Gülümsedi. "İşte bu yüzden sana söylemedim, aptal." Kiara onun yanağına dokundu.

Adamın yüzünden verdiği cevabın onu yatıştırmadığını anlayabiliyordu. "Seni seviyorum," dedi usulca. "Daha önce hiç kimse için böyle hissetmemiştim."

Çok üzgün görünüyordu, içi sızladı. Neden onun içine girmesine izin vermiyordu? Paylaştıklarından sonra onu nasıl dışarıda bırakabilirdi?

Nykyrian ayağa kalktı ve banyoya geri döndü. Kiara çığlık atmak isteyerek akan suyu dinledi. Bir süre sonra geri döndüğünde, yüzünde hâlâ derin ve kasvetli bir ifade vardı.

"Eğer suratındaki o ifadeyi silmezsen, asker, seni vurabilirim!"

Gözleri bir derece yumuşadı. "Özür dilerim," dedi yatağa uzanarak.

Onu kollarının arasına çekti ve yakınında tuttu. Kiara onun kalp atışlarını dinledi, keşke ona gerçekten ulaşmanın, ona ihtiyacı olduğunu, onu sevdiğini anlamasını sağlamanın bir yolunu bilseydi. Şimdilik, ona elinden geleni yapacak ve bir gün onun rahat yalnızlık dünyasında kendisine güvenilebileceğini fark etmesini umacaktı.

* * * * *

Tiarun hasar görmüş daireyi öfkeyle inceledi. Kiara'dan bir iz bulamadığı her saniye öfkesi üç katına çıkıyordu. Hayatı pahasına da olsa o piçleri öldürecekti!

"Komutan?" Emir subayı çekingen bir tavırla ona yaklaştı. "Rachol ve Nykyrian'ın hayatlarıyla ilgili sözleşmeleri onayladım."

"Güzel," diye hırladı. "Kalplerinin bir kutu içinde bana getirilmesini istiyorum!"

Tiarun gözlerini askerine dikti. "Bu bölgeyi kapatın. Kiara'nın eşyalarına kimsenin yaklaşmasını istemiyorum." Bununla birlikte daireden ayrıldı.

Eve dönüş yolu Tiarun için zorlu bir yolculuktu. Biricik kızını cellatlarına teslim ettiği için suçluluk duygusuyla kıvranıyordu.

Zihni karısı Lasa'nın görüntülerini, onun nazik kahkahasını ve hayatını sona erdiren patlayıcının sesini yeniden canlandırırken gözyaşları yanaklarından aşağı aktı. En azından Lasa'nın ölümü hızlı ve acısız olmuştu. O piçlerin güzel meleğine ne yaptıklarını bir tek Tanrı biliyordu.

Eğer bu kadar aşırı korumacı olmasaydı, belki Kiara onunla aynı evde yaşamaya devam edebilirdi. Bu onun hatasıydı. O vermeliydi

Ona istediği özgürlüğü vermişti. Keşke onu geri alabilseydi, bir daha asla gözünün önünden ayrılmasına izin vermezdi.

Sessiz bir çaresizlik içinde dua etti. Eve, onun yanına dönmeliydi. Aptal idealleri yüzünden ölürse bununla yaşayamazdı.

Evine girerek duvardaki resimleri yırttı, ruhundaki acı dolu suçluluk ve çaresizliği dışarı atmaya çalıştı. Bir şekilde, bir şekilde Nykyrian'ı öldüreceğine yemin etti.

* * * * *

Nykyrian gökyüzünün pembeleşmesini izledi. Hâlâ uyumakta olan Kiara yanında usulca horluyordu. Hareket etmek istemiyordu ama yatakta daha fazla yatamayacak kadar çok işi vardı. Olabildiğince nazik bir şekilde kollarını kendisinden çekti ve yataktan dışarı kaydı.

Kiara'nın kalçalarını kışkırtıcı bir şekilde oynatarak şiltenin üzerine yerleşmesini izledi. Ağzının kenarlarında bir gülümseme oynadı. Kadının üzerini bir çarşafı örttü, sonra da tavanı doğan güneşe karşı kararttı.

Kiara onun yatağında çok güzeldi.

İsteksizce duş almak için banyoya gitti. Aklı dün gece yaptıkları için onu azarlıyordu. Onu sevmek yanıştı. O güne, sıcaklığa ve güneş ışığına aitti. Onun dünyası aydınlık ve harikaydı, sevgi ve kahkahalarla doluydu.

Ve o geceden doğmuştu. Annesi karanlıktı, onun soğuk kucağı arzulamaya hakkı olan tek şeydi. Güneşin geceyi yok ettiği gibi, Kiara'nın aşkının da onu yok edeceğinden emindi, tabii önce düşmanları onu öldürmezse. Onun ölümünü izlemeyi reddetti.

Boğazında bir yumru yanıyordu, kalbi onun kendisiyle kalmasına izin vermesi için yalvarıyordu ama artık o parçasını dinlemeyecekti. Dinleyecekti.

Dün gecenin anısını sonsuza dek saklayacaktı ama hepsi bu kadar olacaktı.

Hızla yıkandı, giyindi ve onun baştan çıkarıcı formuna bakmadan aşağı indi.

Lorinalar, odasından kovulduğu için mutsuz bir şekilde aşağı katta ona saldırdı. İç çekerek kendi kendine onu yeterince sevdiklerini söyledi, başka birine ne ihtiyacı vardı ki?

Cevaba karşı zihnini sağır etti.

Nykyrian bir bardak meyve suyu aldı ve işinin başına gitti. Bilgisayar terminalini açarak elini ıslak saçlarında gezdirdi. Fazla dikkat etmeden yeni sözleşmeleri taradı. Meyve suyunu içti ve ekranı değiştirdi. Tıkandı. Gözlerini kırpıştırarak gördüklerine inanamadı.

"Kahretsin!" diye hırladı ve bağlantısına uzandı.

Rachol'un tehditkâr bir küfürle cevap vermesi sinir bozucu birkaç dakika sürdü. "Sana söyledim Hauk, gitmiyorum. Aşırı büyümüş halini kızartabilirsin-"

"Rachol, benim."

Nykyrian bağlantı üzerinden bir esneme sesi duydu. "Burada saatin kaç olduğunu biliyor musun?"

Nykyrian onun sorusuna cevap verme zahmetine girmedi. "Biardi ikimiz için de ölüm sözleşmesi imzaladı. Dairenizi boşaltın."

"Dairemi bir hiç uğruna boşaltıyorum!"

Nykyrian, Rachol'un öfkesi karşısında kahkahasını bastırdı. Adam yerini çok seviyordu. "Aksel ya da Shahara bile mi?"

Rachol'un yatağının başucundaki masaya bir şey vurduğunu duydu, şüphesiz şok içinde ayağa fırlamıştı. "Shahara Dagan?"

"Evet."

"Caillen kız kardeşinin peşimizde olduğunu biliyor mu?"

"Bundan şüpheliyim. Ama bu önemli değil. İkisi ve nerede yaşadıkları hakkında bilgi almanı istiyorum. Biardi ne kadar para teklif ederse etsin ve ben Arast'ı öldürdükten sonra, Aksel beynim ete kemiğe bürünene kadar durmayacaktır."

"Evet, şaka yapmıyorum. Birazdan orada olacağım."

Nykyrian bağlantıyı fırlatıp attı ve sözleşmeyi tekrar kontrol etti. Hayatıyla ilgili diğer tüm sözleşmeleri şaka gibi gösteriyordu. Biardi düşmanlarına herhangi bir kovuşturmayla karşı tam dokunulmazlık vermişti, bu da Birlik kurallarını unutabilecekleri ve onun peşinden engelsiz gelebilecekleri anlamına geliyordu. Midesi bulandı.

Bu harikaydı. Şimdi Kiara her zamankinden daha fazla tehlikedeydi. Babasının bu kadar aptalca bir şey yapabilmesi için bir *spara* meyvesinin IQ'suna sahip olması gerekirdi. Biardi'nin sonu kendi kızının ölümü olabilirdi. Şimdi ne yapması gerekiyordu?

"Böyle bir kaş çatmayla küçük çocukları ve yaşlıları korkutabilirsin," dedi Kiara, onu ürküterek.

"Uyanık olduğunu bilmiyordum," dedi ve ekranı çevirdi. Kiara

onun bu mesafeli hali karşısında şaşırdı. "Bir sorun mu var?"

Arkasına yaslandı ve ona baktı. "Baban ölmemi istiyor."

Ağzı şok içinde düştü. Adam şaka yapıyor olmalıydı. "Ne?" diye sordu, masasının yanında durmak için yere geçti.

Nykyrian sözleşmeyi yumrukladı ve okumak için onu masanın etrafına çekti. "Bu kadar para için teslim olup bu parayı almak istiyorum!"

Kiara gerildi. "Hiç komik değilsin," diye tersledi, babasının bu kadar acımasız olabileceğine inanamıyordu. Kontratta babasının Nykyrian'ın nasıl infaz edilmesini istediği en ince ayrıntısına kadar anlatılıyordu. "Böyle bir şeyi nasıl yapabilir?" diye fısıldadı.

Nykyrian ona baktı, gözleri bomboştu. "Senin için endişeleniyor. Dün daireni bıraktığımız duruma bakılırsa, kim bilir sana ne olduğunu düşünüyordur."

Sözleşmenin adaletsizliği karşısında çılgılık atmak istedi. "Onu aramam gerek. Telelinkiniz var mı?"

Başını iki yana salladı. "Hiç ihtiyacım olmadı."

Çileden çıkan Kiara kollarını ovuşturdu. "Birileri bu sözleşmeye göre hareket etmeden önce onu yakalamalıyız!"

"Babanın şu anda seni dinleyeceğini sanmıyorum." Kiara kaşlarını

çattı. "O zaman beni ona götür, açıklayabilirim."

"Sözleşmeye bak. Seni öldürdüğümüzü düşündüğünden eminim. Eğer onun hava sahasına yaklaşırsam, siz bir şey söylemeye fırsat bulamadan adam beni gökyüzünden vurur."

Kiara bu kâbusu sona erdirmenin bir yolunu bulmaya çalışarak tırnağını çiğnedi. "Peki ne yapacaksın?"

Sandalyesine geri oturdu ve iç çekti. "Rachol buraya gelir gelmez seni alışverişe götüreceğim."

İçinden uyuşmuş bir inançsızlık geçerken eli dudaklarından uzaklaştı. "Sen nesen? Ciddi olamazsın."

Omuz silkti. "Hiç kıyafetin yok." Kiara inanmadı. "Banka kartım da yok," dedi alaycı bir tavırla. "Senin üzerinde bu sözleşme var, benim üzerimde de bir tane var ve ikisiyle de ilgili tek yapmak istediğin şey alışverişe gitmek - ki bundan nefret ediyorsun. Delirdin mi sen?"

Dudaklarında bir gülümseme belirdi. "Seni nereye götürdüğümün bir önemi yok. Yeterince güvende olacağız."

Duwad, diye bağırdı zihni. Hayatıyla ilgili sözleşme konusunda en ufak bir endişe duyuyor gibi görünmüyordu. "Eğer vurulursam ya da sen öldürülürsen, seni asla affetmeyeceğim!"

"Eğer ölürsem, bunun bir önemi kalmayacak."

Adamın umursamaz ses tonu, kadının onu tekrar tokatlamak istemesine neden oldu.

Öfkeli bir hışımla arkasını döndü ve üstünü değiştirmek için üst kata çıktı. "Hem onun umurunda mı ki?" diye mırıldandı, elbisesini yatak odasının zemininden sıyrırken boğazına düğümlenen gözyaşlarını yuttu. "O kendi hayatını önemsemiyorsa, sen neden önemseyesin ki?"

Bir el omzuna dokundu. Nefes nefese kaldı ve adamın onu bu kadar sessizce takip ettiğine inanamayarak döndü. Nykyrian onun yanağına dokundu, gözleri özür diler gibiydi.

"Özür dilerim."

Kiara onun elini yanağında tuttu ve başını salladı. "Benim yüzümden incinmene ," diye fısıldadı. Yanağından aşağı tek bir damla gözyaşı süzüldü. Nykyrian onu parmağıyla yakaladı ve nemini sildi.

Kiara onun aç öpücüğünü aldı. Onu ne kadar önemsedığını gösteren sıkı bir kucaklamayla kendine çekti. Dudakları, Kiara'nın nefesini kesen ve bedenini daha fazlası için acıktıran talepkâr bir ısrarla onunkilerin üzerinde kayıyordu. Dışarıdan gelen bir motor sesi onları ayırdı.

"Rachol," dedi Nykyrian uzaklaşırken. Merdivenlere doğru yöneldi.

"Nykyrian?" Kiara onunla yüzleşene kadar bekledi. "Seni seviyorum."

Sözler canını yakmış gibi gözlerini kapattı. Cevap vermeden arkasını döndü ve Pixley bacağına sürtünürken onu odasında bıraktı.

Kiara tüm bunların nasıl sonuçlanacağından korkarak içini çekti. Sanki her şey onun aleyhine işliyormuş gibi görünüyordu. Ne istiyordu ki? Nykyrian'la birlikte tiyatrodan men edilecekti. Onsuz ise kaybolurdu.

"Oh be," diye mırıldandı ve duşa doğru yöneldi.

Rachol dikişlerini patlatacak kadar öfkeyle kapıdan içeri girdi. "Kan istiyorum!" dedi ve odayı geçerek Nykyrian'ın masasında oturduğu yere gitti.

"Aksel'in iki köpeği beni Tondara yakınlarında köşeye sıkıştırdı. Beni vurdular!" diye bağırdı inanamayarak. "O piçler gerçekten de stabilizatörümde Mirala büyüklüğünde bir delik açtılar!"

Nykyrian ona öylece baktı.

"Bir şey söylemeyecek misin?" "Yaralandın mı?"

Rachol kıpırdandı, öfkesinin bir kısmı azaldı. "Hayır." "O zaman neden kriz geçiriyorsun?"

Rachol güldü. "Bilmiyorum, sadece doğru geldi."

Nykyrian ona doğru başını salladı. "Geminizde çok fazla hasar var mıydı?"

Rachol içini çekti ve Nykyrian'ın arkasında durup omzunun üzerinden okuyabileceği bir yere geçti. Arkadaşına bir şeyler oluyordu ve Rachol bunun ne olduğunu tam olarak kestiremiyordu. "Hayır, pek sayılmaz. Sadece beni gerçekten kızdıracak kadar."

Rachol sözleşmeyi incelerken gözleri büyüdü. "Aman Tanrım," nefes aldı. "Biardi bununla oyun oynamıyor."

"Hayır, değil."

Rachol derin bir nefes aldı. "Peki bu konuda ne yapacağız? Benim oyum *gratter*'ı yok etmek yönünde." Nykyrian ona tehditkâr bir bakış attı. Rachol savunmacı bir tavırla, "Bunu hak ediyor," dedi.

"Etrafta dolaşıp saygıdeğer yetkililere suikast düzenleyemeyiz."

Rachol keşke yapabilseler diye homurdandı. "Bence bu koruma saçmalığını unutmalı ve Kiara'yı uzak bir mekiğe geri atmalıyız." Kanepelerden birine uzanmak için hareket etti.

Üst kattaki kapı açıldı. Nykyrian'ın dansçıya bakarken yüzünde beliren yumuşamış ifade Rachol'un dişlerini gıcırdatmasına neden oldu. Kanepeden başını kaldırıp Kiara'nın kızardığını fark etti ve o anda neyin peşinde olduğunu anladı. "Aman Tanrım," diye mırıldandı.

Nykyrian ona ölümcül bir bakış fırlattı. "Lütfen inkâr et," diye yalvardı Rachol. Kiara'nın kızarması derinleşti.

Rachol ayaklarını kanepenin üzerinden sarkıttı ve ayağa kalktı. "Aklını mı kaçırdın sen?"

Nykyrian ayağa kalktı ve Rachol onun çenesindeki öfkeli seğirmeyi fark etti. "Bu seni ilgilendirmez."

Dişlerini sıkan Rachol geri çekildi. "Peki," diye tersledi ve hissettiği tüm kötülükle Kiara'ya baktı.

"Kiara ve benim bu sabah yapmamız gereken birkaç şey var. Burada kalıp Aksel ve Shahara'nın yerini tespit etmeye çalışmanı istiyorum. Döndüğümde geminizi tamir edeceğiz."

Rachol arkadaşının aklını başına getirmek istedi. Nykyrian hiçbir şey için, özellikle de bir kadın için güvenliği elinin tersiyle itecek biri değildi.

"Peki," dedi Rachol, ağır bir tartışma başlatmanın zamanı olmadığını biliyordu ama Kip'i vurmak zorunda kalsa bile onunla mantıklı bir şekilde konuşacağına dair kendine söz verdi. "Arka iticim için yeni bir plakaya ihtiyacım var."

"Sorun değil," dedi Nykyrian merdivenlerden yukarı çıkarken. "Üzerimi değiştirmem gerek, sonra gideriz."

Rachol bakışlarını Kiara'ya çevirdi.

Birkaç saniye sonra Nykyrian ona seslendi. "Aksel'in karısı için bir adres bulmanı istiyorum. Adı Driana Bredeh, Solaras Sistemi'nde olmalı."

Rachol kaşlarını çatı. "O uyuzun evli olduğunu bilmiyordum," diye mırıldandı.

Kiara koltuğun etrafından dolaştı, ona yaklaştıkça yüzünde tuhaf bir ifade vardı. "Aksel ve Nykyrian neden birbirleriyle anlaşmazlık içinde?"

Rachol omuz silkti. "Komutan Huwin'in en büyük ve en sevdiği oğlu savaşta öldü. Her ne sebeple olursa olsun, Aksel ya da Arast'ın askerliğe uygun olmadığını düşündü ve başka bir oğul evlat edinmeye karar verdi."

Rachol, Nykyrian'ın onu duyup duymadığını merak ederek merdivenlerden yukarı baktı. Kötü niyetle, umursamadığına karar verdi ve devam etti, "Huwin Nykyrian'ı bir iş evinde buldu. Aksel Kip'le tanıştığı andan itibaren ondan nefret etti. Sonra Nykyrian sınıfını birincilikle bitirip tarihteki en genç subay olarak Birlik'e girdiğinde, Aksel bunu kaldıramadı. O zamandan beri Kip'e karşı zihinsel bir nefret besliyor."

Kiara ona başka bir soru sormak için ağzını açtı ama Nykyrian geri döndü. Rachol, Kiara'nın yanında dilini tutması gerektiğine dair Kip'in gözlerindeki uyarıyı fark etti. Kip'e bir şey söylemesi için sessizce meydan okurken dudaklarında intikamcı bir gülümseme kıvrıldı.

En azından Kip her zamanki sokak kıyafetlerini, blasterini gizleyen uzun siyah paltosunu, gözlüklerini ve geri çekilebilir bıçakları olan gümüş işlemeli botlarını giymişti.

Rachol Kip'in kendi başının çaresine bakabileceğini biliyordu ama yine de Nykyrian'ın mantıklı davranmasını ve hepsi için çok geç olmadan Kiara'yla olan bu saçmalığa bir son vermesini diliyordu. Nykyrian elini Kiara'ya uzattı ve Rachol nefesinin altından küfretti.

Rachol öfkesini zorlukla dizginleyerek ikisinin gidişini izledi. İlyse'nin başını okşayarak dışarıda yanan motorların sesini dinledi.

"Umarım ne yaptığını biliyorsundur," diye fısıldadı kendi kendine. "Hepsinden önemlisi, umarım buna değer."

Bu sözleri söylerken bile Rachol, Nykyrian'ın ölüme doğru gittiğine dair garip bir önseziye sahipti.

Bölüm 9

"Neredeyiz biz?" Kiara daha önce hiç görmediği bir gezegendeki parlak ışıklı bir bölmeye yanaştıklarında sordu.

Nykyrian motorlarını kapatarak, "Verta şehri," dedi.

"Verta mı?" Kiara tekrarladı, içinden bir heyecan fışkırıyordu. Her zaman Paraf Run'ı çevreleyen kötü şöhretli dükkânları ziyaret etmek istemişti ama babası her zaman bunun çok tehlikeli olacağını iddia etmişti. Köleler de dahil olmak üzere her türlü şüpheli mal burada evrenin en tehlikeli varlıkları tarafından alınıp satılıyordu.

"Bunun güvenli olduğundan emin misin?" diye sordu.

Nykyrian kapağı serbest bıraktı. "Çok iyi. Burada iyi tanınırım ve kimse bana karşı gelecek kadar aptal değildir."

Aklına muzip bir düşünce geldi ve sormadan edemedi, "Ya yüksek rütbeli bir aristokrat beni görür ve *özel* hizmetlerimi talep ederse?"

Elleri emniyet kemerinin etrafında gerildi. "Kalbini söküp ona yedirirdim."

Kiara onun cevabından hoşlanıp hoşlanmadığından emin değildi. Arast'ın ölümüne dair bir görüntü zihninde canlanırken yutkundu.

Nykyrian onu emniyet kayışlarından kurtardıktan sonra inmesine yardım etti ve çıkıp kalabalık bir caddeye doğru ilerledi. "Benimle kal," dedi, bir kolunu onun beline sımsıkı sararak.

Kiara sokağı taradı, temsil edilen varlıkların ve kültürlerin çeşitliliği karşısında hayrete düştü. Mevcut en iyi malzemelerle donatılmış zengin prenseslerden, çıplaklıklarını zar zor örtecek kadar giyinen pis sokak çocuklarına kadar her şeyi gördü. Üstü başı perişan küçük bir çocuk yanlarından koşarak geçti.

Nykyrian onu serbest bıraktı. "Jana!" diye bağırdı ve çocuk kayarak durdu.

Kiara, Nykyrian'ın çocuğa saklanacağı yeri göstermesini hayretler içinde izlerken, öfkeli bir Bekçi sopasını sallayarak köşeyi döndü. Bekçi her yöne baktı, sonra onları gördü.

Kalabalığın arasından kendine yol açarak Nykyrian'a ters ters baktı. "Hırsız Jana'yı gördün mü?" diye tersledi.

Nykyrian kollarını göğsünün üzerinde kavuşturdu. "Hayır, neden?"

Bekçi'nin yüz ifadesinden Kiara adamın Nykyrian'ın yalan söylediğini düşündüğünü anlayabildi ama başka bir şey söylemedi. Ona doğru yüzünü buruşturarak yavaşça caddede ilerlemeye başladı.

Kiara neler olduğunu merak ederek alt dudağını ısırды. Nykyrian gölgelerin içine uzandı ve çocuğu kolundan tutup dışarı çekti.

"Ne yapıyordun sen?" Nykyrian sert ama nazık bir sesle sordu.

Çocuk utangaç bir ifadeyle ona baktı. "Ben bir şey yapmadım Nykyrian, hayatım üzerine yemin ederim!"

Nykyrian'ın sert yüzü yumuşadı. "Seni ne yapmakla suçladılar?"

Çocuk dudaklarını yaladı ve başını eğdi. İnce omuzları titriyordu ve Kiara onun ağladığını fark etti. "Annem iki gün önce öldü," diye hıçkırdı. "Beni bir çalışma evine götürmek istiyorlar."

Nykyrian'ın çenesinde o tanıdık, öfkeli seğirme başladı.

Jana'nın şaşkınlığı karşısında, adam kirli küçük çocuğu kollarının arasına aldı ve ona sarıldı. "Her şey yolunda, Jana. Sana bunu yapmalarına izin vermeyeceğim."

Çocuğu kollarına alışı izlerken Kiara'nın boğazına bir yumru düğümlendi. Çocuk Nykyrian'ın boynuna sarılıp hıçkırırken Jana'nın ince kolları onu sarmıştı.

"Duyguları olmayan bir adam için, bana yeterince ilgili görünüyorsun," dedi, Jana'nın kir bulaşmış yanağından bir tutam keçeleşmiş saçı iterek.

Nykyrian yorum yapmadı. Bunun yerine onu küçük bir ara sokaktan geçirerek bir dükkânın arka tarafına götürdü. Gözlüklerini çıkarıp arka kapıyı çaldı ve çekici, yaşlı bir kadın görünene kadar beklediler.

"Nykyrian!" diye mutlu bir şekilde nefes aldı ve uzun bir aradan sonra oğlunu gören bir anne gibi ona yukarıdan aşağıya bakmak için paravan kapısını iterek açtı.

Kiara aniden kadını, bir gün önce izlediği ilk diskte Nykyrian'a bakan hemşire olarak tanıdı.

"Merhaba Orinthe. İçeri girebilir miyiz?" diye sordu Kiara'ya bakarak.

"Burada her zaman hoş karşılanacağını biliyorsun!" dedi gülümseyerek ve kapıyı daha geniş açtı.

Nykyrian geride durdu ve Kiara'nın içeri girmesine izin verdi. Yaşlı kadın onu tertemiz bir yiyecek deposundan geçirerek sağ taraftaki küçük salona götürdü. Jana ağlamayı bırakmıştı ve etrafındaki yiyeceklere öyle bir özlemle bakıyordu ki Kiara'nın onun için ağlayası geliyordu.

Nykyrian Jana'yı küçük, yuvarlak bir masayı çevreleyen dört sandalyeden birine oturttu. Orinthe bir rafa uzandı ve bir kase meyve ve hamur işi çıkardı. Şefkatli bir gülümsemeyle, hevesle yemeye başlayan Jana'nın önüne koydu.

Jana'yı izleyen Orinthe'nin yüzünde tuhaf bir ifade belirdi. "Bana uzun zaman önce tanıdığım başka bir çocuğu hatırlatıyor," dedi Nykyrian'a.

Nykyrian hareket etmedi. Birkaç saniye boyunca hareketsiz oturup Jana'yı izledi. "Bir eve ihtiyacı var," dedi uzun bir aradan sonra. "Onu başka nereye götüreceğimi bilemedim." Orinthe başını salladı. "Ofiste yardıma ihtiyacım var. Her zamanki ayak işlerine bakan adamım üç gün önce işi bıraktı ve başka birini arayacak vaktim olmadı."

Jana yemeğinden başını kaldırdı, gözleri fal taşı gibi açılmıştı. "Burada mı kalacaksın?" diye sordu hayretle. "Tüm bu yiyeceklerle mi?"

Orinthe'nin parlak gülümsemesi Kiara'nın kalbini ısıttı. "Ve tutabildiğin kadar yiyebilirsin!"

Jana parlak bir mutluluk içinde Nykyrian'dan Orinthe'e baktı.

"Elbette," dedi ciddi bir şekilde. "Kendini temiz tutman ve kulaklarının arkasını yıkaman gerekecek." Jana burnunu kırıştırdı. "Ama bütün bunları yiyebilir miyim?"

"Tutabildiğin kadar," diye tekrarladı Orinthe. Jana gülümsedi.

"Nykyrian," dedi Orinthe ayağa kalkarak. "Yukarı çıkmasına ve temizlenmesine yardım eder misin?"

"Elbette," dedi ve Jana'nın meyveli hamur işlerini odadan çıkarmasına yardım etti.

Kiara onların ardından gülümsedi, Nykyrian'ın şefkati karşısında kalbi gurur ve sevgiyle çarpıyordu.

Orinthe soluk mavi gözlerini Kiara'ya çevirdi ve Kiara'ya bilge yaşlı kadından hiçbir şey saklayamayacağını söyleyen araştırıcı bir bakış attı. "Sen Nykyrian'ın kadını mısın?" diye sordu sessizce. Kiara içini çekti. "Bundan şüpheliyim."

Orinthe onun sözlerine güldü, gözleri parlıyordu. "Eğer seni biraz olsun rahatlatacaksa, onu birlikte gördüğüm ilk kadın sensin." Nemli bir bezle masanın yüzeyini sildi ve Jana'nın yemek yeme hevesiyle geride bıraktığı kırıntıları temizledi. "Adın ne senin, çocuk?"

"Kiara."

Gülümsemesi genişledi. "Onu taşıyan kişi kadar güzel bir isim."

"Teşekkür ederim," dedi yanakları ısınarak.

Orinthe bezi katladı ve önlerindeki masanın üzerine koydu.

Kiara nazik yaşlı kadını izlerken Nykyrian hakkında aklında binlerce soru dönüp duruyordu. "Siz Nykyrian'ın hemşiresiydiniz, değil mi?"

Orinthe alt dudağını ısırđı, sonra ayağa kalktı ve Nykyrian'ın Jana'yı götüşdüğü üst odanın kapısını kapattı. Sandalyesine döndü ve Kiara'ya kendisine yaklaşmasını işaret etti. "Seni duyabilir, biliyorsun."

Kiara gülümsedi, Nykyrian'ın olağanüstü işitme yeteneğini çok iyi hatırlıyordu.

"Ben onun psikanalistiydim," dedi Orinthe, sesini alçak tutarak. "Evlat edinildikten sonra bir aileye uyum sağlamak için yardıma ihtiyacı vardı."

Kiara kaşlarını çatı. "Neden?"

Orinthe sandalyesinde arkasına yaslandı, gözleri anılarla doldu. Derin bir nefes aldı ve endişeyle kapalı kapıya baktı. "Nykyrian'la ilk tanıştığımda, onun içinde bulunduğu durumda bir çocuk görmemiştim. O zamandan beri de görmedim."

Kiara tırnağını çiğneyerek dikkatle dinledi ve yaşlı kadının devam etmesini bekledi.

Orinthe konunun kapanmasına razı olmuş gibi göründüğünde Kiara onu kışkırttı. "Ne tür bir devlet?"

Orinthe'nin dudakları titredi. Başını salladı, gri gözleri sıkıntılı görünüyordu. "Hayal bile edemezsin. Bir çocuk işçi evinde duvara zincirlenmiş halde tutuluyordu, beslenmesi için sadece çöp ve suya izin veriliyordu. İşçiler ona et vermekten korkuyorlardı. Tadının Andarion kanını beslenme çılgınlığına sürükleyebileceğini düşünüyorlardı. Sanırım onu aç bırakmanın en iyisi olduğunu düşündüler." Başını iki yana salladı. "Tüm vücudunu kaplayan morluklar vardı, sadece tahmin edebileceğim geçmiş zulümlerden kalan korkunç fiziksel izler."

Orinthe titreyen bir nefes aldı ve Kiara'nın gözlerinin içine baktı. "Çok zayıftı ve yanına yaklaşan herkese düşmanca davranırdı. Tıslamadan ve bana saldırmadan ona dokunmak bile haftalarımı alıyordu. Yerde bir topun içinde kıvrılmış bir şekilde duruyor, dikkatle izliyor ve konuşmayı reddediyordu."

Kiara'nın gözlerinden yaşlar süzöldü. "Onu duvara mı zincirlediler?" diye sordu, Orinthe'nin sözlerinden hiçbirini ama özellikle de bunu anlayamamıştı. "Neden?"

Orinthe başını salladı. "Diğer çocuklara zarar vereceğinden korkuyorlardı. İnsanların çalıştığı bir evdi." Nemli bezle oynarken elleri titriyordu. "Boynunda köprücük kemiği boyunca uzanan yara izi kullandıkları zincirden kaynaklanıyor."

Kiara dudağını ısırды, bir damla gözyaşı yanağından aşağı süzöldü. Daha fazlasını sormak için ağzını açtı ama Nykyrian geri döndü. Çabucak yanağındaki nemi sildi.

Orinthe'nin sandalyesinin üzerinde durdu ve bir elini onun omzuna koydu. Orinthe elini kendi eliyle kapattı. "Jana biraz kestiriyor."

"Güzel," dedi şefkatli bir gülümsemeyle. "Akşam yemeğine kadar uyumasına izin vereceğim." Nykyrian elini geri çekti. "Onun için hesabınıza para aktaracağım."

Orinthe onun sözleri karşısında kustu. "Böyle bir şey yapmayacaksınız! Tanrı biliyor ya, bana gereğinden fazlasını veriyorsun zaten!"

Kiara bir an için onun gerçekten kızardığını düşündü. Yutkundu, ona baktı ve sonra tekrar Orinthe'ye döndü. "Jana'yı içeri aldığın için teşekkür ederim. Eğer sana sorun çıkarırsa beni ara, onunla konuşurum."

Orinthe şefkatle gülümsedi, Nykyrian'a olan sevgisi gözlerinde parlıyordu.

Nykyrian elini Kiara'ya uzattı. Kiara ayağa kalkarak elini onun elinin içine soktu. Orinthe'nin yüzünü bir kaş çatma ifadesi kapladı. "Şimdi gitmiyor musun?"

Gözlüklerini yerine takmadan önce başını salladı. "Bir şeye ihtiyacınız olursa beni ya da Rachol'u arayın."

Orinthe, Kiara'ya Nykyrian'ın sözlerinin onu utandırdığını düşündüren bir şekilde iç çekti. Başını kaldırıp Nykyrian'a baktı ve dostça, sıcak gülümsemesi geri geldi. "Kendine ve bu güzel bayana iyi bak. İkiniz yakışıklı bir çift oldunuz."

Kiara nazik kadına gülümsedi. "Teşekkür ederim."

Nykyrian'ın yüz ifadesinden Kiara bu iltifatın onu rahatsız ettiğini anlayabiliyordu. "Birkaç hafta içinde ikinizi de kontrol edeceğim."

Orinthe başıyla onayladı ve onlara kapıyı gösterdi.

Nykyrian sokağın aşağısına doğru ilerledi. Kiara onun sertleşmiş omurgasına baktı ve bir şeylerin onu rahatsız ettiğini anladı. "Şimdi ne oldu?" diye sordu.

Omuz silkti. "Keşke Orinthe sana ne yaptığını söylemeseydi."

Kiara'nın midesi bulandı. Bu adamın kulağından kaçan bir şey var mıydı? "Keşke bana kendin söyleseydin."

Nykyrian tereddüt etti ve ona baktı. Kiara onun ruh halini, duygularını okuyabilmek için gözlüklerini takmamış olmasını diledi.

Bir süre sonra yer değiştirdi. "Neden çocukluğum hakkında bilgi edinmek istiyorsun? O günleri düşünmemeyi tercih ederim. Onlar gitti ve unutuldu."

Kiara alay etti. "Unuttun mu? Bu doğru olsaydı, bana karşı bu kadar mesafeli olmazdın. Neden içine girmeme izin vermiyorsun?"

Çenesi gerildi ve etrafını saran kalabalığa baktı. "samimi bir tartışma yapmanın yeri değil. Daha fazla sabrım tükenmeden bu sorgulama hattını terk edin." Kiara içini çekti, onu boğmak istiyordu.

Garip bir sessizlik içinde onu caddenin sonundaki büyük alışveriş kompleksine kadar takip etti. Gözlerini kamaştıran ürün yelpazesine bakarken kızgınlığı unutulmuştu. Baktığı her yerde parlak renkler bakışlarını selamlıyordu.

Nykyrian onu ikinci katta indikleri bir asansöre götürdü. Büyük cam tezgâhlar aksesuarlar ve süslemelerle doluydu. Kıyafet modelleri soyut mankenlerin üzerine asılmış, çeşitli yaşam formları üzerinde nasıl görünebilecekleri gösteriliyordu.

Kiara lüks kumaşlara göz gezdirdikten sonra üst katın mağazadaki en pahalı ürünleri içerdiğini fark etti. "Birkaç tane vardı

Aşağıdaki çekici elbiseler," dedi fiyat etiketlerinden etkilenerек.

Nykyrian arkasını dönmeye başladığında onu kolundan yakaladı, çenesi gerilmişti. "Buradaki eşyalardan sana birkaç gardırop tedarik edebilecek durumdayım."

"Ama-"

"Ama hiçbir şey, *mu Tara*. Alışverişe başla."

Kiara telaşla dudağını ısırды, bu kadar kolay pes etmek istemiyordu. "Bu gerçekten de
- "

"Kiara," diye boğazının altından hırladı.

Öfkeyle iç çekti. "Peki. İflas ettiğinde, seni durdurmaya çalıştığımı hatırla."

Dudaklarında bir gülümseme belirdi. O muhteşem gamzelerden etkilenen Kiara, onun gülümsemesini sürdürmeyi ve onu güldürmeyi diledi.

"Kiara Biardi!"

Kiara arkasını döndüğünde heyecanlı bir satış görevlisiyle karşılaştı. Genç kadın kocaman, heyecanlı kahverengi gözlerle ona bakıyordu.

"Aman Tanrım, seni seviyorum!" diye haykırdı. "Geçen yıl *Silent Prayer*'ı izledim ve şimdiye kadar yapılmış en iyi şey olduğunu düşündüm! Sen en iyisisin!"

Kiara bu iltifat karşısında gülümsedi ama kadının sözleri Nykyrian'ı daha da sinirlendirmişe benziyordu. Sıkıca kavradığı dirseğini bıraktı.

"Teşekkür ederim," dedi Kiara memura, Nykyrian'ın sorununun ne olduğunu merak ederek.

"Benim adım Terra ve neye ihtiyacınız olursa bana söyleyin. Aman Tanrım. Anneme söylemek için sabırsızlanıyorum, buna asla inanmayacak!"

Kiara Nykyrian'a bakarak onun katibin devam eden hayranlığını nasıl karşıladığını görmek istedi. Şimdi sadece onları izliyordu, yüz hatları statikti.

Kiara tezgâhtarın kendisini kolundan tutup çeşitli parçaları göstermesine izin verdi. Babasının tüm cömertliğine rağmen Kiara daha önce hiç bu kadar abartılı malzemeler görmediğini fark etti. Her bir parça narin ve ipeksi dokusuyla hafif ve havadardı.

Terra kumaşların çoğunun insan olmayan dünyalardan geldiğini ve mağazaya sadece fahiş bir fiyatla getirildiğini açıkladı. Kiara omzunun üzerinden baktı, Nykyrian'ın kıyafetleri için ne kadar harcamak istediğinden emin değildi.

"Bunu beğendim," dedi Terra'nın elindekini göstererek. "Fiyat konusunda endişelenme, sadece ihtiyacın olanı al."

Terra ona gülümsedi. "Eğer bozuk para saymıyorsanız, arkada daha da iyi bir sıram var!"

Başını sallayınca onları özel sıralara taşıdı.

İsteksizliğine rağmen Nykyrian ve Terra Kiara'ya iki ay yetecek kadar kıyafet giydirdiler. Terra siparişi vermek için ayrılırken Kiara gözlerini Nykyrian'a dikti. "Benim için bu kadar çok para harcadığına inanamıyorum!"

Omuz silkti.

"Kahretsin Nykyrian, tüm bunlara dayanamıyorum." Keşke onun gözlerini görebilseydi. Bunun yerine, kızgın yansıması karanlık lenslerden ona geri baktı. Terra bilgisayar defteriyle geri döndü ve Nykyrian hemen imzasını atıp paketlerin nereye teslim edileceğini belirtti.

"Başka bir şeye ihtiyacınız var mı?" diye sordu ve defteri Terra'ya geri verdi.

Kiara dişlerini sıktı. "Pek değil."

Terra'ya başıyla selam vererek Kiara'nın koluna girdi ve onu dükkândan çıkardı. "Sırada Rachol'un parçasını almamız gerekiyor."

Kiara parçacı dükkânındaki işlem boyunca sessiz kaldı. Tek istediği, kendini teslim ettiği adam hakkında kafasındaki milyarlarca soruya birkaç cevap bulmaktı. Neden onunla konuşmuyordu ki?

"A mısın?" diye sordu dükkândan çıktıklarında, Rachol'un parçası kolunun altına sıkıca sokulmuştu.

"Evet," diye cevap verdi asık suratla, midesi bu düşünceyle gurulduyordu.

Elini tuttu ve onu kalabalık caddede küçük bir kafeye götürdü. Eli onun dokunuşuyla yandı ve öfkesi yok oldu. Kiara'nın kalbi çarpmaya başladı ve o anda evde, yalnız olmayı diledi.

Kaldırırna ıktıklarında Kiara küçük bir Andarion grubunun onları izlediğini fark etti.

Nykyrian da onları fark ederek sertleşti. "Prens Jullien'i tanıyor musunuz?" diye sordu kırılgan bir sesle.

"İşte bu o!" Kiara, kısa boylu, tombul Andarion'un neden bu kadar tanıdık geldiğini öğrenmenin rahatlığıyla haykırdı.

Nykyrian'ın çenesinin sertliğini fark edince, adama karşı ne tür bir düşmanlığı olduğunu merak etti. Nykyrian'ın itiraz etmediği biri ya da herhangi bir şey var mıydı?

Nykyrian onları restoranın arka tarafına oturttu, sırtını duvara yaslayarak içeridekileri tarayabildi. Birdenbire vücudu gerildi ve Kiara onun dudaklarının öfkeyle kıvrıldığını fark etti. Kiara onu neyin sinirlendirdiğini görmek için arkasını döndü ve Jullien'in onlara doğru ilerlediğini gördü, iri yarı korumaları sadece bir adım geriden takip ediyordu.

Jullien tek kelime nezaket göstermeden Kiara'nın yanına oturdu ve elini yumuşak, tombul avucunun içine aldı. Kiara beyaz tene bakarak yüzünü buruşturdu ve prensin kendisine dokunulmasını arzuladığını düşünmesine neyin sebep olduğunu merak etti. O anda ihtiyacı olan son şey, kendisine salyalarını akıtarak hayranlık duyan biriydi. Özellikle de geçen yıl Triosa'da babasının emriyle sahneye çıktığında durmadan peşinden koşan bu prene.

"*Tarn* Biardi, sizi tekrar görmek büyük bir zevk." Jullien, bu çirkin şeyin ne kadar kibirli olduğunu anlatan kendinden emin bir gülümsemeyle gülümsedi.

Sertçe gülümsedi. "Sizi tekrar görmek bir zevk, Majesteleri," diye cevap verdi, keşke onu yüzünden uzaklaştırmanın bir yolunu bulabilseydi.

Parmakları onunkileri okşarken, gözlerinin içine midesini çalkalayan bir arzuyla bakıyordu. Kömür karası saçlarından bir tutamı omzundan savururken gülümsemesi baştan çıkarıcı bir hal aldı. Bariz kibri onu rahatsız ediyordu. Ne kadar şişman ve çirkin olursa olsun, ihtiyaçlarına hizmet edecek bir cariye bulunduğu için şanslıydı. Zenginliği ve parası sayesinde kendini çok çekici bulduğuna şüphe yoktu.

Kiara Nykyrian'a baktı. Menüü kavrayan gergin elleri dışında sakın görünüyordu ve Jullien'in üzerine atlayıp prensi boğmamak için kendini zor tuttuğu hissine kapıldı. Jullien'e dönerek onun bakışlarıyla karşılaştı ve kan kırmızısıyla çevrelenmiş mutasyona uğramış yeşilimsi kahverengi gözleri karşısında ürpertisini bastırmak zorunda kaldı.

Gülümsemesi genişledi. "Babamla seni Triosa'ya getirip gösteri yapman konusunda konuştum. Güzelliğiniz ve yeteneğiniz onu da en az benim kadar büyüledi." Jullien neredeyse memnuniyetle parıldadı.

Nykyrian menüü indirdi. "İmparator Aros böyle şeyler söyleyerek son derece cömert davranıyor," diye sıkılmış dişlerinin arasından homurdandı.

Jullien inanmayan bir kaşını kaldırdı ve Nykyrian'la yüzleşmek için sandalyesinde döndü. Kiara nefesini tuttu, sonrasında ne olacağından emin değildi. Önceden onaylanmadıkça kimse bir prensle konuşamazdı.

Jullien, Kiara'nın Nykyrian'ın öfkesini alevlendireceğini bildiği bir sesle, "Seninle konuşulduğunu bilmiyordum," dedi.

Nykyrian'ın dudakları şiddetli bir hırıltıyla kıvrıldı. "Senin yüksek kurallar düzenini tanımıyorum."

Jullien'in gözleri kısıldı ve Kiara bir an için Nykyrian'ı tutuklamaları için muhafızlarını çağırabileceğini düşündü. "Sen benim tebaamdan birisin. Uygun saygıyı talep ediyorum!"

"*Titana tu.*"

Kiara Nykyrian'ın tepkisinin ne olduğunu bilmiyordu ama prensin yanaklarını kaplayan renkten bunun kibarca olmadığını anladı. Jullien'in Andarion muhafızları ona saldırmadan önce Nykyrian'ın sakinleşmesi için dua etti.

"Bir Andarion'un saçlarını *giakon* rengine boyadığını hiç görmedim," diye alay etti Jullien.

Kiara, Nykyrian'ın vereceği yanıtı korkarak nefesini

tuttu. "Şişman olmaktan iyidir, seni yuvarlak-"

"Majesteleri," diye araya girdi Kiara, gerilen muhafızlar Nykyrian'a saldırmadan. "Triosa'da gösteri yapmaktan onur duyarım. Menajerimle temasa geçerseniz, eminim bir şeyler ayarlanabilir." Jullien'e sahte bir gülümseme sundu.

Jullien yoğun bir şekilde Nykyrian'a baktı. "Pekâlâ, *mu Tarn*. Seni daha fazla utandırmak gibi bir niyetim yok." Jullien ayağa kalktı, gözleri Nykyrian'ın yüzüne kilitlenmişti.

Nykyrian kollarını göğsünde kavuşturmuş, sanki evrende hiçbir sorun yokmuş gibi oturuyordu. Kiara gözlerini Nykyrian'a dikmeden önce Jullien'in gitmesini bekledi. "Bu inanılmaz derecede kabaydı!"

"Yaşlandıkça daha da kötüleşiyorum."

Kiara'nın avuçları onu tokatlamak için kaşınıyordu. Hayatında bir kişiye hiç bu kadar öfkelenmemişti. "Neden ona bu şekilde saldırdın? Seni gücendirecek ne yaptı?"

"O doğdu."

Nykyrian'ın soğukluğu sinirlerini yıprattı. Kiara sandalyesine geri oturdu. "Peki," diye tersledi.

Kiara daha fazla dayanamayana kadar onun soğukkanlı yüzüne bakmaya devam etti. "Beni dışarıda bırakmandan bıktım. Jullien'in peşinden de gidebilirim. Ben

Eminim beni memnuniyetle karşılayacaktır!"

Nykyrian'ın yüzünde beliren ifade onu ürküttü. Bir an için özür dilemeyi düşündü ama öfkesi dinmedi. Bu tartışmayı o başlatmıştı, bırakın da onun kötü ruh haliyle o uğraşsın.

Nykyrian hırçın bir fısıltıyla, "Muhtemelen onun piç çocuklarına sahip olmak hoşuna giderdi," diye hırladı. "Seni metresinden başka bir şey olarak tutacağını düşünerek kendini bir an bile kandırma."

Bu hakaret yanaklarına öfke dolu bir kızarıklık getirdi. "Bu ne cüret! Daha iyisini yapabileceğini mi sanıyorsun? Hiçbir kadının seni istediğini görmedim!"

Kelimeler dudaklarından çıkıp beyni onları kaydettiği anda Kiara'nın nefesi kesildi. Bunu söylediğine inanamıyordu. Babası onu kaç kez sinirlendiğinde ağzını kapalı tutması konusunda uyarmıştı?

"Nykyrian," dedi usulca. "Çok özür dilerim." Nykyrian çığlık atmaktan korkana kadar kıpırdamadan öylece oturdu.

"Sanırım gitmeliyiz," dedi ayağa kalkarak. Kiara başını kaldırıp ona baktı. Yüzünde ya da bedeninde hiç öfke yok gibiydi.

Daha da kötüsü, Kiara duygusuz ve aptalca yorumuyla onu derinden incittiğini fark etti. "Bana karşı ne hissediyorsun?" diye sordu, sesi fısıltıyı ancak aşırıyordu.

"Sanırım biliyorsun."

Başını iki yana salladı. "Hayır, . Bir an sanki seni terk edeceğimden korkuyormuşsun gibi bana sarılıyorsun, sonra da gitmemi istercesine tıslayıp duruyorsun."

Cevap vermeden döndü ve kafeden dışarı çıktı. Kiara hayal kırıklığıyla inleyerek ona katıldı. Kafası hiç bu kadar karışmamıştı. Ona yumruk sallamak, onu dövmek, sarsmak, yatıştırmak ve daha da korkuncu onunla sevişmek istiyordu.

Hayal kırıklığı içinde dişlerini sıktı. O da kendisi için aynı şeyleri mi hissediyordu? Bunu yapmasının nedeni, kendi duygularının da en az onunkiler kadar kafasını karıştırması mıydı? Neden onunla konuşup kendisini neyin rahatsız ettiğini, neyi neden yaptığını söyleyemiyordu?

Nykyrian, Kiara' hâlâ arkasında olduğundan emin olmak için omzunun üzerinden geriye bakmaya devam etti. Sözlerinden pişmanlık duyuyordu. Hatta hayatından bile pişman olmuştu. Ona duygularını açıklaması gerektiğini biliyordu ama geçmişindeki tüm acıları açığa vurursa ruhunu hırpalayacak duygu sağanağına dayanabileceğinden emin değildi. Hayır, onun hakkında hiçbir şey bilmemesi çok daha iyi olurdu. Başka birini bulması için çok geç değildi. Başka birini... Midesinde bir yumru oluştu. Onsuz bir hayata geri dönme düşüncesine dayanamıyordu. Ne yapacaktı ki?

Kiara Nykyrian'ın sırtına baktı ve onun herhangi bir şey hissedip hissetmediğini merak etti. Tek istediği onun kendisini önemseydiğine, sevebileceğine dair bir işaretti. Kalbi küt küt atıyordu. Bu çok şey istemek miydi?

Paketlerini aldılar ve Nykyrian'ın evine doğru yola koyuldular. Kiara sessiz kaldı, duyguları boğazında sıkı bir düğüm halinde toplanmıştı.

Rachol savaşçının indirilmesine yardım ederken onların düşmanca tavırları karşısında eğlenmiş görünüyordu. Nykyrian'ın onunla konuştuğu tek kelime kıyafetlerini nereye koyması gerektiğini söylemek oldu. Bunun dışında, bir alet kutusu kaptı ve Rachol'un gemisi üzerinde çalışmak için körfeze doğru yola çıktı.

Kiara öfkeli ve sinirli hareketlerle giysilerini çantalardan ve kutulardan çıkardı ve onları yerleştirmeye koyuldu. Her saniye geçtikçe, Nykyrian'ın ne düşündüğünü umursadığı için kendine daha da kızıyordu. Aşk acısı çeken bir ergen gibi davranıyordu. Eğer onu istemiyorsa, tamam. Kolayca başka birini bulabilirdi.

Bunu düşününce kalbi sıkıştı. Başka birini istemiyordu. Nykyrian'ı istiyordu. Yatağın üzerindeki yeni kıyafetlerini görmezden gelerek şiltenin üzerine kıvrıldı ve ruhunu yakan sefaleti hıçkırı hıçkırı ağladı.

"Peki siz ikiniz bugün ne yaptınız?" Rachol, Nykyrian'ın dengeleyicisinin panelini açmasına yardım ederek sordu.

"Hiçbir şey," dedi Nykyrian. "Driana'nın adresini buldun mu?"

Rachol başını salladı, gözleri Nykyrian'ı her zaman adama bir şeyler fırlatma isteği uyandıran bir şekilde inceliyordu.

Rachol ona bir İngiliz anahtarı uzattı. "Ayrıca sen ve Driana hakkında bazı ilginç bilgiler de öğrendim."

Nykyrian gözlerini kıstı. Kesinlikle Rachol'a bir şey fırlatmak istiyordu. "Onun ya da benim kişisel dosyama girmemen gerekiyordu."

Rachol omuz silkti ve yeni parçayı açtı. "Dayanamadım."

Nykyrian nefesini tutmuş, Rachol'un bir sonraki soruyu sormak için yeterli cesareti toplamasını bekliyordu.

Tabii ki cesaretini topladı. "Peki nasıl oldu da seninle değil de Aksel'le evlendi?"

Nykyrian plakanın sürgüsünü gevşetti, zihni düşünmek istemediği anılarla dolup taşıyordu. "Babası ve Komutan onun daha iyi bir koca olacağını düşündüler."

"Evet, ama-"

"Yeter!" Nykyrian kükredi. "Artık bunu düşünmek istemiyorum. Uzun zaman önceydi. Bırak artık."

* * * * *

Kiara, Ilyse'nin kulaklarını okşayarak yüzündeki gözyaşlarını sildi. Birkaç hafta önce kim olduğunu ve ne istediğini biliyordu. Şimdi ise hiçbir şeyden emin değildi. Onu hiç umursamıyor gibi görünen bir adamdan neden bu kadar etkilenmişti? Onunla yattığı doğrudu ama bu aşk değildi.

Titreyen bir iç çekişle kendini yataktan kaldırdı ve giysilerini katlamaya başladı. Nykyrian'ın neden bir şey yaptığını anlamıyordu. Neden ona bu kadar çok şey almış, sonra da onu itmişti?

Dün gece çok şefkatliydi, onu sevdiğinden, ona ihtiyacı olduğundan emindi. Sonra sabah oldu ve o yine uzaktı. Göğsündeki sefil acıya karşı dişlerini sıkarak dolap kapısını açmak için düğmeye bastı.

Pencerelerden gelen bir ışık parıltısı dikkatini çekti ve kapalı banyonun yanındaki şeffaf duvardan dışarı baktığında Nykyrian ve Rachol'un Rachol'un gemisinde çalıştığını gördü. Rachol'un sesi boğuktu ama konuştukları açıkça duyuluyordu ve ilk kez anlayabileceği bir dilde konuşuyorlardı.

"Umarım bunu düşünmüşsündür," dedi Rachol, Nykyrian'a bir alet fırlatarak.

Nykyrian onu yakaladı. "Beni Kiara ilgilendirir."

"Hayır, o hepimizin. Tanrım, tek bir sözüyle seni yok edebilir. Hatta hepimizi."

Nykyrian bir parçayı çekiştirirken yüzünü buruşturdu. "Sen de yapabilirsin."

Rachol başını salladı. "Sen bundan daha iyisini bilirsin. Mantıklı ol. Sahip olduklarımızı *bir harita* yüzünden bir kenara atamayacağın kadar çok çalıştık. Eğer tek istediğin iyi bir şeyse-" Rachol'un kafasının yanından uçup giden aleti savuşturacak zamanı bile olmamıştı.

Nykyrian gemiden atladı ve Rachol'u gömleğinin yakasından yakaladı. Kiara onun yapabileceklerinden korkarak nefesini tuttu.

"Bir daha sakın ona hakaret etme!" diye hırladı, elleri Rachol'un gömleğini sıkıca kavradı. "Riske attığım benim hayatım, seninki değil."

Rachol'un yüzünü öfke kapladı ve Kiara bir an için kavga etmeye başlayabileceklerinden korktu. "Lanet olsun Kip, bunu yapma. Sahip olduğum tek şey sensin. O senin hayatına değmez, anlamıyor musun? Sana ihtiyacımız var. Benim sana ihtiyacım var."

Nykyrian'ın Rachol'u serbest bırakmasını izlerken Kiara'nın yanaklarından daha fazla gözyaşı süzüldü.

Nykyrian orada durmuş, yüzü okunamaz bir halde onu izliyordu. Birkaç saniye sonra iç çekti. "Hayatımı benim yerime belirleyen o kadar çok insan oldu ki. Benden bekleneni yapmaktan yoruludum. Bir şeyi istemenin ve elde ettikten sonra da bırakmamanın nasıl bir şey olduğunu en iyi senin anlayacağını düşünmüştüm."

Rachol başını salladı, dudakları gergin bir çizgi halindeydi. "Hadi ama, sen bundan iyisini bilirsin. Kadınlar ne zamandan beri güvenilir oldu? İşler ilk zorlaştığında çekip gidiyorlar."

Nykyrian homurdandı. "Bu doğru değil."

Rachol'un kaşları kalktı. "Öyle değil mi? Seninle birlikte olmak için tiyatroyu asla terk etmeyecek. Ve sen de açıkta yaşayamazsın. Eğer denersen, bir Birlik Suikastçısının boğazını kesmesinin ne kadar süreceğini biliyorsun."

Nykyrian elini geminin bordasına çarptı. İçi boş ses körfezde ve Kiara'nın zihninde yankılandı. "Tüm hayatımı insanların bana neden sevilemeyeceğimi söylemelerini dinleyerek geçirdim." Sesindeki acılık Kiara'nın içini parçaladı. "Kendime hep umursamadığımı ya da kimsenin beni sevmesine ihtiyaç duymadığımı söyledim."

Nykyrian elini saçlarının arasında gezdirdi ve bakışlarını Rachol'un üzerine dikti. "Bu bir yalandı, biliyorsun. Umursuyorum ve Kiara'yı istiyorum. Eğer onunla birlikte olmak hayatıma mal olacaksa, bunun bir önemi yok. Zaten ömrümün sonuna geldim. Her sabah eklemlerimde bir önceki günden daha fazla ağrıyla uyanıyorum. Eğer ölmem gerekiyorsa, birinin beni bir kez olsun sevdiğini bilerek ölmeyi tercih ederim."

Kiara onun sözlerinin sonunu zar zor duydu. Yere çökerken hıçkırıklar vücudunu sardı. Başını ellerinin arasına gömüp ağladı. Onu seviyordu.

Ona nasıl ulaşacağını bilmiyordu ama kendi kendine söz vermişti, yakında bir gün ulaşacaktı, ulaşmak zorundaydı. Mutluluğu, *ona* tamamen sahip çıkabilmesine, onu ne kadar önemsedığını itiraf etmesini sağlayabilmesine bağlıydı.

Bölüm 10

Nykyrian duştan çıktı ve kurulanmaya başladı. Belki de Rachol haklıydı, belki de Kiara onun ölümü olacaktı. Ama ölüm zaten hayatının büyük bölümünde arzuladığı bir şeydi. Yorgun bir iç çekişle havluyu kalçalarına sardı ve kapıyı açtı. Dondu kaldı.

Kiara yatağın üzerinde incecik siyah bir gecelikle yatıyordu, saçları etrafına taranmıştı. Bu manzara karşısında kanı deli gibi aktı. Kendini çelikleştirdi. "Aşağıda olduğunu sanıyordum," dedi, mesafeli durmaya çalışsa da bunun nafi olduğunu biliyordu.

Yataktan giysilerini almak için uzandı. Kadının ipeksi eli onunkini kapladı. Nykyrian'ın teni bu nazik dokunuşla yandı, onun etrafını sarmasını her şeyden daha çok istiyordu. Bakışları onun elinden mükemmel koluna, oradan da yüzünün güzelliğine kaydı. Yumuşak, kehribar rengi gözleri odanın loş ışığında parlıyordu.

"Bugün söylediklerim için özür dilerim," diye fısıldadı. "Bildiğim kadarıyla Jullien söylediğin her şeyi ve daha fazlasını hak ediyordu. Öfkelendiğimde nadiren kastettiğim şeyleri söyleme eğilimindeyim."

Nykyrian da özür dilemek istedi ama kelimeleri dudaklarından çıkaramadı. Havluyu bıraktı ve yataktan giysilerini çekti. Kiara'nın yüzü kıpkırmızı kesildi ve gözlerini onun bedeninden kaçırdı.

Kıyafetlerini çekiştirerek onun profilini inceledi. Ondan daha güzel kadınlarla birlikte olduğu doğrudu ama hiçbiri onu bu kadar rahatlatmamış, içindeki sızıyı dindirmemişti.

Ona söylemek istediği ve söylemekten korktuğu o kadar çok şey vardı ki. Derin bir nefes aldı. Her iki durumda da bilmesi gereken şeyler vardı, ona bu kadarını borçluydu.

Yatak onun ağırlığıyla çöktüğünde Kiara tekrar Nykyrian'a baktı. Giyinmişti ve ona tuhaf bir bakışla bakıyordu. Nykyrian'ın kendisini neyin üzdüğünü söyleme zahmetine girip girmeyeceğini merak ederek doğruldu.

Elini uzattı ve kadının omzuna dökülen birkaç bukleye oynadı. "En güzel saçlara sahipsin," dedi kanını ateşe veren düzensiz bir sesle.

Gülümsedi ve onun elini kendi elinin içine aldı. Kiara konuşmak için ağzını açtı ama adam bir parmağını onun dudaklarına koydu. "Sana söylemem gereken bazı şeyler var ve beni dinlemeni istiyorum."

Yutkundu, adamın ciddi ses tonunu merak ediyordu. Adam sanki yüzünü ezberlemek istermiş gibi uzun süre ona baktı. "Ben düşündüğün gibi biri değilim. Hayır," dedi, kadın itiraz etmeye başlayınca yanağını avuçladı. "Dinle. Hayatımda pişmanlık duyduğum pek çok şey yaptım." Gözlerini ondan kaçırdı ve elini . Boşluk onu tüketti, Kiara umutsuzca onun sıcak dokunuşunu tenine geri getirmek istedi. Ona geçmişinin umurunda olmadığını, onu kendinden uzaklaştıracak hiçbir şey yapamayacağını söylemek istiyordu.

Nykyrian iç çekti, bakışları hâlâ duvara odaklanmıştı. "Eskiden kendime yaptığımın doğru olduğunu, işlediğim cinayetlerin hükümetleri ve masum hayatları koruduğunu söyledim." Öfkeli seğirme yanağında kararlı bir ritim tutturdu. "Sonra gerçeği öğrendim."

Ayağa kalktı ve kızgın adımlarla yatağın etrafında volta atmaya başladı. Kiara'nın kalbi acıyla çarpıyordu ve bir kez daha onu yatıştırabilmeyi diledi.

Nykyrian ona baktı, gözleri sıkıntılıydı. "Seninle ilgili her şeyin yalan olduğunu ve altı yıldır yaptığın her şeyin ahlaksızca ve yanlış olduğunu fark etmenin nasıl bir his olduğunu sana açıklayamam."

"Ligi bu yüzden mi bıraktın?"

Başını salladı.

Dudaklarında bir gülümseme kıvrıldı, gözlerinde yaşlar toplandı. Kalbi kaburgalarına çarptı ve aşk içine yayıldı.

"İşte o zaman Nemesis oldum."

Adam onunla yüzleştğinde ve sözleri düşüncelerine nüfuz ettiğinde gülümsemesi soldu. "Ne!"

"Ben Nemesis."

Kiara'nın zihni uyuşmuştu. Dehşet verici cinayetler hakkında halkı bilgilendiren haber yayınlarını tekrar tekrar duydu. Yataktan fırladı, soğuk bir dehşet kapladı içini. Yüce Tanrım, evde vahşi bir katille yalnızdın!

Merdivenlerden aşağı koşmaya çalışırken Nykyrian onu kollarından yakaladı. "Kiara, beni dinle."

"Hayır!" diye haykırdı, ona karşı mücadele ederek. "Tanrım, insanları parçalara ayırıyorsun! Sen . . . Cesetlerini atmadan önce parçalarını yiyorsun!"

Nykyrian gözlerini kapadı ve onu serbest bıraktı. Başka bir şey söylemeden onu odada yalnız bıraktı.

Kiara onun bu açıklamasına inanamayarak yere yığıldı. Nemesis. Yüce Tanrım, kendini neye bulaştırmıştı? Rachol'un ondan bu kadar korkmasına şaşmamalı. Bu bilgiyle Nykyrian'ı yetkililere teslim edebilir ve tüm bu acımasız suikastlara bir son verebilirdi. Onun hakkında düşündüğü her şey yalandı. O bir katildi, soğukkanlı, acımasız bir katil!

Aklından Jana'nın bir görüntüsü geçti. Nykyrian'ın çocuğu nasıl koruduğu, sonra da onu güvenli bir yere taşımadan önce nasıl sakinleştirdiği. *Ben de korkuyorum*, diye fısıldadığını duydu Nykyrian'ın onu Aksel'den kurtardığı gün. *Duvara zincirlenmişti*, dedi Orinthe onun kulağına.

Kiara kalbinin atışını yavaşlatmak için derin bir nefes aldı. Nykyrian ona güvenmişti. Ona evrende en çok aranan sırrı vermişti.

Bir saate yakın bir süre yerde oturdu ve savaşan duygularını gözden geçirmeye çalıştı. Bir yanı doğru olanı yapıp onu ele vermesini ama kalbi ve ruhu izin vermiyordu. Nykyrian acımasız bir katil değildi, bunu biliyordu. İçinin derinliklerinde, onun sokakta açlıktan ölmek üzere olan bir çocuğu kurtaran, Rachol'a yardım eden, onu koruyan yanını görüyordu. Onun Nemesis olmasında haberlerde anlatılanlardan daha fazlası vardı. Ayağa kalkan Kiara, Nykyrian'ı ve onun dış görünüşünün ardındaki gerçeği bulmaya gitti.

Onu egzersiz odasında, beline kadar soyunmuş bir halde ağırlık torbasına vururken buldu. Torbaya indirdiği her darbe, üzerinde çalışılmış bir öfkeydi. Onun öfkesini ve acısını kendi acısıymış gibi hissedebiliyordu.

"Nykyrian," dedi yumuşak bir sesle.

Tereddüt etti, ona baktı. Çanta geri savruldu ve onu yana doğru devirdi. Gürültülü bir homurtu çıkardı ve çantayı kendisinden uzaklaştırdı. Kiara, adamın yüzündeki şok ifadesi karşısında kahkahalarını bastırdı.

"Burada ne arıyorsun?" diye sert bir sesle sordu ve yumruğuyla çantaya tekrar vurdu. "Üstüne kan bulaştırabilirim."

Adam çantaya art arda hızlı ve öfkeli darbeler indirmek için döndüğünde boğazındaki düğümü yuttu.

Kiara onun ellerinin kaba tuvale vuruşunu izledi. "Tepkim için özür dilerim ama ne bekliyordun ki?"

Elini ağır bir gümbürtüyle çantaya attı ve çantayı tavana asan zincirler şangırdadı. "Senden hiçbir şey beklemiyorum. Nemesis'in neler yapabileceğini sana göstermeden önce," dedi çantaya vurarak, "o şımarık," dedi bir kez daha, "kıçını gözümün önünden çek."

Kiara'nın sağduyusu ona gitmesini, adamın konuşamayacak kadar öfkeli olduğunu söylüyordu ama yapamadı. Yapacaklarını yeniden düşünmeye fırsat bulamadan odanın karşısına geçti ve onu çantadan uzaklaştırdı. Adam ona şaşkın bir bakış attı. Çanta aralarında bir yay çizerek sallandı.

"Benimle konuşacaksın!"

Nykyrian homurdandı. "Ya da ne? Bir an için bile bana başkalarının yapmadığı bir şeyi yapabileceğini düşünme."

Acı onu tüketirken Kiara bakışlarını onun yüzünden ayırdı ve aşırı gelişmiş savunmasını kırmanın bir yolunu aradı. Sonra parmak eklemlerini gördü. Ellerinden damlayan kanı görünce nefesi kesildi.

"Ne yaptın?" diye sordu, aralarındaki mesafeyi aşarak kanayan, şişmiş eklemlerini kendi ellerine aldı.

"Acımıyor," diye mırıldanarak onları uzaklaştırmaya çalıştı.

Kiara ona sıkıca tutundu. Şiddetli bir kaş çatmayla onun gözlerini inceledi ve orada çektiği acıyı gördü. Gözlerini kapattı ve geri çekildi.

"Nykyrian, konuş benimle, lütfen. Yemin ederim dinleyeceğim. Birini parçalara ayırabilecek kapasitede olmadığını biliyorum."

Beklediği yatıştırıcı etki yerine, sözleri onu daha da kızdırdı. Bir hırıltıyla ona doğru döndü, onu duvara doğru itti, açık renk gözleri Kiara'nın çözemediği duygularla öfkelendi. Kiara korku içinde yutkundu, tüm vücudu titriyordu.

"Gerçekten birini parçalara ayıramayacağımı mı düşünüyorsun?" diye öfkeyle bağırdı. "İnsanları o kadar hızlı parçalara ayırmak için eğitildim ki, yere ölü olarak düşmeden önce onlardan kopardığım organı görme fırsatına sahip oldular!" Kadının iki yanında tuttuğu kolları gerildi. "Hiç atan bir kalbi elinizde tuttunuz mu? Nabızı atarken sıcak, yapışkan kanın parmaklarınızın arasında kaydığını hissettiniz mi?"

Gözyaşları Kiara'nın yanaklarından aşağı yuvarlandı. Onun bir ruhu olmalıydı, böylesi bir vahşetle çelişen çok fazla şey yaptığını görmüştü. "Sana bir keresinde öldürmekten hoşlanıp hoşlanmadığını ." Derin bir nefes aldı. "Hoşlanıyor musun?" Adam gözlerini ondan kaçırdı.

Bir an için onun cevap vereceğini düşünmedi, sonra başını salladı. "Nefret ettim," diye fısıldadı, kendini ondan uzaklaştırarak. "Her lanet dakikasından."

İçinde bir umut ışığı parladı. "Birlik'ten ayrıldığından beri kimseye suikast düzenlemedin, değil mi?" Sağ pazusunu ovuşturdu, eli Birlik dövmesinin üzerinde duraksadı. "Hayır."

Tatmin duygusu içini parçaladı ve onu titretti. Kiara haber raporlarını hatırlayarak tereddüt etti. "O zaman ününüz nereden geliyor?" Adam ona baktı, dudaklarında küçük bir gülümseme vardı. "Jayne." Kiara'yı bir şok dalgası sarstı. "Jayne mi?" diye tekrarladı.

Başını salladı. "Eski bir Hyshian suikastçısı. Öldürme işini o yapıyor ve suçu ben üstleniyorum. Bu onu güvende tutuyor. Arandığı tek suç kaçakçılık ve casusluk."

Onun sözlerini düşünürken Kiara'nın boğazında bir düğüm oluştu. "Yani öldürmekte özgür ve eğer yakalanırsan, seni suçlu olmadığın bir şey için idam edecekler."

Başını iki yana salladı. "Pek sayılmaz. Birlik için çalışırken hayatım üzerine imzalanan tüm ölüm sözleşmelerini haklı çıkaracak kadar suikast işledim."

"Ama bunlar yasal suikastlardı."

Alay etti. "Yasal ama Jayne'in yaptıklarından çok daha yozlaşmış ve ahlaksız."

Kiara onun sözlerini sindirdi, kalbi onun için çarpıyordu.

Duvara yaslanmış, kapüşonlu gözlerle onu izliyordu. "Beni ihbar etmen umurunda değil ama Hauk'a, Rachol'a, Darling'e ya da Jayne'e asla ihanet etmeyeceğine dair bana yemin etmeni istiyorum."

Kiara gözyaşlarını geri çekti. "Hiçbirinize asla ihanet etmem."

Nykyrian başını salladı. Kendini duvardan uzaklaştırmaya başladı ama Kiara onu eliyle yakaladı. Bulmacasında cevaplarını bilmesi gereken daha pek çok eksik parça vardı. "Aksel senden neden bu kadar nefret ediyor?"

Nykyrian elini onun göğsünden çekip parmaklarıyla oynadı ve koluna bir ürperti yayıldı. Adamın yalvarışına cevap verme zahmetine girmesi onu şaşırttı. "Beni evlat edindiği için Komutan'a kızgındı. Hıncını Kumandan'dan çıkaramadığı için, kinini bana yöneltti."

"Huwin bunu durdurmaya hiç çalışmadı mı?"

Nykyrian başını salladı. "Bir oğul istemiyordu, zaten Aksel ve Arast'a sahipti. İsteddiği şey Birlik'in arşivlerinde öne çıkacak bir efsaneydi. Soyadının duyan herkesi dehşete düşürmesini istiyordu."

"Aksel bu yüzden mi soyadını değiştirdi?"

Gözlerinin arkasında kısa bir an için acı parladı, sonra kayboldu. "Hayır, Aksel bunu kimse onun melez bir *giakonla* akraba olduğunu düşünmesin diye yaptı."

Kiara elini köprücük kemiği boyunca uzanan yara izinin üzerinde gezdirdi. "Çok fazla acı var," diye fısıldadı, parmaklarının altında oluşan soğuk yumruları izlerken.

Acı dolu gözlerle ona baktı ve göğsüne bir ağrı saplandı. Nykyrian onun ellerini tuttu ve yukarı doğru çevirdi. "Avuçlarına hayatımı, sırlarımı koydum," diye fısıldadı, nefesi yanağına düşerek tenini karıncalandırdı. "Sana beni istediğin zaman terk etme özgürlüğü veriyorum. Sevmesi kolay biri değilim, biliyorum. Senden tek istediğim, benim için değilse bile, yok edeceğin diğerlerinin aileleri için her zaman sessizliğini koruman."

Gözyaşları kontrolsüzce yanaklarından aşağı süzüldü, çenesinden damladı. "Sana asla zarar veremem," dedi yüzünü ellerinin arasına alarak.

Dudakları onunkileri kapladı. Adam onu tutkuyla öperken tuzlu gözyaşlarının tadı dudaklarını yaktı. Kiara onun sıcak ağzının hissini, kendisine duyduğu ihtiyacın açlığını memnuniyetle karşıladı. Vücudunu hissetmeye ihtiyaç duyarak ona sarıldı.

Kiara ellerini adamın kaburgalarının sert, kaslı etinde gezdirdi. Nykyrian onu şaşırtacak şekilde güldü. Ellerini bıraktı ve onun yüzüne baktı. "Bu bir kahkaha mıydı?" diye soluk soluğa kaldı.

Dudaklarında bir gülümseme belirdi. "Sanırım gıdıklanıyorum," dedi şaşkınlıkla.

Kiara şeytanca ellerini onun kaburgalarında gezdirdi. Onun zengin, gırtlaktan gelen kahkahası kulaklarını melodisiyle, kalbini de mutlulukla doldurdu. Onu gıdıklamaya devam etti ve kıvranışından zevk aldı.

"Merhamet," diye bağırdı sonunda.

"Tamam," dedi ve onun yanağına bir öpücük kondurdu.

Onu kendine çekti, gözleri ciddiydi. "Beni asla terk etme," dedi içini parçalayan düzensiz bir sesle.

"Seni asla terk etmeyeceğim," diye söz verdi vücudunda dolaşan tüm sevgiyle.

Tek bir ustaca hareketle, elbisesini vücudundan çekip çıkardı ve onu yere indirdi. Kiara onun teninin kendi tenine değmesini memnuniyetle karşıladı. Sırtındaki sert tendonları okşadı, onu sonsuza dek yanında tutmak istiyordu.

Yüksek sesli bir ıslık havayı kirletti. Nykyrian irkilerek

başını kaldırdı. "Ne oldu?" diye sordu nefes nefese.

"Bağlantı," dedi, sesinde ağır bir endişe vardı.

Kiara elbisesini kendine doğru çekti ve onun koşarak odadan çıkışını izledi. Kıyafetlerini giyerek onun peşinden gitti. Nykyrian kanepede oturuyordu, sırtı ona dönüktü.

"Sevgilim az önce tesadüfen daireme girdi." Kiara Rachol'un sesini tanıdı. "Durumu kötü. Aksel'e karşı kendimi savunabilirim ama Darling yanımdayken buraya gelirlerse onu paramparça ederler."

Kiara Nykyrian'ın omzuna rahatlatıcı bir el koydu. Şefkatli bir gülümsemeyle ona baktı. "Darling'i buraya getir," dedi.

"Emin misin?"

"İyileşene kadar güvende olacağı tek yer " "Pekâlâ.

Birazdan orada oluruz."

Nykyrian bağlantıyı kapattı ve alçak masanın üzerine geri attı. Ellerini yüzünde gezdirdi, derin bir yüz buruşturması yüz hatlarını kapladı.

"Ne oldu?" Kiara parmaklarını onun saçlarında gezdirerek sordu.

"Arturo Darling'i yine dövdü. *Onu* parçalara ayırmalıydım."

Kiara yere diz çöktü ve çenesini onun omzuna koydu. "Sevgilim iyi olacak mı?"

"Umarım öyledir," diye fısıldadı boynuna doladığı kolunu okşarken.

Kiara onun çıplak omzuna bir öpücük kondurdu. "Her zaman bu kadar çok sorunla mı boğuşuyorsun?"

Kısa bir kahkaha attı. "Her şey düşünüldüğünde, durgun bir hafta oldu." Onu kanepenin koluna çekti ve kucağına oturttu. "Bana ne yaptın sen kadın? Eğer Rachol güldüğümü duyarsa, gerçekten kriz geçirir."

Saçının bir tutamını omzuna attı. "Bırak alışsın. Gülüşünün sesini saklamana izin vermeyecek kadar çok seviyorum."

Onu şefkatle öptü.

Uzaklaşarak onun gözlerini inceledi. "Neyse ki üst kattaki duvarlar ses geçirmez. Bir misafirin çok fazla yük olacağını sanmıyorum."

Şeytani gülümsemesi kızın yanaklarını ısıttı. Kiara cevap veremedi adam onu ayağa kaldırdı ve gömleğini almaya gitti. Kiara bu yeni Nykyrian hakkında ne düşündüğünden emin değildi. Ama ondan kesinlikle hoşlandığına karar verdi.

* * * * *

Kendilerini izleme odasında, Rachol ve Darling'in gelmesini beklerken buldular. Nykyrian başını kucağına koyup kanepeye uzandığında Kiara afallamıştı. Karanlıkta sessizce oturup titreyen görüntüleri izlerken onun yumuşak saçlarıyla oynadı.

Kiara istediğini almıştı. Ona güveniyordu. Ona bakarken boğazını bir yumru sıktı. Uzun kirpikleri dalgalanıyordu. Saçlarını ensesinden çekerek ensesinin etrafında kıvrılan kısa, bebek saçlarını gördü. Tırnaklarını kullanarak onları nazıkçe fırçaladı. Adamın ensesinde bir ürperti oluştu ve adam iç çekerek gözlerini kapattı. Parmak ucuyla yanağının ve dudaklarının çizgisini takip etti. Adam dönerek gözlerini açtı ve onunkilerle buluştu. Açık yeşil gözlerin içindeki aşk onu yaktı.

Elini uzattı ve ateşli öpücüğünü alması için başını kendi başına doğru eğdi. Kiara inledi, vücudu onun dokunuşuyla tutuştu. Kolları gerildi.

Rachol'un motorları körfezde gürledi.

Nykyrian dudaklarına fısıldayarak, "İleride başvurmak üzere bu pozisyonu unutma," dedi, sıcak nefesi vücuduna ürperti yayılmasına neden oldu.

Adam ayağa kalktı ve Kiara hayal kırıklığı içinde küfretmek istedi. Çalkantılı duygularını toparlayan Kiara onu kapıya kadar takip etti. Kapı nihayet açılana kadar birkaç dakika beklediler. Kiara'nın nefesi kesildi.

Rachol Darling'i omzundan destekledi. Darling ağır bir şekilde Rachol'un yanına yığılmıştı, yardım almadan yürüyemiyordu. Darling'in yüzü,

Kanlı ve morarmıştı, zar zor tanınabiliyordu. Sol kolu garip bir pozisyonda sallanıyordu ve Kiara onun kırık olduğunu fark etti.

Nykyrian küfretti, sonra Darling'i kollarında salladı. Rachol önden izleme odasına doğru koştu. Kiara da onları takip etti, Darling'in perişan halini görünce kalbi burkuldu.

Onlar oraya varana kadar Rachol yatağı kanepeden çekip çıkarmıştı. "Çarşafı çekeyim," diye mırıldandı.

"Çarşafın canı cehenneme," diye hırladı Nykyrian. "Gerekirse yeni bir kanepе alırım."

Rachol başını salladı, sonra Kiara'nın gözleriyle karşılaştı. Bakışlarındaki düşmanlık Kiara'nın bir adım geri atmasına neden oldu.

Nykyrian nefret dolu bakışlara aldırmadan Darling'i yere bıraktı. Rachol Darling'le ilgilenmek için onunla göz temasını kesti. Kiara kapı aralığında duruyordu, lorinalar bacaklarının etrafında kıvrılmıştı, uzuvları korku ve sempati içinde titriyordu.

Darling'in saçlarını neden yüzünün sol tarafında tuttuğunu ilk kez gördüğünde kaşlarını çattı. Yüzünde saç çizgisinden çenesine kadar uzanan derin, beyaz bir yara izi vardı. Kiara böylesine kötü bir yara izi bırakmak için ona ne olduğunu hayal bile edemiyordu.

Üzerindeki kan miktarını görünce boğazı düğümlendi. Hayatında hiç bu kadar hırpalanmış birini görmemişti. Çenesi kaskatı kesilmiş olan Nykyrian'a baktı ve onun da kaç kez benzer şekilde dövüldüğünü merak etti.

Nykyrian sıkılmış dişlerinin arasından, "Arturo'yu öldüreceğim," diye bağırdı.

Darling uzandı ve Nykyrian'ın koluna dokundu. "Onu rahat bırak," diye fısıldadı şişmiş dudaklarının arasından.

Kiara, Darling'in ne kadar acı çekiyor olabileceğini hayal ederek hıçkırığa ağladı. Hâlâ bilincinin yerinde olduğuna inanamıyordu.

Rachol, Darling'in koluna ağrı kesici enjekte etti, sonra da molayı ayarlamak için harekete geçti. Kiara, Darling'in neden ağlamadığını ya da yüzünü buruşturmadığını merak ederek bakakaldı. Sadece yatıyordu.

Orada çok sessiz ve hareketsizdi. Gerçek gibi görünmüyordu. Yine de tavana bakan açık gözlerinden bilincinin hâlâ yerinde olduğunu anladı.

Nykyrian başını kaldırıp ona baktı. Yerden geçti, onu dirseğinden tuttu ve odadan dışarı çıkardı. "Sanırım yukarı çıkıp beni beklemen en iyisi olacak."

Kiara başını salladı. "O iyi olacak mı?"

Nykyrian onun yanağındaki bir tutam saçını fırçaladı. Dudaklarına hızlı bir öpücük kondurmadan önce, "O iyi olacak," dedi.

Kiara merdivenleri çıkmaya başladı, sonra durakladı. "Nykyrian?" Adam dönüp ona bakana kadar bekledi. "Umarım Arturo'dan intikamını alırsın." Ve bununla birlikte yatak odasına yöneldi.

Neredeyse bir saat sonra Nykyrian yatakta ona katıldı. Tek kelime etmeden onu kollarının arasına aldı ve yüzünü boynuna gömecek şekilde sarıldı. Sıcak nefesi saçlarının arasından ensesini okşadı.

Kiara bu sözlerin onu daha iyi hissettirmesini, etrafını saran kaslarındaki gerginliği biraz olsun hafifletmesini diledi.

"O nasıl?" diye sordu küçük bir fısıltıyla.

Nykyrian içini çekti ve kızın boynundan çekildi. Eliyle onun çıplak kolunu okşadı. "O uyuyor. Her şey düşünüldüğünde iyi olacak."

Kiara dudağını ısırdı, boğazı düğümlendi. "Burada yatarken ne düşündüğümü biliyor musun?"

Arkasından kısa bir kahkaha yükseldi ve ruh halinin ciddiyetine rağmen vücuduna küçük bir heyecan getirdi. "Hayal bile edemiyorum," dedi Nykyrian onun kulak memesini öperek.

Kiara onun elini kendi elinin içine aldı ve yanağına götürdü. "Hayat," dedi onun güçlü parmaklarını okşayarak.

etrafında sertleştiğini hissetti.

Kiara gözlerini kapadı ve onun sıcak elini kendine doğru yaklaştırdı. "Büyürken babamın evinden ayrılmayı ne kadar çok istediğimi düşünüyordum, çünkü bana ya da mahremiyetime hiç saygı duymuyordu." İçini çekti, düşünceleri birbirine karışıyordu. "Beni kontrol etmek ve arkadaşlarımı korkutmak için hep zalim olduğumu düşünürdüm. Askerlerinden birini üzerime salmadan beni asla gözünün önünden ayırmazdı." Boğazında biriken gözyaşlarını yuttu. "Çok aptaldım. Annem bana hayatımın o kadar da korkunç olmadığını söylerdi, şimdi ne demek istediğini tamamen anlıyorum. Tanrım, ne kadar körmüşüm, ne kadar korunaklıymışım."

Adamın eli kızın elini sıkıca kavradı ve dudaklarına götürerek parmaklarına nazik bir öpücük kondurdu. "Babanın seni korumasına sevindim. Onu da öldürmek zorunda kalmak istemezdim."

Kiara acı-tatlı bir kahkaha attı. "Büyürken tek istediğim özgür olmaktı." Sırt üstü dönüp ona baktı. "Senin istediğin de bu muydu, babandan kurtulmak mı?"

Gözleri karardı. "Gerçekten mi?"

Kadın başını salladı.

"Tek istediğim gözyaşı dökmeden ve yalvarmadan bir erkek gibi ölmektir."

Kiara'nın gözyaşları gözlerinin kenarlarından saç çizgisine doğru süzüldü. "Peki ya şimdi?" diye fısıldadı.

Saçlarındaki gözyaşlarını sildi ve onu öptü. Dudakları, inkar edemeyeceği bir ısrarla vücudunun üzerinde gezindi. Adam elbisesini bedeninden çekip çıkarırken Kiara onu kendisine buyur etti. Adam, yıldızlar etraflarında parıldarken onunla yavaşça sevişti. Daha sonra, onu kollarında sıkıca tuttu ve sadece onun yapabileceği şekilde tüm suçluluk duygusunu yatıştırdı.

Kiara sorusuna hiç cevap vermediğini ancak daha sonra fark etti.

İçin Kiara'nın	Şaşkınlık,	Sevgilim sol	onun yatak	ve
sonraki Sabah.	Hareketleri	yavaş ve	çalışılmıştı	ama kendi başına
hareket edebiliyordu.				

Bir gece önce onu gördükten sonra Kiara, Darling'in günlerce yatalak kalacağından emin olmuştu.

"Nerede yaşadığını hep merak etmişimdir," dedi Darling Nykyrian'a. Darling mutfak masasında oturmuş Kiara ile birlikte kek yiyordu. "Artık ne kadar güzel olduğunu bildiğime göre, bu bilgiyi grubun geri kalanına ileteceğimden eminim. Burası bizim için güzel bir dinlenme yeri olacak."

Nykyrian masasından başını kaldırdı, dudaklarının kenarlarında bir gülümseme belirdi. "Ben Arturo'nun başladığı işi bitirmeden sen yemeğini bitir."

Rachol mutfaktaki lorinaların yemliklerini kontrol etti. "Melezler nerede?"

"Bütün bu insanlar yüzünden kafaları karıştı. Onları son gördüğümde yatak odasında saklanıyorlardı," diye yanıtladı Nykyrian.

"Isırmazlar, değil mi?" Darling sordu.

"Bu evde ısırın tek şey benim," dedi Nykyrian, elindeki belgeleri tararken.

Kiara onun kuru cevabı karşısında kahkahasını bastırmak zorunda kaldı. Dün gece yatağında ona katıldıktan sonra ısırıldığı boynu hâlâ karıncalanıyordu.

Darling alçısını kaşdı. "Bugün ne yapıyoruz?" Rachol odayı geçip

Nykyrian'ın yanına gitti. "Dinlenmeye gidiyorsun."

Nykyrian ayağa kalktı ve uzun siyah paltosunu giydi. "Madem buradasın, biz Aksel'in birkaç adamının peşinden giderken sen de Kiara'ya eşlik edebilirsin."

Kiara'nın durdu. "Keşke yapmasaydın." Nykyrian iç çekti.

"Biliyorum ama yapmak zorundayız."

Rachol çantasını yerden aldı ve Kiara'ya kötü kötü baktı. Nykyrian onu veda öpücüğü vermek üzere kollarının arasına aldığı anda bakışları daha da şiddetlendi. Rachol öfkeli bir küfürle körfeze girdi.

"Biz olmak geri etrafında karanlık," Nykyrian dedi, sıkma onu güven verici bir şekilde.

Kiara onun gidişini izledi, kalbi korku ve endişeyle doluydu. "Az

önce gördüğüm şey hakkında soru sormalı mıyım?"

Darling'in sesi onu düşüncelerinden uzaklaştırdı. Kiara omuz silkti.

Ağzının bir köşesi minik bir gülümsemeyle kıvrıldı. "Şimdi düşündüm de, ben Rachol'la kanepede yattım. Diğer tek yatak üst kattaki." Darling ona biraz rahatsız edici bulduğu bir yoğunlukla baktı. "Nykyrian geceyi nerede geçirdi?" Kaşlarını birkaç kez kaldırdı.

Kiara onun yüz ifadesine gülerek karşısına oturdu. "Neden bu kadar ilgileniyorsun?"

Darling onun omuz silkişini taklit etti. "Yıllardır Nykyrian'a aşığım. Hayatımdan endişe etmeseydim, uzun zaman önce ona asılırdım."

Kiara, Darling'in tek eliyle yemeğini nasıl böldüğünü izledi. "Kişisel bir soru sorabilir miyim?"

Başını kaldırıp ona baktı. "Ben neden

homoseksüelim?" Kadın gülümsedi. "Hayır, bu

beni ilgilendirmez."

Çatalıyla onu selamladı. "En azından ortalama bir insandan daha terbiyelisin. Peki sorunuz nedir?"

"Yüzündeki yara izi nasıl oldu?" O kadar durgunlaştı ki Kiara soruyu geri alabilmeyi diledi. Darling kendinden utanarak çatalını yere bıraktı ve saçlarının örttüğü yanağını ovuşturdu. "İğrenç, değil mi?"

"Hayır," diye dürüstçe cevap verdi. "Ama çok derin."

Darling iç çekti. "Evet, bunu on altı operasyon önce görmeliydin." Kiara'nın

gözleri şok içinde açıldı. "Ne oldu?"

Sanki bu konu onu gerçekten rahatsız etmiyormuş gibi omuz silkti. "En büyük ağabeyim. Birkaç yıl önce bir kavgaya karıştık ve bu," yara izini göstermek için saçını kulağının arkasına sıkıştırdı, "olan bu."

"Kardeşin mi?" Kiara dehşete kapılmıştı. Hiçbiri mutlu bir çocukluk geçirmemiş miydi? Darling başını salladı. "Kylar her zaman piçin tekiydi."

Yara izini incelerken içinde merhamet kabardı. "Biliyor musun, hâlâ çok yakışıklısın."

Ona aklını kaçırdığını düşündüğünü söyleyen bir bakış attı.

"Çok cömertsiniz," dedi sessizce. "Çoğu insan dudaklarını büker ve kaçır."

"Çoğu insan aptaldır."

Güldü. "Yeterince doğru." Darling ciddileşti. Sandalyesine geri oturdu ve birkaç dakika boyunca onun yüzünü inceledi. "Bana bir söz vermeni istiyorum."

Kiara yan gözle baktı, aklında adamın ondan isteyebileceği birkaç şey vardı. "Ne?"

"Nykyrian'a göz kulak olmanı istiyorum. Bunu açıklayamam ama sen buradayken o artık farklı. Daha mutlu sanırım. Artık o kadar ciddi ve duygusuz görünmüyor." Darling'in gözleri onun ruhunu yoklayan yoğun bir bakışa dönüştü. "Onu incitmeyeceğine dair bana söz vermeni istiyorum."

Kiara gülümsedi. "Ona asla zarar vermem."

Darling başıyla onayladı. "Güzel, şimdi gidip etrafı kazalım ve ne tür bir sorun bulabileceğimize bakalım."

Kiara güldü, Darling'in bu kadar kolay arkadaş olunabilecek biri olduğunu görmekten mutluydu. Onu kitap *dolabına* doğru götürürken, Nykyrian ve bulabileceği belalar konusunda endişelenmemeye çalıştı.

* * * * *

Saatler sonra Nykyrian ve Rachol, Bended Maiden'ın arka odasında oturmuş içkilerini yudumluyorlardı. Nykyrian'ın başı büyük bir baş ağrısı yüzünden ağrıyordu.

Öğleden sonraki bulgularını gözden geçirmeye devam ettiler ama pek bir işe yaramadı. Nykyrian iç çekti. Tek istediği, Kiara yanında güvendeyken bu aptalca ve tehlikeli ilişkinin sona ermesiydi. Dileğinin boşa çıkmasından tedirgin olarak masanın üzerinde duran çıktı sayfalarını karıştırdı.

Çıplak, bronz duvarlar bar alanındaki müşterilerin gürültüsünü dışarıda tutuyordu. Antilles onlara bir tur daha içki getirdi. Nykyrian yaşlı adamın malzemelerini depoladığı kutu ve fiçilerin etrafında dolanmasını izledi.

Antilles içkilerini masaya koyarken gülümsedi. "İkinizin de geri dönmesi çok güzel. Çok uzun zaman oldu."

Nykyrian takdirle başını salladı ve içkilerin parasını ona uzattı.

"Ryn geldi mi?" Rachol sordu.

Nykyrian, Rachol'un kâğıtları karıştırma şeklinden beklemekten sıkıldığını anlayabiliyordu.

Antilles Rachol'a özür dileyen bir gülümseme sundu. "Henüz gelmedi ama gelir gelmez onu buraya geri göndereceğime söz veriyorum."

Tekrar yalnız kaldıklarında, Rachol kendi ağır iç çekişini yaptı. "Shahara benim asıl endişem. Aksel tüm gücüyle geliyor, blasterlar alev alev yanıyor. Arkadan yaklaşıp ve ciğerine bir bıçak saplar. Ölümcül *harita*."

Nykyrian başını salladı, kadın suikastçının ününü çok iyi biliyordu. "Bu gece Tondara'ya gidip Driana'yı bulmaya çalışacağım. Bana Aksel'in planlarını memnuniyetle verecektir."

Rachol başını salladı. "Aldığım raporlara göre, Aksel'in onu öldürmemiş olmasına şaşırdım. Elimdeki her şey birbirlerinden nefret ettiklerini söylüyor." Rachol esnedi.

Nykyrian Driana'yı düşünerek içkisini yudumladı. "Aksel onu vakıf fonu yüzünden öldürmeyecek. Boşanırlarsa ya da Driana gizemli bir şekilde ölürse, tüm parası ailesine kalır. Aksel nefret gibi bir şeyin servetini etkilemesine izin vermeyecek kadar açgözlüdür."

"Neden o pislikten bahsediyorsun?"

Nykyrian başını kaldırdığında Ryn'in onlara yaklaştığını gördü. Ryn'in kızıl saçları Darling'inkinden bir ton daha koyuydu ama gözleri aynı mavi tonundaydı.

"Onu öldürmenin yollarını tartışıyorduk," diye mırıldandı Rachol bir bardak suyunu yudumlamadan önce.

Ryn ona başını salladı. "Dönek kardeşim nasılmış bakalım?" diye sordu Nykyrian'a, otururken.

Darling'in, zaten kendisine yardım edemeyecek olan kardeşinin durumu hakkında bilgi sahibi olmasını istemeyeceğini bilen Nykyrian yalan söyledi. "O iyi."

"Güzel." Ryn oturdu ve Nykyrian'a Probekein'ın Kiara'nın hayatı hakkındaki son sözleşmesinin bir kopyasını uzattı. "Bu henüz yayınlanmadı," dedi imparatorluk cüppesinin hacimli avlularını düzelterek. "Tek öğrenebildiğim Biardi'nin İmparator Abenbi'ye uzun bir süre çok rahatsız bir pozisyonda yanmasını söylediği. Abenbi, Biardi ona surata verse bile sözleşmeyi iptal etmeyi reddediyor."

"Bunu bir terminalden de öğrenebilirdim," diye sırttı Rachol.

Ryn kaşlarını çatarak Nykyrian'a baktı. "Onu böyle düşmanca bir ruh haline sokmak için ne yaptın?" diye sordu, sonra bir cevap verilemeden devam etti. "Abenbi ayrıca silahın Fremick bölgesinin peşine düşmesini istiyor. Komşusu oldukları için kendi topraklarının bir parçası olmaları gerektiğini düşünüyor. Keşke ona bir dur deseniz."

"Ücretimizi ödeyin." Rachol ters ters baktı.

Ryn jeste karşılık verdi. "Tüm bildiğim bu," dedi sinirli bir sesle. "Umarım yardımcı olmuştur."

Rachol'un alay etmesi üzerine Ryn Nykyrian'la yüzleşti. "Ona tasma takmalısın."

Nykyrian, yumruğu büyükelçinin çenesine temas etmeden önce Rachol'un kolunu tutacak zamanı ancak bulabilmişti. "Sakin ol!" diye bağırdı.

Rachol isteksizce yerine oturdu.

Nykyrian, büyükelçi ayrılmadan önce Ryn'in elini sıkarak, "Verdiğin bilginin yardımı oldu," dedi.

"Bunca zaman bunun için mi bekledik?" Rachol alay etti.

Nykyrian kâğıtları masanın üzerinden aldı. "Senin neyin var böyle?"

Rachol ayağa kalktı. "Dün gece onunla yatmışsın! Gecenin yarısına kadar aşağıya dönersin diye bekledim. Ama gelmedin."

Nykyrian iç çekti. "Geceyi nerede geçirdiğimi biliyorum."

Rachol'un gözleri kısıldı. "Bize ihanet ettiğinde, seni uyardığımı unutma."

Nykyrian dişlerini sıktı, Rachol'u uçurmak istiyordu. "Nasıl unutabilirim ki, hayatımın her günü bana hatırlatacağından hiç şüphem yok."

Rachol ona baktı ve Nykyrian onun sıkılı yumruklarından kafasını omuzlarından ayırmak istediğini anladı.

Rachol kâğıtlarını toplayıp odadan çıkmadan önce, "Bu senin cenazen," dedi.

Rachol'un korkunç uyarıları kafasında yankılanırken, Nykyrian yavaşça gemisine doğru ilerledi. Belki de Rachol haklıydı. Her şey çok iyi gidiyordu. Hayatı hiçbir zaman düzgün gitmemişti. Tam işler yoluna girmiş gibi görünürken, her zaman her şeyi berbat edecek bir şey oluyordu.

Nykyrian gemisine tırmandı. Deri koltuğa oturdu ve düşünmeye başladı. Başparmağı vites kolunun üzerinde oynuyordu. Omurgasında kötü bir his belirdi.

Güç ve yakıt seviyelerini kontrol eden Nykyrian olağan dışı bir şey görmedi. Yine de belanın yaklaştığı hissi devam ediyordu. Hayatında öğrendiği bir şey varsa o da her zaman içgüdülerine güvenmektir ve şimdi bu içgüdüler yüksek sesle alarm veriyordu.

Kesinlikle korkunç bir şey .

Bölüm 11

Nykyrian, Darling ve Hauk, Nykyrian'ın evinin ana odasında duruyordu. Nykyrian, Kiara'nın onlarla birlikte Tondara'ya gitmesine izin verdiği için akıl sağlığından şüphe etmeye devam ediyordu. Eğer Kiara o iri kehribar gözleriyle yalvarmasaydı, daha fazla dayanamaz ve onun geride kalmasını sağlayabilirdi. Ama kahretsin, yapamadı.

Hauk karanlık bir ifadeyle, "Tavsiyeniz işe yaramadı," dedi ve merdivenlere baktı.

Nykyrian arkasını döndüğünde Kiara'nın indiğini gördü. İsteddiği gibi saçlarını yüzünden iyice geriye çekmiş ve kalın bir atkuyruğu yaparak yumuşak lüleler halinde sırtından aşağıya doğru sarkıtmıştı. Beline birkaç santim ekleyen eski, yırtık pırtık savaş giysisi güzelliğinden hiçbir şey kaybettirmiyordu.

"Başka ne yapabiliriz?" Darling sanki cevabı biliyormuş gibi Nykyrian'a bakarak sordu.

Hauk, "Başının üzerine bir şey koyun," diye önerdi.

Kiara'nın yüzü pespembe oldu. "Neden başının üzerine bir şey giymiyorsun, seni koca-"

"İşte bu," dedi Nykyrian, Hauk'u kızdıracak bir şey söylemeden önce sözünü keserek. "Onu kızdırmayın!"

Nykyrian yanından hızla geçip merdivenlerden yukarı çıkarken ve elinde kalın, dolgulu bir deri ceketle dönerken Kiara şaşkınlıkla baktı. "Zaten mekik gibi görünüyorum," dedi suratını asarak. "Bunu giyersem, bedenimin üç katı ağırlığındaymışım gibi görüneceğim."

Nykyrian göz kırptı. "Amaç da bu zaten."

Kiara dudaklarını büzdü, artık onlarla gitmesi gerekip gerekmediğinden emin değildi. Darling ona ne tür bir kulüp olduğunu söylediğinde merakı daha da artmıştı.

onun en iyisi.

Nykyrian ceketini giymesine yardım ederken, bakışları onun vücudunda gezindi. Kiara arzusuyla yanıp tutuşuyordu. Nykyrian dar deri pantolon ve altında gömlek olmayan büyük boy bir deri ceket . Bronzlaşmış, kaslı ona dokunması için ellerine yalvarıyordu. Hauk ve Darling olmasaydı, onu merdivenlere geri çeker ve içindeki yakıcı ihtiyaca boyun eğdi. Nykyrian'ın gözleriyle karşılaştığında kuru dudaklarını yaladı. Aç bakışları Nykyrian'ın yanaklarını renklendirdi.

Hauk'un kahkahası çınladı. "Bu çocuğun kızardığını hayatımda ilk kez görüyor olabilirim!" Nykyrian ona kara bir kaş çattı. Hauk bir adım geri çekildi, hâlâ gülüyordu.

Nykyrian, Andarion hakkında bir lanet mırıldanarak Kiara'nın saçlarını çözdü ve nazıkçe üç örgü haline getirdi, sonra üçünü bir araya getirdi. Ceketinin yakasını kaldırdı ve onu Darling ile Hauk'a bakacak şekilde çevirdi.

"Şimdi ne düşünüyorsun?" diye sordu.

Hauk başını salladı. "Hâlâ çok çekici olduğunu düşünüyorum. Bizi öldürtecek!"

"Sakin ol," dedi Darling. "Shahara oraya her zaman gider ve kimse onu rahatsız etmez."

Hauk homurdandı. "Çünkü ona günün saatini sormaktan başka bir şey yapmadığın için seni öldürür."

Kiara onları dinleyeceğinden korkarak Nykyrian'a baktı. Özgürlüğünün kısıtlanmasıyla geçen bir ömürden sonra, gerçek bir kaçakçının/suçlunun dalışını görmeyi çok istiyordu.

Nykyrian başını Hauk'a doğru salladı. "Onu yakından izleyeceğiz," dedi elini tutarak.

* * * * *

Touras olarak bilinen büyük gezegene ve Tondara adlı gelişen liman kentine doğru ilerlerken Kiara için zaman hızla geçti.

Kiara'nın o güne kadar gördüğü en pis körfezin dışına yanaştılar. Kapak açıldığında, çürüyen çöplerin ve vücut kokusunun keskin kokusuyla boğuldu. Belki de Hauk'u dinleyip evde kalmalıydı. Burası iğrenç bir yerdi!

Nykyrian onu çözdü. "Yardım almadan aşağı atlamam gerekecek. Ne yaptığını biliyor muyş gibi davran ve biri sana bakarsa hırla."

"Ciddi misin sen?" "Hem

de çok."

Kesinlikle eve gitmek istiyordu. Uzun bir iç çekişle arabadan indi ve adamın dediğini yaptı. Ayakları kaldırıma çarptığında dizlerinde bir acı hissetti.

Kiara, tanımlanamayan birkaç haşarat türü gıcırdayarak ayaklarının altından geçip yakındaki bir çöp yığınının altına koşarken çığlık attı. Birkaç varlık dönüp ona ilgiyle baktı. Kiara yutkundu ve Nykyrian'ın yanına atladığını görmek için başını kaldırdı.

İzleyenlere sert bir kaş çattı, sonra nefesinin altından mırıldandı, "Kaldırımda zıplamaktan nefret ediyorum. Dizlerimi öldürüyor."

Kiara kahkahalarını bastırdı. Darling ve Hauk da onlara katıldı.

"Kalabalık görünüyor," dedi Darling, körfezin içine doluşmuş gemileri incelerken.

Hauk gözlerini kıstı. "Bence toz haline gelmeden önce geri dönmeliyiz."

Nykyrian Hauk'u girişe doğru itti.

Kiara'nın kolları bacakları, kapıya yaklaşırken onları izleyen bitkin insanlar karşısında titredi. Arkadaşlarını ölçüp biçmeye biraz fazla niyetli görünüyorlardı.

"Kimsenin bakışlarıyla karşılaşma," diye uyardı Nykyrian, bir kolunu sahiplenici bir şekilde onun etrafına sararak.

Kiara başını salladı, bir korku yumağı kelimelerin boğazından çıkmasını engelliyordu. Kapılar açıldığında irkildi. Yüksek sesli müzik, vücudunda ikinci bir kalp atışı gibi çarpan bir seviyede çınliyordu.

Merakı paniğin ardından kayboldu. Nykyrian ve grubuyla birlikte olduktan sonra çoğu kaçakçının onlara benzediğini sanmıştı ama yanılmıştı. Karanlık kulübün içinde hareket eden erkekler, kadınlar ve uzaylılar o güne kadar gördüğü en kaba, en korkutucu kişilerdi ve herhangi birinin kendilerine ters ters bakmaktan başka bir şey yapmayan birini öldürebileceğinden hiç şüphesi yoktu.

Loş ışıklar tepesinde yanıp sönüyordu. Ucuz alkol kokusu boğazında düğümlendi. Yaratıklar birbirlerinin üzerine yuvarlanıyor, itişip kakışıyor, kavga ediyorlardı. Bacakları titriyordu.

Nykyrian ücretlerini ödedi. "Bizimle kaldığın sürece zarar görmeyeceksin," diye gürültüyü bastırmak için kulağına bağırdı ve onu kalabalığın içine çekti.

Hauk elini onun omzuna koyarak arkasında olduğunu hissettirdi. Gerçek anlamda.

"İleride bir masa var!" Darling bağırdı, kalabalığın içinde sallanarak masaya ulaştı.

Kiara masaya sağ salım ulaştığında rahat bir nefes aldı. En azından masa bölümü o kadar kalabalık görünmüyordu. Hepsi oturduğunda, bilinmeyen bir tür onlara içecek getirdi.

"O yeni," diye peltek peltek konuştu köpürmüş dudaklarının arasından. "Neyi tercih ediyor?" "Grenna," diye yanıtladı Nykyrian.

Sunucu gülümsüyor gibiydi ama Kiara garip şekilli dudakları yüzünden bunu tam olarak anlayamadı. "Seni tekrar görmek güzel savaşı. Biri size şanslı bir atış yaptı mı diye endişelenmeye başlamıştım."

Nykyrian sırttı. "Bundan daha iyisini biliyorsun, Vrasna."

Vrasna, Kiara'nın masanın altına gömülmek istemesine neden olacak bir şekilde Kiara'ya baktı. "O senin mi?"

Nykyrian başını salladı.

Vrasna onun omzunu sıktı. "Bunu etrafa yayacağım."

Kiara yaratığın gidişini izledi. "O da neydi?" diye sordu, Vrasna'nın dört ayak üzerinde ne kadar zarif hareket ettiğini inceleyerek.

Nykyrian'ın ağzının bir köşesi kalktı. "Telaffuz edemezsin ama o bir dişi." Nykyrian ona içkisini uzattı.

Kiara küçük bir yudum aldı, sonra ekşi, yoğun sıvı dilinde bir delik açarken nefesi kesildi. Gözleri yaşardı.

"değil mi?" Darling ona bir bardak su uzatarak sordu.

İlgisi için minnettar olan Kiara, ağzındaki ateşi azaltmaya çalışarak büyük bir yudum aldı.

"Onu buldum," diye bağırdı Nykyrian Hauk'a. "Kiara'yı hayatın pahasına koru!"

Nykyrian yanlarından ayrılırken Kiara başını kaldırdı, kalbi korku ve endişe içinde çarpıyordu. Adamın kimin peşinde olduğunu bilmiyordu, sadece Nykyrian'ın tehlikeye atılmamasını umuyordu.

Onun odayı geçip son derece çekici sarışın bir kadınla buluşmasını izledi. Gözleri kısıldı. Kıskançlık içini öylesine şiddetle kemiriyordu ki, kalabalığın arasından sıyrılıp ona sahip olmak istedi. Sonra Nykyrian kadını arka tarafa götürdüğünde daha da çok yandı.

Hauk'un gürleyen kahkahası kulaklarını doldurdu. "Sakin ol," dedi. "Nykyrian'ın bilgiye ihtiyacı var, başka bir şeye değil."

Daha iyi, diye düşündü Kiara, hâlâ tatmin olmamıştı.

Birkaç dakika sonra Hauk eski bir arkadaşının peşinden gitmek için izin istedi. Darling onun yanına oturmak için hareket etti. Titreyen ellerini kendi elleriyle kapattı ve cesaret vermek için şefkatle sıktı.

"Sevgilim!"

Kiara kulağına gelen sesle sıçradı. Darling'in diğer tarafındaki sandalyeye uzun boylu, yakışıklı bir adam oturdu.

"Berbat görünüyorsun, dostum."

Kiara adamın muhteşem yüzünü inceledi. Simsiyah kaşları, yanaklarına paralel, neşeli, ela gözlerinin üzerine düşüyordu. Koyu renk saçları omuz hizasındaydı ve küçük bir at kuyruğu şeklinde toplanmıştı.

Darling'in kulağına bir şeyler fısıldadı ve sonra ona baktı. Baştan çıkarıcı bir gülümseme dudaklarını büktü ve Kiara kaç kadının bu gülümsemeye bayıldığını merak etti. "Selamlar, güzelim." Elini ona doğru uzattı.

Darling'e bakan Kiara, onun adamın arkadaşlığını doğrulamasını bekledi.

Darling, "Kiara, bu benim en iyi arkadaşım, Caillen Dagan, olağanüstü kaçakçı ve aşırı kadın katili," diye bağırdı.

Caillen'in elini usulca sıktı. Caillen elini dudaklarına götürdü ve parmak eklemlerine sıcak bir öpücük kondurdu. Elini bırakınca göz göze geldiler, ağzının bir köşesi Kiara'nın emin olduğu gibi çoğu kadını kıkırdatacak şekilde .

"Kiara Biardi mi?" Caillen şaşkınlıkla sordu.

Kız başını sallayınca gülümsemesi genişledi. "Vay be. Seninle içki değiş tokuşu yapmak daha da büyük bir ayrıcalık!"

Darling Caillen'in omzunu itti. "Sakın ona sataşma," diye uyardı. Darling Kiara'nın yüzüne döndü. "Caillen yeterince zararsız biri, sadece nefes alan her kadının onun yatağına girmek için can attığını düşünüyor."

"Çoğu öyle," diye yanıtladı Caillen bulaşıcı bir kahkahayla.

"Merhaba Caillen!" dedi çekici bir kızıl saçlı, Caillen'in omzuna eğilip yanağından öpmek için.

Caillen burnunu kırıştırdı ve kadını gönderdi. Kiara, Caillen'a inanmayan bir bakış atan Darling'e baktı.

"Sanırım ergenliğe girdiğinden beri ilk kez güzel bir kadının rahatsız edilmeden kaçmasına izin veriyorsun!"

Caillen homurdandı. "Evet, Lila her yerde bulunan bir sürtük. Biri sırtına bir çarpı işareti çizip bu tarafı aşağıya doğru işaretlemeli."

Kiara'nın gözleri onun kaba yanıtı karşısında irileşti.

Caillen omuz silkti, o dayanılmaz gülümsemesi yine yerindeydi. Darling'in suyundan bir yudum almadan önce Kiara'ya "Bunun için üzgünüm," dedi. "En olmadık zamanlarda terbiyemi elden bırakma eğilimindeyim."

Caillen aniden masaya doğru eğildi ve ona baştan çıkarıcı bir sırıtış attı. "Umarım Darling'in sevgilisi değilsindir."

Darling onun yerine, "O Nykyrian'ın," diye cevap verdi.

Caillen'in yüzü bembeyaz kesildi. "Ben buradan gidiyorum," dedi ve ayağa fırladı. Arkasını döndü ve Darling'e ters ters baktı. "Neden bana onun burada olduğunu, kadınına asıldığımı söylemedin. Tanrım Darling, ne yapmaya çalışıyorsun, bağırsaklarımı mı deştireceksin?"

Darling omuz silkti, yüzünde bir gülümseme belirdi. "Aslında, kendini utandırmanı izlemek hoşuma gitti."

"Hah, hah," dedi Caillen, Kiara'ya mahcup bir bakış fırlatarak. Yüzü ciddileşti. "Arturo bir süre önce Kasen'e gelip seni sordu. Ben de ona

Ryn'i ziyaret ettiğini söyledi. Bana inandığını sanmıyorum, o yüzden arkamı kolla."

"Yapacağım."

Caillen onlara başıyla selam vererek kalabalığın arasına karıştı.

Kiara yüzünde bir gülümsemeyle Darling'e baktı. "İlginç bir insandı."

Darling başıyla onayladı. "Ağırlığınca komik rahatlamaya değer."

Kiara Nykyrian'ın bardağındaki pipeti parmaklarıyla büktü. "Nykyrian'ın senin en iyi arkadaşın olduğunu sanıyordum."

Darling sandalyesinde arkasına yaslandı ve onun yüzünü inceledi. "Nykyrian beni koruyor ve bunun için onu seviyorum ama fazla ciddi. Caillen ise hayatı her zaman bir şakayla karşılıyor." Omuz silkti ve suyuna uzandı. "Bilmiyorum, beni sadece güldürüyor."

Kiara kahkahanın önemini çok iyi anlayarak başını salladı. "Sen ve Caillen sevgili misiniz?"

Darling başını salladı ve güldü. "Hayır, Caillen kesinlikle heteroseksüeldir." Kalabalığa göz gezdirdi. "Hâlâ gergin misin?"

Kiara derin bir nefes aldı. "Biraz," dedi ama içinden bunun çok daha fazla olduğunu biliyordu.

Darling elini masadan kaldırdı ve parmaklarının çizgisini takip etti.

"Dokunmak," diye hırladı kötü niyetli bir ses aralarında.

Darling onun elini bıraktı ve ayağa kalktı. "Burada ne yapıyorsun?" diye tersledi.

Öfkeyle bakan adam yakışıklı, yaşlı bir adamdı. Zalim ağzında birkaç belli belirsiz çizgi vardı. Kırışan kumral saçları kısa kesilmişti ve çelik mavisi gözleri soğuk bakışlarla onu tarıyordu.

"Bu gece kendini heteroseksüel mi hissediyorsun?" diye alay etti ve Darling'i kolundan tutarak Kiara'nın irkilmesine neden olan sert bir şekilde kavradı. "Ben sana söyleyene kadar evden çıkmaman gerekiyordu!"

Kiara yutkundu, bu Arturo olmalıydı. Panikleyerek kalabalığın arasından Nykyrian, Hauk ya da Caillen'ı bulmaya çalıştı ama tanıdık gelen kimseyi göremedi.

"Neden gitmiyorsun?" diye bağırdı Darling, öfkesi kontrolden çıkmıştı. "Sana artık eve gelmeyeceğimi söylemiştim."

Arturo'nun cevabı sert bir ters vuruş oldu. Darling masanın üzerine düştü ve masayı devirdi. Kiara hiç düşünmeden öne doğru koştu ve Arturo'yu Darling'den uzaklaştırdı. Onu zar zor kımıldattı.

Çınlayan bir küfürle ona sert bir tokat attı ve onu geriye, bir grup adamın arasına savurdu. Kiara acıyan yanağını görmezden gelerek kendini yerden kaldırdı, dövüşe geri dönmek niyetindeydi ama kendini bir grup pis kokulu insan tarafından çevrelenmiş buldu.

"Affedersiniz," dedi, aralarından geçmeye çalışarak.

"Nereye gittiğini sanıyorsun?" diye sordu biri, yüzünde alaycı bir gülümsemeyle.

"Bir yere gideceğini sanmıyorum," diye cevap verdi bir başkası onu belinden tutup grubun ortasına doğru çekmeden önce.

Dehşet onu sarmıştı, bir şeyler yapması gerekiyordu. Kiara adamın tutuşuna karşı mücadele etti, ellerini pençeledi. Adam hararetli bir küfür savurarak onu omuzlarına attı. Kiara çığlık çığlığa bağırdı ama kurtulamadı.

Yukarı baktı ve Arturo'nun Darling'i arka kapıdan sürüklediğini gördü. Canla başla mücadelesine devam etti. Ona yardım etmek zorundaydı!

Onu tutan adam çabalarına güldü ve omzuna doğru sertçe zıplattı. Nefesi yüksek ve acı verici bir *vınlamayla* onu terk etti. Adamın saçlarını çekerek, açıkta kalan boynunu tırmaladı.

Onu dışarıya, iniş pistine götürdü ve sert bir gümbürtüyle yere düştüğü pis zemine fırlattı. Kiara vücudunu saran acıyla inledi, kaburgaları ve sırtı kırıldıklarından korkacak kadar ağrıyordu.

"Bunu ödeyeceksin *Harita*," hırladı adam, çizmesinden kocaman bir hançer çıkararak.

Kiara'nın her yeri titriyordu, zihni Chenz'in zalim kılıcını vücudunun üzerinde gezdirerek tekrar peşinden geldiğini görüyordu.

Gruptaki diğerleri onun etrafını sardı. Kaçacak hiçbir yeri yoktu. Korku içinde yutkunarak parlayan bıçağı inceledi. Bıçak, adam onu kaldırırken parlıyordu. Hareket edemeyecek kadar paniklemiş olan Kiara bıçağın inmesini bekledi. Birdenbire elinden kapıldı.

"Ne yaptığını sanıyorsun sen?" Nykyrian bıçağı adamın çenesinin altında dengeleyerek hırladı.

Adamın şakağından boncuk boncuk ter aktı. "Bu insanların işi, Andarion."

Nykyrian'ın yüzündeki soğuk ifade Kiara'nın zonklayan omurgasından aşağı bir ürperti gönderdi. "O benim eşim, uyuz. Onunla ne yapacağın beni ilgilendirir."

Kiara adamın kontrolsüzce titrediğini gördü. Bir ona, bir Nykyrian'a, sonra tekrar ona baktı. "Sen onun eşi misin?" diye ciyakladı.

"Evet," diye yanıtladı Kiara inançla, Nykyrian'ın hayatını kurtarmış olmasından duyduğu rahatlamayla titreyerek. Tekrar.

Nykyrian bıçağı adamın çenesinin altından geçirdi ve Kiara'ya elini uzatmadan önce küçük bir kan izi bıraktı. Onu bir cankurtaran halatı gibi kavrayan Kiara, adamın kendisini ayağa kaldırmasına izin verdi.

"Özür dilerim," diye aceleyle konuştu adam, elinin tersiyle çenesindeki kanı silerek. "Bize çarptı. Hiçbir fikrim yoktu. Yani . . . Şey-"

Nykyrian adama dişlerini göstererek, "Gitmeni öneririm," diye hırladı.

Grup Kiara'nın inanamayacağı kadar hızlı koşuyordu. Duygularıyla titreyen Kiara, histerik bir rahatlamayla gülerek başını Nykyrian'ın omzuna gömdü. "Eğer yuh deseydin, sanırım korkudan ölürlerdi!"

Nykyrian onu kendine doğru çekti, kolları bacaklarındaki titremeyi yatıştırdı. "Ne oldu?" diye fısıldadı saçlarına doğru.

Kiara titreyen bir nefes aldı. "Hauk tanıdığı birini gördü. Sonra Darling ve ben konuşuyorduk. Arturo ortaya çıktı. Darling onun elinde!"

Nykyrian'ın vücudu kaskatı kesildi. "Nereye gittiler?"

"Arka kapıdan çıktılar."

Nykyrian onu kolundan tutup kulübe geri çekti ve kalabalığın arasından geçirdi. Hauk'un yanından geçerlerken Nykyrian öfkeli bir küfür savurarak onu yakaladı. Arka kapıdan içeri daldılar. Nykyrian etrafta volta atarak etrafı taradı.

"Hatırlat da seni öldüreyim," dedi Hauk'a acı acı, yüzü öfkeyle buruşmuş bir halde.

"Ne oldu?" Hauk şaşkınlık içinde Kiara'ya bakarak sordu.

Nykyrian dudağını büktü. "Önemli bir şey yok. Darling Arturo'nun elinde."

"Kahretsın!" Hauk ellerini saçlarının arasında gezdirdi. "Sence nereye gittiler?"

"Hiçbir fikrim yok."

Caillen arka kapıdan koşarak geldi. "Darling nerede?" diye sordu Nykyrian'a.

"Arturo onu yakaladı."

Caillen, Kiara'nın yanaklarını ısıtan bir küfür savurdu. "Kasen az önce onları birlikte gördüğünü söyledi. O yüzden bana yardım et, o kadını boğazlayacağım!"

"Arturo'nun onu nereye götüreceğine dair bir fikrin var mı?" Nykyrian Kiara'nın elini tutarak Caillen'a sordu.

"Belki."

Nykyrian bağlantısını çıkardı ve bir arama başlatmaları için Rachol ve Jayne'i aradı. Bağlantısını Caillen'a attı. "Onlarla iletişim halinde ol. Ben Kiara'yı eve götüreceğim, sonra da aramaya katılacağım."

"Size nasıl ayak uyduracağız?" Caillen bağlantıyı kemerine sokarak sordu.

"Evde Darling'in bağlantısı var."

Nykyrian onu gemisine götürürken suçluluk Kiara'nın içini kemiriyordu. Yine başını belaya sokmasaydı, Nykyrian Darling'e zamanında ulaşabilirdi.

"Özür dilerim," diye fısıldadı koydan çıktıklarında.

"Sen hiçbir şey yapmadın," dedi Nykyrian iç çekerek. "Hauk'u ikinizle birlikte bırakmamam gerektiğini bilmeliydim. Bazen hiç düşünmüyor."

Kiara yolculuğun geri kalanında sessiz kaldı, düşünceleri olanlar üzerinde dönüp duruyordu. Darling'in güvenliği için dua etti.

Nykyrian onu aceleyle evine soktu, bağlantıyı aldı ve Kiara ona şans dilemeye bile fırsat bulamadan gitti. Kalbi ağırlaşan Kiara yatağına doğru ilerledi.

Saatlerce yatıp başının üzerinde parıldayan yıldızları izledi ve hepsinin yaşaması için dua etti. Nykyrian'ın savaş uçağının geldiğini gördüğünde kalbi rahatlamıştı. Bornozunu kaptığı gibi aşağıya koşarak onun içeri girmesini bekledi. Lorinalar bacaklarının etrafında kıvrılmış, usulca miyavlıyorlardı.

Nykyrian bitkin bir halde kapıdan içeri girdi. Miğferini yere bıraktı ve onu sıkıca sarmak için kollarını açtı. "Onu bulduk," dedi yorgun bir sesle.

"Umarım Arturo'yu paramparça edersin."

Nykyrian ellerinden birini uzattı. Parmak eklemleri şişmiş ve kanlıydı. "Elimden geleni yaptım."

Kiara gülümseyerek saçının bir tutamını yüzünden uzaklaştırdı. "Sevgilim nerede?"

Nykyrian ondan uzaklaştı ve merdivenlere doğru yürürken gerindi. "Jayne ve kocasıyla birlikte kalıyor."

* * * * *

İkinci basamakta durdu ve yüzünü ona döndü. "Beni yukarı taşırsan her şeyimi veririm."

Kiara güldü. ", asker. !" Kiara onu arkasından itti.

Kızın eli kalçalarının arasına kayarken bir inilti kaçtı. "Bunu yapmaya devam edersen, kendimi yeniden canlandırabilirim."

"Ağzından çıkanı kulağın duysun" diye uyardı. "Ve bu gece o sarışının peşinden koştuktan sonra."

Nykyrian kendini yatağın üzerine attı. "Bilgiye ihtiyacım vardı." Yastığa doğru esnedi.

Kiara başını salladı. "Evren şu anda Nemesis'i görebilseydi, seni bu kadar korkunç bir tehdit olarak göreceklerinden şüpheliyim."

Onun yanıt vermesini bekledi.

"Nykyrian?" Kiara onun üzerine eğildi ve uyuduğunu fark etti.

Dudaklarında bir gülümseme belirdi. Sevgilim ona böyle yorulacağını söylemişti. İç geçirerek ışıkları söndürdü. Kiara giysilerini çekiştirerek aldı, düzgünce katladı ve dolabına yerleştirdi.

Odanın donuk ışığında onu izlerken göğsünde sıcak bir karıncalanma hissetti. Çok huzurlu görünüyordu. Kâbuslarından arınmış bir gece geçirmesi için dua etti. Ama o daha iyisini biliyordu.

Hangi geceler gerçekten uyuduğunu hep bilirdi. O gecelerde annesini çağırdığını, ona küfrettiğini, onun için ağladığını ya da görevlerini hatırlayıp titreyerek uyandığını duyardı. Kiara onun rüyalarından herhangi birini hatırlayıp hatırlamadığını merak ederdi. Hatırladıysa bile, daha sonra bunlardan ona hiç bahsetmemişti.

Saçlarını yanaklarından çekerek sakallı bölgeyi öptü. Onu asla terk etmeyecekti.

Kiara onun üzerine bir battaniye serdi, sonra yatağa onun yanına sürünerek girdi ve kollarını ona doladı. Memnun bir iç çekişle uykuya daldı.

* * * * *

Kiara saçlarını taradı, Nykyrian'ın şehvet dolu bakışları karşısında yanakları ısındı. Yatakta arkasına yaslandı, dudaklarında bilmiş bir gülümseme vardı. "Dün gece benimle evlendiğinin farkında mısın?"

Eli vuruşun ortasında durdu. "Ben ne?"

Başını salladı. "Andarion yasalarına göre, başka bir bireyin huzurunda zorlama olmaksızın eş olduklarını kabul eden iki kişi evlidir."

sıcak bir heyecan geçti. "Ciddi misin?" diye soluk soluğa fırçayı indirdi.

Gözlerini ondan kaçırdı, yüzü soğukkanlıydı. "Anladığım kadarıyla boşanmak istiyorsun."

Kiara alt dudağını ısırđı, dudaklarında bir gülümseme belirdi. "Bunu bir düşüneyim. *Tara* Nemesis olma fikri hoşuma gidiyor." Kiara yatakta onun yanına oturdu. "Tüm gereken bu mu gerçekten?"

Yanağına dokundu, eli çenesinde bir iz bıraktı. "Öyle. Andarionlar görkemli törenleri pek sevmezler." Meyve suyunu yudumladı.

Kiara oflayıp puflayarak arkasına yaslandı. "Düğün günümün bu kadar olaysız geçeceğini hiç düşünmemiştim."

Gülümsedi. "Boşanmak da bir o kadar kolay."

Başını salladı, bukleleri yüzüne dökölüyordu. "Oh hayır. Artık bana mahkumsun!"

Nykyrian'ın sıcak eli yanağını okşamak için hareket etti. Adamın yüzündeki ifadeye anlam veremiyordu ve bu onu endişelendiriyordu.

"Sorun nedir?"

Onun başının tepesini öptü. "Bugün seni babana götüreceğimi düşünmüştüm."

Şaşkınlık onu sarstı. Onun güzel yeşil gözlerini inceledi, eve gitmek istediğinden tam olarak emin değildi. "Babam evli olduğumuzu öğrenirse seni vurabilir," dedi gülümseyerek ve elini battaniyenin altında gezdirdi.

Kızın eli onun etrafına dolandığında, adam meyve suyunu burnuna çekti. Kiara güldü.

"Bu çok kabaydı," diye suçladı.

Dudağını ısırđı ve ona en baştan çıkarıcı gülümsemesini verdi. "Zifaf olmadan evlilik yasal mı?"

Nykyrian meyve suyunu komodinin üzerine koydu. Kiara daha gözünü kırpamadan, adam onu sırt üstü yatağı yatırmıştı. Öpücüğünü memnuniyetle karşıladı.

ellerini onun vücudunda gezdirdi. Öpücüklerini kulağına kadar götürdü, hafifçe kulağının memesini ısırdı. Ürperti vücuduna beyaz bir ateş gibi yayıldı.

Adamın dokunduğu her yer zevkten ağrıyordu. Topuklarını şilteye gömdü ve onunla buluşmak için sırtını dikleştirdi. Kendini hiç bu kadar arzulanmış, bu kadar canlı hissetmemişti.

Kiara ellerini sırtının düzlemlerinde gezdirerek yara izlerini hissetti. O ona aitti ve kimse onu asla elinden alamayacaktı, bundan emin olacaktı.

"Şimdi," diye nefesini tutarak adamın dudaklarını kendi dudaklarına çekti.

Ona itaat ederek dizleriyle bacaklarını ayırdı. Adam içine girdiğinde Kiara inledi. Onu hissetmekten ve birbirlerine ait olduklarını bilmekten zevk alıyordu.

Serbest bırakılması çabuk oldu. "Seni seviyorum," dedi yüzündeki saçları okşayarak.

Cevabı derin, büyümlü bir öpücük oldu.

Adam onun üzerine uzandı, güçlü vücudu onunkiyle kaynaştı. Kiara kariyerini, hayatını unutmuştu. Tek istediği Nykyrian'dı.

Birkaç dakika boyunca sessizce yattılar. Kiara onun kalp atışlarının yavaşlayarak normal bir gümbürtüye dönüştüğünü hissetti. Adamın boynunun tuzlu etini öptü ve sanki onun bir parçasıymış gibi görünen baş döndürücü misk kokusunun tadını çıkardı.

"Banyo yapmak için bana katılmak ister

misin?" diye sordu. Kiara gülümsedi.

"Çok isterim."

Yıkanmaları ve giyinmeleri uzun sürmedi. Neredeyse çok geçmeden savaşçılara binip Gouran'a doğru yola çıktılar. Kiara babasıyla karşılaşmaktan korkuyordu. Verdikleri habere nasıl tepki vereceğini bilmiyordu ama bunun pek de nazik bir tepki olmayacağından emindi.

Gouran görüş alanına girdiğinde Nykyrian'ı onları geri döndürmesi için teşvik etmek istedi. Ama yapamayacağını biliyordu. Babası onun için endişeleniyordu. Sadece mantıklı davranması ve Nykyrian'ı varışlarının hemen ardından hapse atmaması için dua etti. Guriş hava sahasına girdiklerinde etraflarını yüzlerce savaşçı sardı.

"Babanın üzgün olduğunu mu düşünüyorsun?" Nykyrian sordu.

Onun alaycılığı olmadan da yapabilirdi. Kiara gemilerin sayısına hayretle baktı.

"Kalkanınızı indirin ve ana iticinizi devre dışı bırakın," diye emretti kontrolör.

Nykyrian, başka bir geminin silah sistemi tarafından hedef alındıklarını bildiren bir uyarı ışığı yandığında gerildi. "Bu düşmanlığa hiç gerek yok," dedi sakince.

"Düşmanlığı yere indikten sonra anlayacaksın, seni orospu çocuğu!"

Babasının yüksek sesle bağırması kulaklarında yankılandı. "Baba, her şey yolunda," dedi Kiara, sakinleşmesi için dua ederek.

"Angel?" Sesi titriyordu. "Tanrı'ya şükür hayattasın."

Midesindeki düğüm daha da sıkılaştı. "Gördün mü, her şey yolunda," dedi alçak bir sesle, sözlerinin onu mu yoksa Nykyrian'ı mı rahatlatmak istediğinden emin değildi.

Ana iniş pistinin içine indiler. Kiara endişeyle titredi. Babası bu kadar sinirliyken hiç de mantıklı davranmıyordu. Ona, körfezin içinde duran büyük bir asker kalabalığından üzerlerine binlerce silah doğrultulmuş gibi geldi.

"Önce Kiara'yı aşağı gönderin!" diye bağırdı babası.

Nykyrian'ın güçlü elleri kaskını ve emniyet kayışlarını çözdü. "Her yolunda," diye fısıldadı. "Ne diyorsa onu yap."

Kiara başını salladı. Başı panik, korku ve öfkeyle aydınlanarak merdivenden indi. Yavaşça babasına doğru ilerledi, toplanan onca askere inanamıyordu. "Bunun anlamı ne?"

Tiarun iki buz gibi elini kızın yanaklarına koydu, sonra da onu kollarının arasına alarak ezici bir şekilde kucakladı. Kız da ona sarıldı, iyi olduğundan emin olduğuna göre artık daha sakin olması gerektiğini düşünüyordu.

"Baba, bunu durdurmanın zamanı geldi." Nykyrian'ın kafasına doğrultulmuş bir blaster tarafından gemisinden çıkarılışını izledi.

"Haklısın meleğim." Ona gülümsedi. "Buna bir son vermenin zamanı geldi. Biri bunu yapmalı."

Adamlarına bakarken kolları kızın etrafında sıkılaştı. "Vurun onu!"

Babasının emri içini parçaladı.

"HAYIR!" diye bağırdı, kurtulmaya çalışıyordu.

Babasının tutuşu sıkılaştı ve o da döndü. Babası onu kollarından tutarak Nykyrian'a koşmasını engelledi. "Hayır!" diye tekrar bağırdı ama duyulmadı. Körfezin içinde ışık patladı. Nykyrian silah seslerinden geri çekildi.

Kiara donakaldı. Yere yığılırken dudaklarından hiçbir ses çıkmıyordu, ruhunun içinde bir inkâr ışıltısı vardı, babasının elleri hâlâ onun üzerinde kilitliydi ve kocasına koşmasını engelliyordu.

"O öldü," dedi bir asker, Nykyrian'ın yattığı yerden doğrulurken.

Kiara nefes alamıyordu. Ölmek istiyordu. Bu bir hataydı, öyle olmalıydı. Hıçkırıklar bedenini boğarken, dayanılmaz acı ruhunu parçaladı.

"Cesetten kurtulun. Birlikler dağılsın." Kiara babasına baktı, onun bu kadar soğuk, bu kadar duygusuz olabileceğine inanamıyordu.

"Senden nefret ediyorum," diye bağırdı adam onun kalkmasına yardım etmek için hareket ederken. Babasının kollarında çırpındı ama fayda etmedi. Koydan ayrılmak istememesine rağmen, babası acısını umursamadan onu dışarı sürükledi.

İki asker körfezin temizlenmesini bekledi. Nykyrian derin nefes almamak için elinden geleni yaptı. Şu anda hayatında hiç olmadığı kadar çok ağrıyordu. En az dört kurşun neredeyse yakın mesafeden ona isabet etmişti.

"Biz öldük," diye fısıldadı Tameron. "Biardi bunu öğrenirse taşaklarımı alır."

Nykyrian hayatında bir kez daha OMG üyelerinin sadakati için Tanrı'ya şükretti. Casusların son derece değerli olduğu zamanlar vardı.

"Seni ve savaşçını nasıl dışarı çıkaracağız?" Tameron gergin bir şekilde körfezi tarayarak sordu.

Nykyrian bir acı dalgasına karşı gözlerini kapattı. "Kontrol'e söyle, hem ondan hem de benden kurtulmak için savaş uçağımı uzaktan kumandayla sürüyorsun," diye fısıldadı.

Tameron gülümsedi. "Zekice."

Nykyrian, onu kaldırıp savaş uçağının koltuğuna bıraktıklarında kendini gevşek kalmaya zorladı. Kiara'nın çığlıkları kulaklarında yankılanıyordu ve ona iyi olduğunu söylemenin bir yolunu bulmayı diledi.

Acı vücudunda patladı ve bir an için bayılabileceğinden korktu. Uçağı uzaktan kumandayla fırlatılırken yalpaladı.

Neresinden yaralandığını anlayamayacak kadar kan içindeydi. Ayağa kalkıp aracının kontrolünü ele almadan önce yörüngeden çıkana kadar bekledi. Acı zihnini bulandırıyor, düşüncelerini köreltiyordu. Her saniye bir daha fazla zonklayan bir acı getiriyor gibiydi. Eve ulaştığında, hareket etmek için yapabileceği tek şey buydu.

Nykyrian sendeleyerek gemisinden çıktı, gözleri kararıyordu. Rachol'u aramak ve yaraları için yardım almak zorundaydı. Bu hızla giderse kan kaybından ölebilirdi.

bir saat içinde. Vücudunu kaplayan tere rağmen donuyordu. Evinin kapısını açtı, beyaz kumandaların üzerine kan bulaşmıştı.

Kaskını çıkardı ve uyuşmuş ellerinden düşmesine izin verdi. Lorinas kan kokusundan kafası karışmış bir halde ileri doğru koştu. Yardım bulmalıydı. Kiara'ya geri dönmeliydi.

Nykyrian öne doğru bir adım attı ve dizlerinin üzerine çöktü.

Ayağa kalkmaya çalıştı ama acı onu hareketsiz tuttu. Hareket etmeliydi, etmeliydi. Bilinçli son düşüncesi, onu asla terk etmeyeceğine söz veren küçük bir dansçıydı.

Bölüm 12

"Sözleşme yürürlükten kaldırıldı!"

Kiara en yakın arkadaşı Tiyana'nın sevinç çılgınlıklarını zar zor duydu. Bunun yerine, Nykyrian'ın öldürüldüğünü görmesinin üzerinden altı hafta geçtiğine inanamayarak kucağındaki performans takvimine baktı.

Zihni sahneyi, sesleri ve acıyı tekrar tekrar canlandırırdı.

"Kiara, beni duymadın mı?" Tiyana, Kiara'nın oturduğu sandalyenin kolunu okşayarak sordu. "Tiyatroya geri dönebilirsin!"

"Seni duydum," diye cevap verdi hüzünlü bir iç çekişle.

Tiyana sakinleşti ve karşısındaki aynı beyaz, ferforje sandalyeye oturdu.

Kiara eskiden babasının evinin arkasındaki bakımlı bahçede oturmayı, etrafında açan çiçeklerin kokusunu duymayı, güneş ışığının tenini ısıtmasını, tatlı havayı solumak ve Tiyana'yla dedikodu yapmak dışında hiçbir şey yapmamayı severdi. Ama artık öyle değildi. Artık her şey sıkıcı ve tatmin edici gelmiyordu.

Kiara, Tiyana'nın Kiara'nın omzunun üzerinden bakıp güzel sarışın başını salladığını gördü ve bu hareketten babasının onun arkasında duruyor olması gerektiğini anladı. Bakmaya zahmet etmedi. Babasının nerede olduğu gerçekten de umurunda değildi.

"Tiyana," dedi kabaca. "Bize izin verir misin?"

"Elbette Komutan." Ayağa kalktı ve Kiara'nın eline dokundu. "Bir dakika içinde döneceğim. Bir şey ister misin?"

Kiara hıçkırıklarını bastırarak başını salladı. İsteddiği tek şey kocasıydı ve hiçbir şey Nykyrian'ı ona geri getiremezdi. Titreyen bir nefesle Kiara, Tiyana'nın sandalyesine oturan babasına baktı.

"Angel."

"Bana öyle deme!" diye tersledi, yaptığı şey ve o günden beri ona söylediği her şey için onu asla affedemeyecekti.

Derin bir nefes aldı ve ona uzun, manila bir dosya uzattı. "Sağlık raporunu geri aldım. Keşke sana yaptıkları için o piçlerin hepsini öldürebilseydim!"

Kiara gözlerini kıstı, bu ifade için onun gözlerini oymak istiyordu. Elindeki dosyayı almayı reddetti. Ondan hiçbir şey istemiyordu. Hiçbir zaman.

Babası onun tüm OMG erkekleri tarafından tecavüze uğradığını düşünüyordu ve Nykyrian ile arasında olanları ne kadar açıklamaya çalışsa da babası beyninin yıkandığını söylemeye devam ediyordu.

Neden onu dinlemiyordu? Kaç kez ona kimsenin kendisine istemediği bir şey yapmadığını söylemeye çalışmıştı?

"Hamilesin," dedi babası sonunda, sesi acıydı.

Kiara'nın ağzı açıldı ve haftalardır ilk kez gülmek istedi. "Doktor hamileliği sorunsuz bir şekilde sonlandırabileceğini söyledi."

"Yapmayacak!" diye tersleyerek ayağa kalktı.

Tiarun ayağa kalktı, yüzü kararmıştı. "Mantıklı ol. Bir çocuk kariyerini bitirecek. İstedğin bu mu?" diye sordu, kolundan tutup onu sertçe sallayarak. "Neden bir piç tohumu yüzünden hayatından vazgeçmek istiyorsun?"

Kiara öfkeyle titredi ve kolunu adamın kavrayışından kurtardı. Hayatında hiç babasına vurmak istememişti ama şu anda başka bir şeyin onu daha fazla tatmin edeceğinden şüpheliydi. "Öldürdüğün benim kocamdı. Benim bebeğim bir piç değil! Elimde kalan tek şey o, tek şeyim..." Sözleri bir hıçkırıkla kesildi ve bahçeden kaçtı.

Odasına gittiğinde kendini yatağına attı ve yastıklarına gömölerek hıçkırıkla ağladı. Tek istediğı birlikte geçirdikleri son güne geri dönmekti. Nykyrian'a bir kez daha dokunmak. Onun yerine, Nykyrian'dan kalan son parçanın yeşerdiği karnına dokundu. Nykyrian'a vermek istediğı tüm sevgiyi, Nykyrian'ın hayatı mahrum bırakıldığı tüm sevgiyi bebeklerine verecekti.

* * * * *

"Tiyatroya geri dönecek misiniz?"

Kiara kalabalık mağazalar sokağında adımlarının ortasında durdu ve Tişana'yla yüzleştii. "Sana binlerce kez söyledim, dans etmeyi bıraktım."

"Ama neden?" diye ısrar etti Kiara'nın onu sarsmak istemesine neden olan bir sesle.

Kiara içini çekerek elini düz karnında gezdirdi ve bebeğinin kanıtını görecekğii günü özlemle bekledi. "Şu anda benim için daha önemli olan başka şeyler var."

"Ne gibi?"

Sertleşti. "Birincisi bebeğim."

"Birkaç ay daha dans edebilirsin, biliyorsun." Tişana onun kolunu tuttu ve tekrar caddede yürümeye başladı. "Tüm bunları gerçekten yeniden düşünmelisin. Tanrım, senin şöhretin için ruhumu bile satarım."

Kiara Nykyrian'ı geri almak için ruhunu satabileceğini söylemek için ağzını açtı ama başını kaldırdığında Darling'in önünden geçtikleri kafede öğle yemeğii yediğini gördü. Şok onu kaldırıma yapıştırdı.

Tişana'ya başka bir şey söylemeden kolunu kurtardı ve iki büklüm geri döndü, içinde garip bir mutluluk heyecanı vardı. Kiara kafeye girdi ve tereddüt etti. Gözlerini kırıştırdı, hâlâ gözlerinin çalıştığından emin değildi.

"Sevgilim?" diye sordu masasına yaklaşırken.

Darling irkilerek başını kaldırdı. "Kiara?" dedi, ayağa kalkarken yüzüne bir gülümseme yayıldı. "Ben de sana ne olduğunu merak ediyordum!"

Kiara kollarını ona doladı ve sonunda Nykyrian'ın arkadaşlarından birini yeniden görmenin mutluluğuyla dolup taştı. "Sizi görmek istiyordum ama hiçbirinizle nasıl iletişim kuracağımı bilmiyordum! Burada ne yapıyorsun?"

Darling gülümsedi ve onu sıkıca kavradı. "Caillen'ı bekliyorum."

"Kiara?"

Kiara arkasını döndü ve Tiyaana'ya gülümsedi. "Tiyaana, bu benim arkadaşım Darling."

El sıkıştılar ve Darling ona bir sandalye çekti. "Seni görmek gerçekten çok güzel. Nykyrian'ın son zamanlardaki halinden sonra, düşünmeye başlamıştım-"

"Ne?" Kiara soluk soluğa kaldı, soğuk dehşet omurgası boyunca süzölürken yüzündeki kan kaçıyordu. Bu mümkün olamazdı. Kesinlikle onu doğru duymamıştı.

Darling ona baktı ve yüzü saçlarının rengine döndü. "Nykyrian

yaşıyor mu?" Kiara yarı rahatlamış yarı öfkeli bir şekilde sordu.

"Bunu ağzımdan kaçırmamam gerekirdi," diye mırıldandı Darling.

Kiara'nın kalbi küt küt atmaya başladı. Buna inanamıyordu. Hayır, bu doğru değildi. Eğer Nykyrian yaşasaydı, onun için gelirdi. "Onun öldürölüğünü gördüm," diye ısrar etti, Nykyrian'ın patlamalardan geri çekilişini, kanlar içinde yatan bedenini, öldüğünü söyleyen askerin sesini hatırlıyordu.

Darling dudaklarını yaladı ve Tiyaana'ya baktı. "Ağır yaralıydı ama birkaç OMG üyesi eve dönmesine yardım etti."

Kiara titreyen elleriyle masanın kenarını kavradı, düşünceleri zihninde yuvarlanıyordu. Nykyrian yaşıyordu ve onu istemiyordu. Her şey

Bu kez, kendisine onu sevdiğini söylemişti, ancak ona hayatta olduğunu söyleme zahmetine bile girmemişti!

Öfkeyle dişlerini birbirine geçirdi. "Anlıyorum," dedi sonunda, sesi onu tüketen acı duygu kadar buz gibiydi.

Ayağa kalktı ve Darling'e elini uzattı. "Bugün seni görmek güzeldi. Keşke sizinle daha fazla vakit geçirebilseydim ama korkarım müdürümü arayıp bir işi kabul etmem gerekiyor."

Kiara kafeden çıkıp kalabalık caddeye geri dönerken Tiya'nın şaşkınlığını hisseden Kiara, Tiya'nın peşinden koştu.

"Ne oluyor?" Tiya kafenin olduğu yöne bakarak sordu. "Kimdi o adam?"

Kiara öfkelenmişti. "O hiç kimse değil." Kalabalığın arasından hışımla uzaklaştı, keşke Nykyrian'ı tekrar görebilseydi de onu kendi elleriyle vurabilseydi! "Zamanımı ve emeğimi boşa harcadığıma inanamıyorum! Kariyerimi!"

"Ne?"

Kiara parladı at Tiya. "Hiçbir şey. Ben ince ve Ben geliyor dışarı emeklilik!"

* * * * *

Nykyrian, Kiara'nın balelerinden birinin banttan gösterisini izlerken Ulf'un yumuşak karnını okşadı. Kalbi ağırdı. Onun peşinden gitmesi gerektiğini biliyordu. gitmesi gerekiyordu, diye düzeltti kendini- ama yapamadı.

Kiara'sız olmak yeterince cehennem azabı değilse, Rachol da kayıptı. Dairesi paramparça edilmişti ve bunu kimin yaptığına dair kimsenin bir fikri yoktu. Haftalardır arıyorlardı ama kimse Rachol'un nerede olduğuna dair bir iz bulamamıştı.

Acı onu kavradı ve Nykyrian bir yudum daha *grenna* içti. Her zaman olmak istediği gibi yalnızdı. Ama gerçek yalnızlığın ne kadar acı verici olduğunu hiç tahmin etmemişti. Yorgun bir hayal kırıklığıyla iç çekti. Kiara bu gece Gouran'da sahne alacaktı.

İçini bir memnuniyet duygusu kapladı. Tehditleri işe yaramıştı. Nemesis, Probekein'ları sözleşmelerini iptal edecek kadar korkutmayı başarmıştı. Kiara hayatını geri almıştı. Ona ihtiyacı olmayan ya da onu hak etmeyen bir hayat.

Kiara'ya söyleyebilmeyi dilediği o kadar çok şey vardı ki. Eğer onun vücuduna son bir kez dokunabilseydi.

Ne önemi vardı ki? Tüm hayatını olabilecekleri dileyerek geçirmişti. Rachol burada olsaydı söyleyeceği gibi, Nykyrian'ın iki seçeneği vardı. Ya kendine acımaya devam edecek ya da Kiara'yı görmeye çalışacaktı. Şu anda iki seçenek de umut verici görünmüyordu. Tekrar iç geçiren Nykyrian bardağını yeniden doldurmaya gitti.

* * * * *

Kiara'nın yüzünde parlayan ışıklar onu kör etti. Başını çevirdi ve muhabirlerin arasından soyunma odasına doğru ilerlerken onlara alıntılanabilecek birkaç yanıt verdi.

Kısa süreli gizemli kayboluşundan sonra, medyanın en sıcak konusu o gibi görünüyordu. Bırakın dedikodu yapsınlar. Zaten onun ne umurundaydı ki? Sadece bebeğini öğrenene kadar bekleyin, o zaman gerçekten ilginç haberler için onun etrafını saracaklardı.

Yorgun bir iç çekişle odasına çekildi ve aşırı hevesli gazetecilere karşı kapıyı kapattı. Kapıya yaslanarak sakinleştirici birkaç nefes aldı.

Dans etmekten nasıl bu kadar zevk aldığını ve bir daha zevk alıp alamayacağını merak ediyordu. Tüm o arkadan iş çeviren politikacılar ve bir sanatçıyı alaşağı etmek isteyen hevesli genç dansçılar, bir eliyle *sola* yaparken diğer elini elbisesinin içine sokmak isteyen tüm o iki yüzlü organizatörler. Bundan bıkmıştı.

Kendini kapıdan uzaklaştırarak tuvalet masasından bir havlu aldı ve alnındaki teri sildi.

"Kiara?"

Rüyalarına musallat olmaya devam eden sesi tanıyarak donakaldı. Nykyrian gölgelerin arasından çıktı. Ona baktı, gözlerinin altındaki koyu halkalara ve dudaklarının etrafındaki gerginliğe dikkat etti. Yakışıklı yüzündeki kirli sakallar sanki birkaç gündür tıraş olmamış gibi sıralanmıştı.

Öfkesine ve acısına rağmen vücudu arzuyla zonkluyordu. Ona yaptıklarından sonra nasıl hâlâ onunla sevişmek isteyebilirdi? Onu ve bebeklerini bir hoşça kal bile demeden terk etmişti!

"Ne istiyorsun?" diye tersledi.

Ona dokunmak için elini uzattı, sonra geri çekti. "Açıklamak istedim."

Arkasını döndü ve kostümünün arkasındaki fermuarı çekiştirdi, saçlarına takılıp birkaç telini kopardığında küfretti. "Bunu duymak istemiyorum!" diye hırladı, yüzünü ona dönerek. "Öldüğünü düşünmeme izin verdin!"

Beklendiği gibi, yüzü ifadesizdi.

Kiara'nın yanaklarından yaşlar süzülürken, onun sözde ölümünü hatırlayınca öfkesi daha da arttı. "Benim yüzümden öldüğünü sanıyordum! Böyle bir şeyi nasıl yaparsın?"

Gözlerini kaçırdı ve elini saçlarının arasından geçirdi. "Acı çektiğimi düşünmüyor musun?" Sesi ona zar zor ulaşan zayıf, tarafsız bir fısıltıydı. "Neredeyse ölüyordum."

"Keşke yapsaydın!"

Çenesi seğırdi ama başka bir tepki göstermedi. Tek kelime etmeden balkonun açık kapılarından geçerek gözden kayboldu. Kiara kendi kendine onun gittiğine sevindiğini söyledi. Yaptıklarından sonra onu görmek istemiyordu. *Onu* terk etmişti. Kalbi onu dinlemedi.

"Nykyrian!" diye seslenerek balkona doğru koştu ama artık çok geçti.

Aşağıdaki sokak ruhu, hayatı kadar boştu.

Orada durup onu bulmaya çalışırken hafif bir esinti saçlarını dalgalandırdı ve ona eskiden orada oynayan nazik parmakları hatırlattı.

* * * * *

Kiara derin bir nefes aldı, sonunda talk-show röportajını bitirdiği için rahatlamıştı. Babası ve Tiyana, istasyonun göz kamaştıran beyaz koridorunda onun yanında yürüyor, tiyatroya dönüşünün başarısı hakkında sohbet ediyor, ayakları gri porselen zeminde ciddi bir ritim tutturuyordu.

Kiara kollarındaki ürpertiye ovuşturdu. Nykyrian'ın evinde sahip olduğu yalnızlığa ve huzura geri için neler vermezdi. Yıldızlar üzerlerinde parıldarken onunla sevişmeyi özlemişti.

"İyi misin?" diye sordu babası, sesi endişeyle sıcaktı.

Babası son birkaç hafta içinde çok daha anlayışlı davranmaya başlamıştı ama yine de bebeğe "o "dan daha kişisel bir isim vermeyi reddediyordu. Kiara babasına kızgın olmaktan vazgeçmişti. Şimdi öfkesi başka bir kaynağa odaklanmıştı, muhteşem sarı saçları ve gamzeleri olan, gerçekten öldürmek istediği birine.

"Sadece yorgunum," dedi pelerinini omuzlarında kaydırarak.

Kiara göz ucuyla bir hareket yakaladı. zamanında döndü ve göğsüne doğrultulmuş bir blaster gördü. İçinden bir çığlık yükseldi

Babası onu iterek yoldan çekerken ciğerleri sızladı. Yere düşerken kolunda şiddetli ve zonklayıcı bir ağrı .

Daha fazla silah sesi duyuldu ama babasının altındaki pozisyonundan neler olup bittiğini anlayamadı. Bağrıışmalar koridoru doldurdu ve biri yanından koşarak geçti.

"Kiara?"

Nykyrian'ın sesini duyunca gözlerini kırıştırdı, kolunun acısını unutmuştu.

Babası bir hırıltıyla onun üzerinden yuvarlandı. Kiara kendini Nykyrian'dan uzaklaştırmaya çalıştı ama Nykyrian uzanıp kolunu kıramayacağı bir çelik gibi kavradı.

"Bırak onu!" diye kükredi babası, Nykyrian'ın elini ondan çekmeye çalışıyordu.

Nykyrian babasını silkeledi ve onu kolundan tutarak ayağa kaldırdı. Babası vahşi bir küfür savurarak onlara doğru geri döndü.

"Yapma," dedi Nykyrian, blasterını babasının göğsüne

doğrultarak. Babası dondu kaldı, gözlerinde ne yapması

gerektiğine dair bir şaşkınlık vardı.

Kiara vücudunun üst kısmını kaplayan kanı görene kadar Nykyrian'ın tutuşuna karşı şiddetle mücadele etti. Soğuk bir dehşet ve korku onu tüketti. Onun bebeği!

"Vuruldum mu?" diye nefes nefese kaldı, neden daha fazla acı hissetmediğini anlayamıyordu.

Nykyrian onu yerden kaldırdı, omzunun üzerinden attı ve koridorda koşmaya başladı. Üzerlerine daha fazla ateş açıldı. Olanlar karşısında şaşkınlık içinde olan Kiara sessiz kaldı ve yarasının bebeğini tehlikeye atmaması için dua etti.

Bir anda Hauk ortaya çıktı ve blasterını ateşledi. Nykyrian'a "Ben seni korurum," diye bağırdı. "Onu buradan çıkar."

Kiara, Nykyrian'ın sadece bir saniye tereddüt ettiğini hissetti, ardından merdiven boşluğunu açtı ve Nykyrian üzerine yığılmışken olabildiğince hızlı bir şekilde aşağı koştu.

Kıpırdandı, kurtulmaya çalıştı. "Bırak beni!" diye bağırdı sonunda.

Ona hiç dikkat etmedi. Nykyrian sonunda onu gemisinin yanına bıraktı ama sol eliyle blasterini kılıfına sokarken sağ eli kızın kolunda sıkıca duruyordu.

Kiara ona karşı koydu ve tüm gücüyle koluna saldırdı. "Seninle gelmiyorum."

"Cehennem gibi değilsin," diye tersledi, artık ona vuramaması için onu kendine doğru çekti. "Aksel'in adamları burayı kuşattı. Görevleri *seni* yakalamak!"

"Yalan söylüyorsun! Benimle ilgili bir sözleşme yok. Ben güvendeyim!"

Gözlerindeki zehirli bakış onu ürpertti. "Peşinde olduğu benim ve sen de beni cezbetmek için kullanacağı yemsin."

Kanı yanaklarını terk etti. Bir an için yalan söylüyor olabileceğini düşündü ama yüzündeki soğuk ciddiyet onu gerçek konusunda uyardı. Sersemlemiş bir halde onun kendisini itmesine ve Gouran'dan hızla uzaklaşmalarına izin verdi.

"Beni nereye götürüyorsunuz?" diye fısıldadı, kolundan aşağı akan kanı durdurmaya çalışarak. "Bir doktora ihtiyacım var."

Kaba elleri elbisesini omzundaki yaradan ayırdı. "Bu bir et yarası," dedi ve koltuğun altından bir bez parçası çıkardı. "Bunu üzerine tut. Eve varmadan kanaması duracaktır."

Kiara'nın dudakları titredi. Öfkeliydi, bunun kanıtı konuşurken sertleşen sesiydi.

Ona ne yapmıştı? Kızmaya hakkı olan tek kişi oydu! "Eve, Gouran'a

gitmek istiyorum," diye ısrar etti.

Eli değiştiricisinin etrafında sıkılaştı. "Yapamazsın."

Kiara onunla tartışmaya zahmet etmedi. Ne olursa olsun eve döneceğini biliyordu. Onunla kalmayacaktı, onu terk ettikten sonra olmazdı!

Evine varmak sonsuza kadar sürdü. Düşmanca sessizlik sinirlerini yıpratıyordu ama Kiara bunu bozmanın buna katlanmaktan daha kötü olacağını biliyordu.

Nykyrian eve giden yolu açtı. Ona bakmaya ya da yarasına yardım etmeye zahmet etmedi. Kiara öfkeyle dişlerini sıktı. Koy ile ev arasındaki kapı aralığında durdu, bacakları lorinalar tarafından okşanmıştı.

Nykyrian ona bakmadan mutfaktaki dolabı açtı ve tıbbi bir çanta çıkardı. "İşte," dedi, antiseptik ve beyaz bir bez çıkardı. Merdivenlerden yukarı çıkmadan önce onları masanın üzerine koydu.

Kiara odaya doğru ilerledi, vücudu başına gelen her şey yüzünden uyuşmuştu.

Nykyrian yatak odasının kapısında durakladı ve yüzünü ona döndü. Vücudunun herhangi bir gözeneğinden aklından geçenleri ona işaret edecek tek bir duygu bile çıkmıyordu. "İzleme odasında uyuyacaksın," dedi dalgınca ve ardından kapıyı gürültüyle arkasından kapattı.

Kiara antiseptik şişesini kavradı ve kafasına fırlatmak istedi. Ona bu şekilde davranmaya nasıl cüret eder! Öfkeyle yarasına bakmaya koyuldu, bir yandan da üst kattaki adama küfrediyordu.

Yarayı temizlemesi ve bandajlaması uzun sürmedi. Nykyrian haklıydı, bir çizikten fazlası değildi. Üst kattaki karanlık duvarlara hararetle bakarak izleme odasına doğru ilerledi.

Kapı aralığında durakladı, çekilmiş yatağın üzerinde elbiselerinden birini gördü. Öfke içindeyken bile ona göz kulak oluyordu. Kiara'nın boğazı sıkıştı. Yukarı koşup adam açana kadar kapıya vurmak çok kolay olurdu ama yapamadı.

Tanrım, onu nasıl da istiyordu, onun için yanıp tutuşuyordu. Ama adam onu umursamıyordu. Eğer umursasaydı, öldüğünü düşünerek haftalarca acı çekmesine asla izin vermezdi. Keşke ne yapacağını, ne söyleyeceğini bilseydi. Yatağın kenarında otururken gözyaşları yanaklarından aşağı süzülüyor, hayatının parçalanmış kenarlarını düzeltecek bir mucize dua ediyordu.

* * * * *

Nykyrian tepesindeki yıldızları izledi. Kiara saatlerce ağladıktan ve ruhuna lanet okuduktan sonra nihayet sessizleşmişti. Alkol şişesini dudaklarına götürerek sıvının boğazını yakmasına izin verdi. Rachol haklıydı, sarhoşken yıldızlar ayıkken olduğundan çok daha ilginçti.

İçini çekti, öldüğünü bildiği bir arkadaşı için acı çekiyordu, sahip olamayacağını bildiği bir kadın için acı çekiyordu. Eğer Driana bu öğleden sonra Hauk'la temasa geçmemiş olsaydı, Kiara şimdi ölmüş olacaktı ve bu tamamen onun hatası olacaktı. Tanrım, eğer bu öğleden sonra iki saniye daha geç kalsaydı, Kiara ya yakalanmış ya da ölmüş olacaktı. Midesi bulandı. Grenna'dan bir yudum daha aldı. Ne hayat ama.

Kendini durduramadan odadan çıktı ve merdivenlerden inerek Kiara'nın yatağına yöneldi. Ses çıkarmamaya dikkat ederek izleme odasının kapısını iterek açtı.

Nefes alış verişi yoğunlaştı ve arzu damarlarına hücum ederek burada ağzı açık bir aptal gibi durmaktan daha fazlasını yapmasını istedi. Ama bu gece Kiara'yı seven yanını, onun için ölebilecek yanını dinlemeyeceğini biliyordu.

Kadının göğsünün huzurlu bir uykuda inip kalkmasını izlerken içinde acı bir özlem kabardı. Yan yatmıştı, kıvrıcık saçları arkasında dalgalanıyordu.

O tellerin nasıl bir his olduğunu hatırlayınca eli karıncalandı. Nykyrian dişlerini sıktı. Vücudu zonkluyordu ve bir an için, bir şey yapabileceğinden korktu.

onun isteklerine boyun eğmek.

"Nykyrian?" Kiara fısıldadı, gözlerini açıp acınası, üzgün bir yüzle ona baktı.

Kararsızlık içinde kapının çerçevesini kavradı. Onu bırakmak zorundaydı. Aksel onu alaşağı etmek için her şeyi yapabilecek yüzlerce suikastçıdan sadece biriydi. Her şeyi.

"Uyumaya devam et," diye hırladı ve kapıyı çarptı.

Kiara geçide baktı, kalbi parçalanıyordu. Neden ona gelmişti? Neden umurundaydı?

Elini karnının üzerine koydu, ona bebekten bahsetmek istiyordu ama yapamadı. Şu anki mizacıyla nasıl tepki vereceğini kim bilebilirdi ki? İhtiyacı olan son şey, o uyurken evin içinde dolaşan daha da öfkeli bir suikastçıydı.

Ayrıca, beslediğı onun çocuğuydu. Bir daha geri dönmeyeceğinden şüphe duyduğu mutlu bir zamanın hatırası.

* * * * *

"Daha hazır değil misin?" Kiara saçının son parçasını da örerken Nykyrian homurdandı.

"Beni terslemeyi kes!"

Bunun yerine ona ters ters baktı.

Kiara öfkeyle dişlerini birbirine geçirdi. Onu kabaca uyandırdığından beri tek yaptığı şaklamak ve tıslamaktı. "Beni nereye götürüyorsun?"

"Dışarı."

Tiksinen Kiara içini çekti. "Sen tam bir bilgi pınarısın. Belki de medyada bir iş bulmayı düşünmelisin."

Yüz ifadesinden alaycılığının yerini bulduğu anlaşıyordu. "Saçma sapan yorumlar yapmayı bitirdiysen, biriyle buluşmam gerekiyor."

Kiara dondu kaldı. "Beni neden yanında götürüyorsun?"

Açık yeşil gözlerinden öfke ve nefret fışkırıyordu. Ondan korkarak bir adım geri çekildi. "Rachol gitti," diye hırladı. "Artık evimi kimin bildiği hakkında hiçbir fikrim yok. Seni burada bırakırsam, şansım yaver giderse biri seni bulur."

Kaşlarını çatarak ona baktı. "Rachol gitti mi?" diye tekrarladı, vücudu uyuşmaya başlamıştı. "Ne demek istiyorsun?"

Nykyrian öfkeli bir sarsıntıyla ceketini çekti. "Yani ortadan kayboldu. Haftalardır kimse onu görmemiş ve dairesi paramparça olmuş. Birinin babanın kontratına göre hareket edip onu öldürdüğünü düşünüyoruz. Sanırım babanızın evine gidip Rachol'un kellesinin istediği gibi kendisine teslim edilip edilmediğini öğrenmeliyim."

"Hayır," diye fısıldadı, buna inanamıyordu. Nykyrian'ın konuşurken sesindeki soğukluğa rağmen ne kadar acı çekiyor olabileceğini düşünürken gözlerinde yaşlar birikti.

Nykyrian ona karşı dudağını büktü, gözleri alev alev yanıyordu. "Keşke seni kurtarmak yerine babanı öldürseydim."

Kiara onun sesindeki acılık karşısında hıçkırarak ağladı. "O zaman neden yapmadın?"

"Bilmiyorum!" diye kükredi. "Artık neden bir şey yaptığımı bilmiyorum."

Kiara ona dokunmak için uzandı ama o arkasını döndü. "Sadece savaşıya bin ve beni yalnız bırak."

Onun emrine itaat ederken gözyaşları yanaklarından aşağı süzüldü. Ona kızması, lanet okuması ya da başka bir şey yapması gerektiğini biliyordu. Ama şu anda tek yapabildiği Rachol'un onunla alay ettiği görüntüleri görmekti. Onlar bir aileydi, ruh kardeşiydiler.

Gözyaşlarını geri çekti.

Kiara, sorma zahmetine bile girmediği bir varış noktasına doğru uçarlarken yıldızların yakınlaşarak geçişini izledi. Kendisine ters ters bakılmasından bıkmıştı. Tek istediği huzur dolu bir gündü. Nykyrian vurulmadan önceki günlere geri dönmek.

Nykyrian bir sarsıntıyla yere indi. Kiara'nın nefesi kesildi, vücudu ağrıyordu. Sert inişi merak ederek kaşlarını çatı ama dilini tuttu.

Tek kelime etmeden onu koydan çıkarıp küçük bir sıra evin içine götürdü. Kiara yönünü bulmaya çalışarak etrafına bakındı ama hiçbir şey tanıdık gelmiyordu.

Sonunda büyük, beyaz bir eve gelmeden önce onu birkaç arka sokakta takip etti. Adam, onu korumaya başladığı ilk geceyi hatırlatan bir tavırla sokağı bir aşağı bir yukarı süzdükten sonra kapıyı sertçe çaldı.

Onu kapının yanına itti ve silahının kılıfını çıkardı.

Kapı açıldığında kulübün çekici sarışını göründü. Kadın sırtarak, "İsterseniz her yeri arayabilirsiniz," dedi ve içeri girebilmeleri için kapıyı sonuna kadar açtı. "Etrafta pusuya düşürülmeyi bekleyerek dolaşmanızdan bıktım."

Kiara kadının sesindeki altta yatan nefreti gözden kaçırmadı.

Nykyrian Kiara'yı evin içine itti. Merakla ana odaya göz gezdirdi. Yerde bir çocuk oturuyor, iri, parlak yeşil gözleriyle onlara bakıyordu. Nykyrian'ı incelerken gözleri daha da büyüdü ve bez bebeğini göğsüne bastırdı.

"Tehlikeli değilim," dedi yumuşak bir sesle ve Kiara'nın ona çocuklarından bahsetmek için can atmasına neden olacak şekilde parmaklarını kızın saçlarında gezdirdi.

Kız onay için annesine baktı.

"O iyi bir adam, Thia. Şimdi odana doğru koş."

Kız sanki peşinde bir kıyamet ekibi varmış gibi yerden fırladı. Kiara kaşlarını çatı ve bu kadar küçük bir çocuğun yabancılardan neden bu kadar korktuğunu merak etti.

Driana elini kanepeye doğru uzattı. "Siz ikiniz oturun, ben de gidip diskleri getireyim."

Kiara hareket etmedi. Bunun yerine Nykyrian'ın küçük kızın ardından tuhaf bakışlarını izledi.

"Kaç yaşında, Driana?" Nykyrian kaşlarını çatarak kadına baktı.

Kiara onun yüzünü karartan garip duyguyu merak etti. Driana onun bakışları altında rahatsız bir şekilde kıpırdandı. "O benim mi?" diye sordu ve Kiara dünyasının altüst olduğunu hissetti.

Kiara, Driana'ya ve kadının yüzüne ve tavırlarına sinmiş güzel zarafete bakarken gözleri büyüdü.

"Hayır," diye yanıtladı Driana.

Nykyrian iç çekti. "Hiçbir zaman doğru dürüst yalan söyleyemedin. Burnun hep kırıyıyor."

Driana bilinçsizce parmaklarını burnunun kenarında gezdirdi. Nykyrian'a dönüp bakarken Driana'nın gözlerinde yaşlar birikti. "Thia, Aksel'in babası olmadığını biliyor. *Ona* baba demesi düşüncesine katlanamam."

Nykyrian Kiara'nın bakışlarıyla karşılaştı. Onun aklından neler geçtiğini bilmek için neler vermezdi. Bu nedenle, bu keşifle ilgili kendi duygularını da çözebilmeyi diledi.

"Neden bana söylemedin?" diye sordu Nykyrian, sesi kırılıyordu.

Driana'nın gözlerini öfke bürüdü. "Ne amaçla? Sevgili olduğumuzu öğrendiğinde babanın sana yaptıklarından sonra, hamile olduğumu kimseye söylemeye cesaret edemedim. Yediğin dayak yüzünden hâlâ kâbuslar görüyorum." Kollarını ovuşturdu ve yere baktı. "Aksel senin baba olduğundan emin değil. Şüpheleniyor. Gerçeği öğrenirse ona ne yapacağını hiç bilmiyorum."

"Beni buraya o yüzden mi çağırdın?"

Driana Kiara'ya baktı. "O kim?" "Benim karım."

Kiara telaşla sıçradı, istasyonda onu kurtardığından beri ona davranış biçiminden sonra onu sahiplenme zahmetine girmesine şaşırmıştı.

Driana asık suratla başını salladı, gözyaşları yanaklarından aşağı süzülüyordu. "Aksel'in ona ulaşmaya çalışmasına şaşmamalı. Dün ona ulaşamadığı için bütün gece saçmaladı."

Kiara her şeyi daha iyi hale getirmek, Driana'nın sesindeki acıyı olsun dindirmek için bir şeyler söylemek istedi ama kulağa patronluk taslıyormuş gibi bir şey düşünemedi.

"Thia ile vakit geçirebilir miyim?" Nykyrian alçak masadan kızının bir resmini alarak sordu.

Driana yanaklarındaki yaşları sildi. "Bunu isterdim. Aksel onu her şeyden korkutuyor. Bana babanı o kadar çok hatırlatıyor ki." Driana hıçkırıklara boğuldu. "Sanırım bir hafta içinde bir şeyler ayarlayabilirim." Kiara'ya döndü. "Tabii senin için sakıncası yoksa."

Kiara kendisini dikkatle inceleyen Nykyrian'a baktı. "Hiç umurumda değil," dedi, cevabın dürüstlüğü karşısında şaşırmıştı.

Driana başıyla onayladı. "İsterseniz, ben diskleri getirirken onu şimdi görebilirsiniz."

Kiara, Driana onları koridorda arka yatak odasına götürürken Nykyrian'ı takip etti. İçeri girdiklerinde Thia irkilerek minyatür masasından fırladı.

"Ah anne," diye nefes aldı ve minik eliyle göğsünü kapattı. Kiara

Nykyrian'ın bu hareket karşısında gerildiğini gördü.

"Thia, bunlar benim bazı arkadaşlarım. Ben bir şeyler yaparken onlara eşlik eder misin?"

"Tamam," dedi ve sandalyesine döndü.

Driana onlara gülümsedi ve odadan dışarı çıktı. Kiara, Nykyrian'ın kızıyla geçireceği değerli zamana engel olmak istemediği için kapıda bekledi.

Dudağını ısırды, bunun onun kendi durumuna ne kadar duyarlı olacağını anlamasını sağlayacağını biliyordu. Refleks olarak elini karnına götürdü.

Thia başını kaşıdı ve Nykyrian'ın uzun boyunu inceledi. "Aksel'in arkadaşı mısın?"

"Hayır," diye yanıtladı yere oturarak. "Güzel."

Nykyrian sağ pazusunu ovuşturdu ve bu hareketinden Kiara onun rahatsız olduğunu anladı. "Aksel'den hoşlanmıyor musun?"

Başını salladı, tablete devam ederken sarı saçları dağılıyordu. "Anneme kötü davranıyor."

Nykyrian Kiara'ya bir göz attı. Ona cesaretlendirici bir gülümseme sundu. Adam ona anlamadığı garip bir bakış attı ve Thia'nın yüzüne döndü.

Elini masasının yanına yığılmış bir yığın kitabın üzerinde gezdirdi. Bir tanesini eline alıp karıştırdı. "Bunları okuyor musun?" diye sordu, kitabı yığının üzerine yerleştirirken.

Thia, sanki sorusu onu aşığlamış gibi öfkeyle sandalyesinde kaydı. "Evet," dedi ve deftere bir not düştü. "Okulda dil eğitimi alıyorum ama hocalarım dışında kimse benimle bu dilde konuşmıyor."

Nykyrian Kiara'nın anlayamadığı bir şey söyledi.

Thia da aynı dilde cevap verince gözleri büyüdü. Thia gülümseyip Nykyrian'inkine benzeyen gamzelerini gösterdiğinde Kiara'nın içine bir sıcaklık .

"Kaç dil biliyorsun?" Thia aniden heyecanlanarak ana dilini kullanarak nefes aldı.

"Gerçekten hiç saymadım." Gülümsedi ve Kiara'nın ona yaptıklarından dolayı duyduğu öfke eridi. "Ama eğer istersen sana yardımcı olabilirim. Bu dillerin konuşulduğu pek çok gezegende yaşadım."

"Güzeller miydi?" Thia nefes aldı, gözleri hülyalıydı. "Aksel buradan ayrılmama izin vermiyor." Kaşları çatıldı, sonra bir başka gülümsemenin ardında kayboldu. "O yerlerin sadece hologramlarını ve fotoğraflarını gördüm. Geceleri, büyük olduğumda oraları ziyaret etmeyi hayal etmeyi seviyorum."

Nykyrian onun minik eline dokundu ve Kiara gözyaşlarına boğulabileceğini düşündü. Bu aşık olduğu Nykyrian'dı. Değer verdiği kişiler için her şeyi yapabilecek nazik, kibar adam.

"Sana bir sır vereceğim," dedi Thia'ya doğru eğilerek. "O yerler senin yarısı kadar bile güzel değil!"

Thia gülerek sandalyesini ona yaklaştırdı. "Annemi ziyaret eden insanların çoğundan daha iyisin."

"Aksel geliyor!" Driana'nın bağırışı konuşmalarını böldü.

Kiara Nykyrian'a baktı, kalbi korkuyla çarpıyordu. Thia'dan başını kaldırdığında, gitmekle kalmak arasında kararsız kaldığını gördü. Onun bakışlarını karşıladı ve sonra ayağa kalktı.

"Arka çıkış yolu var mı?" diye sordu.

"Arkanızdaki balkon."

Nykyrian kapıyı açtı ve Kiara'nın geçmesine yardım etti. Driana ona diskleri . Bir an durakladı ve Thia'ya baktı. "Onun için geri döneceğim."

Driana başını salladı. "Buna güveniyorum."

Güvenli bir şekilde kafeslerden aşağıya ve aşağıdaki caddeye inmeyi başardılar. Kiara rahat bir nefes aldı. Nykyrian'a baktı ama her zamanki gibi ona ne hissettiği hakkında hiçbir ipucu vermedi. Koluna girdi ve onu gemilerine doğru götürdü. En azından bu sefer tutuşu nazikti.

"Demek baba oldun," dedi Kiara sıcak bir gülümsemeyle. "Bu sana nasıl hissettiriyor?"

Thia'yla konuşurkenki şefkatli tavrından sonra Kiara onun memnuniyetle gülümsemesini, mutlu olmasını bekledi ama aldığı şey derin bir hırıltı oldu.

Adamın eli kadının kolunda sıkılaştı. "Cehennem gibi hissediyorum," diye haykırdı kızgın bir sesle.

Kiara'nın omurgasından aşağı bir ürperti indi. Elini karnının üzerinde gezdirdi. "Neden böyle söylüyorsun?"

Ara sokakta durdu ve ona ters ters baktı. "Hayatımda ihtiyacım olan son şey bir çocuk. Onları korumam için bana güvenen bir çaresiz insan daha. Kendimi bile koruyamıyorum, Rachol ..." Sesi kesildi.

Kiara gergin bir şekilde kıpırdandı, adamın gözlerindeki acıyı dindirmek için söyleyebileceği bir şeyler olmasını diledi.

"Ebeveyn olmak için uygun değilim. Ne yapsın, beni arkadaşlarıyla mı tanıştırsın, 'Merhaba, bu benim babam. Sayamayacağım kadar çok hükümet tarafından öldürülmek isteniyor! "

Kiara onun sözlerine tepki olarak sertleşti. "Bu kadar alaycı olmana gerek yok."

Başını iki yana salladı. "Hadi ama Kiara, sen bile o kadar saf değilsin. Aksel bana ulaşmak için senin peşinde. Düşmanlarım bana ulaşırsa ne yaparlar sanıyorsun?

Genç bir kızım olduğunu öğrenirsem? Onun hayatı bir *sola* bile değmez."

Kiara onun sözlerinin üzerine düşmesine izin verdi ve her biriyle biraz daha ürperdi. Ya Thia onun çocuğuysa? Ya Nykyrian haklıysa ve biri ona karşı kullanmak için bebeğini ondan aldıysa, buna nasıl dayanabilirdi? Dayanamazdı. Bebeğine dokunmaktansa kalbini sökmelerini tercih ederdi.

Kalbi acı içinde çarparken bir karar vermesi gerektiğini fark etti. Ya kocası ya da bebeği. İkisine birden sahip olamazdı, Nykyrian'ın dünyası bunun için çok acımasızdı. Boğazındaki pişmanlık yumrusunu yutarken, cevabının ne olması gerektiğini biliyordu. Tıpkı Driana'nın Thia'ya yaptığı gibi çocuğunu gerçeklerden korumak zorundaydı.

Nykyrian bebeklerinden asla haberdar olamazdı ve onunla asla karısı olarak yaşayamazdı.

Bölüm 13

Kiara'nın başı ağrıyordu. Rachol'un dairesinden daha yeni çıkmışlardı ve evinin yıkılmış hali zihnini yakıyordu. Her şey paramparça edilmiş, şilte bile sağlam bırakılmamıştı. Korku ve endişeyle boğazı düğümlendi ve ona kocasından neden vazgeçmek zorunda kalacağını hatırlattı.

Rachol'a ne olmuştu?

Nykyrian onun iki adım önünde duruyordu ve Nykyrian onun arkasında aceleyle ilerlerken kendini unutulmuş bir köle gibi hissediyor, onu daha iyi hissettirecek kelimeler arıyor ama hiçbirinin var olmadığını biliyordu.

"Driana'ya evli olduğumuzu neden söyledin?" diye sordu. En azından pek çok sorusundan birine yanıt bulabilirdi.

Nykyrian durdu ve yüzünü ona döndü. Yine gözlüklerini takmıştı. Kiara onun içinde hangi duyguların dolaştığını görebilmeyi diledi. Vücudu hiçbir şey ele vermiyordu.

"Andarion yasalarına göre, istediğin kadar kocayla evlenmekte özgürsün. Aksel beni öldürürse diye Driana'ya bizden bahsettim, artık mal varlığımda hakkın var."

Kiara'nın midesi onun ölümünden bu kadar umursamazca bahsetmesine bozuldu. "Neden Darling ya da Hauk'a söylemedin?"

"Onlar kanun kaçağı, *Mu Tara*. Driana iyi bağlantıları olan bir büyükelçinin kızı. Tek yapman gereken ben öldükten sonra onunla iletişime geçmek ve sahip olduğum her şey senin olsun."

Gözlerinde yaşlar birikti ama sokakta ağlamayı reddetti. "Paranı istemiyorum," dedi sıkılmış dişlerinin arasından, hayatı ve geleceği hakkında bu kadar duygusuz davranmasına kızmıştı.

Hareket etmedi. "Peki. Bırak bankalar alsın o zaman. Gerçekten daha az umursayamazdım."

Arkasını dönerek caddede ilerlemeye devam etti. Kiara ona lanet okudu, eğer varsa kalbini yerinden sökmek istiyordu. Onun herhangi bir şeyi umursayabileceğinden şüphe etmeye başlamıştı.

"Kyrian?"

Kiara neredeyse Nykyrian'ın üzerine yürüyordu, o kadar ani durdu ki. Vücudu kaskatı kesildi. Kiara kaşlarını çatarak onu bu kadar üzen şeyin ne olduğunu merak etti. Sokağı tararken, bir dükkândan çıkıp onlara doğru koşan güzel bir Andarion kadını gördü.

Andarionlu kadın tam önlerinde durdu, yüzü inançsızlık, acı ve sevinç arasında gidip geliyordu. Neredeyse Nykyrian kadar uzundu. Kırmızı beyaz gözleri Nykyrian'ın vücudunu Kiara'nın hiç hoşlanmadığı sahiplenici bir tavırla taradı. Kadının uzun, siyah saçları, yüzünün kırılğan, solgun hatlarını çerçeveleyen altın bir diadem tarafından kısmen gizlenmişti.

"Kyrian?" dedi tekrar ve Nykyrian'a zarif bir el uzattı ama Nykyrian ona dokunmadan önce elini geri çekti.

Kaskatı kesilmişti, kadına en ufak bir selam bile vermiyordu.

Dükkândan başka bir Andarion kadını çıktı, onu muhafızları takip ediyordu. "Cairistiona!" dedi sert bir ses tonuyla, rahatlamıştı. "Bir daha asla böyle gitme!" Kollarını kadının omuzlarına doladı ve onu yanlarından uzaklaştırmaya çalıştı.

"Hayır!" Cairistiona kollarını ondan çekerek "Hayır!" dedi. "O benim Kyrian'ım, görmüyor musun?"

Kadın başını kaldırıp Kiara ve Nykyrian'a baktı. "Özür dilerim," dedi yumuşak bir sesle. "Oğlu çocukken öldüğünden beri iyi değil." Kollarını tekrar Cairistiona'nın üzerine koydu ve onu nazikçe okşadı. "Gel Carrie, o Nykyrian değil, bunu biliyorsun."

Kiara'nın kanı yanaklarını terk etti. Elini Nykyrian'ın koluna koydu ve vücudundaki gerginliğin derecesini hissetti.

Cairistiona ona baktı, kırmızı beyaz gözleri yalvarıyordu. "Ona kim olduğunu söyle!" dedi, yanındaki kadını işaret ederek.

Nykyrian uzaklaşmaya başladı ama Kiara onu yakaladı. "Onu tanıyorsun, değil mi?" diye sordu, keşke onun gözlerini görebilseydi.

"Bırak beni," diye tersledi.

Kiara Cairistiona'yı tutan kadına baktı. "O senin annen mi?" Kadının nefesi kesildi.

"Nykyrian, cevap ver bana!" Kiara onu sarsacak güce sahip olmayı dileyerek talep etti.

Nykyrian Kiara'ya baktı, midesi düğümlenmişti. Bu gerçekleşiyor olamazdı. Annesinin onu çalışma evine götüren mekiğe bindiğini çok iyi hatırlıyordu. Ona iyi bir çocuk olmasını ve söyleneni yapmasını söylerkenki mutlu gülümsemesini. Ondan nefret ediyordu. Onu öldürmek istiyordu.

"Kyrian?"

Yıllardır duymaya hasret kaldığı annesinin sesiyle irkildi. Ondan ne istiyordu? Bağışlanmasını mı? Unut gitsin, affedici bir ruh hali içinde değildi!

"Benim bir annem yok," diye alay etti. "Hiç olmadı."

Yoldan geçenlerin bakışlarından habersiz olan Cairistiona gözyaşlarına boğuldu.

Nykyrian Kiara'nın yanından geçmeye çalıştı ama Kiara kendini tuttu. Şu anda onu da öldürmek istiyordu. "Bırak beni," dedi insanları korkutmakta asla başarısız olmayan alçak bir ses tonuyla. Bir kez olsun işe yaramadı. Kadın o lanet olası güzel kehribar gözleriyle ona baktı ve onu daha fazla inciteceğini bildiği bir şey yapmasını istedi.

Kiara Cairistiona'ya baktı. "Oğlunuzun adı Nykyrian Caesare miydi?"

Nykyrian'ın kolları ellerinin altında tehditkâr bir şekilde esnedi ama Kiara bu uyarıyı görmezden geldi.

Cairistiona'yı tutan kadının rengi soldu.

"Evet!" Cairistiona, gözleri Nykyrian'ın sert sırtından hiç ayrılmadan, "Evet," dedi.

"Yarı insan, yarı Andarion, muhteşem, berrak, açık yeşil gözleri olan biri mi?"

"Kiara!" Nykyrian boğazının altından hırladı.

Kiara onu görmezden geldi.

Cairistiona'nın gözyaşları çenesinden damlıyordu. "Evet," dedi sesi titreyerek.

Nykyrian ondan uzaklaştı.

Kiara, kendi iyiliği için ona meydan okumak üzere son bir hamle yaparak parmak uçlarında durdu ve adamın gözlüklerini yüzünden çekti. Adamın ona bakışı bir adım geri atmasına neden oldu.

"Aman Tanrım," diye nefes nefese kaldı kadın adamın yüzünü görünce. Elleri Cairistiona'dan uzaklaştı.

Cairistiona mutlu bir kahkaha attı ve titreyen eliyle ağzını kapattı. "Hayatta olduğunu biliyordum!" dedi, festivaldeki bir çocuk kadar hoppaydı.

Nykyrian Kiara'ya sanki onu öldürebilecekmiş gibi bakmaya devam etti.

Diğer kadın öne doğru ilerledi ve güzel yüzüne kazınmış inançsızlıkla ona baktı. "Senin ölmüş olman gerekiyordu!" Kırmızı beyaz gözleriyle Kiara'ya baktı. "Cesedi gördüm." Bakışları tekrar Nykyrian'a kaydı. "Seni gömdüklerinde ben de oradaydım." Cairistiona bir adım öne çıktı ve Nykyrian'ın yanağına dokundu, eli titriyordu. "O zaman sana o çocuğun benim Kyrian'ım olmadığını söylemişim! Ama dinlemediniz. Hepiniz deli olduğumu düşündünüz." Titreyen dudağını ısırdı. "Seni aramama bile izin vermediler."

Yüzüne dokunduğunda Nykyrian kıpırdamadan duruyordu ve Kiara onun gitmek istediğini, kaçmak istediğini biliyordu ama buna izin veremezdi. Bu onun kâbuslarını susturmak için bildiği tek yoldu. İsteddiği kadar inkâr etsin, Kiara onun hâlâ annesinin sevgisini özlediğini biliyordu.

Nykyrian dişlerini gösterdi, öfke gözlerini kararttı. "Bana yalan söyleme! İkizlerin imparatorluğunun yarısını oluşturmamasını istemedin. Jullien'i yanında tuttun ve *beni* gönderdin!"

Farkına vardığı şey Kiara'nın nefesini kesecek kadar sertti. Bir adım geri çekilerek Cairistiona, Nykyrian ve diğer kadına baktı. Bu olamazdı.

Bakışları kadınların pahalı imparatorluk giysilerine, imparatorluk muhafızlarına kaydı. Boğazı kurudu. Önündeki kadın Prenses Cairistiona, onu tutan kadın ise Prenses Tylie'ydi ve bu da Nykyrian'ı

Nykyrian, Kiara bayılırken onu güçlkle yakaladı.

"Aman Tanrım," dedi Tylie, sokağın etrafına bakarak. "O mi?"

Nykyrian dişlerini sıktı, üzerine korku çökmüştü. Kiara'nın nesi olduğunu hayal bile edemiyordu. "Bilmiyorum," dedi ve Kiara'nın gevşek bedenini kollarının arasında salladı.

"Mekiğimiz bu binanın arkasına yanaştı. Cairistiona'nın doktoru gemide," dedi Tylie annesine bakarak. "Muhtemelen bakım için onu götürebileceğimiz en yakın yer orası olacaktır."

Nykyrian halasına ters ters baktı ve onlardan olabildiğince uzaklaşmak istedi. Ama önce Kiara geldi. Başını salladı ve onları binanın etrafında takip etti. Annesi gülümseyerek ona bakmaya devam ediyordu. Onu her gördüğünde, bunu memnuniyetle karşılamakla lanetlemek arasında gidip geliyordu.

Mekiğe binmeleri ve Andarionlu doktorun arka taraftan çıkıp bir insan hastaya hizmet etmekten şikâyet etmesi sonsuzluk gibi geldi. Önyargı Nykyrian'ın tahammül sınırlarını zorluyordu ve adamın sırtına vurmak istedi.

Nykyrian yavaşça Kiara'yı yumuşak, minderli bir koltuğa yatırdı. Onun solgun güzelliğini izlerken kalbi göğsünde güm güm atıyor, bu insanları terk edebilmeleri için onun uyanmasını istiyordu.

Doktor, Kiara'yı fazla müdahale olmadan muayene edebilmek için onu uzaklaştırdı. Nykyrian'ın son derece sinirlenmesine rağmen annesi kolundan tutarak onu Tylie ile birlikte konuşabilecekleri mekiğin arka tarafına çekti.

"Bu kadın kim?" Tylie koltuğun üzerinden doktora bakarak sordu.

"Karım," dedi soğuk bir sesle.

Annesi gülümsedi. "Sen evlisin!"

Ona ters ters baktı. Öz annesinin kendisi hakkında en temel bilgileri bile bilmemesi onu kahrediyordu.

Tylie ona baktı. "Sana ne oldu? Seni okula gönderdikten sonra bize bir yangında öldüğünü söylediler."

Nykyrian dudağını büktü. "Beni okula hiç göndermedin, o yüzden yalan söylemeye zahmet etme."

Annesi ve teyzesi şaşkınlıkla kaşlarını çattı.

Cairistiona onun eline dokundu. "Seni mekiğe ben bindirdim. Pontari Akademisi'ne gönderildin," dedi yavaşça, sanki bir aptalla konuşuyormuş gibi.

Nykyrian'ın üzerine bir ürperti çöktü.

Annesinin onu neden uzağa gönderdiğini hatırlamaya çalıştı ama tüm detayları hatırlayamadı. Tek hatırlayabildiği annesinin ona gülümseyip el salladığı, şefkatli sesiyle uslu durmasını söylediğiydi. Cevabı bulmak için annesinin gözlerinin içine baktı. Doğruyu söylüyor olabilir miydi? Hayır, diye bağırdı zihni. Bu bir yalandı, öyle olmalıydı.

Öfkesi kabardı. "İnsanların çalıştığı bir eve gönderildim!" diye hırladı ve onlara ters ters baktı.

İkisinin de yüzünün rengi soldu.

"Anne," diye nefes aldı Tylie. "Yüce Tanrım, bu kadar korkunç bir şey yapacağını hiç düşünmemiştim."

Nykyrian'ın kaşları daha da çatıldı. "Sen neden bahsediyorsun?"

Kolyesini tutarken Cairistiona'nın gözlerinde yaşlar birikti. "Senden hep nefret etti. Jullien'in bir Andarion gibi görünebileceğini ama senin her zaman fazla insan göründüğünü söylerdi."

"Pontari'ye gitmen onun fikriydi," diye araya girdi Tylie. "İnsanların yanında daha iyi olacağını düşündü."

Teyzesinin sesindeki acı öfke onu şaşırttı.

"Her şey bir yalandı. Ve tüm bu zaman boyunca seni," Tylie annesine döndü, onu aramayasın diye uyuşturduk. Hayatta olduğunu nereden biliyordun?"

Cairistiona Nykyrian'a titrek bir gülümseme sundu. "Az önce yaptım."

Nykyrian artık neye inanacağını bilmeden şok içinde oturuyordu. Ayaklarına baktı, içinde yuvarlanan tüm duyguları sıralamaya çalıştı; öfke, acı, keder, kayıp.

"Annem korkunç bir suç işledi!" Tylie en sonunda şöyle dedi. "Ne yapacağız şimdi?"

Cairistiona başını salladı. Nykyrian'a kalbinin, ruhunun etrafındaki tüm savunmaları yırtan gözlerle baktı. Ağlamak istiyordu ama ağlamayacağını biliyordu. Gözyaşı dökme noktasını yıllar önce geçmişti.

Annesi ellerini kucağında kavuşturmuş, bir yandan da onun yüzünü inceliyordu. "Çalışma evinde sana ne yaptılar?" diye sordu annesi, sesi titreyerek.

Nykyrian hatırlamak istemeyerek omuz silkti. Ağrıyı dindirmek ya da yanlışı düzeltmek için yapabileceği hiçbir şey yoktu. Sadece Kiara bunu yapabilecek gibi görünüyordu. "Evlat edinildim," dedi en sonunda, açıklamanın en kolay yolunun bu olacağına karar vererek.

Annesi gülümsedi. "İyi insanlar tarafından mı?"

Boğazına bir yumru oturdu ve hırlama isteğini bastırdı. "Komutan Huwin Quiakides."

Annesinin gülümsemesi genişledi. "Babam onu iyi tanırdı. Birlik eğitiminden birlikte geçmişler." Elini onun elinin üzerinde nazik bir okşayışla gezdirdi, bu da boğazındaki düğümü sıktı. "Sen asker misin?"

Nykyrian ona baktı, ruhu kederden yanıyordu ve onu incitmek istiyordu. "Öyleydim. Artık özgür bir suikastçıyım."

Kadının yüzündeki şok ifadesi ona düşündüğü kadar tatmin edici gelmedi.

O daha cevap vermeden doktor boğazını temizledi. Nykyrian koltuğun üzerinden yukarı baktı, karısı için endişeleniyordu. "O iyi mi?"

Doktor gülümsedi. "Ah, evet. Bir şok geçirmiş olmalı. Onun durumundaki bir kadın için alışılmadık bir şey değil. Hamileyken bayılan pek çok insan kadın duydum."

"Neyi beklerken?" Nykyrian sordu ve bir saniye sonra anladı ve o da bayılabileceğini düşündü.

Doktorun gözleri büyüdü. "Hamile olduğunu bilmiyor muydunuz?"

Duvarlar Nykyrian'ın zihninin etrafını sararak ışığı ve havayı ondan uzaklaştırdı. Kapana kısılmıştı.

Yüce Tanrım, ne yapmıştı?

Nykyrian annesinin yüzüne baktı ve onun mutluluğun aynısını hissetmeyi diledi. Bunun yerine, tek düşünebildiği kaç kişinin

onu öldürmeye çalışıyorlardı. Kiara'nın ölüm sözleşmesini, suikastçıları kendisinin tutmuş olmasından daha etkili bir şekilde imzalamıştı.

"Nykyrian?" dedi annesi, yüzünde endişeli bir ifade vardı. "Bilmiyor muydun?"

Hiç doğmamış olmayı, Kiara'ya hiç dokunmamış olmayı dileyerek başını salladı.

"Sorun ne?" diye sordu annesi.

Nykyrian nasıl cevap vereceğini bilmiyordu. Ne yapacaktı ki? "Uyanık mı?" diye sordu doktora.

"Henüz değil, ama istersen onu canlandırabilirim." "Lütfen."

Annesinin soğuk eli yanağına dokundu. "Bizi terk mi ediyorsun?" Sesi titriyordu.

"Yapmak zorundayım."

Yanaklarından iri gözyaşları süzülüyordu ve sonunda Rachol'un bir kadını ağlarken gördüğünde ne hissettiğini anladı.

"Bana geri dönmeyi , değil mi?"

Öfke ve acıyla dişlerini sıktı. "Benden ne istiyorsun? Bir annenin şımartmasını kaldıracak yaşı geçtim."

Hıçkırıklar vücudunu sarstı ve Nykyrian kendini bir aptal gibi hissetti. Tylie annesine sarıldı ve onu ileri geri salladı.

"Akşam yemeği için bizimle buluşur musun?" Tylie aniden sordu.

Nykyrian gözlerini halasının şefkatli ifadesinden kaçırdı. Sağduyusu araya girmeden önce ağzından "Elbette" cevabı çıktı.

Annesi gözyaşlarını geri çekti ve ona titrek bir gülümseme sundu. "Bu gece bizimle buluş. Bizimle sadece birkaç saat geçir ve eğer bizi daha fazla görmek istemediğine karar verirsen, o zaman sahip olduğum birkaç saatle yetinirim."

Nykyrian'ın kalbi küt küt atmaya başladı. O kesinlikle bir . ". Seninle nerede buluşmamı istersin?"

Annesi gülümsedi. "Burada, Camry'nin yerinde. biliyor musun?"

Nykyrian başını salladı.

"Altı buçuk mu?"

"Orada olacağım," dedi Nykyrian, Kiara onlara katılırken başını kaldırarak. Kızın solgun ve sıkışık yüzü onu endişelendirmişti. "Nasıl hissediyorsun?" diye sordu ayağa kalkarak.

Kollarını ovuşturdu. "Biraz titriyorum."

Nykyrian annesi ve teyzesiyle vedalaştıktan sonra kolunu Kiara'nın omuzlarına doladı ve mekikten inmesine yardım etti. Savaş uçağına binip evine dönene kadar sessiz kaldı.

"Neden bana hamile olduğunu söylemedin?"

Kiara onun soğukkanlı sorusu karşısında donakaldı. "Nasıl öğrendin?"

Eli gaz kolunda sarsıldı ve Kiara onun bu habere ilk tepkisinin ne olduğunu merak etti.

"Doktor söyledi."

"Ah," dedi, keşke haberi aldığı anda onun yüzünü görebilseydi. "Mutlu musun?"

"Ne düşünüyorsun?"

Kalbi sıkıştı. Thia'yı bulduğunda duyduğu öfkeyi hatırlıyordu ve bunun onu onun yarısı kadar bile heyecanlandırmadığını biliyordu. "Peki bu bizim için ne anlama geliyor?"

sordu, cevaptan korkuyordu ama bilmek istiyordu.

Vücudu onun etrafında gerildi. Kalbinin kürek kemiğinin altında çarptığını hissetti. Onu rahatlatmayı çok istiyordu ama yapamayacağını biliyordu.

"Bu konuda ne yapmak istiyorsun?" diye sordu sessizce, sesinden hiçbir duygu anlaşılmıyordu.

Gözlerinde yaşlar birikti. Tek istediği onunla birlikte yaşamak ve ailesini anne babasının yaptığı gibi büyütmektir. Onun çocuklarıyla oynamasını, ona bildiği tüm dilleri öğretmesini, ağladığında ve yatıştırılmaya ihtiyaç duyduğunda onu kucağına almasını izlemek.

Ama tüm bunlar boş bir hayaldi. "Bebeği Gouran'da büyütmeyi planlıyordum."

"Muhtemelen en iyisi bu," dedi onun öfkesini alevlendiren o donuk sesiyle. "Aksel'le işim bittiğinde kimse seni rahatsız etmeyecek. Driana'nın senden kimseye bahsetmeyeceğini biliyorum ve annemin de bahsetmeyeceğinden eminim."

Kiara'nın midesi korku ve acıyla çalkalandı. "Seni bir daha görebilecek miyim?"

Nykyrian onun sorusu karşısında gerildi. Onsuz yaşama, yalnızlığına geri dönme düşüncesine dayanamıyordu. Şu anda bile Kiara'yla sevişmeyi o kadar çok istiyordu ki, ihtiyacından delireceğini düşünüyordu. Eğer onu çocuğuyla birlikte görürse, sağduyusunu ve hayatta kalma becerilerini unutup onunla kalacağını biliyordu. Ama yapamadı. Bencilce istekleri uğruna onun hayatını, bebeklerinin hayatını riske atamazdı.

"Hayır."

Kiara'nın boğazına bir hıçkırık düğümlendi. Daha soruyu sormadan cevabını biliyordu. Aksel'i öldürdüğünde, onu sonsuza dek kaybedecekti. Ruhu acı içinde çığlık attı. Onsuz yaşamak istemiyordu, yaşayabileceğinden bile emin değildi.

Tüm umutları yok Kiara, asla gelmeyeceğini bildiği bir çözümü dileyerek onun kucağına oturdu.

* * * * *

Jullien elçiliğin güvenlik odasında oturmuş, öfkeden kuduruyordu. Annesi ve teyzesinin çalışma odasına gizlenmeden önce koridorda attıkları kaçamak bakışlardan bir şeylerin peşinde olduklarını anlamıştı.

Teyzesinin ihanetinden sakınmayı uzun zaman önce öğrenmişti. Başını belaya sokmaktan zevk alıyor gibiydi. Şimdi onların kardeşi hakkında konuşmalarını dinlerken, ne kadar tehlikeli bir durumda olduğunu anladı.

Büyükannesi ona birkaç yıl önce kardeşiyle ilgili tüm hikâyeyi anlatmıştı. Onun gibi o da Nykyrian'ın öldüğünü varsaymıştı. Tanrı biliyor ya, büyükannesi kardeşinin açlıktan öldüğünü ve kötü muamele gördüğünü görmek için çalışma evine yeterince para ödemişti.

Nykyrian'ın gördüğü muameleden kimse sağ çıkmamalıydı! Bir kiracıya güvenilmeyeceğini çok iyi biliyordu. Bir şeyin doğru yapılmasını istiyorsan, kendin yapmalıydın!

Öfkeyle yumruklarını sıktı. Eğer annesi ve teyzesinin istediği olsaydı, Nykyrian'ı imparatorluğa geri getirirlerdi. Tüm mirasını bölüşmek zorunda kalacaktı!

Jullien parmaklarını ahşap masaya vuruyor, zihni düşüncelerle dolup taşıyordu. Durdurulmaları gerekiyordu. Trioson ve Andarion imparatorluklarının varisi oydu. Tanrı adına, hiçbir tecavüzcüye müsamaha göstermeyecekti.

Ama ne yapabilirdi ki?

Plan yaparken dizleri gergin bir enerjiyle titriyordu. Ne pahasına olursa olsun tek varis olarak konumunu koruyacaktı.

* * * * *

Kiara sabahlığının siyah dantelini düzeltti, ardından yüzünün etrafındaki birkaç tutam saçını kabarttı.

Nykyrian aşağıda terminalinde tıklamaya devam ediyordu. Akşam yemeği için annesiyle buluşmalarına daha dört saat vardı ve onu özlemekten yorulduğuna karar vermişti. Elbisesinin ipeğini düzeltti, ilk kez hamileliğine dair bir belirti göstermediği için minnettardı.

Nykyrian her an Aksel'e sahip olabilir ve onu uzaklara gönderebilirdi. Bu olduğunda, sahip olduğu tek şey anıları olacaktı. Hayatının geri kalanını onun için acı çekerek geçireceğini biliyordu. Artık onunla birlikteydi ve cehennemine gereğinden erken başlamaya hiç niyeti yoktu. Kararlı bir şekilde kapıyı açtı ve merdivenlere yöneldi.

Nykyrian'ın boynu sanki biri onu izliyormuş gibi karıncalandı. Terminalden başını kaldırdığında Kiara'nın merdivenlerde durduğunu gördü, uzun saçları kıvrak vücudunun etrafında dönüyordu. Nefesi boğazında düğümlendi. Şimdiye kadar gördüğü en dar geceliği giyiyordu ve vücudu yakıcı bir arzuyla patladı. HAYIR! dedi kendi kendine, ama vücudu çoktan kalkmış ve ona doğru ilerliyordu.

Tereddütle elini uzatıp dekoltenin üzerindeki kremsi ete dokundu. Yaptığının yanlış olduğunu biliyordu ama kendini durduramıyordu. Bunun intihar olduğunu söyleyen tüm nedenlerine rağmen ona doğru çekiliyordu.

Kiara onun savunmasını hissetmişti ama onu geri çekmemek için ne yapması gerektiğini bilecek kadar çok kez savunmasını aşmıştı. Elini adamın yanaklarındaki kirli sakalların üzerinde gezdirdi ve ipeksi, beyaz saçlarına gömdü. Eli karıncalandı. Gözlerini kapadı ve dirseğinin iç kısmını öptü. Kiara'nın içinde bir baş dönmesi oluştu. Bu savaşı kazanmıştı, tabii kampanyayı da kazanabilirse.

Geçtiğimiz haftalarda onu yalnız bırakmasının bir önemi yoktu. Onun için gelmemesinin verdiği acı bile yok olmuştu. Kiara, Nykyrian'ın affetmeyeceği bir şey yapabileceğinden şüpheliydi. Ona ihtiyacı vardı, onu seviyordu ve

verebileceği kadarını aldı ve ona daha fazlasını verebilmek için özgür olacağı bir zaman için dua etti.

Kolları, kemiklerini kıran bir kucaklamayla onu sardı. Kiara ona sarıldı, sonsuza kadar böyle kalabilmeyi diledi, kalbi kırıldı çünkü yapamadılar.

Nykyrian onu kucağına aldı ve yukarı taşıdı. Kiara başını onun omzuna yasladı. "Seni seviyorum," diye fısıldadı, onun cevap vermeyeceğini biliyordu. Bunun yerine, Nykyrian onu daha önce hiç deneyimlemediği bir tutkuyla, derinden öptü.

Nykyrian onu yatağa fırlattı. Kiara, Nykyrian'ın güçlü ve keşfedici ellerini, karıncalanan bedeninde parlak ve keskin bir melodi çalarken memnuniyetle hissetti. Nykyrian'ın dudakları kolları boyunca, göğüslerinin üst kısmında geziniyor, zonklayan bedenini saran erotik dalgalarla onu memnun ediyordu.

Onu istiyordu. Ellerini onun vücudunda gezdirerek kıyafetlerini çıkardı ve çıplak bıraktığı güçlü, bronz teninin her bir parçasını öptü. Yumuşak, sıkı teni dudaklarının altında hareket ederken, tuzlu etini ısırdı ve kendini sonsuza dek ona kaptırmak istedi.

Dilini kalça kemiğinin üzerinde gezdirdi ve adam şiddetli bir iniltiyle onun altında titredi. Hassas kemiğin üzerindeki deriyi emmeye devam ederken dudaklarında bir gülümseme belirdi. Keskin nefes alış kadın için bir heyecan yarattı. Ellerini aşağıya doğru uzattı ve onu dudaklarına doğru kaldırarak şiddetle öptü, dili dudaklarında ve boğazında dans etti.

Nykyrian elbisesini başının üzerinden çekip çıkardı. Elleri tekrar göğüslerinde oynamaya başladı, dokunuşları kısıtlanmış güçleriyle onu yakıyordu. Ona bakarken gözleri sıcak bir şekilde parlıyordu. Kiara onun bir şey söylemek istediğini düşündü ama onun yerine başını boynuna doğru eğip boğazını ısırdı ve Kiara'nın üzerine ürperti dalgaları gönderdi.

Vücudu onun için zonklıyor, onun için ağrıyordu. Elini adamın sırtındaki yara izlerinin üzerinde gezdirdi ve onun için bir anlamı olduğunu, onu sevdiğini itiraf edene kadar zihnindeki yara izlerini açabilmeyi diledi. Boğazı

acı içinde sıkıştı. Bunu yapsa bile, ikisi de onu bırakmak zorunda kalacağını biliyordu.

Hayatın gerçekliğinden kaçmak için çaresizlik içinde adamın dudaklarını kendi dudaklarına çekti ve onu vücudundaki tek acıyı dindirmeye teşvik etti. Adam içine doğru kayarken nefesi kesildi, onu kendine yakın tuttu ve sahip oldukları kısa zamanın tadını çıkardı.

İzole edilmiş küçük gezegenlerinde güneş batarken yavaşça seviştiler. Kiara onun gücünü içinde ve etrafında hissetmekten hoşnuttu.

Onun yüzüne dokundu, her mükemmel çizgiyi ezberlemeye çalıştı. Fiziksel boşalımını bulurken onu sıkıca kavradı. Nykyrian da ona katıldı. Kolları Nykyrian'ın kaburgalarını nefes alamayacağı kadar sıkıyordu ama o anda bunu gerçekten istemiyordu.

Ondan uzaklaştı ve konuşmak için ağzını açtı. Kiara bekledi, ondan duymayı arzuladığı kelimeler olmasını umuyordu.

Bağlantının ıslığı havayı kirletti. "Nykyrian!"

Yatağın başucundaki linkine uzanmadan önce kaşlarını çattı. "Caillen? Bağlantılarımızdan birini daha nasıl aldın?"

"Bunu Shahara'nın evinde, senin ve Rachol'un hayatları için imzaladığı bir sözleşmeyle birlikte buldum. Onu, Rachol'u ya da Kasen'i haftalardır görmedim. Buraya Shahara'yı bulmaya geldim ve tüm bunları buldum. Neler oluyor?"

Kiara Nykyrian'ın kaşlarını çatmasını inceledi. "Rachol'un hayatta olduğunu

düşünüyor musun?" diye sordu. Omuz silkti. "Neredesin sen?"

"Shahara'nın dairesi."

"Orada Rachol'a ait başka bir şey var mı?"

Duraklama uzadı. Nykyrian'ın bedeni ellerinin altında gerildi.

"Evet. Uçuş ceketi bende. Shahara'nın ona zarar verdiğini düşünmüyorsun, değil mi?"

Nykyrian dişlerini sıktı ve Kiara'ya baktı. "Nereden bileyim, o senin kız kardeşin."

"Eğer onu öldürmüş olsaydı, ganimet almazdı. Bu onun tarzı değil. Birlikte olmak zorundalar."

Nykyrian iç çekti, rahatlamadan mı yoksa hayal kırıklığından mı, Kiara . "Birkaç saat içinde olmam gereken bir yer var. Neden benimle saat on gibi Jayne'in evinde buluşmuyorsun, böylece bu karmaşayı çözmeye çalışırız."

"Pekâlâ. O zamana kadar Shahara ve Kasen ile temas kurmaya çalışacağım."

Nykyrian bağlantıyı bir kenara fırlattı ve ellerini yüzüne sürdü. "Gittikçe daha da kalınlaşıyor," diye mırıldandı.

Kiara kaşlarını çattı. "Bu iyi bir haber değil mi?" diye sordu, saçlarını yüzünden uzaklaştırarak. "Rachol yaşıyor."

Nykyrian iç çekti. "Bunun ne anlama geldiğini kim bilebilir?"

Kiara yataktaki yastığı kaptı ve başının üstüne fırlattı. "Rahatla!"

Şaşkınlık içinde ona baktı.

"Bunu hak ettin," dedi savunmacı bir tavırla. "Eğer bir daha olumsuz bir şey söylersen, seni yine pataklarım!"

Ağzının bir köşesi kalktı. Kız bunun ne anlama geldiğini anlayamadan, adam onu yatağa yatırıp gıdıklamaya başladı.

Kiara güldü, yanları ağrıyordu. "Yeter!" dedi, adamın altından kurtulmaya çalışarak.

Onu gıdıklamayı bıraktı. Nefesi yanağına çarpıyor, çıplak bedeni onunkine bastırıyordu. "Gitmene nasıl izin vereceğimi bilmiyorum," diye fısıldadı düzensiz bir sesle.

"O zaman yapma," dedi, adamın omuzlarına dökülen sarı saçlarıyla oynayarak. "Yapmak zorunda değilsin."

Gözleri donuklaştı. "Bunun imkansız olduğunu ikimiz de biliyoruz."

Kiara onun dudaklarının çizgisini takip etti. "Eminim altı ay önce biri sana benim için gülümseyeceğini söyleseydi, sen de aynı şeyi söyledin."

Nykyrian uzaklaşmak için hamle yaptı ama Kiara kollarını ve bacaklarını onun etrafına dolayarak onu kendine yakın tuttu. "Senden vazgeçmeyeceğim. İnsanların hayatın boyunca bunu yaptığını hissediyorum. Senin için savaşmaya niyetliyim, Nykyrian. Gerekirse senin için ölürüm."

"Ben de bundan korkuyorum," dedi sessizce ve onun elinden kurtuldu.

Kiara orada uzanmış, onun banyoya girişini dinliyordu. Kalbi göğsünde acı verici bir ritimle atıyordu. Her zaman aşkın kolay olması gerektiğini düşünmüştü. Neden kimse onu aşkın hayatın tüm sorunlarına cevap vermediği, sadece daha fazlasını yarattığı konusunda uyarmamıştı?

Yan döndüğünde onun duşa girdiğini duydu. Birlikte olmalarının bir yolu olmalıydı. Ne olursa olsun o yolu bulacağına dair kendine söz verdi.

Bölüm 14

Camry's'deki kuyruk her zamanki gibi çok büyüktü. Kiara'nın midesi açlıkla gurulduyordu. Uzun süre beklemekten korkuyordu. Sıranın sonunda duraklayan Kiara, Nykyrian'ın dirseğinden tutup onu öne doğru götürmesiyle şaşırdı.

"Ne yapıyorsun?" diye fısıldadı.

Nykyrian ona donuk bir bakış attı. "Sokakta duramam. Çok fazla insan beni vurmak isteyebilir."

Alçak, eşit tonlu sesi onu kesip geçti. Ona sürekli olarak hayatının ne kadar tehlikeli olduğunu ve kaç kişinin bu hayatı sona erdirmek istediğini hatırlatmaktan zevk alıyor gibiydi. Gerçi seviştiklerinden beri biraz daha nazik davranmıştı ama yine de zorluk çıkarıyordu.

Kiara iç çekerek onun peşinden gitti ve onu doğrudan restoranın içine götürdüğünde şok oldu. Önlerinde bekleyen insanların öfkeli bakışlarını yakaladı. Yanaklarına bir sıcaklık yayıldı.

Şef garson kürsüsünden başını kaldırdı, gülümsemesi parlaktı. "Sizi görmek ne güzel Komutan, partiniz bekliyor."

Kiara gözlerini şef garsondan Nykyrian'a çevirdi. Şef garsonun sözleriyle keskin bir şaşkınlık sarsıntısı geçirdi. "Komutan mı?" diye sordu.

Nykyrian omuz silkti. "Birlik'teki rütbem."

"Komutan mıydın?" diye soluk soluğa kaldı, onun bu kadar yüksek bir rütbeye ulaşmış olmasına şaşırmıştı.

Şef garson ona gülümsedi. "Wymon Savaşı'nda oğlumun hayatını kurtardı!"

Nykyrian rahatsızlık içinde kıpırdandı. "Pek sayılmaz. Tek yaptığım onu yaklaşan bir bombaya karşı uyarmaktı."

Şef garson gülümsedi. "Siz olmasaydınız, şimdi ölmüş olurdu."

Nykyrian Kiara'ya gözlerini devirdi. O da kahkahalarını bastırdı. En azından Nykyrian şimdi biraz öncesine göre daha iyi bir ruh halinde görünüyordu. Hâlâ onu evden dışarı sürüklemeyi başarmış olmasına şaşıırıyordu. Yolculuk boyunca onun arkasını dönüp eve dönmesini beklemişti.

"En sevdiğiniz yemeği siz ve eşiniz için hazırlattım. Diğerleri siparişlerini çoktan verdiler," dedi şef garson ve onları yemek salonuna doğru yönlendirdi.

Kiara, kalabalık masaların karmaşık sıralarını geçerek şef garsonu takip etti. Onu restoranın arka tarafına, önde gelen konuklar için ayrılmış özel yemek odalarına götürdü.

Kocasının bir prens olduğu gerçeğini hatırlayınca omurgasında bir rahatsızlık hissi belirdi. Bu fikrin umurunda olup olmadığından emin değildi.

Şef garson bir kapı açtı ve onları içeri buyur etti. Kiara, Nykyrian'ın annesi ve teyzesiyle birlikte masada oturan İmparator Aros'u tanıyınca tereddüt etti.

Nykyrian'ın nefesinin altında mırıldandığı belli belirsiz küfrü zar zor duydu. Endişeyle omzunun üzerinden bakan Kiara onun gözlerinde yanan öfkeyi gördü. Belli ki Nykyrian babasıyla tanışmaya pek hazır değildi.

Cairistiona gülümsedi ve ayağa kalktı. "İşte buradasın," diye mutlu bir şekilde nefes aldı. "Fikrini değiştirdiğinden endişelenmeye başlamıştık."

Nykyrian bir heykel olsaydı bile daha az duyguya ihanet edemezdi. Kiara onu tekmelemek istiyordu. Şef garson müsaade isteyip onları bir nebze olsun yalnız bıraktı.

Aros daha yavaş kalktı. Kiara'ya kendisi hakkında emin olmamaya alışık olmadığını söyleyen bir şekilde ellerini kavradı. "Umarım benim

var. Carie bana seni bulduğunu söylediğinde, benim de katılmam için ısrar ettim."

Kiara Nykyrian'ın elini tuttu ve cesaret verici bir şekilde sıktı. Parmakları buz gibi soğuktu. Titrediklerine neredeyse yemin edebilirdi. Birkaç garip saniye boyunca kimse konuşmadı.

Nykyrian nihayet gergin sessizliği bozdu. "Bu benim karım Kiara." Aros gülümsedi. "Daha önce tanışmıştık ama sizi tekrar görmek büyük bir zevk."

Kiara reverans yaparken onun gülümsemesine karşılık verdi. "Sizi tekrar görmek bir onur, Majesteleri."

Aros hışımla kabalaştı. "Öyle bir şey yok canım. Sen artık ailedensin. Tüm bu gösteriş ve boyun eğmelerden nefret ediyorum zaten. Çok aşağılayıcı!"

Kiara onun sözlerine güldü ve akşam yemeği konusunda kendini biraz daha rahat hissetti.

Aros, Kiara için yanına bir sandalye çekti. "Gel çocuğum, otur. Ayakta durmamalısın."

Kiara yeni bulduğu ailesiyle nasıl başa çıktığını görmek için Nykyrian'a baktı. Her zamanki gibi bir şey söyleyemedi. Tek kelime etmeden babasına ve Aros'un kendisi için tuttuğu sandalyeye doğru ilerledi. Annesi ve teyzesi endişeyle kaşlarını çattı ve Nykyrian Kiara'nın yanındaki sandalyeye otururken her ikisi de endişeyle ona bakmaya devam etti.

Kiara derin bir nefes aldı ve Nykyrian'ın kalkıp gitmesine neden olacak kadar öfkelenmeden, yardımcı bir şekilde müdahale etmek için ne yapabileceğini düşündü.

İmparator, Kiara'nın koltuğunu masaya doğru iterek, "Şüphesiz çok güzel torunlarımız olacak, öyle değil mi Carie?" diye sordu.

Cairistiona gülümsedi. "Herkesi kışkandıracaklar," diye kabul etti.

Nykyrian onun yanında rahatsız bir şekilde kıpırdandı. Kiara elini Nykyrian'ın kucağında tuttuğu elinin üzerine koydu. Nykyrian ona gurur gibi görünen bir ifadeyle baktı.

Yemekleri getirilip önlerine konulurken sessiz kaldılar.

Nykyrian Kiara'nın sakinleştirici elini tutarken bir yandan da bu aptal keşif gezisine geldiği için kendini azarlıyordu. Bu insanları tanımıyordu ve tanımak istediğinden bile emin değildi. Daha da kötüsü, öfkesi giderek artıyordu.

Bu anı hayatı boyunca istemişti. Ailesiyle konuşabileceği, ona sevgiyle bakmalarını ve onu kabul etmelerini sağlayabileceği kısa bir tesadüfî buluşma. Şimdi buna sahip olduğuna göre Nykyrian bununla ne yapacağını bilmiyordu.

"Bunun senin için zor olduğunu biliyorum," dedi Aros, oda sunuculardan temizlendikten sonra. "Hayatta olduğunu bilmediğimi biliyor olmalısın. Eğer şüphelenmiş olsaydım, seni bulmak için evreni paramparça ederdim."

Nykyrian içkisinden bir yudum aldı, dudağını kıvrıp iğneleyici bir cevap vermek istedi. Thia'yı hatırladı.

Kimse ona ondan bahsetmemişti ve bildiği kadarıyla onu terk ettiği için o da suçluydu. Nykyrian'ın bildiği kadarıyla Thia da aynı reddedilmişlik ve yalnızlık duygularını taşıyordu. Bu vahiy onu neredeyse boğuyordu. Kendi çocuğuna yaptığı şeyin aynısı için ailesini nasıl suçlayabilirdi?

"Seni suçlamıyorum." Nykyrian Kiara'nın şaşkın bakışlarını yakaladı. "Neden geçmişİ unutup sadece bu anla başlayıp ileriye gitmiyoruz?"

Aros kadehiyle onu selamladı. "Kaybettiğim yıllar için üzgünüm. Onların benim en büyük kayıplarımından biri olduğunu söyleyebilirim."

Nykyrian homurdandı ve doğrudan Kiara'ya baktı. "Sen muhtemelen daha iyi durumdaydın. Ben haftalarca surat asan çürük bir çocuktum."

Kiara gülümsedi. "Bazı şeyler asla değişmez."

Anne ve babası güldü.

Nykyrian'ın değişen ruh hali için minnettar olan Kiara buna neyin sebep olduğunu merak etti. Yanında otururken o kadar yakışıklıydı ki, gururla gülümsedi. Eğilerek

ona doğru, kulağına fısıldadı.

"Sana göstereceğim," dedi Nykyrian sandalyesini geri çekerek.

Kiara topladığı bakışlar karşısında kızardı. Son zamanlarda birkaç saniyede bir tuvalete gidiyor gibiydi. "Sadece bana nerede olduğunu söyle, ben de bulayım."

Başını iki yana salladı. "Çok kalabalık. Bence oraya yalnız gitmemelisin."

Kiara'nın yüzü o kadar sıcaktı ki patlayacağından korktu. "Yalnız gidebilirim," dedi kelimeleri vurgulayarak. "Hemen döneceğim."

Adamın çenesindeki gergin çizgiden biraz daha tartışmak istediğini anlayabiliyordu. "Uzun sürmesin."

Kiara gülümsedi, teslim olduğu için rahatlamıştı. "Beni özleyecek vaktin bile olmayacak."

Anne ve babasından özür dileyerek kapıdan dışarı çıktı. Yemek odasına ve tuvaletlere giden yolu bulması uzun sürmedi.

Kiara banyodan çıkarken, başka bir grup misafiri yönlendirerek yanından geçen şef garsona gülümsedi. Kocasının uslu durmasından ve surat asmamasından memnun bir şekilde yemek salonuna doğru ilerledi. "Kiara?" Onu kimin çağırdığını merak ederek durdu.

Arkasını dönerek tanıdık sesin kaynağını bulmaya çalıştı. Jullien'in bir masada başka bir adamla oturduğunu fark ettiğinde Kiara'nın kalbi durdu. Neden ailesiyle birlikte onların odasında değildi?

Ona selam vermeden yemek odasına dönmeye başladı ama vicdanı buna izin vermedi. Aros'un da dediği gibi, o artık ailesindendi ve kabalık edemezdi.

Jullien zemini geçerek tam önünde durdu. "Seni bu kadar erken görmeyi beklemiyordum," dedi sıcak bir sesle. Elini tuttu ve parmak eklemlerinin üzerine ıslak bir öpücük kondurdu. Kiara ürpertisini bastırdı.

Gülümsemesi yeterince sıcaktı ama gözlerinin ardındaki soğukluğu merak etti. Jullien odaya bakarak, "Burada biriyle birlikte olduğunuzun farkındayım," dedi. "Ama bir dakikanızı ayırıp arkadaşşıma merhaba diyebilir misiniz? Kendisi sizin bir hayranınız ve sizinle tanışmak için can atıyor."

Uzaklaşmaya çalıştı ama adamın eli kadıninkini sıkıca sardı. "Yapmayacağıma söz verdim-"

"Sadece bir dakika sürecektir," diye yalvardı o ürkütücü gözleriyle. "Lütfen?"

Karşısındakinin kayınbiraderi ve bir kraliyet prensi olduğunu hatırlayarak başını salladı.

Jullien ona sıcak bir gülümseme verdi ve masasına geri götürdü. "Size bahsettiğim kadın bu."

Adam ayağa kalktı ve yavaşça Kiara'nın yüzüne döndü. Kalbi korku içinde çarpıyordu.

"Sen!" diye soluk soluğa bağırdı, o gün dairesinin girişinde onlara ters ters bakan adamı, Aksel Bredeh'i tanıyordu.

Küçük bir patlayıcıyı karnına bastırdı. "Beni gördüğüne sevinmiş gibi davran," dedi alçak ve tehditkâr bir ses tonuyla. "Yoksa şef meleze servis etmek için taze insan bağırsağı hazırlar. Gülümse," diye önerdi.

Kiara onun yüzüne tükürmek, gözlerini oymak, onunla birlikte olmaktan başka her şeyi yapmak istiyordu. Ama başka ne seçeneğı vardı ki? Kıpırdarsa onu öldüreceğinden hiç şüphesi yoktu.

Bir gün, birisi onu bir şey yapmaması için uyardığında dinlemeyi öğrenecekti! Bunu atlattığı takdirde, zihni onunla alay edecekti.

"Sana borçluyum," dedi Aksel, gri gözlerini Kiara'ya dikmeden önce Jullien'e. "Yavaşça dış kapıya doğru yürü."

Nykyrian, Kiara'nın içeri girdiğini görmeyi umarak yemeğinden başını kaldırdı, onun yerine gelen korkmuş şef garsondu.

"Komutan!" dedi, sesi ve elleri titriyordu. "Karınız az önce Prens Jullien'in bir arkadaşıyla ayrıldı. Kendi isteğiyle gittiğini sanmıyorum."

Soğukluk Nykyrian'ın ruhunu kavradı ve ellerini yumruk haline getirdi.

Annesinin korku dolu nefesini ve babasının lanetini duydu. Ama vücudunda titreşen çığ öfkeye odaklanmadan önce duyduğu tek şey buydu. Bundan güç aldı, çünkü bu yüzden birini öldüreceğini biliyordu.

Nykyrian kılıfından blasterını çıkararak kapıya doğru koştu. Yemek salonunu geçip hedefini ararken, yemek yiyenler çığlık attı, eğildi ve kaçtı.

Restorandan çıktı ve yakındaki iniş pistine yöneldi. Hiçbir şey yoktu. Kiara'dan hiçbir iz yoktu. Blaster'ını daha sıkı kavradı. Nykyrian tetiği geri çekti.

Jullien.

Aklındaki tek düşünceyle restoranın içinden geçerek ailesinin piçi köşeye sıkıştırdığı alana doğru ilerledi.

Gözlerini kör edici bir öfke kaplamıştı. Nykyrian'ın tek yapmak istediği Jullien'in kalbini söküp ona yedirmektir.

Nykyrian tek yumruğuyla kardeşini yerden kaldırdı ve masanın üzerine fırlattı. Servis takımları paramparça olup etrafa saçıldı, buzçınlama sesi onu tüketen soğukluğu taklit ediyordu.

Nemesis uyanıktı ve yatıştırılmak istiyordu.

Nykyrian Jullien'i boynundan tutarak yerden kaldırdı. "Nerede o?"

Jullien Nykyrian'ın elini boğazından çekmeye çalıştı. Nykyrian tutuşunu sıkılaştırdı. Şişko sansarın süründüğünü görmek istiyordu. "Hayatın bana ne kadar hızlı cevap vereceğine bağlı, seni piç kurusu!"

Jullien'in iki muhafızı onlara doğru ilerledi.

Nykyrian blaster'ını sersemletme moduna geçirdi ve onlar kendisine ve yumruğundan korkmuş bir gimfry gibi sarkıttığı şişman serseriye yaklaşmadan onları vurdu. Nykyrian müdahale edip etmeyeceklerini görmek için ailesine baktı. Ona sanki bir hayvanmış gibi baktılar. olsun. Onun için önemli olan tek şey Kiara'ydı. Başka her şeyin canı cehenneme. Nykyrian blaster'ı öldürmek için tıkladı ve Jullien'in çenesinin altına tuttu.

"Bana cevap ver yoksa duyacağın bir sonraki ses beyninin arkandaki duvara çarpması olur."

Jullien'in tombul çenesini ter kaplamıştı. "Aksel onu aldı. Onu nereye götürdüğünü bilmiyorum."

Beklenmedik cevap karşısında yaşadığı şok Jullien'in hayatını kurtaran tek şey oldu. Uyuşan Nykyrian onu serbest bıraktı. Oda eğilmiş gibiydi. *Aksel ona sahip*, sözleri unutulmuş bir kâbus gibi zihninde yankılandı.

Babası ona dokunmak için uzandı. Nykyrian bir hırıltıyla uzaklaştı. Ruhunu kavuran, kabartan tüm nefretiyle babasına dik dik baktı.

Nykyrian gözlerini babasına , "Bu gece buraya gelmemin tek nedeni o," dedi. "Eğer ona bir şey olursa, Jullien için geri döneceğimi bilmeni istiyorum ve onunla işim bittiğinde sifonu çekecek kadar bile kalmayacak."

Acı ve öfkenin etkisiyle Nykyrian anne ve kardeşinin yanında hayal kırıklığına uğramış gözlerle onu izlerken bıraktı. Canları cehenneme. Jullien'i rahat bıraksınlar. Onların sevgisine ihtiyacı yoktu. Kiara dışında hiç kimseye ya da hiçbir şeye ihtiyacı yoktu.

Nykyrian Jayne'in evinin ziline bastı. Yanaklarından süzülen gözyaşlarını sildi, şimdi ağlayacağı için afallamıştı. Onca zaman dövülmüş, yaralanmış ve lanetlenmişti ama bir damla bile gözyaşı dökmemişti. Şimdi onları durduramıyor gibiydi.

Kiara'nın hayatı için kendi hayatını seve seve verirdi. Ne pahasına olursa olsun, onu güvende görecekti.

Jayne kapıyı açtı, sonra ağzı açık kalarak geri çekildi. Nykyrian onun şaşkınlığını görmezden geldi, minik dansçının onun için ne kadar önemli olduğunu kimin gördüğünü artık umursamıyordu.

"Kiara Aksel'in elinde," dedi Nykyrian nefret dolu sesle.

Darling ve Caillen kanepeden kalkıp ayağa kalktılar. Jayne onu evine çekti ve mutfak masasına doğru itti. Sersemlemiş olan Nykyrian ulaştığı ilk sandalyeye oturdu. Hiçbir şey gerçek gibi görünmüyordu. Her şey korkunç bir kâbus gibiydi.

Caillen'a baktı. "Rachol hakkında başka bir şey öğrendin mi?" "Kız

kardeşlerimle birlikte ama nerede olduğunu bilmiyorum."

Nykyrian başını salladı, keşke Rachol da orada olsaydı da bu lanet şeyi planlamaya yardım etseydi. Duyguları çok karışık. Düzgün düşünemiyordu. Tek düşünebildiği Kiara'ydı.

Nykyrian ellerini yüzünde gezdirdi, gözyaşları nihayet durmuştu. "Sevgilim, Rachol'dan aldığın diskleri Driana'dan aldıklarımla birlikte getirmeni istiyorum. Şansımız varsa-"

Zil tekrar çaldı.

O gece Nykyrian'ın dünyası ikinci kez dönüyordu. Driana dışarıda durmuş, Thia'yı göğsüne bastırmış, çocuğu kanlı bir battaniyeye sarmıştı. Driana'nın yüzünün bir tarafı şişmiş ve kızarmıştı.

Driana Thia'yı sıkıca tutarak, "Delirmiş," dedi.

Nykyrian sandalyesinden fırladı ve kızının hâlâ hayatta olup olmadığına bakmak için odayı geçti, korkusu üç katına çıkarken kalbi acı içinde boğazına saplandı.

Nykyrian battaniyeyi geri çekti ve şiddetli bir küfür savurdu. Thia annesinden daha fazla çürük içindeydi. Ona bakmak için küçük başını çevirdi ama morluklar yüzünden gözlerini açamadı.

"Onu dövmei bırakacağını sanmıyordum," dedi Driana ve ardından hıçkırıklara boğuldu.

Nykyrian kızını nazıkçe kendine çekti ve salladı. Bu gece Aksel'i öldürecekti.

Boğazında biriken gözyaşlarını yutarak Thia'ya "Her şey ," dedi. "Bir daha kimse sana zarar veremeyecek."

Jayne'in kocası Hadrian, Thia'yı almak için öne çıktı. "Ona ben bakarım."

Nykyrian duygularının çalkantılı hali yüzünden hareketsiz kalmıştı. Geçmişte ne kadar nefret etmiş olursa olsun, hiçbir şey onu ruhunda yatıştırılması için yalvaran bu yakıcı sızıya hazırlanmamıştı.

İsteksizce Thia'yı Hadrian'a bıraktı, Hadrian'ın onun yaralarıyla ilgilenebileceğini biliyordu.

"Nerede o?" Nykyrian Driana'ya sordu.

"Oksana'daki üssüne gitti. Orada güvende olduğunu düşünüyor."

"Ya Kiara?"

"Onunla birlikte."

Nykyrian'ın dudağı bir hırıltıya dönüştü. Darling, Jayne ve Caillen'a kendisiyle birlikte gelmelerini işaret etti. Hauk'u yakalayacaklar ve gece bitmeden Aksel'in işini öyle ya da böyle bitireceklerdi.

* * * * *

Kiara ellerini başının üzerinde duvara yaslayan kelepçelere karşı zorlandı.
zorundaydı! Aksel'in bakışlarıyla karşılaştı.

iki adamıyla birlikte odanın diğerk ucunda oturmuş, ona ilk kimin tecavüz edeceğini görmek için kumar oynuyordu. Bahsini ikiye katlamadan önce bilmiş bir gülümseme dudaklarını büktü.

Kiara başka tarafa baktı. Zincirlere karşı mücadele ederken kalbi hızla çarpıyordu. Ondan uzaklaşmak zorundaydı.

Aksel bir kez daha kâğıt oyunundan başını kaldırıp ona baktı ve Kiara'nın bağlayıcılarına karşı çaresizce savaşmasından zevk alıyor gibiydi. Kiara ürperdi.

Serbest bırakılması için dua etti ama Nykyrian'ın onu kurtarmak için buraya yaklaşmaması için de dua etti. Aksel ona kocasına ne yapmak istediğini defalarca söylemişti.

Eğer Nykyrian'ı yakalarsa, Aksel ona ölene kadar işkence edecekti.

Kiara böylesine dayanılmaz bir nefreti anlayamıyordu ve Aksel'le birlikte olduktan sonra nedenini öğrenmek için ona asla sormayacağından emindi. Adam tamamen *eğilmişti*.

Aksel'in arkasındaki kapı açıldı. Kiara başını kaldırdığında yüzü kızarmış ve şişmiş Driana'nın içeri girdiğini gördü. Driana onun bakışlarıyla karşılaştı ve Kiara sarışın kadının gözlerindeki sempatiyi gördü.

"Aksel, seninle konuşmam gerek. Yalnız olarak."

Aksel dudağını büktü. "Burada bir oyunun ortasında olduğumuzu göremiyor musun?"

Driana kararlı adımlarla ilerledi ve masayı devirdi. Tüfeğini Aksel'in kafasına doğrulttu. "Gitmelerini söyle."

Aksel'in çarpık kahkahası odayı doldurdu. "Elbette. Çocuklar, bize izin verirseniz, karım," diye alay etti unvanıyla, "bana birkaç şey söylemek istiyor."

Kiara boğazındaki yumruyu yuttu ve iki askerin odadan çıkışını izledi, Kiara'nın anlayamadığı bir dilde bir şeyler söylerken kendi kahkahaları da arkalarından geliyordu.

Aksel sandalyesinde arkasına yaslanmış, kollarını göğsünde kavuşturmuş, kendine güveni her halinden belli olan karısını izliyordu. "Ne istiyorsun, tatlım?" Kiara, Aksel'in sevecenliğine rağmen sesindeki çığ nefret ve tehdidi gözden kaçırmadı.

"Kimse bebeğime zarar veremez ve yaşayamaz," diye hırladı Driana. "Seni öldüreceğim, seni *giakon*. " Tüfeğin horozunu geri çekti.

Aksel o kadar hızlı hareket etti ki, Kiara silahı Driana'nın elinden almadan önce kollarının göğsünden çözüldüğünü zar zor gördü. "Seni aptal *harita*," dedi dipçığı karnına saplayarak.

Kiara refleks olarak irkildi. Driana yere yığıldı ve acı içinde haykırırken ortasını tuttu.

Driana'yı saçlarından tutup yukarı çekti. "Thia nerede?"

Driana ona ters ters baktı ve Kiara odanın diğer ucundaki mesafesinden bile mavi gözlerde yanan nefreti fark etti. "Onu babasına ben verdim."

Kiara'ya bakarken Aksel'in göğsü derin ve öfkeli nefesleriyle inip kalkıyordu. "Melez mi?" diye bağırdı.

Kiara ses tonundan irkildi, bir adamın bunu yapabileceğine inanamıyordu.

"Evet," dedi Driana. "On altı yaşında senin olabileceğinden çok daha iyi bir adam ve sevgiliydi!"

Aksel dipçığı kaldırdı ve Driana'nın sırtına sert, ağır bir gümbürtüyle indirdi. Driana çığlık atarak yere düştü. Kiara başını kollarının arasına gömdü ve peş peşe gelen darbelerin sesini bastırmaya çalıştı. Sonunda Driana'nın çığlıkları kesildi. Kiara başını kaldırdı ve Driana'nın bir kan gölü içinde yerde yattığını gördü. Midesi bulandı. Bir an için hasta olacağını düşündü.

Aksel sinsi bir lorina gibi ona doğru yürüdü. Kanla kaplı tüfeği devrilmiş masanın üzerine fırlattı.

Bakışlarını Kiara'nın vücudunda gezdirirken Aksel'in gözleri fırtınalı bir griye büründü ve onu görmekten iğreniyormuş gibi dudaklarını geriye kıvırdı. "Nykyrian sana Birlik için suikastçıları nasıl eğittiklerini hiç anlattı mı?"

Adam çıldırmıştı! Kiara şaşkınlıkla ona baktı, az önce karısına yaptıklarından sonra onun dostça ses tonuna anlam veremiyordu.

Aksel soğuk bir el uzatıp onun yanağına dokundu. "Seni üç ay boyunca alıkoyuyorlar ve tecrit ediyorlar," diye devam etti, kızın uzaklaşma çabalarını görmezden gelerek. "En kötü korkularını tekrar tekrar oynattıkları sanal odalara gönderiliyorsun, ta ki artık hiçbir şeyden korkmayana kadar."

Parmakları çenesinin hizasında gezindi. Kiara onun karşısında çaresiz bir beklenti içinde durmaktan başka bir şey yapabilmeyi dileyerek ürperdi.

Başka çaresi olmadığı için ona tükürdü. Kızın tepkisi karşısında adamın dudaklarında bir gülümseme belirdi. Yanağını sildi, gözleri onunkilerden hiç ayrılmadı.

Sanki hiçbir şey yapmamış gibi, Aksel o ürkütücü, cansız sesiyle konuşmaya devam etti. "Sizi sadece çiğ etle besliyorlar ve siz onu yerken, ölmek üzere olan kurbanların hayatları için yalvardıkları kasetleri çalışıyorlar."

Elini Kiara'nın yüzüne doğru uzattı. Kiara bir adım geri çekildi, duvar onun geri çekilmesini engelliyordu.

"Bu elimle boğazını parçalayabilirim." Onu kendine yaklaştırdı ve elini boynunun üzerine koydu. Kiara onun ne demek istediğini göstermesini bekledi. Ama göstermedi.

Onun yerine soğuk sesi devam etti: "Melez çıplak elleriyle kalbini yerinden sökebilir. Bu seni heyecanlandırıyor mu?"

"Beni hasta ediyorsun!"

Aksel ona çarpık bir gülümseme verdi, eliyle yanağını okşadı. "Nykyrian sana eğitimini bitirmeden önce iki eğitmeni öldürdüğünü söyledi mi? O yaptı, biliyorsun." Elini çekti ve onu kendisine doğru çevirdi, elleri dinleniyordu

kalçalarında. "Öldürme konusunda her zaman daha iyiydi, ama bundan en çok zevk alan bendim!"

Kahkahası Kiara'yı ürperterek çınladı.

"Nykyrian bir görevden sonra saatlerce oturur, boşluğa bakar, kendini suçlu hissedirdi," bu kelimeyi hayal edilebilecek en kötü şeymiş gibi küçümsedi. "Ben gerçek bir savaşçıydım. Sonrasında zaferimi kutlamak için dışarı çıktım."

Adamın elleri Kiara'nın belinde sıkılaştı. Kiara dudaklarını ısırды, bir şekilde ona saldırmak istiyordu.

"Peki babam neden üvey evladıyla övündü?" Aksel hırladı, yüzü çarpık bir öfke maskesine dönüşmüştü. "Gururla bahsettiği benim öldürdüklerim değildi. Her zaman Nykyrian'ındı. Her zaman Nykyrian'ın!"

Adamın elleri etini ısıtırken Kiara haykırdı.

Aksel, kadının nefesini kesen sert bir gümbürtüyle onu sırt üstü duvara yasladı. Vücudunu onunkine yasladı ve Kiara arzusunun karnında kabardığını hissedebiliyordu. Kiara onun bir sonraki hamlesinden korkarken vücudunda boncuk boncuk terler oluştu. Adam elbisesinin üst kısmını yırtarak açtı. Kiara çığlık attı, çaresizlik içinde ona karşı mücadele etti.

"Seni şimdi almalıyım," dedi Aksel hırıltılı bir fısıltıyla, elini korsesinin üzerinde gezdirerek, onun irkilmesine aldırmadan. "Ama yapmayacağım. Bu hiç eğlenceli olmaz." Geri adım attı ve ona gülümsedi. "Melez senin için geldiğinde, sana tecavüz edişimi izlemesi için özel bir yerim var. Sonra da geriye kulağından başka bir şey kalmayana kadar vücudunun parçalarını kesişimi izleyebilirsin ki onu hatırlaman için sana memnuniyetle bir hatıra olarak vereceğim."

"Sen delisin!" Kiara bacaklarıyla ona tekmeler savurdu.

"Öyle olmayan bir suikastçı hiç tanımadım," dedi gülerek, sonra da kayıtsızca odadan çıktı.

Hıçkırıklar Kiara'nın vücudunu sarstı. Zincirlerini çekiştirdi ama tek başarabildiği bileklerindeki eti koparmak oldu. Orada olmalıydı

bir şekilde kaçabilirdi. Nykyrian'ı uyarabileceği bir yol. Hararetle, bir cevap için dua etti.

Bölüm 15

Nykyrian ve Caillen OMG üssünün konsey odasında oturmuş, Oksana hakkındaki verileri gözden geçiriyorlardı. Hauk arkalarındaki zeminde volta atıyor, botları Nykyrian'ın tahammül sınırlarını zorlayan porselen zemine ürkütücü bir vuruş yapıyordu. Jayne ve Darling odanın diğer ucunda oturmuş, Caillen'la savaş prosedürlerini tartışmalarını dinliyorlardı.

Nykyrian hayal kırıklığı içinde dişlerini sıktı, sandalyesinde arkasına yaslandı ve önündeki istatistik kâğıtlarına baktı. Cepheden bir saldırı tamamen imha ile sonuçlanabilirdi ve gizli bir saldırı da neredeyse aynı derecede riskliydi. Aksel'in adamları birbirlerini, bir yabancıyı hemen fark edecek kadar iyi tanıyorlardı. Bu gidişle Kiara'yı asla canlı çıkaramayacaklardı.

Caillen sandalyesinde arkasına yaslandı, parmaklarını masaya vururken yüzüne bir gülümseme yayıldı. "Biliyorsun, Netan Raananah'a teslimatlar yapıyorum. Eğer ona sahte bir sevkiyat yaparsam, sizi Aksel'in üssüne kaçırabilirim."

Nykyrian kaşlarını çattı. "Bizi tarayıcılardan nasıl geçirebildiniz?"

Caillen sandalyesini iki ayağı üzerine yatırdı ve ellerini başının arkasına koydu, Nykyrian'ın nefret ettiği o ukala sırtış yüzüne yayıldı. "Gemim hakkında söylediğin her kötü söz için pişman olacaksın. *Malta*, var olan hiçbir sistemin algılayamayacağı özel sinyal bozucularla donatılmıştır. Kargomu doğrulamak için kişisel bir inceleme yapmaları gerekecek." Güldü. "Unutmayın çocuklar, ben *üçüncü* nesil bir kaçakçıyım!"

Hauk homurdandı. "Evet ama bir kez içeri girdikten sonra hemen geri çıkmamıza izin vermeyecekler. *Malia* bir avcı uçağından kaçmak için fazla kırılgan ve yavaş."

Caillen Hauk'un sözlerini düşünürken çenesini ovuşturdu. "Kargo bölümü iki savaşçı ve yolcu taşıyacak."

Nykyrian başıyla onayladı. Buldukları ilk plan buydu ve en ufak bir şansı bile vardı. "Bu kadar o zaman."

Darling kaşlarını Nykyrian'a doğru kaldırdı. "Bir şey unutmuyor musun? Oraya girdikten sonra nasıl çıkacağız?"

Nykyrian Darling'in yüzünü inceledi. Aklından milyonlarca düşünce geçti. "İstedikleri benim. Sen ve Caillen *Malia*'da kalıp Aksel'in adamlarını ve üssün koridorlarını gözetleyeceksiniz. Hauk Kiara'yı alacak, savaş uçağına bindirecek ve güvenli bir yere götürecektir. Jayne, Oksana'nın yörüngesinden çıktıklarında onları korumak için bekliyor olacak."

"Peki ya sen?" Hauk kabaca sordu.

"Ben yemim. Savaş uçağımla ters yönde uçacağım. Aksel'in birliklerinin büyük kısmı beni takip edecek." Nykyrian gözlerini Hauk'a dikti. "Hiçbir zaman hiçbir avcı uçağıyla çatışmaya girmeyeceksin. Motorlarını tam gaz çalıştıracaksın. Bırak Jayne seni takip edenlerin icabına baksın."

Nykyrian tekrar Caillen'a baktı. "Sen ve Darling'in *Malia*'ya ek güç vermeniz gerekiyor , siz onu kullanabildiğiniz kadar hızlı çıkabilsin. İt dalaşı için çok büyük."

Nykyrian çıktıkları Darling'e fırlattı. "Aksel muhtemelen Kiara'yı ofisinde tutuyor olacak. Sahte bir bombaya ihtiyacım olacak. Bir saat içinde yapabilir misin?"

"Saçım kızıl mı?"

Nykyrian ayağa kalktı. "O zaman hazırlanalım."

Jayne, Caillen ve Darling ayrıldı. Hauk, Nykyrian'a Rachol'un kıyamet ve kasvet dolu tavrını hatırlatan bir yüz ifadesiyle geride kaldı. Nykyrian onu görmezden gelerek dolaptan Nemesis teçhizatını çıkardı.

"Geri dönmeyi , değil mi?"

Nykyrian durakladı. Derin bir iç çekerek botlarını dolaptan çıkardı ve yere oturttu. "Ben iyiyim, ama kimse hayatta kalacak kadar iyi değil."

olacak dövüşçü sayısı."

Hauk parmaklarını masanın üzerine vurarak Nykyrian'ın dişlerini kenetleyen bir ritim tutturdu. "Neden Kiara'yı *Malia*'ya geri göndermiyorsun ve savaşmak için seninle birlikte uçmama izin vermiyorsun?"

Nykyrian gömleğinin düğmelerini çözdü. "*Malia* yakalanabilir. Darling ve Caillen'in eve güvenli bir şekilde döneceklerine inanıyorum. Kiara'nın babasına sağ salım döndüğünü görmeni *istiyorum*."

"Seni hayatta tutmayı tercih ederim."

"Kiara benim hayatım," diye fısıldadı Nykyrian. Sandalyesine oturdu ve başını ellerinin arasına aldı.

Mantıklı olan tek yol buydu. Eğer ölürse Kiara özgür olacaktı, o da özgür olacaktı. Garip bir şekilde, hiç pişmanlık hissetmedi. Bir şekilde doğru hissettiriyordu.

Nykyrian en küçük parmağındaki yüzüğe baktı, Kiara'yı babasının onu vurmasından sonra ilk kez görmeye gitmeden önce aldığı yüzüğe, ona evlilik yüzüğü olarak vermeyi düşündüğü ama bunu yapmaya cesaret edemediği yüzüğe. Altın bir bantla çevrili kırmızı griata taşları loş ışıktaki parlıyordu.

Yüzüğü çıkardı ve Hauk'a uzattı. "Bunu Kiara'ya vermeni istiyorum."

Hauk yüzüğü inceledikten sonra kaşlarını çatarak ona baktı. "Bu bir evlilik yüzüğü."

"Biliyorum. Andarion geleneklerine göre birkaç ay önce evlendik."

Hauk gözlerini kapattı ve Nykyrian onun lanet okumak istediğini biliyordu.

"Dul eşim olarak tanınmasını sağlamak için sana güveniyorum." Nykyrian aniden kuruyan dudaklarını yaladı. "Eğer fırsat bulamazsam, onu sevdiğimi, onu her zaman sevdiğimi söyle."

Hauk'un gözleri yaşardı. "Bunu yapamam," dedi hırıltılı bir sesle.

Nykyrian boğazındaki yumruyu temizledi. "Artık yumuşaman için birlikte çok fazla görev yaptık."

Hauk dişlerini sıktı ve gözlerini kaçırdı. "Her zaman o görevlerden geri dönmeyi planlamıştın."

Nykyrian alay etti. "Pek sayılmaz. Hayatımda ilk kez gerçekten canlı dönmek istiyorum. Oldukça ironik, değil mi?"

Hauk yüzüğü cebine yerleştirdi. "Rachol'a ne söylememi istiyorsun?"

Nykyrian sırtarak botlarını çıkardı. "Ona en çok ihtiyacım olduğunda hangi cehennemde olduğunu sor."

Hauk'un gözleri inanamayarak açıldı.

Nykyrian kıkırdadı. "Sadece şaka yapıyorum. Eğer bunu söyleseydin, tekrar içmeye başladı. OMG'nin arkasındaki itici güç o olduğu için, bu işi ona bırakıyorum." Nykyrian ayağa kalktı ve kıyafetlerine uzandı. "Ayrıca ona lorinaların onun şımartması gerektiğini söyle."

Hauk güldü. "Sırf bu yüzden seni vurmak için cesedini çıkarabilir!" Nykyrian bu düşünce karşısında durakladı. Aksel'in kendisinden geriye yeterince şey bırakmış *olmasını* umuyordu.
Bury.

* * * * *

Caillen *Malia*'nın kontrol panelinde oturmuş, Aksel'in üssüne girmek için izin bekliyordu. Nykyrian'ın dolandırıcılığa gerçekçilik katmak için nezaketle bağışladığı altı sandık mürdüm ağacına bakıp gülümsedi.

Kartındaki turuncu ışık yanıp sönerek sonda tarayıcıların açık olduğu konusunda onu uyardı. Bir dizi düğmeye basarak sinyal bozucular çalışırken gülümsedi.

"Al sana *swixtas*." Güldü.

"*Malia* temizlendi," diye yankılandı kontrolörün sesi. "Sekiz numaralı bölme ye yanaşın."

Caillen itaat etti. İşini seviyordu. Kanın pompalanmasını ve beynin sularının akmasını sağlamak için aşırı tehlike gibisi yoktu.

Birkaç asker gemiye binmek için bekliyordu. Caillen başını salladı ve kontrol panelindeki ayarları iki kez kontrol etti.

Nykyrian ve diğerlerinin saklandığı yerin yanından geçerek zaman kaybetti. Muhafızlar ne kadar uzun süre beklemek zorunda kalırsa, o kadar endişeleniyorlardı. Bu çocukça bir numaraydı ama nöbetçileri her zaman tedirgin ederdi. Caillen başarı için dua ederek rampayı yavaşça indirdi. Kapağı açtı ve bir lazer tüfeğinin namlusuna baktı.

"Sorun mu var?" diye sordu sakince.

"Quiakides'i bekliyoruz," diye hırladı miğferli asker. Caillen

kahkahalara boğuldu. "Sen misin Marek?"

Asker kaskını çıkarmadan önce gergin bir şekilde kıpırdandı. "Evet."

Caillen namluyu yüzünden uzaklaştırdı ve gemisine geri döndü. Diğer askerler gemiye doluştu ve kargosunu aramaya koyuldular. "Bir ipucu satın al. Quiakides'le ne işim olabilir ki? Kimse sana anlaşılamadığımızı söyleme zahmetine girmedi mi?"

"Onun için görevlere koşuyorsun."

Caillen alaycı bir tavırla ağzını kapattı. "Paramı zamanında ödediği sürece şeytan için bile görev yaparım."

"Bu yüzden sizi arıyoruz."

Caillen yine güldü. "Sanki Quiakides'in bu harap hurda yığınınından daha iyi bir ulaşım aracına gücü yetmezmiş gibi Bir ipucunu unut, bir beyin satın al."

Marek geminin etrafına baktı. "Kasen nerede?" Caillen

omuz silkti. "Shahara'yla birlikte."

Diğer askerler başlarını sallayarak geri döndüler. "O temiz."

Marek başını salladı. "Netan'ı mı arıyorsun?"

"Evet, nerede o?"

"Aksel'in yanında," dedi Marek kaskını yerine takarken. "Ona burada olduğunu söyleyeceğim."

Caillen derin bir nefes aldı, numaranın işe yaradığına şükreliyordu. "Yap . Fazla sabrım yok. Eğer hemen buraya gelmezse, ben gidiyorum."

Marek bir grup askere gemiden inmelerini işaret etti.

"Hey," diye seslendi Caillen muzip bir şekilde arkasından rampadan aşağıya. "Umarım sakıncası yoktur ama beklerken sistemlerimi kilitleyeceğim. Siz paralı askerlere güvenemiyorum, berbat bir grupsunuz."

Marek'in sertleştiğini gördü ama cevap olarak tek kelime etmedi.

Caillen kendinden memnun bir şekilde gülümsedi. Kapağı kilitledi, ardından grubu duvarlardaki saklanma panellerinden kurtarmak için koştu.

Darling iletişimi izlemek için ön tarafa geçti.

Caillen, blaster'ının şarj seviyesini kontrol eden Nykyrian'a "Acele etmen gerekecek," dedi. "Netan gemide çok uzun süre kalırsa şüphelenirler."

Nykyrian başını salladı, midesi düğümleniyordu. Başarmak zorundaydı. Hauk'a bakarak kapağın karşı taraflarında pozisyon aldılar, saldırmaya hazırıldılar.

Bekleyişleri kısa sürdü. Netan işaretlenmek için gerçekten havasında olmalıydı. Öyle de oldu, doğal olmayan bir şekilde bayıldı.

Caillen kapağı Nykyrian ve Hauk'un sıkışarak geçebileceği kadar açtı. Nykyrian'ın kalbi kaburgalarına çarpıyordu. Kiara'yı dışarı çıkarmak zorundaydı.

Darling, *Malta*'nın içindeki bir kulaklık ve harita aracılığıyla yollarını tarif ederken, pratik bir kolaylıkla bölmeden çıkıp koridorda ilerlediler.

Darling'in kulaklıktan onunla konuşan sesi içindeki gerginliğin bir kısmını yatıştırdı. Nykyrian Kiara'yı güvenli bir yere götürmek için arkadaşlarına güvenebileceğini biliyordu.

Darling, "İki koridor daha, sonra Aksel'in ofisi solunuzda," diye talimat verdi.

Hauk hareket etti.

"Bekle!" Darling uyardı.

Nykyrian'ın kalbi küt küt atmaya başladı.

"Biri ilerideki koridordan geliyor. Arkanda bir kapı var Kip, onu kullan."

Nykyrian karanlık odaya doğru ilerledi. "Bundan nefret ediyorum," diye tısladı

Hauk'a. Hauk başıyla onayladı.

Birkaç saniye sonra Darling'in sesi geri geldi. "Her temiz. Kımıldayın."

Nykyrian kapıyı açtı. Aksel'in ofisine doğru ilerlediler. Kapının güvenlik kodunu denedi ama kapı yerinden oynamadı. "Kahretsın!"

"Ne?" Hauk koridoru tarayarak sordu.

"Aksel kodları değiştirmiş olmalı." Öfkesini bastıran Nykyrian kilidi hızla yeniden bağladı ve kapıyı kaldırdı.

Nykyrian önce Kiara'yı gördü. Kızın sevinçli yüzü, ruhunu delip geçen hayranlık dolu gözlerle ona bakıyordu. Odanın diğer ucuna koştu ve zincirleri tavandaki kancalarından çekip çıkardı. Kilitleri açıp Kiara'nın bileklerini metal kelepçelerden kurtarıırken içinden bir rahatlama geçti.

Elbisesindeki yırtığı fark edince gözleri sertleşti. "Sana zarar verdi mi?"

"Hayır," diye hıçkırarak ona sarıldı. "Seni bekliyordu."

Nykyrian onu öptü, kollarını beline doladı ve Tanrı'ya onun güvende olduğuna şükretti. Kollarında korkmuş bir gimfry gibi titriyordu ve Aksel'in bunu hayatıyla ödediğini görmek için bir kez daha yemin etti!

"Hadi, zamanımız yok!" Hauk arkasından seslendi.

Nykyrian ondan uzaklaştı. Hauk haklıydı. Ceketini çıkararak Kiara'nın etrafına sardı.

"Aksel nerede?" Nykyrian ona sordu.

"Bilmiyorum," diye fısıldadı yüzüne dokunarak. "Birkaç dakika önce gitti."

Hauk boğazını temizledi ve Nykyrian'ın omzunu çekti. "Bunu görmen gerek."

Nykyrian arkasını döndü, sonra uyuştı. İlk kez Driana'nın yerde yattığını fark etti. Odayı geçip Driana'nın bedeninin üzerinde durdu.

Hauk eğilip nabzına bakarak, "Ölmüş," diye onayladı.

Nykyrian dehşet verici manzara karşısında şaşkınlıkla Kiara'ya baktı. "Ne oldu?"

Kiara titreyen dudaklarını elleriyle kapattı. "Aksel'i öldürmeye çalıştı ve o da onu öldüresiye dövdü."

Nykyrian Kiara'nın yanına döndü. Kiara titreyerek ona sarıldı. Nykyrian ona sıkıca sarıldı, bunun ona son dokunuşu olacağını biliyordu.

"Artık güvendesin, *Shona*. Ama acele etmeliyiz."

Kiara'yı Hauk'un kollarına teslim ederek kulaklığını ayarladı. "Sevgilim, rapor ver."

"Dönüş yolu boyunca temizsiniz."

Hauk'a başıyla işaret etti. "Onu eve götürün."

Hauk tereddüt etti. Nykyrian'a, Hauk'un onu kendi savunmasıyla baş başa bırakmaya ne kadar isteksiz olduğunu gösteren bir bakış attı. Hauk, Kiara'yı arkasından sürükleyerek odadan çıkarmadan önce sessizce, "Huzurla yürü," dedi.

Nykyrian eski Birlik deyimi üzerine düşündü. Sonunda bir suikastçının nasıl huzur içinde yürüyebileceğini anlamıştı. İç çekerek, ölümün huzurlu uykusunu memnuniyetle karşıladı. Onlara iyi bir avans verdi. Hauk Kiara'nın icabına bakacaktı.

Tek çözüm buydu.

"Huzurla yürü," diye tekrarladı ve kapıyı açtı. Nykyrian koridordan aşağı, körfeze doğru koştu.

"Kip, sağa dön!" Darling'in sesi bağırdı.

Nykyrian dönerek elindeki silahı çekti. Çok geç kalmıştı. Atış acı veren bir yanıkla omzunu parçaladı. Ateşe karşılık veren Nykyrian askerin yere yığılmasını izledi.

alarmlar çalıyor ve yanıp sönüyordu. Nykyrian son sürat koşarak, bölge kapatılmadan önce gemisine ulaşmaya çalıştı. Körfezdeki patlama kalkını gümbürdeyerek kapandı. Yuvarlanan Nykyrian, devasa kapı büyük bir gürültüyle kapanmadan önce ağır çeliğin altından güçlkle geçebildi.

Ne yazık ki tam Aksel'in ayaklarının dibinde yuvarlanmayı bıraktı.

"Hâlâ tahmin edilebilir," diye alay etti Aksel, Nykyrian'a tiksintiyle bakarken blaster'ını geri çekti. "Cesaret ve adil oyun anlayışının bir gün seni öldüreceğini biliyordum."

Nykyrian yavaşça ayağa kalktı.

"Kiara güvende," dedi Darling onun kulağına. "Patlama dört ... üç ..içinde."

"Çok hayal kırıklığı yaratıyorsun," dedi Aksel, blasterını Nykyrian'ın kafasına doğrultarak.

Silah ve sahte şarjör aynı anda ateşlendi. Nykyrian blaster'ın atışından kurtuldu, sonra Aksel'e saldırdı. Aksel'i belinden yakalayarak yere yuvarlandı. Aksel bacaklarını yukarı kaldırdı ve Nykyrianı tekmeledi. Hauk savaşçısını fırlattığı anda Aksel de kendini Nykyrian'ın üstüne attı.

Nykyrian dikkatinin dağılmasından faydalandı ve Aksel'in çenesine sert bir yumruk indirdi. Aksel bir lanetle geriye doğru savruldu. Aksel'in yere düştüğünü görmeyi beklemeden. Nykyrian *Malta*'ya doğru kaçtı. Olabildiğince çabuk. Nykyrian geminin altındaki küçük rögar deliğinden yukarı tırmandı.

"Kalkanlar yukarı!" Caillen seslendi.

Nykyrian yerde yatıyordu, omzu zonkluyordu. Darling,

"Savaşçıları karıştırıyorlar," diye uyardı.

Acıyı zihninden uzaklaştıran Nykyrian, onlar Kiara'nın peşinden gitmeden önce fırlatması gerektiğini biliyordu.

Saniyeler içinde *Arcana*'nın içindeydi ve motorları kükrüyordu. Fırlatıldı ve Hauk'un aksi yönünde uçtu.

"Savaşçılar rotalarını değiştiriyor ve size doğru geliyorlar. Hauk'un peşinde üç kişi kaldı," dedi Darling. "Bizim için güvenli görünüyor, buradan gidiyoruz."

Nykyrian'ın kalbi küt küt atıyordu. Jayne'in üç savaşçıyla çok az sorunla başa çıkabileceğini biliyordu ama tarayıcıları onu takip eden gemilerin yüzünden neredeyse bembeyaz parlıyordu.

"Teslim ol!" Aksel'in sesi telsizinden hırladı.

Nykyrian hızını yavaşlattı. Her zaman istediği şey buydu. Bir savaşçının cenazesi. Bir erkek gibi, kısa bir ışık patlamasıyla ölecekti. "Hiç sanmıyorum."

"Sayıca azsınız," dedi Aksel. "Peşinizde yirmi gemim var!"

Nykyrian acı bir eğlenceyle homurdandı. "Matematik becerilerini alkışlamamı mı istiyorsun? Önce beni yakalamalısın ve bunu yapabilecek bir pilotun olduğunu sanmıyorum," diye çıkıştı Nykyrian, Aksel'in filodan ayrılıp onunla teke tek dövüşeceğini biliyordu.

Aksel'in avcı uçağı düzenini bozup arkasına geçerken Nykyrian, "Tahmin edilebilir," diye fısıldadı.

Gemisini döndürdü ve savaşa hazırlandı. Kiara güvende olacaktı. Buz gibi, sakın bir berraklık çöktü üzerine. Önce Aksel ateş etti.

Nykyrian'ın gemisinin yanından geçip uzayın karanlığına karışan renk patlamasından kaçacak zamanı bile olmamıştı. Hızlı darbeler halinde üç atış daha yapıldı. Nykyrian vites değiştiricisini kavradı, eldivenlerinin derisi gıcırdayordu.

Diğer savaşçılar yaklaşıyordu. Önce Aksel'i yok etmeliydi. Ancak o zaman Kiara güvende olabilirdi. Nykyrian açıklıktan yararlanarak iyon topunu ateşledi.

Kısa bir turuncu ışık parlamasıyla Aksel'in gemisi parçalandı. Nykyrian derin bir nefes aldı. Savaşçıların geri kalanı etrafını sardı.

* * * * *

Kiara Hauk'un kucağında seğirdi. "Geri dönmeliyiz!" diye bağırdı, kolları bacakları korkudan titriyordu.

"Bana verilen emir seni güvenli bir yere götürmek," diye beşinci kez tekrarladı ve Kiara beşinci kez onu boğmak istedi.

"Umurunda değil mi?"

Eliyle gaz kolunu salladı, gemi tepki olarak yana yattı. "Hayal edebileceğinden çok daha fazla onemsiyorum, ama ona bir söz de verdim ve bu sözü bozmadan önce bir damarımı aardım!" Bir başka öfkeli sarsıntıyla gemilerini düzeltti.

Kiara arkasına yaslandı, gözyaşları yanaklarını yakıyordu. "Dışarıda tek başına," diye fısıldadı, midesinin bulandığını hissederek.

"Jayne onun için geri döndü. O olacak."

Kiara onun sözlerinin altında yatan şüpheyi duydu. Elinden geldiğince çok dua etti. Nykyrian geri dönmek zorundaydı, dönmek zorundaydı. Gouran nihayet görüş alanına girdiğinde yarı rahatlamış bir halde gözlerini kırpıştırdı.

"Komutan Biardi?" Hauk sordu.

"Evet." Kiara babasının endişeli sesini tanıdı.

"Kiara elimde ama bir avcı filosuna ihtiyacım var. Pilotlarımızdan biri tehlikede. Size koordinatları gnderirsem, bize yardım eder misiniz?"

Bu isteği sessizlik karşıladı.

Kiara'nın öfkesi baş döndürücü bir boyuta ulaştı. "Baba, eğer beni seviyorsan, onun istediğini yapacaksın."

". "

Hep birlikte rahat bir nefes aldılar.

Hauk bilgileri bilgisayara programladı. Gouran'ın hangarına yaklaştıklarında, Nykyrian'a yardıma giden bir avcı filosunun önünden geçtiler.

Yanaştıktan sonra Tiarun onları hangarda karşıladı. Kiara kendini onun kollarına attı, destek için minnettardı ama onu tutan kişinin Nykyrian olmasını diliyordu.

Hauk gemisinden aşağı atladı ve yırtıcı adımlarla babasına yaklaştı. "Efendim, birliklerinize katılmak için başka bir gemi talep ediyorum. Benimkiyle dönecek yakıtım yok."

Babası ona baktı, kollarını omuzlarına doladı. Onu rahatlatmak için başını salladı. "Sizinkinin diğer tarafında tamamen dolu üç gemi var."

Hauk onlara doğru gitmeden önce başıyla

onayladı. "Hauk!" Kiara onun peşinden koştu.

Durdu ve kız ona yetişene kadar bekledi. Andarion'un gözlerine bakarken dudakları titredi. İstediği tek bir şey vardı, dileyecek tek bir şey kalmıştı. "Nykyrian'ı bana geri getir."

Kızın omzunun üzerinden babasının durduğu yere baktı. Cebine uzanarak bir griata yüzük çıkardı ve ona uzattı. "Nykyrian bunu sana vermemi istedi."

Kiara, Hauk'un avucuna bıraktığı güzel evlilik yüzüğüne bakarken gözyaşlarını ısırdı.

"Ayrıca seni sevdiğini söylememi istedi."

Gözyaşları yürek burkan bir hıçkırığa dönüştü. Kollarını Hauk'un boynuna dolayarak, "Lütfen onu kurtar," diye bağırdı. "Eve dönmek zorunda!"

Hauk başını salladı, sonra kollarını çözdü ve en yakındaki dövüşçüye doğru atıldı.

Kiara soğuk yüzüğü üçüncü parmağına geçirirken korkuları ve endişeleri onu boğuyordu. Yüzük tıpkı Nykyrian'ın aşkı gibi mükemmel bir uyum sağlamıştı.

Arkasını dönüp babasının yanına gitti, keşke yine küçük bir kız olsaydı ve babam onun acısını öpüp ona sarılarak her şeyi yoluna koyabilseydi. Ama en derin pişmanlığına göre, o günler çoktan geçmişti.

"Seni eve götüreyim," dedi babası sessizce, kolunu kızının omuzlarına atarak.

Kiara başını salladı. "Neler olduğunu bilmek zorundayım. Beni kontrol odasına götür."

Şüpheli bir bakışa rağmen kadının istediğini yaptı.

Kiara sessizce oturup Aksel'in adamlarıyla çatışan pilotların seslerini dinledi. Bir mucize olması için dua etti.

Hauk savaşa asla ulaşamayacağını düşünüyordu. Garip bir şekilde haklıydı. Filoyla buluştuğunda savaş sona ermişti. Nykyrian'ın gemisini bulmak için gemileri incelerken kalbi güm güm atıyordu.

Jayne'e Nykyrian'ın akıbetini sormak için kanalı açtığında *Arcana*. Dört Gourish savaşçısı devre dışı kalan geminin etrafını

sardı. "Nykyrian?" Kalbi acı içinde boğazında düğümlendi.

". . . İyi . . . Acı . . ."

Hauk kaşlarını çatarak Nykyrian'ın gemisine verilen hasarı inceledi. Kıvılcımlar patlamış, ancak uzay boşluğunda sönmüşlerdi. Görebildiği kadarıyla sadece bir motor çalışıyordu. Nykyrian'ın gemiyi bu haliyle nasıl indirebileceği hakkında hiçbir fikri yoktu. "İnmenize yardımcı olacak bir çekici ışına ihtiyacınız var mı?"

"Hayır . . . Gemi . . . Yok et . . ."

Hauk kırık dökük, bozuk kelimeleri zar zor anlayabildi. Şiddetli bir küfür savurdu ve geminin içeri çekilemeyeceğini hatırladı. Eğer denerlerse, kendi kendini imha ederdi.

Gourish savaşçılarından biri neredeyse *Arcana*'ya çarpıyordu ki *Arcana* bir tarafa doğru yattı. Hauk dişlerini sıktı. Nykyrian geri dönemeyecekti.

Nykyrian sessiz kaldı. İletişim sistemi arızalıydı ve sadece etrafındaki pilotların konuşmalarından kesitler yakalayabiliyordu. Hâlâ hayatta olduğuna inanmıyordu. Aksel'i öldürdükten sonra, Aksel'in geri kalan adamları gemisinde bir düzine ya da daha fazla delik açmışlardı.

Savaştan sonra zihninde garip bir katharsis oluşmuştu ve bir şekilde geçmişteki tüm günahları onu rahatsız etmeyi bırakmıştı.

Gemideki tüm uyarı sistemleri tarafından aydınlatılan kontrol paneline baktı. Uçmaya yetecek kadar yön bulabilmesi bile bir mucizeydi.

Kiara'yı ve bebeklerini düşündü. Eğer tek bir dileği olsaydı, bu bebeğinin doğuşunu görmek ve Kiara'yı son bir kez kucağına almak olurdu. İç çekti, göğsünde bir düğüm oluştu. En başından beri, bazı şeylere sahip olamayacağını biliyordu.

Gezegen önünde belirdi.

Elini yaralı kolunda gezdirdi. Kan üniformasını ıslatmıştı ama artık ağrımıyor gibiydi. Nykyrian Gouran'a baktı ve Tiarun'un onun körfeze yaklaşmadan önce patlatılmasını emredip emretmeyeceğini merak etti. Çoğu hükümet bunu yapardı. Değerli bölmelere zarar gelmesini önlemek için standart bir uygulamaydı.

Nykyrian başını koltuğa yasladı. Kulakları telsizin parazitinden uğulduyordu ama yine de Kiara'nın sesinin şefkatli, tatlı tonunun ona seslendiğini duyduğuna yemin edebilirdi.

Elleri otomatik olarak iniş prosedürünü uygularken piste yöneldi. Düğmeleri çeviriyor ve vitesleri çekiyordu ama savaş uçağının yavaşlamasını sağlayamıyordu. Tam hızla hangara girdiğinde üzerine bir ürperti çöktü.

Hayatını kurtarmak için son bir gayretle, fırlatma düğmesini başının üzerine çekti. Koltuğun itiş gücü onu yukarı fırlattı ama arka dengeleyiciden kurtulmasına yetecek kadar hızlı değildi. Çarpışma onu karanlığa gönderdi.

Kiara bir çığlık atarak ayağa kalktı, zihni gözlerinin kaydettiklerine inanamıyordu.

Nykyrian'ın gemisi önce gömüldü, sonra da körfezin dış duvarında bir delik açtı. Yanan kırmızı ve altın rengi alevler gemiyi, körfezin zeminini ve duvarlarını boydan boya yaladı ve her tarafta patlamalar meydana geldi. İtfaiye birimleri yangını söndürmek için aşağı indi.

"O gemiyi patlatmam gerektiğini biliyordum," diye homurdandı babası yanında.

Dehşete kapılan Kiara ona bakakaldı ve sonra odadan koşarak çıktı. İçini parçalayan duygulardan titrerken ayakları onu körfezin sığağına taşıdı. Kavurucu alevler keskin kokusuyla burnunu yaktı ve gözlerini sulandırdı. Öksürdü ve çaresiz gözlerle enkazı aradı. Nykyrian'ın gemisinin parçaları her yere saçılmıştı. Bir an için yere yığılacağını düşündü.

Geriye hiçbir şey kalmamıştı. Hiçbir şey. Kiara dizlerinin üzerine çöktü ve elleri uyuşana kadar duvarın kenarını kavradı. Acı ruhunu parçaladı ve ölmek istedi. Bu gerçek olamazdı. Bu şekilde bitmemesi gerekiyordu!

Bakışları dağılmış parçaların, ateş robotlarının, alevlerin üzerinde, körfezden aşağıya, açıklığa doğru süzüldü. Kiara gözlerini kırptırdı. Bu olamazdı.

Koyun girişinde yatan Nykyrian'ı gördüğünde bir umut ışığı filizlendi. O yaşıyordu! Bilinmeyen bir kaynaktan güç alarak ona doğru koştu.

"Aman Tanrım!" diye soluk soluğa adamın vücudunun üzerinde durdu. Kiara ona dokunmaya korkarak yanında dizlerinin üzerine çöktü. Adam sırtüstü yatıyordu, kıpırdamadan duruyordu. Miğferi çatlamış ve kabarmıştı.

Kiara titreyen elini uzatıp yan tarafındaki açık yaraya dokundu. Nykyrian'ın göğsü hiç hareket etmiyor gibi görünüyordu. Çok fazla kan vardı. Paniğe kapılmış dehşet onu sararken dudakları seğirdi.

Hauk karşı tarafta diz çöktü. Nykyrian'ın kaskını üniformasına sabitleyen ipleri çözerken ona bakmadı. Miğferi çıkardığında Nykyrian'ın dünyası altüst oldu.

"Hayır!" diye bağırdı Nykyrian'ın tenindeki mavimsi rengi görünce. Bir şekilde eldiveninden kurtulmuş olan soğuk elini göğsüne bastırdı ve Nykyrian'ın buz gibi yanağındaki kanı sildi.

Bir sağlık ekibi etraflarını sararak Kiara'yı uzaklaştırdı. Sersemlemiş bir halde sendeleyerek geri döndü, zihni keder ve acıdan düşünemeyecek kadar bunalmıştı.

Hauk bağırmaya başladı ama sözleri, etrafında olup biten her şey gibi onun için de anlaşılmazdı. Bir sis işitmesini ve görmesini engelledi ve bir an için ölümün böyle bir şey olup olmadığını merak etti.

Birden, babası oradaydı ve onu tutuyordu.

Sağlık görevlilerinin Nykyrian'ın üniformasını yırtıp ona bir dizi makine takmasını izlerken nedense gözyaşları durdu ve kederini garip bir berraklık kapladı. Sonunu bilmediği bir senaryoya göre hareket eden bir oyundaki oyuncularını izlemek gibiydi. Hiçbiri gerçek gibi görünmüyordu.

Kiara babasına baktı. "Ailesini aramalı ve onlara söylemelisin," dedi içi boş bir sesle. "İmparator Aros ve Prenses Cairistiona. Lütfen onlara söyle. I ... Yapabileceğimi sanmıyorum."

Babasının yüzündeki ifadeden Kiara onun delirdiğini düşündüğünü anladı. Belki de delirmişti.

"Lütfen onları ara," dedi tekrar. "Onunla gitmem gerekiyor." Kalbi küçük parçalara ayrılan Kiara sağlık birimine girdi ve onlarla birlikte hastaneye gitti.

Bölüm 16

Kiara hastanenin bekleme odasında oturmuş pencereden dışarı bakıyordu. Nykyrian altı saatten fazla bir süredir ameliyattaydı ve her yeni saniye geçtikçe Kiara umutlarının da azaldığını hissediyordu.

Thia kucağında uyuyordu, gözyaşları hâlâ kapalı kirpiklerinin arasındaydı. Küçük kıza annesinin ölümünü ve sadece bir kez tanıştığı babasını anlatmak Kiara'nın yaptığı en zor şeylerden biriydi.

İçini çekerek odaya baktı. Jayne, Caillen ve Darling ile birlikte onun karşısında oturuyordu. Hauk hiçbir şey söylemeden koridorda volta atıyordu.

Nykyrian'ın ailesi odanın diğer ucunda babasıyla birlikte toplanmıştı. Kasvetli bir gruptu ve Kiara, Nykyrian onları görebilseydi ne derdi diye merak etmekten kendini alamadı.

Sol elini önünde tutarak güneşin şafak ışınlarının kırmızı griata taşları üzerinde oynamasına izin verdi. Nykyrian'ı tekrar yanına alabilmek için sahip olduğu ve arzuladığı her şeyden vazgeçebilirdi. Sakat olması bile umurunda değildi, yeter ki *ona* sahip olsun.

Kiara titreyen bir nefes aldı. Kederine merhem olsun diye Thia'yı kendine yakın tuttu ve küçük, tombul yanaklarındaki karışık sarı bukleleri düzeltti.

Bekleme odasının sonundaki kapılar açıldı.

Doktoru görmeyi umarak başını kaldırdı, Rachol'un kızıl saçlı muhteşem bir kadınla bekleme odasına girdiğini görünce şok oldu. Caillen ayağa kalktı ve kızıl saçlı kadını ona ulaşmadan durdurdu. Rachol doğruca Kiara'nın yanına geldi ve ayaklarının dibinde diz çöktü.

"Nasılsın?" diye sordu, elini rahatlatıcı bir şekilde sıkarken endişesi yüzüne kazınmıştı.

"Pek iyi değil," diye cevap verdi, gözyaşları yanaklarından aşağı szlrken.

Dudakları titredi. "ok özür dilerim. Orada olmalıydım. Onu durdurabilirdim."

Kiara onun yanağına nazik bir okşayışla dokundu. Rachol'un da en az kendisi kadar acı çektiğini biliyordu. "Sen daha iyi bilirsin, Rachol. Nykyrian seni dinlemeyecek kadar inatçı. Eğer orada olsaydın, ameliyathanede onun yanında yatıyor olurdun gibi bir his var iimde."

Rachol başını salladı, dudakları gergin bir çizgi halindeydi. "Sanırım haklısın."

Kızıl saçlı kadın tereddütle ne ıktı. "Rachol," diye yumuşak, hafif bir aksanla konuştu. "Hastanelerle aram pek iyi değildir. İyi olacak mısınız?"

Rachol başını kaldırıp ona baktı, gözleri acıyla kararmıştı. "Elbette," dedi ve Kiara'nın yanına oturdu.

Kızıl saçlı başını salladı. "Seni kontrol etmek için birazdan döneceğim. Bana ihtiyaın olursa, dairemde olacağım."

Kiara kadının zarif yürüyüşünü gözleriyle takip etti. Kızıl saçlı kadının yürüyüşü ona bir dansçıyı anımsattı. "Kim o?" diye sordu Rachol'a.

İ ekti. "Shahara Dagan."

Kiara'nın gözleri şaşkınlıkla açıldı. "Seni ve Nykyrian'ı öldürmeye çalışan suikastçı mı?"

Yorgun bir i çekişle başını salladı. "Uzun hikâye," diye cevap verdi ve başını duvara .

Sonunda bir doktor çıkana kadar bir saat daha beklemek zorunda kaldılar. Hauk'un yanında durdu ve onu Kiara'ya doğru yönlendirdi. Kiara doktorun kendisine doğru ilerleyişini soğuk bir izledi, syleyebileceklerinden korkarak kalbi çarpıyordu. Rachol onun elini tuttu.

"Bayan Quiakides?"

Kiara başını salladı, boğazını tıkayan yumru yüzünden konuşamıyordu.

"Ameliyattan çıktı ama önünde hala uzun bir mücadele var. Çok fazla hasar var." Adamın kasvetli ve acıma dolu gözleri kadının içini parçaladı. "Dürüst olmak gerekirse, şimdiye kadar nasıl yaşadığını bilmiyorum. Aldığı yaralarla ameliyattan sağ çıkan birini daha önce hiç görmedim."

Her kelimeyle birlikte Kiara'nın boğazı daha da daraldı.

"İsterseniz odasında kalabilirsiniz," dedi doktor sessizce. "Yakın olduğu birinin onunla kalması hayatta kalma şansını artırabilir."

"Beni duyabiliyor mu?" diye sordu, sesi çatlayarak.

"Sizi anlayabileceğinden şüpheliyim ama orada olduğunuzu bilecektir."

Jayne Thia'yı onun kollarından aldı. "Onu çocuklarımla kalması için eve götüreceğim. İyileştiğinde onu geri getireceğim."

Kiara ona titrek bir gülümseme sundu, nezaketine

minnettardı. "Ben de seninle geliyorum," dedi Rachol

yanından.

Rachol'un elini okşayan Kiara ayağa kalktı ve yanında Rachol olduğu halde doktoru takip etti. Hauk doktorun sözlerini bekleyen grubun geri kalanına aktardı.

Doktor Nykyrian'ın odasının kapısını açtı. Kiara çılgılık atacak gibi oldu ama gergin ve kavrulmuş boğazı dudaklarından herhangi bir ses çıkmasını engelledi. Nykyrian vücudunu çeşitli makinelere bağlayan bir dizi kablo ve tüple yatakta yatıyordu. Çok solgun görünüyordu. Kiara titredi, gözyaşları yanaklarından aşağı döküldü.

Doktor ona bir sandalye çekerek, "Sinir sistemini tekrar bağlamak zorunda kaldık," dedi. "Uyandığında felç olma ihtimali çok yüksek." Doktor boğazını temizledi. "Eğer bu günü atlatabilirse, iyileşme şansı yüksek."

Rachol onu dışarı çekti. Kapının arkalarından kapandığını duyan Kiara yatağa doğru ilerledi.

"Nykyrian," diye fısıldadı, gözyaşları yanaklarından aşağı süzülüp onun koluna damlıyordu. "Beni terk etme." Onun soğuk teninde gözyaşlarının düştüğü noktaya dokundu, "Beni yalnız bırakırsan seni affetmeyeceğim."

Adamın yaralarının üzerinde deriyi tekrar birleştirdikleri şişmiş ve kızarmış güzel yüzüne baktı.

Gözlerini açıp kendisine bakmasını dileyerek parmaklarını onun ince kemerli kaşlarının üzerinde gezdirdi. Şu anda, onun vahşi hırıltılarından biri için bile minnettar olabilirdi.

Kapı açıldı ve Rachol ile Hauk içeri girdi. Kiara isteksizce Nykyrian'ın elini bıraktı ve yatağın yanındaki sandalyeye oturarak iyileşmeyi beklemeye ve dua etmeye başladı.

Kiara iyileşme belirtisi beklerken hafta yavaş geçti. Herkes farklı zamanlarda onu bir süreliğine odadan çıkmaya ve düzgün bir yatakta uyumaya ya da sıcak bir yemek yemeye teşvik etmişti ama o bunu yapmadı, yapamadı.

Sekizinci gün, sandalyesinde endişeyle uyukluyordu. Yumuşak bir inilti onu uyandırdı. Kiara sarsılarak ayağa kalktı, kalbi küt küt atıyordu. Ona açık gözlerle bakan Nykyrian'a baktı. Sevinç içinde ağlayarak ona doğru koştu.

"Nykyrian!" diye hıçkırdı, rahatlama gözyaşları yanaklarından aşağı süzülüyordu. "Nasıl hissediyorsun?"

Yutkundu ve boğazını temizlemeye çalıştı. "Sanki az önce bir Tourah canavarıyla dövuştüm ve kaybettim," diye homurdandı. Onun için gülümsemeye çalıştı ama bunu tam olarak başaramadı.

Kiara aldırmadı. Şu anda uçabileceğini düşünüyordu. Dudağını ısırarak, bir daha asla açmayacağından korktuğu o muhteşem yeşil gözlere baktı.

"Ben doktoru çağırayım," dedi ve odadan çıkmadan önce onun elini sıktı.

Dışarı çıktığında aceleyle haberi arkadaşlarına ve ailesine yaydı ve olabildiğince hızlı bir şekilde doktoru aramaya başladı.

Kocasının yanına döndü. Ailesi iyi dilekleri ve sevgileriyle onun başında bekliyordu. Bu manzara karşısında içini bir sıcaklık kapladı.

Doktor onları kovdu.

Kiara, Nykyrian'ına son bir kez gülümseyerek anne ve babasını odadan çıkarken takip etti. Doktorun nihai kararını duymayı beklerken herkes coşkuyla sohbet ediyordu. Kiara tırnaklarını yiyerek Nykyrian için dua etti.

Bir saat sonra doktor geniş bir gülümsemeyle odadan çıktı. Kalbi umutla çarpıyordu. "İyileşecek," dedi doktor onun önünde durarak. "Aslında, birkaç terapi seansından sonra normal bir şekilde yürüyebilecek. O çok şanslı bir adam."

Hayır, diye düşündü Kiara kendi kendine, ben şanslı bir kadıyım. Babası onu kollarının arasına alıp sıkıca sarıldığında rahatlamıştı.

Bir Tanrı vardı ve onu seviyordu!

Kiara gülümseyerek Cairistiona'nın elini tuttu ve sıktı.

* * * * *

Kiara Nykyrian'ın Thia'yla yerde güreşmesini izledi, Nykyrian'ın Thia'ya ev ödevlerinde "yardım etme" şeklini yüreği hafifledi. Bir şekilde dersleri her zaman oyunla sonuçlanıyordu.

Kiara gülümsedi, onun iyi bir baba ve harika bir koca olduğunu biliyordu.

Güneş ışığı sarayın kütüphanesinin kapılarından içeri pırıl pırıl süzülüyordu. Nykyrian'ın hastaneden ayrılmasının üzerinden altı ay geçmişti ve bu süre zarfında, yıldızların arasında yer alan küçük şirin evlerini terk ederek

Nykyrian'ın babası, Nykyrian'ın kendisinin ve Thia'nın onlara zarar verebilecek *boowahlardan* korunduğunu iddia ettiği yer.

İkisi yerde yuvarlanırken gülüştüler. Thia çığlık attı ve koşarak uzaklaştı, lorinalar da merdivenlerden yukarı doğru koşarken onu takip etti.

Nykyrian'ın bakışlarıyla karşılaşan Kiara'nın dudaklarında geniş bir gülümseme belirdi. "Onu gıdıklamış olmalısın."

Nykyrian güldü. Bastonunu kaparak kendini ayağa kaldırdı. Hâlâ belirgin bir topallamayla yürüyordu ama hayatta ve iyiydi.

"Thia'nın bizimle olmasından memnun musun?" diye sordu onu kollarının arasına çekerek.

Kiara, yuvarlak karnı adamın sert ve kaslı göğsüne çarpınca homurdandı. İki hafta gecikmişti. "Şu anda bunun da bize katılmasını diliyorum."

Nykyrian'ın gamzeleri parladı.

Kiara derin girintilere dokundu, bebeklerinin de bir seti olmasını umuyordu. "Thia'nın burada olmasına sevindim. Dün bana bu sefer bir erkek kardeş istediğini söyledi, böylece seni dövmesine yardım edebilecekti, bir dahaki sefere de bir kız kardeşi olacaktı, böylece bebeklerle oynayabileceği biri olacaktı."

Ağzının bir köşesi kalktı. "Ona uyum sağlamaya hazırım."

Kiara'nın içini sıcacık bir mutluluk kapladı. "Ben de öyleyim. En azından onları sensiz büyütme zorunda kalmadığım sürece."

Kolları onun etrafında sıkılaştı. "Ben emekli oldum. Bir daha görev almayacağıma yemin ederim."

Kiara ona kuşkulu bir bakış attı. "Rachol gelip sana yalvarsa bile mi?"

Onu dudaklarından hafifçe öptü. "Seni seviyorum," diye fısıldadı.

Kiara'nın nefesi boğazında düğümlendi. Sonunda duyması gereken kelimeleri söylediğinde dudakları titredi. "Ne?" dedi, tekrar etmesini isteyerek.

"Seni seviyorum, *mu shona*, ve seni bir daha asla terk etmeyeceğim."

Kiara ona gülümsedi, bu kez sonsuza dek birlikte olacaklarını biliyordu.

-Son-

İletişim Botu:
@cevirigiller_bot

Çeviri Kitapların Olduğu Telegram Kanalımız
<https://t.me/cevirigiller>

Sohbet Grubumuz
<https://t.me/cevirigillersohbet>

Çeviri Yedek Telegram Grubumuz
<https://t.me/+O3tsm8j0C7kxM2Y1>

Kitap İstekleri Kanalımız
<https://t.me/cevirikitapistekleri>

Not:

PDFlerin paylaşımıyla ilgili bir sorunuz yok. Ama lütfen, hiçbir katkınızın olmadığı işlerde, TÜM PDFleri bizimle eş zamanlı paylaşarak emeğimizi hiçe saymayın. Sizin tek tıkla yaptığınız her paylaşım bizim emek harcadığımız saatler/günler demek.